

ಎಲ್ಲಾ ದಾನಗಳಿಗಿಂತ ಜ್ಞಾನದಾನ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದದು

ಜ್ಞಾನದಿಂದ ವಿಜ್ಞಾನ - ಸುಜ್ಞಾನ - ದಿವ್ಯಜ್ಞಾನ ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆ.

ಮನುಷ್ಯ ಜನ್ಮವನ್ನು 'ಸಾರ್ಥಕ' ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಹಾನುಭೂತಿ (Compassion) ಸೇವೆ (Service), ವಾತ್ಸಲ್ಯ ತುಂಬಿದ ಒಲವು (Real Love) ಸಹಕಾರ (Co-operation) - ಇವುಗಳು ಮುಖ್ಯ. ಈ ಗುಣಗಳು ಎಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಒಬ್ಬನಲ್ಲಿ ಇರುವವೋ ಅಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಅವನು ಮನುಷ್ಯ ನೆನಿಸಿಕೊಳ್ಳುವನು.

ಸಹಾನುಭೂತಿ ಎಂಬ (Compassion) ಗುಣವೂ ಎಲ್ಲರ ಹೃದಯದಲ್ಲಿಯೂ ಬೀಜರೂಪದಲ್ಲಿ (Seed Form) ಇದ್ದೇ ಇದೆ.

ನಾವು ದಯೆಯಿಂದ ಪ್ರೇರಿತರಾಗಿ ಮತ್ತೊಬ್ಬರಿಗೆ ಒಳ್ಳೆಯದನ್ನು ಬಯಸಿ ಅವರಿಗೆ ಹಿತವನ್ನುಂಟುಮಾಡುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದು. ಇದರಿಂದ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಭಾವಶುದ್ಧಿಯಾಗಿ (Purity of heart) ನಮ್ಮ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಆನಂದ ಭಾವನೆ (Joy feeling) ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ರೀತಿಯ ಆನಂದ ಭಾವನೆ ಸತತವಾಗಿ ನಮ್ಮ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡಾಗ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಆಹ್ಲಾದಕಾರವಾದ (Gladdening) "ಮಹಾಭಾವ" (Bliss) ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಮಹಾಭಾವದಿಂದ ಸಹಜವಾಗಿ ಹುಟ್ಟುವ ಜ್ಞಾನ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಪರಿಶುದ್ಧವಾದ ಶ್ರದ್ಧೆ ಮತ್ತು ಭಕ್ತಿಯನ್ನು (Dedication & Devotion) ಹುಟ್ಟಿಸುವುದು. ಆಗ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಜ್ಞಾನೋದಯ (Self realization) ಉಂಟಾಗುವುದು.

ಈ ಜ್ಞಾನೋದಯವಾದಾಗ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ದೈವಿಕಭಾವ ಉಂಟಾಗಿ (Divine Consciousness) ಮಾನವ ಜನಾಂಗದ ಬಗ್ಗೆ ಅನುಕಂಪ ಹುಟ್ಟಿ ಸರ್ವರ ಏಳಿಗೆಗಾಗಿ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ದೀನದಲಿತ ದರಿದ್ರರಾದ ಬಡಜನರ ಉದ್ಧಾರಕ್ಕಾಗಿ ಸೇವೆಮಾಡಿ ಸರ್ವರಲ್ಲೂ ಮಾನವ ಧರ್ಮದ ಬೀಜಬಿತ್ತಿ " ಜನಸೇವೆಯೇ ಜನಾರ್ಥನ ಸೇವೆ ಕರ್ತವ್ಯ ಪರಿಪಾಲನೆಯೇ ಈಶ್ವರ ಪೂಜೆ " ಎಂದು ಲೋಕ ಕಲ್ಯಾಣಕ್ಕಾಗಿ ದುಡಿಯಬೇಕೆಂಬ ಬುದ್ಧಿ ಉಂಟಾಗುವುದು.

ಪ್ರಪಂಚದ ಅನೇಕ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಳಯ ಹಾಗೂ ಪ್ರಕೃತಿಯ ವಿಕೋಪಗಳು ಜರುಗುತ್ತಿರುವ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಇಂದು ಮಾನವಧರ್ಮ ಜಾಗೃತಿ ಆಗಬೇಕು. ಜೊತೆಗೆ ವಿಶ್ವಕ್ಕೆ ಒದಗಿರುವ ನೈತಿಕ ಅವನತಿಯ ಮಹಾವಿಪತ್ತು ದೂರವಾಗುವಂತೆ ಎಲ್ಲಾ ಪಥ ಪಂಥಗಳ ಮಾನವರು ವಿಶ್ವಶಾಂತಿಗಾಗಿ ರಚನಾತ್ಮಕ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಯೋಚಿಸಿಕೊಂಡು ಸಹಕರಿಸಿ ನಡೆಯಬೇಕು. ಇಂಥ ವಿಶ್ವಮಾನವ ಜ್ಞಾನ ಪ್ರಚಾರದ ದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಪುನರ್ಜನ್ಮ ಸಂಶೋಧನ ಕೇಂದ್ರವು ಈಗ " ಸುವರ್ಣ ಕರ್ನಾಟಕದ ಪುನರುತ್ಥಾನ - ಮಾನವ ಜನಾಂಗದ ಪುನರುತ್ಥಾನ " ಎಂಬ ಕಾಲಗರ್ಭದ ಜನ್ಮಾಂತರ ಜ್ಞಾನದ ಮೂಲಕ ಮುಂದಿನ ಕೃತಯುಗದ ಪಂಚಮವೇದಗಳೆಂದೇ ಪರಿಗಣಿಸಬಹುದಾದ ಸಾಕ್ಷರತೆ, ಸಾರ್ಥಕತೆ, ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರ, ಸೃಷ್ಟಿಯ ರಹಸ್ಯ ಮತ್ತು ಮನುಕುಲದ ಭವಿಷ್ಯ ಎಂಬ ಈ ಸತ್ಪತ್ರಿಗಳನ್ನು ಮಾನವ ಜನಾಂಗಕ್ಕೆ ನೀಡುತ್ತಿದೆ.

ವಿಶ್ವಮಾನವ ಧರ್ಮದ ಪ್ರತಿಪಾದಕರು, ವಿಶ್ವಪ್ರೇಮಿಗಳು ಈ ವಿಶ್ವಮಾನವ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಜ್ಞಾನ ಪ್ರಚಾರದ ಜ್ಞಾನ ಮುತ್ತುಗಳಾದ ಈ ಸತ್ಪತ್ರಿಗಳನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸಿ ತಮ್ಮ ಸಹೋದ್ಯೋಗಿಗಳಲ್ಲಿ, ಸಂಘ - ಸಂಸ್ಥೆಗಳಲ್ಲಿ ಉಚಿತವಾಗಿಯೇ / ಉಡುಗೊರೆಯಾಗಿಯೇ ಹಂಚಲು ಮುಂದೆ ಬಂದಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ಪುನರ್ಜನ್ಮ ಸಂಶೋಧನ ಕೇಂದ್ರ ಈ ಕೃತಿಗಳನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸಲು ಅನುಮತಿ ನೀಡಿ ಸಹಕರಿಸುವುದು.

ನೀವು ಈ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಇಂದೇ ಕಾರ್ಯೋನ್ಮುಖರಾಗಿ ನಿಮ್ಮ ಕೈಲಾದಷ್ಟು ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಉಚಿತವಾಗಿ / ಉಡುಗೊರೆಯಾಗಿ ಹಂಚಿರಿ. ನಿಮ್ಮ ಬದುಕಿನಲ್ಲಿ ಅಭ್ಯುದಯದ ಆರಣ್ಯೋದಯವನ್ನು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳಿರಿ.

ಸರ್ವಲಿಂಗೂ ಶುಭವಾಗಲ - ಸನ್ಮಂಗಳನಾಗಲ

- ಪುನರ್ಜನ್ಮ ಸಂಶೋಧಕ

ಸುವರ್ಣ ಕರ್ನಾಟಕದ ಪುನರುತ್ಥಾನ ಮಾನವ ಜನಾಂಗದ ಪುನರುತ್ಥಾನ ಡಾ || ಸಿ. ರಾಮಸ್ವಾಮಿ

ಪ್ರಳಯ! ಪ್ರಳಯ !! ಪ್ರಳಯ!!!

ಮುಂದೇನು ?

ಕಲಿಯುಗದ ಅಂತ್ಯ
ಸುವರ್ಣಯುಗದ ಆರಂಭ

ಸುವರ್ಣ ಕರ್ನಾಟಕದ ಪುನರುತ್ಥಾನ
ಮಾನವ ಜನಾಂಗದ ಪುನರುತ್ಥಾನ

ಡಾ || ಸಿ. ರಾಮಸ್ವಾಮಿ

ತಿಳಿದಿರುವ ಜ್ಞಾನವನ್ನು
ಮತ್ತೊಬ್ಬರಿಗೆ ತಿಳಿಸುವುದೇ
ಮಾನವಜೀವನ

- ತತ್ತ್ವಜ್ಞಾನಿ ಅರಿಸ್ವಾಟಲ್

ಶ್ರೀಮತಿ / ಶ್ರೀ

.....
.....ರವರಿಗೆ

ಶ್ರೀಮತಿ / ಶ್ರೀ

ಬಿ. ಎಲ್. ಮಂಗಳಗೌರಿ

ಮತ್ತು

ಡಾ|| ಸಿ. ರಾಮಸ್ವಾಮಿ

.....ಇವರಿಂದ

ಮನರ್ಜನ್ ಸಂಶೋಧನ ಕೇಂದ್ರ

ಶುಭ ಹಾರೈಕೆಗಳೊಂದಿಗೆ ಈ ಉಡುಗೊರೆ.

ಹಸ್ತಾಕ್ಷರ :

ದಿನಾಂಕ :

ಪ್ರಳಯ !

ಪ್ರಳಯ !!

ಪ್ರಳಯ !!!

ಮುಂದೇನು ?

ಕಲಿಯುಗದ ಅಂತ್ಯ !

ಸುವರ್ಣಯುಗದ ಆರಂಭ.....

ಕಾಲಗರ್ಭದ

ಸುವರ್ಣ ಕರ್ನಾಟಕದ ಪುನರುತ್ಥಾನ

ಈ ಶತಮಾನದ

ಜ್ಞಾನ - ವಿಜ್ಞಾನ - ಸುಜ್ಞಾನ

ದಿವ್ಯಜ್ಞಾನಸಾರಾಮೃತ

ಸಂಶೋಧನಾ ಜೀವನದ

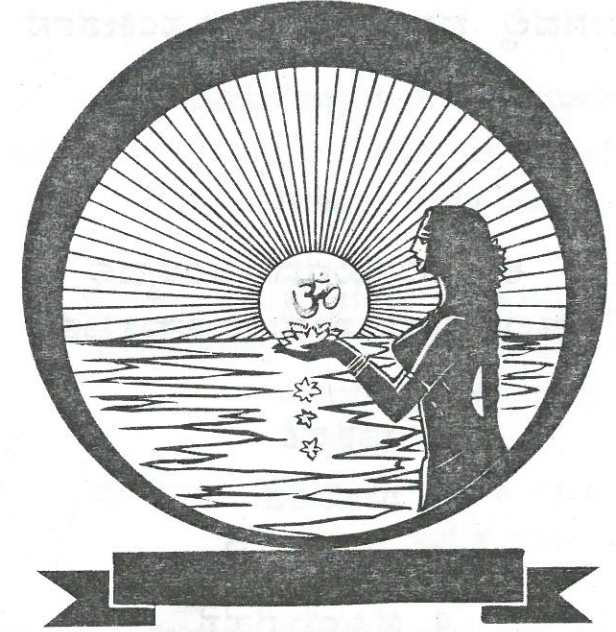
ಸತ್ಯದರ್ಶನ

ಸತ್ಯಸಂದರ್ಶನ

ಸತ್ಯಸಮ್ಮಿಲನ

ಅಂದಿನ
ಕಾಲಗರ್ಭದ ಸುವರ್ಣ ಕರ್ನಾಟಕದ

ವಿಶ್ವಮಾನವ ಸಂಸ್ಕೃತಿಗೆ

ಇಂದಿನ

ಈ ಕಲಿಯುಗದ ಅಂತ್ಯದಲ್ಲಿ

ಮತ್ತೆ ಪುನರ್ಜನ್ಮ !!!

ಇದು ಮಾನವ ಜನಾಂಗದ ಪುನರುತ್ಥಾನದ
ಪುನರ್ಜನ್ಮ ಸಂಶೋಧನಾ ಕೇಂದ್ರದ ಸಂದೇಶ

ಕೃತಯುಗದಲ್ಲಿ ಧ್ಯಾನ ತಪಸ್ಸುಗಳು ಶ್ರೇಷ್ಠ
 ತ್ರೇತಾಯುಗದಲ್ಲಿ ಯಜ್ಞಯಾಗಾದಿಗಳು ಶ್ರೇಷ್ಠ
 ದ್ವಾಪರಯುಗದಲ್ಲಿ ಧರ್ಮಯಜ್ಞಾದಿಗಳು ಶ್ರೇಷ್ಠ
 ಕಲಿಯುಗದಲ್ಲಿ ಭಗವಂತನ ನಾಮ ಸಂಕೀರ್ತನೆ ಶ್ರೇಷ್ಠ

ಈಗ

ಈ ಕಲಿಯುಗದ ಅಂತ್ಯದಲ್ಲಿ
 ಕಾಲಗರ್ಭದ ಸುವರ್ಣ ಕರ್ನಾಟಕದ

1. ಸಾಕ್ಷರತೆ
2. ಸಾರ್ಥಕತೆ
3. ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರ
4. ಸೃಷ್ಟಿಯ ರಹಸ್ಯ
5. ಮನುಕುಲದ ಭವಿಷ್ಯ

ವೆಂಬ ಪಂಚಕೃತಿಗಳ ಜ್ಞಾನದಾನ
 ದಾನಗಳೆಲ್ಲ ಸರ್ವಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ದಿವ್ಯಜ್ಞಾನದಾನ

ಇದುವೇ

ಮಾನವ ಜನಾಂಗದ ಪುನರುತ್ಥಾನದ ಆದೇಶ
 ವಿಶ್ವಮಾನವ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ದಿವ್ಯಜ್ಞಾನ ಸಂದೇಶ

ಇದುವೇ ಬದುಕಿನ ಬಂಗಾರ |
 ಇದುವೇ ಜೀವನ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರ ||

ಪುನರ್ಜನ್ಮ ಸಂಶೋಧನೆಯ ಈ ಜನ್ಮಾಂತರ ಜ್ಞಾನಸಾರ
 ವಿಶ್ವ ಜನತೆಗೆ ನೀಡಲಿ ಇಂದು ನವ ಜೀವನೋದ್ಧಾರ
 ಇದುವೇ ಕರ್ನಾಟಕ ಮಾತೆಯ ಶೃಂಗಾರ

ಜನುಮ ಜನುಮ ಜ್ಞಾನದ ಈ ನಮ್ಮ ಮಾನವ ಸಂಸ್ಕಾರ
 ಸರ್ವಧರ್ಮಗಳ ಸಹಿಷ್ಣುತೆಗೆ ನೀಡಲಿ ನಿತ್ಯವಿನ್ಮೂತನ ಆಧಾರ
 ಇದುವೇ ಭಾರತ ಮಾತೆಯ ಶೃಂಗಾರ

ಪುರಾತನ ಕಾಲದ ಈ ಪೂರ್ವಜನ್ಮ ಜ್ಞಾನವಿಚಾರ
 ಮಾನವ ಕುಲಕ್ಕೆ ನೀಡಲಿ ಇಂದು ವಿಶ್ವಶಾಂತಿಗೆ ಆಧಾರ
 ಇದುವೇ ವಿಶ್ವ ಭೂಮಾತೆಯ ಶೃಂಗಾರ

ಪುನರ್ಜನ್ಮಪ್ರಕಾಶನದ ಈ ಸಂಗೀತ - ಸಾಹಿತ್ಯ ಪ್ರಸಾರ
 ಇದುವೇ ಸಾಹಿತ್ಯ ಲೋಕದ ಶೃಂಗಾರ

ಸಂಶೋಧನ ಕೇಂದ್ರದ ಈ ವಿಶ್ವ ಮಾನವ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಪ್ರಚಾರ
 ಇದುವೇ ವಿಶ್ವ ಮಾನವ ಧರ್ಮದ ಶೃಂಗಾರ

ಸನಾತನ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಈ ಪುನರ್ಜನ್ಮ ಜ್ಞಾನಸಾರದ ಈ ಝೇಂಕಾರ
 ಇದುವೇ ಸರ್ವಧರ್ಮಗಳ ಸರ್ವೇಜನಾಃ ಸುಖಿನೋಭವಂತು ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರ

ಇದುವೇ ಬದುಕಿನ ಬಂಗಾರ |
 ಇದುವೇ ಜೀವನ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರ ||

ಮೊದಲ ಮಾತು

ಪ್ರಿಯ ಓದುಗರೇ,

ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪರಿಷತ್ ಮತ್ತು ಕರ್ನಾಟಕ ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರ ಅನೇಕ ಜಿಲ್ಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಮ್ಮೇಳನಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ವಿಶ್ವಸಾಹಿತ್ಯ ಸಮ್ಮೇಳನಗಳನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತಿರುವುದು. ಇದನ್ನೆಲ್ಲ ನೋಡಿದ ನಾನು, ನನ್ನ ಮಾತೃಭಾಷೆಯಾದ ಕನ್ನಡದ ಉದ್ಧಾರಕ್ಕೆ ಏನು ಮಾಡಿದ್ದೇನೆ ? ಎಂದು ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ಪ್ರಶ್ನಿಸಿಕೊಂಡೆನು. ಅದಕ್ಕೆ ಉತ್ತರವಾಗಿ ನಾನು -----

ನನ್ನ 36 ವರ್ಷಗಳ ಸಾಧನೆ - ಶೋಧನೆ - ಸಂಶೋಧನೆಗಳ
ಜ್ಞಾನ - ವಿಜ್ಞಾನ - ಸುಜ್ಞಾನ - ದಿವ್ಯಜ್ಞಾನಸಾರವನ್ನು

1. ಸಾಕ್ಷರತೆ - True Education
ಸಂಗೀತ - ಸಾಹಿತ್ಯ - ಸಂಸ್ಕೃತಿ
2. ಸಾರ್ಥಕತೆ - Right Living
ನಿಜಜೀವನ ದರ್ಶನ - ಸಂದರ್ಶನ - ಸಮಿಲನ
3. ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರ - Self Realization
ದಿವ್ಯ ಆತ್ಮಜ್ಞಾನ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರ
4. ಸೃಷ್ಟಿಯ ರಹಸ್ಯ - Secret of Universe
Research on Reincarnation and Survival of Soul
ಪುನರ್ಜನ್ಮ ಸಂಶೋಧನೆ ಮತ್ತು ಆತ್ಮದ ಅಸ್ತಿತ್ವ
5. ಮನುಕುಲದ ಭವಿಷ್ಯ - Future of Humanity
ಕಾಲಜ್ಞಾನ ಮತ್ತು ಮಾನವ ಜನಾಂಗದ ಪುನರುತ್ಥಾನ

ಈ ಐದು ಸತ್ಯಗಳ ಮೂಲಕ ವಿಶ್ವಮಾನವ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯನ್ನು ಬೆಳಗಿಸುವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಹೃದಯ ತುಂಬಿ ರಚಿಸಿದೆ. ನಮ್ಮ ಪುನರ್ಜನ್ಮ ಸಂಶೋಧನ ಕೇಂದ್ರವು ಈ ಐದು ಸತ್ಯಗಳನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸಿ ಈಗ ಮನುಕುಲಕ್ಕೆ ನೀಡುತ್ತಿದೆ.

ನನ್ನ ಹಾಗೇ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಕನ್ನಡಿಗರೂ ಹಾಗೂ ಮಾನವರೂ ತಾವು ಒಬ್ಬ ಮಾನವರಾಗಿ ಅವರವರ ಭಾಷೆಗೆ ಹಾಗೂ ಮಾನವ ಜನಾಂಗಕ್ಕೆ ಏನು ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ ? ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ತಾವೇ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಉತ್ತರ ನೀಡಿದರೆ ಭಾಷೆ ಬೆಳೆಯುತ್ತದೆ. ಭಾಷೆ ಉಳಿಯುತ್ತದೆ. ವಿಶ್ವಮಾನವಸಂಸ್ಕೃತಿ ಬೆಳಗುತ್ತದೆ.

- ಡಾ|| ಸಿ. ರಾಮಸ್ವಾಮಿ

ಮಾನವ ಜೀವನ

ಮನುಷ್ಯ ದೀಪವಾದರೂ ಆಗಬೇಕು. ಕನ್ನಡಿಯಾದರೂ ಆಗಬೇಕು. ಒಂದು ಬೆಳಕನ್ನು ಕೊಡುತ್ತದೆ. ಮತ್ತೊಂದು ಅದನ್ನು ಪ್ರತಿಬಿಂಬಿಸುತ್ತದೆ. ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ದೀಪ ಆಗದೆ ಹೋಗಬಹುದು. ಆದರೆ ಕನ್ನಡಿಯಾಗಬಹುದು.

“ ತಿಳಿದಿರುವ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಮತ್ತೊಬ್ಬರಿಗೆ ತಿಳಿಸುವುದೇ ಮಾನವಜೀವನ ”

- ತತ್ವಜ್ಞಾನಿ ಅರಿಸ್ವಾಟಲ್

ಹಣ - ಆಸ್ತಿ

ಮನುಷ್ಯರು ತಾವು ಸಂಪಾದಿಸಿದ ಹಣ ಮತ್ತು ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಬೇರೆಯವರಿಗೆ ಕೊಡಬಹುದು. ಆ ಹಣ ಮತ್ತು ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಬೇರೆಯವರಿಗೆ ಅವರು ಒಂದು ಸಾರಿ ದಾನಮಾಡಿದರೆ ಅವು ಅವರಿಗೆ ಒಂದು ಸಾರಿ ಮಾತ್ರ ಉಪಯೋಗವಾಗಿ ನಂತರ ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಉಪಯೋಗಕ್ಕೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲ.

ಪುಸ್ತಕಗಳ ಜ್ಞಾನ ಓದುಗರ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಎಂದಿಗೂ ಬತ್ತದೆ ಅವರ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಬೆಳಗಿಸುತ್ತಿರುತ್ತದೆ. ಇಂತಹ ಜ್ಞಾನಜ್ಯೋತಿಯ ಪುಸ್ತಕಗಳು ಬೇರೆ ಎಲ್ಲಾ ಉಡುಗೊರೆಗಳಿಗಿಂತ ಅತ್ಯುತ್ತಮ ಉಡುಗೊರೆಗಳು.

ಜ್ಞಾನ - ಸುಜ್ಞಾನ - ದಿವ್ಯಜ್ಞಾನ

ಉರಿಯುತ್ತಿರುವ ಒಂದೇ ಒಂದು ಜ್ಯೋತಿಯಿಂದ ನಾವು ಪ್ರಪಂಚಕ್ಕೆಲ್ಲಾ ಬೆಳಕನ್ನು ನೀಡುವಷ್ಟು ಅಸಂಖ್ಯಾತ ಸೊಡರುಗಳನ್ನು ಅಂದರೆ ದೀಪಗಳನ್ನು ಹೊತ್ತಿಸಬಹುದು.

ಈಗ ಈ ಶತಮಾನದ ಜ್ಞಾನ - ವಿಜ್ಞಾನ - ಸುಜ್ಞಾನ - ದಿವ್ಯಜ್ಞಾನ ಸಾರಾಂಶವನ್ನೊಳಗೊಂಡ 1. ಸಾಕ್ಷರತೆ 2. ಸಾರ್ಥಕತೆ 3. ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರ 4. ಸೃಷ್ಟಿಯ ರಹಸ್ಯ 5. ಮನುಕುಲದ ಭವಿಷ್ಯ ಎಂಬ ಈ ಐದು ಸತ್ಯಗಳು ಮಾನವ ಜನಾಂಗಕ್ಕೆ ಸರ್ವಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಅತ್ಯುತ್ತಮ ಉಡುಗೊರೆಗಳು.

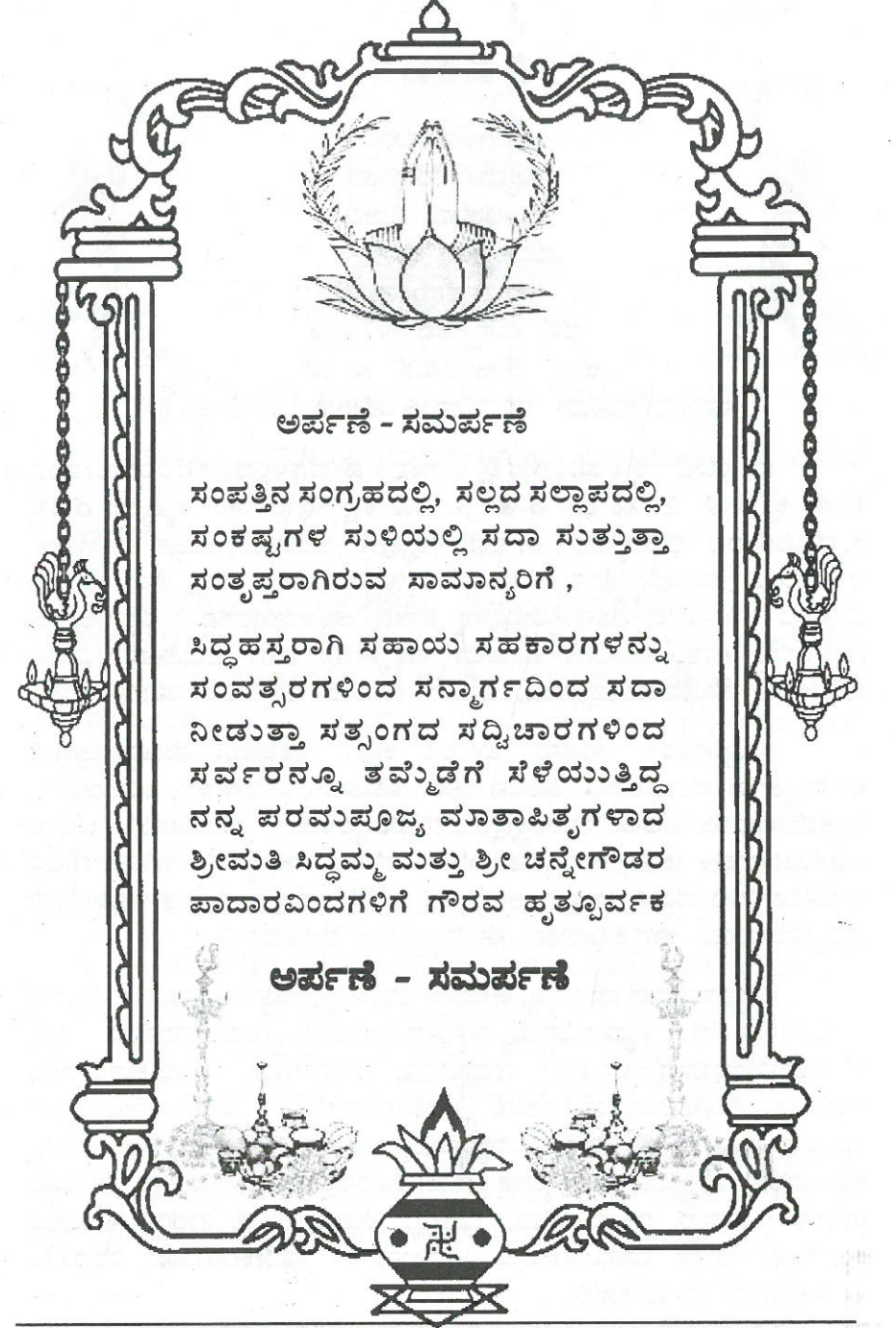

“ ಕುಮಾರವ್ಯಾಸನು ಹಾಡಿದನೆಂದರೆ
ಕಲಿಯುಗ ದ್ವಾಪರವಾಗುವುದು !
ಭಾರತ ಕಣ್ಣಲಿ ಕುಣಿಯುವುದು
ಮೈಯಲ್ಲಿ ಮಿಂಚಿನ ಹೊಳೆ ತುಳುಕಾಡುವುದು ”

- ಕನ್ನಡದ ಕಂಪು ಕುವೆಂಪು

“ ಪುನರ್ಜನ್ಮ ಸಂಶೋಧಕ ರಚಿಸಿದನೆಂದರೆ
ಕಲಿಯುಗ ಕೃತಯುಗವಾಗುವುದು !
ವಿಶ್ವಮಾನವ ಧರ್ಮ ಉದಯಿಸುವುದು
ಭೂಲೋಕದಲ್ಲಿ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರ ಜ್ಞಾನ ಮಿಂಚುವುದು ”

- ಡಾ|| ಸಿ. ರಾಮಸ್ವಾಮಿ

ಅರ್ಪಣೆ - ಸಮರ್ಪಣೆ

ಸಂಪತ್ತಿನ ಸಂಗ್ರಹದಲ್ಲಿ, ಸಲ್ಲದ ಸಲ್ಲಾಪದಲ್ಲಿ,
ಸಂಕಷ್ಟಗಳ ಸುಳಿಯಲ್ಲಿ ಸದಾ ಸುತ್ತುತ್ತಾ
ಸಂತೃಪ್ತರಾಗಿರುವ ಸಾಮಾನ್ಯರಿಗೆ ,

ಸಿದ್ಧಹಸ್ತರಾಗಿ ಸಹಾಯ ಸಹಕಾರಗಳನ್ನು
ಸಂವತ್ಸರಗಳಿಂದ ಸನ್ಮಾರ್ಗದಿಂದ ಸದಾ
ನೀಡುತ್ತಾ ಸತ್ಸಂಗದ ಸದ್ವಿಚಾರಗಳಿಂದ
ಸರ್ವರನ್ನೂ ತಮ್ಮೆಡೆಗೆ ಸೆಳೆಯುತ್ತಿದ್ದ
ನನ್ನ ಪರಮಪೂಜ್ಯ ಮಾತಾಪಿತೃಗಳಾದ
ಶ್ರೀಮತಿ ಸಿದ್ಧಮ್ಮ ಮತ್ತು ಶ್ರೀ ಚನ್ನೇಗೌಡರ
ಪಾದಾರವಿಂದಗಳಿಗೆ ಗೌರವ ಹೃತ್ತೋರ್ವಕ

ಅರ್ಪಣೆ - ಸಮರ್ಪಣೆ

ನಿವೇದನೆ

ಧರಣಿಳಿದು ಬಂದ
ವಿಶ್ವಮಾನವರೆಲ್ಲರಿಂದ
ಮೂಡಿಹುದು ನೋಡಿ
ಮುನ್ನುಡಿಯ ಮೋಡಿ |
ದಿವ್ಯ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯ ತಾ ಮಾಡಿ
ಭವ್ಯ ಸುಸ್ವಾಗತವ ತಾ ನೀಡಿ
ಕಾವ್ಯ ಪರಿಚಯಿಸುತ್ತ ತಾ ಓಡಿ

ನವ್ಯ ನಿವೇದನೆಯ ಈ ಮುನ್ನುಡಿ ಹೇಗಿದೆ ಓದಿ ನೋಡಿ ||

ಮುಂದಿನ ಕೃತಯುಗದಲ್ಲಿ ಪಂಚಮ ವೇದಗಳೆಂದೇ ಕರೆಯಬಹುದಾದ

1. ಸಾ ಕ್ಷ ರ ತೆ 2. ಸಾ ಥ್ಠ ಕ ತೆ 3. ಸಾ ಕ್ಷಾ ತ್ಯಾ ರ 4. ಸೃಷ್ಟಿಯ ರಹಸ್ಯ
5. ಮನುಕುಲದ ಭವಿಷ್ಯ ವೆಂಬ ಈ ಐದು ಸತ್ಯಗಳ ಆರಂಭದ ಅಮೃತ ಘಳಿಗೆಯಲ್ಲಿ
ಆಕಾಶದಿಂದ ದೇವದೇವತೆಗಳು, ಋಷಿಮುನಿಗಳು ಹೂಮಳೆಗರೆದು ತಮ್ಮ ಅಭಯ
ಹಸ್ತದಿಂದ ಆಶೀರ್ವಾದ ಮಾಡುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿ ಆನಂದಪರವಶನಾಗಿ ನನ್ನ ಕಲ್ಪನೆಯ
ನೈಜ ಕನಸು ಮತ್ತು ನನಸುಗಳ ಈ ಐದು ಸತ್ಯಗಳಿಗೆ ಹೇಗೆ ವಿರಚಿತವಾಗಿ ಮೂಡಿ
ಬರಬೇಕೆಂಬ ಹೆಚ್ಚುಕೆಯನ್ನು, ನಯ, ವಿನಯ, ಒಲುಮೆ, ನಲೆಯಿಂದ ನಿವೇದಿಸುತ್ತಿದ್ದೇನೆ.

ಕಸ್ತೂರಿಯಂತೆ ಕಂಪನ್ನು ಬೀರುವ ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆಯ ನುಡಿಮುತ್ತುಗಳಲ್ಲಿ
ಈ ಸತ್ಯಗಳಿಗೆ ಮೂಡಿಬರಲಿ. ಹಿಂದಿನಕಾಲದ ಸಾಹಿತಿಗಳು, ವಿಮರ್ಶಕರು, ಕವಿಪುಂಗವರು,
ವ್ಯಾಕರಣಕಾರರು, ಅಲಂಕಾರಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞರು, ವಿದ್ವಾಂಸರು, ಪಂಡಿತರು ಬರೆದು
ಎತ್ತಿ ಹಿಡಿದಿರುವ ಆದರ್ಶಗಳನ್ನು, ವಿಚಾರಲಹರಿಗಳನ್ನು, ಕಾವ್ಯ ಲಕ್ಷಣಗಳನ್ನು ಗ್ರಹಿಸಿ
ಆ ಸತ್ಯಗಳಿಗೆಲ್ಲ ನಮಿಸಿ ಅವರ ಆದರ ಪ್ರಶಂಸೆಗೆ ಪಾತ್ರವಾಗುವಂತೆ ರಮಣೀಯ
ಕಾವ್ಯಧರ್ಮದಿಂದ, ಕಾವ್ಯಕೃಷಿಯಿಂದ ಈ ಸತ್ಯಗಳಿಗೆ ರಚಿತವಾಗಲಿ.

ವಿಶ್ವಮಾನವಾದ ಪಾತ್ರಸೃಷ್ಟಿ, ಆಕರ್ಷಕ ಕಥಾವಸ್ತು, ಉತ್ತಮೋತ್ತಮ ಪಾತ್ರಪೋಷಣೆ
ಕುಶಲ ಸಂಭಾಷಣೆ, ಹೃದಯಂಗಮ ರಸಭಾವ ನಿರೂಪಣೆ, ಮನೋಹರವಾದ ಶೈಲಿ,
ಪ್ರತಿಭಾಮಯವಾದ ವರ್ಣನೆ, ಉದಾರವೂ, ಗಂಭೀರವೂ, ಉಜ್ವಲವೂ ಆದ
ಭಾವಗಳು, ಕಿವಿಗಿಂಪಾದ ಶಬ್ದಾಲಂಕಾರ, ಅರ್ಥಾಲಂಕಾರಗಳು, ಚಿತ್ರಪರಿಪಾಕವನ್ನುಂಟು
ಮಾಡುವ ನೀತಿಬೋಧೆ, ಜೊತೆಗೆ ವಿದ್ವಾಂಸರನ್ನು, ಜಾಣರನ್ನು, ರಸಿಕರನ್ನು, ಸಾಹಿತಿಗಳನ್ನು
ಕಲಾವಿದರನ್ನು ಮೆಚ್ಚಿಸುವ ಮಾಣಿಕೃತದಂತ ಮಾತುಗಳು, ರಸವತ್ತಾದಪದಪುಂಜಗಳು, ಸರಸವಾದ
ಉಕ್ತಿಗಳ ಚಮತ್ಕಾರ, ಭಕ್ತಿಯ ಆವೇಶ, ಓಜಸ್ಸು, ತೇಜಸ್ಸುಗಳಿಂದ ತುಂಬಿ ತುಳುಕುವ
ಕಥಾಕಥನ, ಭಾಷಾ ಮಾಧುರ್ಯಶೈಲಿ ಇವೆಲ್ಲವುಗಳ ಸಮೀಕರಣದಿಂದ ಮೈಗೂಡಿ,
ಈ ಸತ್ಯಗಳಿಗೆ ಮೂಡಿ ಬರಲಿ.

ಈ ಸತ್ಯಗಳಿಗೆ ವಿನೂತನವಾದ, ನಿತ್ಯನೂತನವಾದ, ನವಚೇತನವನ್ನು ಬಾಳಿಗೆ
ನೀಡುವ ಲೌಕಿಕ ಮತ್ತು ಪಾರಮಾರ್ಥಿಕ ಸತ್ಯಗಳಿಂದ, ತಾತ್ವಿಕ ವಿಷಯಗಳಿಂದ ಸಿದ್ಧಾಂತಗಳ
ಖಿನಿಯಾಗಿ, ಸ್ಫಟಿಕದಂತೆ, ವಿಚಾರಧಾರೆಗಳನ್ನು ಪ್ರತಿಬಿಂಬಿಸುತ್ತ, ರಸಧಾರೆಗಳ ಬುಗ್ಗೆಗಳನ್ನು
ರಸಕಾರಂಜಿಗಳನ್ನು ಸ್ಫುರಿಸುತ್ತ, ಮಾನವನ ಬಾಳಿನ ಆಂತರಿಕ ಹಾಗೂ ಬಹಿರಂಗ
ಜೀವನದ ಕಿಲುಬನ್ನು ಶುದ್ಧಿಗೊಳಿಸುತ್ತಾ ಮಾನವ ವಾತಾವರಣವನ್ನು ಪರಿಶುದ್ಧಗೊಳಿಸಿ,
ಜೀವನವನ್ನು ಪಾವನಗೊಳಿಸಲಿ.

ಈ ಸತ್ಯಗಳಿಗೆ ಕಾವ್ಯಪ್ರಪಂಚದ ಕಲ್ಪವೃಕ್ಷವಾಗಿ, ರಸಿಕರ ಕಾಮಧೇನುವಾಗಿ,
ಸಹೃದಯರ ಚಿಂತಾಮಣಿಯಾಗಿ, ಸೃಜನಶೀಲ ವಿಚಾರಧಾರೆಗಳಿಂದ ಮೂಡಿ ಬರಲಿ.
ಪುಷ್ಪ ಸಮುದಾಯದಲ್ಲಿ ಗುಲಾಬಿ ಹೂವುಗಳ ಹಾಗೆ ಸೊಬಗು ಸುವಾಸನೆಗಳೆರಡನ್ನೂ
ಏಕಕಾಲದಲ್ಲಿ ಪಡೆದು ಮೆರೆಯುವ ಭಾಗ್ಯ, ಕಾವ್ಯಸಮುದಾಯದಲ್ಲಿ ಈ ಸತ್ಯಗಳಿಗೆ ದೊರಕಲಿ.

ಕರ್ನಾಟಕ ಕವಿಗಳೆಂಬ ಮಾವಿನ ತೋಪಿನ ವಸಂತಮಾಸವೆಂಬ ಕೋಗಿಲೆ
ಆಹ್ಲಾದಕರವಾಗಿ ಹಾಡಿದಂತೆ ಈ ಶ್ರೇಷ್ಠವೂ, ಪವಿತ್ರವೂ ಆದ ಈ ಸತ್ಯಗಳಿಗೆ ಸಮಸ್ತ
ವಿದ್ವಾಂಸರೊಡಲಿಯು ವಿನಯದಿಂದ ಮೆಚ್ಚಿ ನಲಿಯುವಂತೆ ಮೂಡಿ ಬರಲಿ.

ಈ ಸತ್ಯಗಳ ಮಕರಂದವು ರಸಿಕರೆಂಬ ಗಿಳಿಗಳನ್ನೂ, ಗಮಕಿಗಳೆಂಬ
ಕೋಗಿಲೆಗಳನ್ನೂ, ಸಹೃದಯರೆಂಬ ದುಂಬಿಗಳನ್ನೂ, ಜಿಜ್ಞಾಸುಗಳೆಂಬ ಜೀವ ಕೋಟಿಗಳನ್ನೂ
ಸದಾ ತನ್ನೆಡೆಗೆ ಬರಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲಿ. ಓದುಗರೆಂಬ ದುಂಬಿಗಳು ಈ ಸತ್ಯತಿಯೆಂಬ
ಹೂವಿನ ಮಧುರವಾದ ಮಕರಂದವನ್ನು ಹೀರಿ, ವಿದ್ವಾಂಸರ ಸಭೆಯೆಂಬ ಸರೋವರದಲ್ಲಿ
ಸುಲಲಿತವಾಗಿ ಝೇಂಕರಿಸಲಿ.

ಹೃದಯ ಸಂವೇದನೆಯಂತೆ, ಸಂದೇಶದಂತೆ ಸತ್ಯತೆಯು ಸಾಬೀತಾಗಿ ಮಾನವಮತದ
ವಿಶ್ವಪಥದ ಹಿರಿಮೆಗರಿಮೆಗಳನ್ನು ಸಾರುವ ಮಹಾಮೇರು ಕಾವ್ಯವಾಗಿ, ಕಾವ್ಯಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ
ಈ ಸತ್ಯಗಳಿಗೆ ಬೆಳಗಲಿ.

ಈ ಸತ್ಯಗಳಿಗೆ ಭಾರತೀಯರ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಅಳತೆಗೋಲಾಗಿ ಭಾವಿಸಲ್ಪಟ್ಟು
ಭಾರತೀಯ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಜನಪ್ರಿಯವಾಗಿ, ಭಾರತೀಯ ಕಾವ್ಯಾತ್ಮವನ್ನು
ಪಾನ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಬಯಸುವ ವಿಶ್ವದ ಸಮಸ್ತ ಕೋಟಿ ಮಾನವರಿಗೂ
ಹಾಲಿನ ಹೊಳೆಯಾಗಲಿ, ಅಮೃತ ಸಾಗರವಾಗಲಿ, ಪುಣ್ಯದ ಆಗರವಾಗಲಿ.

ವಿಶ್ವಮಾನವರ, ಭಾರತೀಯರ ಹಾಗೂ ಕನ್ನಡಿಗರ ಅಭಿಮಾನವನ್ನು ಕೆರಳಿಸಿ,
ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಶೆಹನಾಯ್ ಊದಿ, ಕನ್ನಡ ಕಹಳೆ ಮೊಳಗಲಿ. ಈ ಸತ್ಯಗಳಿಗೆ ಕೀರ್ತಿಲತೆ
ಕನ್ನಡ ನಾಡಿನಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಹಬ್ಬಿ, ಭಾರತದೇಶದಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಹರಡಿ, ವಿಶ್ವದಾದ್ಯಂತ ವ್ಯಾಪಿಸಲಿ.

ಕನ್ನಡಕ್ಕಾಗಿ ಕೈಯೆತ್ತು, ನಿನ್ನ ಕೈ ಕಲ್ಪವೃಕ್ಷವಾಗುತ್ತದೆ.
ಕನ್ನಡಕ್ಕಾಗಿ ಕೊರಳೆತ್ತು, ಅಲ್ಲಿ ಪಾಂಚಜನ್ಯ ಮೂಡುತ್ತದೆ.

ಕನ್ನಡಕ್ಕಾಗಿ ಕಿರು ಬೆರಳೆತ್ತಿದ್ದರೂ ಸಾಕು,
ಅದೇ ಗೋವರ್ಧನ ಗಿರಿಯಾಗುತ್ತದೆ.

- ಕನ್ನಡದ ಕಂಪು ಕುವೆಂಪು

ಸಂಗೀತಕ್ಕಾಗಿ ಕೊರಳೆತ್ತು, ನಿನ್ನ ಕಂಠಸ್ವರ ಕಾಮಧೇನುವಾಗುತ್ತದೆ

ಸಾಹಿತ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ಕೈಯೆತ್ತು, ನಿನ್ನ ಕೈ ಕಲ್ಪವೃಕ್ಷವಾಗುತ್ತದೆ.

ಸಂಸ್ಕೃತಿಗಾಗಿ ಕಿರು ಬೆರಳೆತ್ತಿದ್ದರೂ ಸಾಕು,
ಅದೇ ವಿಶ್ವ ಶಾಂತಿಗೆ ನಾಂದಿಯಾಗುತ್ತದೆ.

- ಡಾ|| ಸಿ. ರಾಮಸ್ವಾಮಿ

“ಬುದ್ಧಂ ಶರಣಂ ಗಚ್ಛಾಮಿ
ಸಂಘಂ ಶರಣಂ ಗಚ್ಛಾಮಿ
ಧಮ್ಮಂ ಶರಣಂ ಗಚ್ಛಾಮಿ

(Triple Gems of Buddhism)

- ಭಗವಾನ್ ಬುದ್ಧ

“ಸಂಗೀತಂ ಶರಣಂ ಗಚ್ಛಾಮಿ
ಸಾಹಿತ್ಯಂ ಶರಣಂ ಗಚ್ಛಾಮಿ
ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಶರಣಂ ಗಚ್ಛಾಮಿ

(Triple Gems of Humanity)

- ಡಾ|| ಸಿ. ರಾಮಸ್ವಾಮಿ

ಪರಿವಿಡಿ

ಅಧ್ಯಾಯ	ವಿವರ	ಪುಟ
	ಸುವರ್ಣ ಕರ್ನಾಟಕದ ಪುನರುತ್ಥಾನ	I
	ಮಾನವ ಜನಾಂಗದ ಪುನರುತ್ಥಾನದ ಸಂದೇಶ	III
	ವಿಶ್ವಮಾನವ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ದಿವ್ಯಜ್ಞಾನ ಸಂದೇಶ	IV
	ಇದುವೇ ಬದುಕಿನ ಬಂಗಾರ, ಇದುವೇ ಜೀವನ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರ	V
	ಮೊದಲ ಮಾತು	VI
	ಮಾನವ ಜೀವನ	VII
	ಅರ್ಪಣೆ - ಸಮರ್ಪಣೆ	IX
	ನಿವೇದನೆ	X
	ಪರಿವಿಡಿ	XIII
	ಕೃತಜ್ಞತೆ	XVI
	ಪ್ರಾರ್ಥನೆ - ಸ್ವಾಗತ	XVII
	ವಿಶ್ವಮಾನವ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಕನ್ನಡ ಕಹಳೆ ಮೊಳಗಲಿ	XIX
	ಪ್ರಳಯ! ಪ್ರಳಯ!! ಪ್ರಳಯ!!! ಮುಂದೇನು?	XX
1.	ಸಂಶೋಧನೆಗೆ ಪ್ರೇರಣೆ	1
2.	ಅನ್ವೇಷಣೆಯ ಹಾದಿ	8
3.	ಅನ್ವೇಷಣೆಯ ಹಾದಿಯ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಅನುಭವಗಳು	17
4.	ಕಾಲಗರ್ಭದ ಸುವರ್ಣ ಕರ್ನಾಟಕದ ಸತ್ಕದರ್ಶನ - ಸತ್ಕಸಂದರ್ಶನ	
	1. ಕಾಲಗರ್ಭದ ಸುವರ್ಣ ಕರ್ನಾಟಕದ ಇತಿಹಾಸ	59
	2. ವೇದಮಂದಿರದಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡ ರಾಜ್ಯೋತ್ಸವ ವಿಚಾರಗೋಷ್ಠಿ	89
5.	ಕಲಿಯುಗದ ಕರ್ನಾಟಕದ ಸತ್ಕದರ್ಶನ - ಸತ್ಕಸಂದರ್ಶನ - ಸಮ್ಮಿಲನ	
	1. ಐದು ಸತ್ಯತಿಗಳ ವಿಚಾರಗೋಷ್ಠಿಯ ಒಂದು ಪಕ್ಷಿನೋಟ	134
	2. ಕರ್ನಾಟಕ ನಾಡಿನ-ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆಯ ರಾಜ್ಯೋತ್ಸವದ ಝಲಕ್	146

ಸುವರ್ಣ ಕರ್ನಾಟಕದ ಪುನರುತ್ಥಾನ

ಮಾನವ ಜನಾಂಗದ ಪುನರುತ್ಥಾನ

ಡಾ|| ಸಿ. ರಾಮಸ್ವಾಮಿ.

- ಲೇಖಕರು -

ಡಾ|| ಸಿ. ರಾಮಸ್ವಾಮಿ. M.B.B.S., Ph.D., (U.S.A.)

ಲೇಖಕ - ಸಂಪಾದಕ - ಪುನರ್ಜನ್ಮ ಸಂಶೋಧಕ
ನಿರ್ದೇಶಕ

ಪುನರ್ಜನ್ಮ ಸಂಶೋಧನ ಕೇಂದ್ರ

ನಂ. 101, ಶ್ರೀ ಅಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟ್ಸ್, ಕೃಷ್ಣ ಅಡ್ಡರಸ್ತೆ,
ಬಸವನಗುಡಿ, ಬೆಂಗಳೂರು - 560 004.

- ಪ್ರಕಾಶಕರು -

ಬಿ.ಎಲ್. ಮಂಗಳಗೌರಿ. B.Sc., B.Ed.

ಪುನರ್ಜನ್ಮ ಪ್ರಕಾಶನ

ನಂ. 101, ಶ್ರೀ ಅಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟ್ಸ್, ಕೃಷ್ಣ ಅಡ್ಡರಸ್ತೆ,
ಬಸವನಗುಡಿ, ಬೆಂಗಳೂರು - 560 004.

ದೂರವಾಣಿ : 26615449

ಸುವರ್ಣ ಕರ್ನಾಟಕದ ಪುನರುತ್ಥಾನ

ಮಾನವ ಜನಾಂಗದ ಪುನರುತ್ಥಾನ

ಡಾ|| ಸಿ. ರಾಮಸ್ವಾಮಿ

ಪ್ರಕಾಶಕರು : ಬಿ.ಎಲ್. ಮಂಗಳಗೌರಿ. B.Sc., B.Ed.

ಪುನರ್ಜನ್ಮ ಪ್ರಕಾಶನ

ದೂರವಾಣಿ : 26615449

ಹಕ್ಕುದಾರರು : ಲೇಖಕರದು

ಮುದ್ರಣ : ಏಪ್ರಿಲ್ - 2011

ಪ್ರತಿಗಳು : 2000.....

ಒಟ್ಟು ಪುಟಗಳು XXVI + 160

ಬೆಲೆ : ಮಾರಾಟಕ್ಕಾಗಿ ಅಲ್ಲ.

ವಿಶ್ವಮಾನವ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಸಾಕ್ಷರತೆ, ಸಾರ್ಥಕತೆ, ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರ,
ಸೃಷ್ಟಿಯ ರಹಸ್ಯ ಮತ್ತು ಮನುಕುಲದ ಭವಿಷ್ಯ
ಈ ಜ್ಞಾನ ಸಂದೇಶವನ್ನೂ, ವಿಶ್ವಶಾಂತಿಯ ಅಮರ ಆದೇಶವನ್ನೂ
ಮಾನವ ಜನಾಂಗದಲ್ಲಿ ಪ್ರಸರಿಸುವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ
ಪುನರ್ಜನ್ಮ ಸಂಶೋಧನ ಕೇಂದ್ರದ ಈ ಪ್ರಕಟಣೆ.

ಮುಖ ಪುಟ ವಿನ್ಯಾಸ : ಸುಷ್ಮ ಪ್ರಶಾಂತ್

GRAPHIC DESIGNER,

CRRISP VISIONS

ಮುದ್ರಣ :

ಶ್ರೀ ನಗರೇಶ್ವರ ಪ್ರೆಸ್, ನಗರ್ತರಪೇಟೆ, ಬೆಂಗಳೂರು - 560 002

ದೂರವಾಣಿ : 98802 10239, 22118739

ಕೃತ ಜ್ಞತೆ

ಸುವರ್ಣ ಕರ್ನಾಟಕದ ಪುನರುತ್ಥಾನ - ಮಾನವ ಜನಾಂಗದ ಪುನರುತ್ಥಾನ ಈ ಸತ್ಯತಿಯ ರಚನೆಯಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡ ಹಾಗೂ ಆಂಗ್ಲಭಾಷೆಯ ಹಲವಾರು ಗ್ರಂಥಗಳಿಂದ ಪ್ರಯೋಜನ ಪಡೆದಿದ್ದೇನೆ. ವಿವಿಧ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ದುಡಿಯುತ್ತಿರುವ ಹಿರಿಯರ - ಕಿರಿಯರ ಅನೇಕ ಜೀವನಾನುಭವಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ, ಓದಿ ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿರುವುದನ್ನು ಈ ಬರಹದಲ್ಲಿ ಬಳಸಿಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ.

ಅನೇಕ ಮಹನೀಯರ ಸದ್ಗುಣಗಳ ಸದ್ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಅಳವಡಿಸಿಕೊಂಡಿರುತ್ತೇನೆ. ಆಯಾಯ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಗ್ರಂಥಗಳ ಹಾಗೂ ಗ್ರಂಥಕರ್ತರ ಹೆಸರುಗಳನ್ನು ವಿಶದವಾಗಿ ಸೂಚಿಸಬಯಸಿದ್ದೆ. ಆದರೆ ಆ ಗ್ರಂಥಗಳ - ಗ್ರಂಥಕರ್ತರ ಹೆಸರುಗಳನ್ನು ಸ್ಥಳಾವಕಾಶದ ಕೊರತೆಯಿಂದ ಕೆಲವನ್ನು ಅಲ್ಲಲ್ಲೇ ಸೂಚಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಿಲ್ಲ. ಇದನ್ನು ಅನ್ಯಥಾ ಭಾವಿಸಬಾರದಾಗಿ ಅವರಲ್ಲಿ ವಿನಂತಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ, ಅವರೆಲ್ಲರಿಗೂ ನನ್ನ ಹೃತ್ಪೂರ್ವಕ ಕೃತಜ್ಞತೆಗಳನ್ನು ಅರ್ಪಿಸುತ್ತಿದ್ದೇನೆ.

ಈ ಸತ್ಯತಿಯನ್ನು ರಚಿಸಿ ಹೊರತರಲು ನೆರವಾದ ನನ್ನ ಅನೇಕ ಮಿತ್ರರ, ಹಿರಿಯರ ಸಹಾಯವನ್ನು ನಾನೀಗ ಕೃತಜ್ಞತೆಯಿಂದ ನೆನೆಯುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಈ ಸತ್ಯತಿಯ ಹಸ್ತಪ್ರತಿಯನ್ನು ಓದಿ, ತಮ್ಮ ಅಮೂಲ್ಯ ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ನೀಡಿ ಶ್ರದ್ಧೆಯಿಂದ ಸಕಾಲದಲ್ಲಿ ಎಡಿಟ್ ಮಾಡಿದ ಓರಿಯಂಟ್ ಪಬ್ಲಿಷರ್ಸ್ ಶ್ರೀಯುತ ಜಿ. ಎಸ್. ಕುಮಾರಸ್ವಾಮಿಯವರಿಗೂ, ಬಿ.ಕೆ. ಮರಿಯಪ್ಪ ಧರ್ಮಸಂಸ್ಥೆಯ ವ್ಯವಸ್ಥಾಪಕ ಧರ್ಮದರ್ಶಿ ಶ್ರೀಯುತ ಎನ್. ಪುಟ್ಟರುದ್ರವರಿಗೂ, ಶ್ರೀಯುತ ಎಂ. ಆರ್. ನರೇಂದ್ರವರಿಗೂ ಶ್ರೀ ಡಿ.ಸಿ. ಸತ್ಯಮೂರ್ತಿಯವರಿಗೂ ಹಾಗೂ ಶ್ರೀ ನಗರೇಶ್ವರ ಪ್ರೆಸ್‌ನ ಮಾಲೀಕರಾದ ಶ್ರೀಯುತ ಎಸ್. ಸಿ. ಪುಟ್ಟಪ್ಪನವರಿಗೂ ನನ್ನ ಹೃತ್ಪೂರ್ವಕ ವಂದನೆಗಳು.

ಈ ಪ್ರಕಟಣೆಯ ಮುನ್ನಡೆಯನ್ನು ಆಗಿಂದಾಗ್ಗೆ ವಿಚಾರಿಸಿ ಅನೇಕ ರೀತಿಯ ಸಹಾಯಮಾಡಿ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸಿದ ಪುನರ್ಜನ್ಮ ಸಂಶೋಧನಾ ಕೇಂದ್ರದ ಅಭಿಮಾನಿಗಳಾದ ಶ್ರೀ ಎಸ್.ರಮೇಶ, ಶ್ರೀ ಬಿ.ಎಸ್. ಮುರುಳಿಧರ, ಶ್ರೀ ಉಮಾಶಂಕರ್, ಶ್ರೀ ವಿ.ನಾರಾಯಣ (ಸಿ.ಬಿ), ಲಾಲ್‌ಬಾಗ್ ಸಾಹಿತಿ ಶ್ರೀಯುತ ಮಂಚಯ್ಯ, ಎಮ್.ಎಸ್. ರಾಮಯ್ಯನವರಿಗೂ, ವಕೀಲರಾದ ಶ್ರೀ ಎಮ್. ವೋಹನಸುಂದರ್, ಶ್ರೀ ಬಸವರಾಜು ಇತ್ಯಾದಿ ಸಹೃದಯರಿಗೆ ನನ್ನ ಅನಂತ ಧನ್ಯವಾದಗಳು.

ಈ ಸತ್ಯತಿಯನ್ನು ಹೊರತರಲು ನನ್ನೊಡನೆ ಭಾಗಿಗಳಾದ ನನ್ನ ಧರ್ಮಪತ್ನಿ ಶ್ರೀಮತಿ ಬಿ.ಎಲ್. ಮಂಗಳಗೌರಿ, ನನ್ನ ಸುಪುತ್ರಿಯರಾದ ಶ್ರೀಮತಿ ಆರ್. ಸೌಮ್ಯ, ಶ್ರೀಮತಿ ಆರ್.ಸುಷ್ಮ, ಕುಮಾರಿ ಆರ್.ಸುಷುಪ್ತಿ - ಇವರುಗಳು ನೀಡಿದ ಸಹಕಾರವನ್ನು ನಾನು ಎಂದೆಂದಿಗೂ ಮರೆಯಲಾರೆ. ನಾನೀಗ ಅವರ ಸಹಾಯವನ್ನು ಕೃತಜ್ಞತೆಯಿಂದ ನೆನೆಯುತ್ತಿದ್ದೇನೆ.

- ಡಾ|| ಸಿ. ರಾಮಸ್ವಾಮಿ

ಪ್ರಾರ್ಥನೆ

ನಮಿಸಿ ಹರನ ನಾರಾಯಣನ
ಕಾಲಭೈರವನ ಬೇಡಿ ತಂದಿಹೆನು

ಈ 1. ಸಾಕ್ಷರತೆ 2. ಸಾರ್ಥಕತೆ 3. ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರ
4. ಸೃಷ್ಟಿಯ ರಹಸ್ಯ 5. ಮನುಕುಲದ ಭವಿಷ್ಯವೆಂಬ ಐದು ಸತ್ಯತಿಯಗಳ
ಜ್ಞಾನ - ವಿಜ್ಞಾನ - ಸುಜ್ಞಾನ - ದಿವ್ಯಜ್ಞಾನಸಾರವನು
ಪೂಜಿಸಿ ನಿಂದಿಹೆನು ಪರಮಗುರುವಿನ ಪಾದಕಮಲದಲ್ಲಿ
ಬೋಧಿಸಲು ಸರ್ವರಿಗೂ ಸೃಜನಶೀಲ ಜ್ಞಾನಸಾರಾಮೃತವನು

ಸ್ವಾಗತ - ಸುಸ್ವಾಗತ

ಸರ್ವರನು ಸುಸ್ವಾಗತಿಸುವ ಸುಯೋಗದ ಸವಿನೆನಪಿನಲ್ಲಿ ನಾನಿಂದು
ಓದುಗರಿಗೆ ಹೊಸಹೊಸ ಆಸೆ - ಆಕಾಂಕ್ಷೆಯ ಸುಜ್ಞಾನ ಸಂದೇಶ ನಾನು ತಂದು
ಮುಂದಿನ ಕೃತಯುಗದಲ್ಲಿ ಪಂಚಮ ವೇದಗಳೆಂದೇ ಕರೆಯಬಹುದಾದ
ಈ ಸತ್ಯತಿಯಗಳ ಜ್ಞಾನ, ವಿಜ್ಞಾನ, ಸುಜ್ಞಾನ, ದಿವ್ಯಜ್ಞಾನ ದೇಗುಲಕ್ಕೆ
ಎಲ್ಲರೂ ಕೈಮುಗಿದು ಬನ್ನಿರೆಂದು
ವಿನಂತಿಸಿ ಸುಸ್ವಾಗತಿಸುವ ಕಾಲ ಸಮೀಪಿಸುತ್ತಿರುವುದು ನಿಮ್ಮೊಡನಿಂದು

ಇದೊಂದು ಶುಭಘಳಿಗೆ
ಅನೇಕ ಜನ್ಮಜನ್ಮಾಂತರಗಳಿಗೆ

ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ತಾನು ಮೂಡಿ ಬರುವ ಸಾರ್ಥಕತೆಯ ಜ್ಞಾನಾನುಭವದ ಶುಭ ಘಳಿಗೆ
ಸರ್ವರೂ ಸವಿಯ ಬಯಸುವ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರ ದಿವ್ಯಜ್ಞಾನಾಮೃತದ ಅಮರ ಘಳಿಗೆ

ಕನ್ನಡ ಕವಿಗಳ ನುಡಿಮುತ್ತುಗಳು

ಪ್ರಳಯ-ಪ್ರಳಯ-ಪ್ರಳಯ, ಪ್ರಳಯದ ನಂತರ ಮುಂದೇನು ?
 ಉದಯವಾಗಲಿ ನಮ್ಮ ಸುವರ್ಣಕರ್ನಾಟಕ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯ !
 ವಿದ್ಯೆಯಕಲಿತು - ವಿದ್ಯೆಯ ಕಲಿಸಿ ಜ್ಞಾನವಾ ಹರಡೋಣ ||
 ಜಾತಿ ಧರ್ಮ ಭೇದವ ತೊರೆದು ಒಂದಾಗಿ ಬಾಳೋಣ |
 ಸತ್ಯ ಧರ್ಮ ನ್ಯಾಯದ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಮುಂದೆ ಸಾಗೋಣ ||
 ಪ್ರೇಮ ಕರುಣೆಯ ಕಲಿಸಿ ಶಾಂತಿ ಸಹನೆಯ ಬೆಳಸೋಣ |
 ಸತ್ಯ ಧರ್ಮಗಳೆರಡು ನಮ್ಮ ಬಾಳಿನ ಕಣ್ಣಾಗಿರಲಿ ||
 ಶಾಂತಿಯ ಉಸಿರಾಗಿರಲಿ ಸೇವೆಯ ಗುರಿಯಾಗಿರಲಿ |
 ಜಯ ಭಾರತ ಜನನಿಯ ತನುಜಾತೆ ||
 ಜಯಹೇ ಕರ್ನಾಟಕ ಮಾತೆ ಜಯಹೇ ಕರ್ನಾಟಕ ಮಾತೆ |
 ಜಯಜಯಜಯಹೇ ಸುವರ್ಣಕರ್ನಾಟಕ ಮಾತೆ ||
 ಸಿರಿಗನ್ನಡದ ಚರಿತ್ರೆಯ ನಾವು ಸ್ವರ್ಣಾಕ್ಷರದಲ್ಲಿ ಬರೆಯೋಣ ||
 ವಿಶ್ವಮಾನವ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ನವಯುಗ ನಿರ್ಮಾಸೋಣ ||
 ಬೆಳಗಲಿ ಬೆಳಗಲಿ ಸುವರ್ಣ ಕರ್ನಾಟಕ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯ |

ವ್ಯಾಮೋಹವೋ ಸಾಯಿ

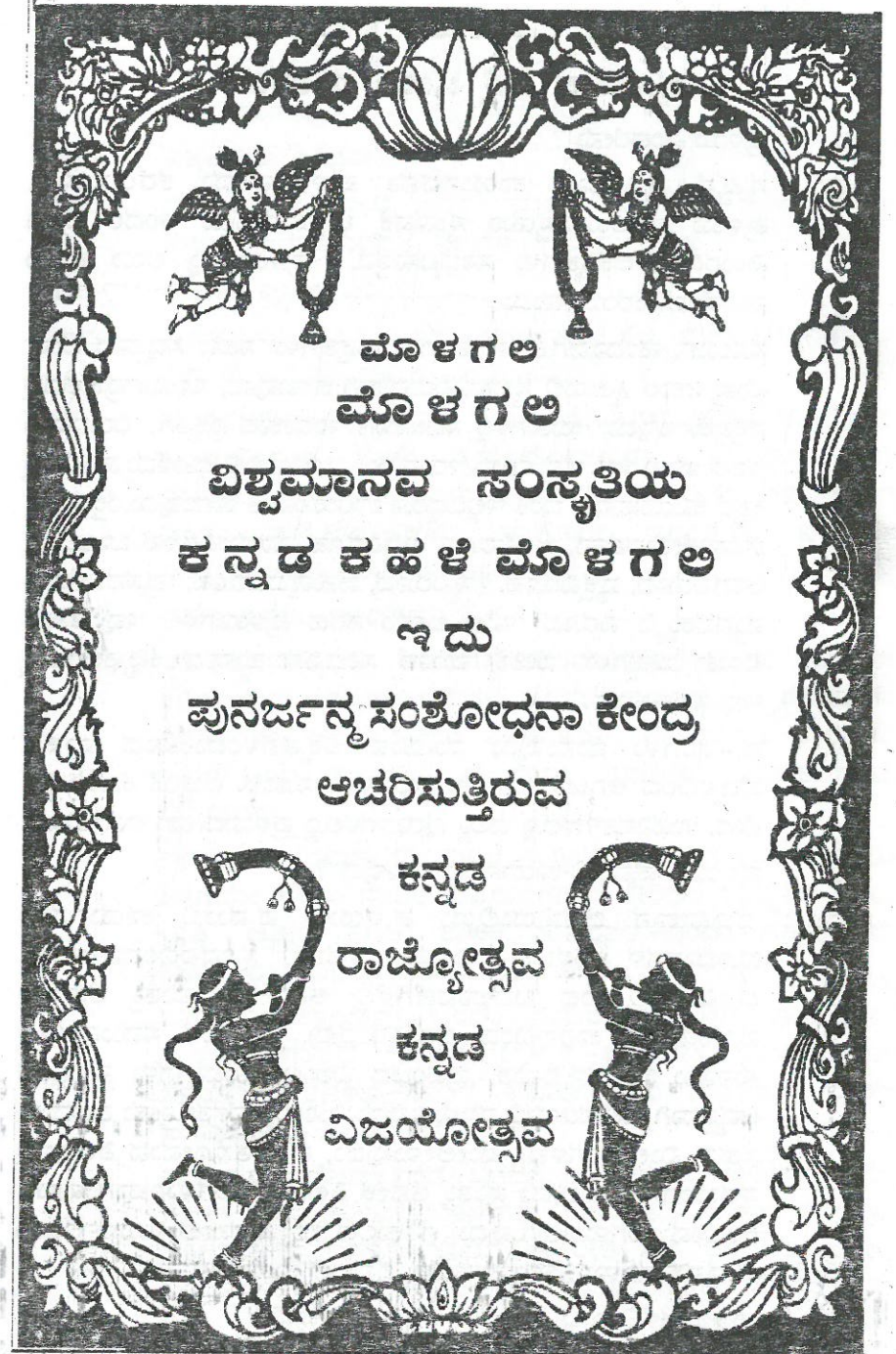
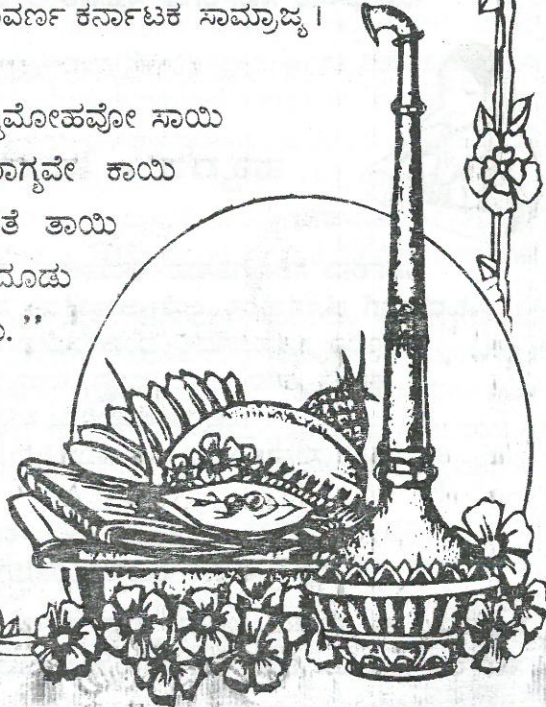
ವೈರಾಗ್ಯವೇ ಕಾಯಿ

ಮುಕ್ತಿದೇವತೆ ತಾಯಿ

ಮಾಯೆಯನು ದೂಡು

ಶಕ್ತಿಯನು ನೀಡು.”

“ ಕರ್ತವ್ಯ
 ಪರಿಪಾಲನೆಯೇ
 ಈಶ್ವರ ಪೂಜೆ.”

ಮೊಳಗಲಿ

ಮೊಳಗಲಿ

ವಿಶ್ವಮಾನವ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ
 ಕನ್ನಡ ಕಹಳೆ ಮೊಳಗಲಿ

ಇದು

ಪುನರ್ಜನ್ಮ ಸಂಶೋಧನಾ ಕೇಂದ್ರ
 ಆಚರಿಸುತ್ತಿರುವ

ಕನ್ನಡ

ರಾಜ್ಯೋತ್ಸವ

ಕನ್ನಡ

ವಿಜಯೋತ್ಸವ

ಪ್ರಳಯ ! ಪ್ರಳಯ !! ಪ್ರಳಯ !!!

ಪ್ರಳಯದ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ಸಂವಾದ

ಶೀಲ : ಪ್ರಳಯ ಎಂದರೇನು ?

ರಾಮು : ಸೃಷ್ಟಿಗೆ ಪ್ರತಿಯಾದ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಪ್ರಳಯವೆಂದು ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ. ಪ್ರಳಯ ಪ್ರಕೃತಿಯ ಸ್ವಯಂ ಸ್ವಭಾವಕ್ಕೆ ಭಿನ್ನವಾಗುವುದು ಅಂದರೆ ಪ್ರಕೃತಿ ವಿಕಾರದಿಂದ ಆಕಸ್ಮಿಕಗಳು ಸಂಭವಿಸುತ್ತವೆ. ಪ್ರಳಯವನ್ನು ಲಯ ಅಥವಾ ನಾಶವೆಂದು ಕರೆಯಬಹುದು.

ಸೂರ್ಯ, ಚಂದ್ರಾದಿಗ್ರಹಗಳು ಹಾಗೂ ನಕ್ಷತ್ರಗಳು ಸಹಜ ಸಿದ್ಧವಾದ ವರ್ಣ ಮತ್ತು ಆಕಾರ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ವಭಾವ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ ಕಾಣುವುದು, ಸೂರ್ಯಪ್ರಕಾಶದಲ್ಲಿ ನಕ್ಷತ್ರಕಾಣುವುದು, ಋತುಗಳಲ್ಲಿ ಸಹಜವಾಗಿ ಇರಬೇಕಾದ ಪ್ರಕೃತಿಗೆ, ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ ಇತರ ಋತುಗಳು, ಧರ್ಮಗಳು ಇರುವುದು, ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಧೂಳಿದ್ದು ಹಗಲಿನಲ್ಲಿ ಕತ್ತಲೆ ಕವಿಯುವುದು, ಬೆಂಕಿ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಉರಿಯುವಂತೆ ಕಾಣುವುದು, ರಕ್ತದಮಳೆ, ಧೂಮಕೇತುದರ್ಶನ, ಜಲವಿರೂಪ, ಅಗ್ನಿವಿರೂಪ, ವಾಯುವಿರೂಪ, ಬಾಲಚುಕ್ಕೆ ಅಂಗವಿರೂಪ, ವೃಕ್ಷವಿರೂಪ, ಸಸ್ಯವಿರೂಪ, ಚತುಷ್ಟದವಿರೂಪ, ಪ್ರಸವವಿರೂಪ, ಮೃಗಪಕ್ಷಾದಿ ವಿರೂಪ ಇವೆಲ್ಲ ಒಂದು ತರಹ ಪ್ರಳಯಗಳೇ. ಇವು ಅಶುಭ ಸೂಚಕ ಚಿಹ್ನೆಗಳು. ದೇಶಕ್ಕೆ ಮುಂದೆ ಸಂಭವಿಸಬಹುದಾದ ಕೆಟ್ಟಫಲಗಳನ್ನು ಇವು ಸೂಚಿಸುತ್ತವೆ.

ಪ್ರಳಯಗಳು ಮನುಷ್ಯರು ಮಾಡುವ ಅಕೃತ್ಯಗಳಿಂದಂಟಾದ ಪಾಪದ ಹೆಚ್ಚಳದಿಂದ ಆಗಬಹುದಾದ ಅಶುಭಗಳನ್ನು ಸೂಚಿಸಿ ಎಚ್ಚರಿಕೆ ಕೊಡುತ್ತವೆ. ವೇದ, ಉಪನಿಷತ್ಗಳಲ್ಲೂ ಎಲ್ಲಾ ಪುರಾಣಗಳಲ್ಲೂ ಪ್ರಳಯದ ಬಗ್ಗೆ ಉಲೇಖವಿದೆ.

ಶೀಲ : ಪ್ರಳಯದ ಪ್ರಮುಖ ಕಾರ್ಯಗಳು ಯಾವುವು ?

ರಾಮು : ಭೂವಿಜ್ಞಾನ ಚರಿತ್ರೆಯಲ್ಲಿಯ ಪ್ರಳಯದ ಪ್ರಮುಖ ಕಾರ್ಯಗಳು ಭೂಭಾಗಗಳ ತಾಳಬದ್ಧ ಮಿಡಿತ ಅಥವಾ ಸ್ಪಂದನದಿಂದಾಗುವುವು. ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಇಂಥ ಬದಲಾವಣೆಗಳೆಲ್ಲ ಅನಿರೀಕ್ಷಿತ, ಮತ್ತು ತತ್ಕ್ಷಣ ಪ್ರಚಂಡತೆಯ ಕಾರಣದಿಂದ ಆಗುತ್ತಿರುವುವು. ಅಂದರೆ ಸಮುದ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಸುನಾಮಿ, ಜೀವಿಗಳ ವಿನಾಶ, ಪ್ರಪಂಚದ ವಿಶಾಲ ಭೂಭಾಗಗಳು ನೀರಿನಿಂದ ಆವೃತವಾಗಿ ನೀರಿನಡಿಯಲ್ಲಿ ಮುಳುಗುವುದು, ಒಂದು ಪರ್ವತಸ್ತೋಮ ಹಲವಾರು ಸಹಸ್ರ ಮೀಟರುಗಳಷ್ಟು ಮೇಲೇಳುವುದು, ಪರ್ವತಸ್ತೋಮದ ಶಿಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ತರಭಂಗಗಳಾಗುವುದು ಮತ್ತು ಅನೇಕ ಶಿಲಾಬಿರುಕುಗಳಂಟಾಗುವುದು, ಜ್ವಾಲಾಮುಖಿಗಳುಂಟಾಗುವುದು, ಗತಕಾಲದ ಪ್ರಾಣಿಸಮೂಹ ನಿರ್ಮೂಲವಾಗಿ ಜೀವ್ಯವಶೇಷಗಳಾಗುವುದು ಪ್ರಳಯದ ಪ್ರಮುಖ ಕಾರ್ಯಗಳು.

ಶೀಲ : ಪ್ರಳಯಗಳಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಬಗೆಗಳಿವೆ ? ಅವು ಯಾವುವು ?

ರಾಮು : ಪ್ರಳಯಗಳಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕು ಬಗೆಗಳಿವೆ.

ಅವು 1. ನಿತ್ಯಪ್ರಳಯ 2. ನೈಮಿತಿಕ ಪ್ರಳಯ

3. ಮಹಾಪ್ರಳಯ 4. ಆತ್ಮಂತಿಕ ಪ್ರಳಯ.

ಶೀಲ : ನಿತ್ಯಪ್ರಳಯ ಎಂದರೇನು ?

ರಾಮು : ಪ್ರತಿದಿನ ಸಾವಿರಾರು ಜನರು ಮತ್ತು ಪ್ರಾಣಿಗಳು ರೋಗಾದಿಗಳಿಗೆ ತುತ್ತಾಗಿ ಸಾಯುತ್ತಿರುವುದಕ್ಕೆ ನಿತ್ಯಪ್ರಳಯ ಎಂದು ಹೆಸರು.

ಶೀಲ : ನೈಮಿತಿಕ ಪ್ರಳಯ ಎಂದರೇನು ?

ರಾಮು : ಚತುರ್ಮುಖ ಬ್ರಹ್ಮನ ಒಂದು ಹಗಲು ಆಗಿ, ಕಲ್ಪ ಮುಗಿದಾಗ ನಡೆಯುವ ವಿನಾಶಕ್ಕೆ ನೈಮಿತಿಕ ಪ್ರಳಯ ಎಂದು ಹೆಸರು.

ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಭೂಮ್ಯಾದಿ ಮೂರು ಲೋಕಗಳು ಅಂದರೆ ಭೂಲೋಕ, ಭುವಲೋಕ ಮತ್ತು ಸ್ವರ್ಗಲೋಕಗಳು ನಾಶ ಹೊಂದುತ್ತವೆ. ಮೇಲಿನ ಮೂರು ಲೋಕಗಳು ಅಂದರೆ ಜನೋಲೋಕ, ತಪೋಲೋಕ ಮತ್ತು ಸತ್ಯಲೋಕಗಳು ಹಾಗೆಯೇ ಇರುತ್ತವೆ. ನಡುವಿನ ಮಹರ್ಲೋಕವು ಜನಶೂನ್ಯವಾಗಿರುತ್ತದೆ.

ಶೀಲ : ಮಹಾ ಪ್ರಳಯ ಎಂದರೇನು ?

ರಾಮು : ಮನುಷ್ಯರ ಲೆಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಸಾವಿರ ವರ್ಷಗಳಿಗೆ ಒಂದು ಕಲಿಯುಗ. ಕಲಿಯುಗದ ಎರಡರಷ್ಟು ಆದರೆ ಒಂದು ದ್ವಾಪರಯುಗ, ಕಲಿಯುಗದ ಮೂರರಷ್ಟು ಆದರೆ ಒಂದು ತ್ರೇತಾಯುಗ, ಕಲಿಯುಗದ ನಾಲ್ಕರಷ್ಟು ಆದರೆ ಒಂದು ಕೃತಯುಗ. ಈ ನಾಲ್ಕು ಯುಗಗಳು ಸೇರಿದರೆ ಒಂದು ದಿವ್ಯಯುಗ.

ಇಂತಹ ದಿವ್ಯಯುಗಗಳು ಸಾವಿರ ಸೇರಿದರೆ ಬ್ರಹ್ಮನಿಗೆ ಒಂದು ಹಗಲು. ಹೀಗೆಯೇ ಒಂದು ಸಾವಿರ ದಿವ್ಯಯುಗಗಳು ಸೇರಿದರೆ ಬ್ರಹ್ಮನಿಗೆ ಒಂದು ರಾತ್ರಿ. ಬ್ರಹ್ಮನ ಹಗಲು ಕಾಲಕ್ಕೆ ಮನ್ವಂತರ ಎಂದು ಹೆಸರು. ಅದೇ ಬ್ರಹ್ಮನ ರಾತ್ರಿಕಾಲಕ್ಕೆ ಪ್ರಳಯವೆಂದು ಹೆಸರು.

ಒಂದು ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡವು ಒಂದು ಸಾವಿರ ದಿವ್ಯಯುಗಗಳಾದ ಮೇಲೆ ಪ್ರಳಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ರೀತಿ ಬ್ರಹ್ಮನ ಆಯುಸ್ಸು ಮುಗಿಯುವಾಗ ಸಮಸ್ತ ಲೋಕಗಳೂ, ಸಮಸ್ತ ಪದಾರ್ಥಗಳೂ ಹೊಂದುವ ನಾಶಕ್ಕೆ ಮಹಾಪ್ರಳಯ ವೆಂದು ಹೆಸರು.

ಪರಬ್ರಹ್ಮನ ಇಚ್ಛೆಮಾತ್ರದಿಂದ ಬಗೆಬಗೆಯ ಸೃಷ್ಟಿಗಳೆಲ್ಲಾ ಉಂಟಾಗಿ ಅನೇಕ ಕೋಟಿ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡವಾದವು. ಈ ನಮ್ಮ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡವು ಇಂತಹ ಅಸಂಖ್ಯಾತ ಕೋಟಿ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು. ಈ ರೀತಿ ಪ್ರತಿ ಒಂದು ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡವು ಒಂದು ಸಾವಿರ ದಿವ್ಯಯುಗಗಳಾದ ಮೇಲೆ ಪ್ರಳಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಸ್ಥೂಲ ಮತ್ತು ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾದ ಎಲ್ಲ ಕಾರ್ಯಪದಾರ್ಥಗಳೂ ನಾಶಹೊಂದಿ

ಮೂಲಪ್ರಕೃತಿಯೆಂಬ ಪರಮ ಸೂಕ್ಷ್ಮವಸ್ತುವನ್ನು ಹೊಂದುತ್ತವೆ.

ಪ್ರಕೃತಿಯೂ ಜೀವರಾಶಿಗಳೂ ಪರಮಾತ್ಮನಲ್ಲಿ ಸೇರಿಹೋಗಿ ಅವನಿಂದ ಬೇರೆಯಾಗಿ ಕಾಣದಾಗುತ್ತವೆ.

ಶೀಲ : ಆತ್ಮತೀತ ಪ್ರಳಯ ಎಂದರೇನು ?

ರಾಮು : ಒಬ್ಬೊಬ್ಬ ಜೀವನೂ ವೇದಾಂತಶಾಸ್ತ್ರದಲ್ಲಿ ಉಪದೇಶಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಕರ್ಮ, ಭಕ್ತಿ, ಜ್ಞಾನ ಮುಂತಾದ ಯೋಗವಾರ್ಗಗಳನ್ನು ಅನುಷ್ಠಿಸಿ, ಅದರಿಂದ ಪ್ರಕೃತಿ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಕಿತ್ತೊಗೆದು ಪುನಃ ಸೃಷ್ಟಿ-ಪ್ರಳಯಗಳಿಂದ ವಿಮುಕ್ತನಾಗಿ ಮೋಕ್ಷಸಾಮ್ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಹೊಂದುವುದಕ್ಕೆ ಆತ್ಮತೀತ ಪ್ರಳಯ ಅಥವಾ ಕಡೆಯ ಪ್ರಳಯ ಎಂದು ಹೆಸರು.

ಶೀಲ : ದಿವ್ಯ, ಅಂತರಿಕ್ಷ ಮತ್ತು ಭೂಮಿ ಪ್ರಳಯಗಳು ಎಂದರೇನು ?

ರಾಮು : ಗ್ರಹಣಾದಿ ದಿವಸಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು, ಹುಣ್ಣಿಮೆ ಅಮಾವಾಸ್ಯೆ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಸಂಭವಿಸುವ ಪ್ರಳಯಗಳಿಗೆ ದಿವ್ಯ ಪ್ರಳಯಗಳು ಎಂದು ಹೆಸರು.

ಅಂತರಿಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಜರುಗುವ ಬೆಂಕಿಯಮಳೆ, ಬಿರುಗಾಳಿಯ ಪರಸ್ಪರ ಹೊಡೆತ ಇವೇ ಮೊದಲಾದ ವಿಕಾರಗಳಿಗೆ ಅಂತರಿಕ್ಷ ಪ್ರಳಯಗಳು ಎಂದು ಹೆಸರು.

ಭೂಮಿಯ ಪದರಗಳಲ್ಲಿ ಸಂಭವಿಸುವ ಪ್ರಕೃತಿ ವಿಕಾರಗಳಿಗೆ ಭೂಮಿ ಪ್ರಳಯಗಳು ಎಂದು ಹೆಸರು.

ಶೀಲ : ಪ್ರಳಯಗಳನ್ನು ನಿವಾರಿಸಬಹುದೇ ?

ರಾಮು : ಪ್ರಳಯಗಳು ಕಂಡಾಗ ಅದಕ್ಕೆ ಶಾಸ್ತ್ರದಲ್ಲಿ ವಿಹಿತವಾಗಿರುವಂತೆ ಶಾಂತಿಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ಸಂಭವಿಸಬಹುದಾದ ಕೆಟ್ಟಫಲಗಳನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ನಿವಾರಿಸಬಹುದು ಎಂಬ ನಂಬಿಕೆಯಿದೆ.

ಶೀಲ : ಪ್ರಳಯವಾದ ಎಂದರೇನು ?

ರಾಮು : ಪ್ರಳಯವಾದವು ಭೂವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಚಿಂತನೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಥಮವಾದುದು. ಇದು ಭೂಚರಿತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಆಗಿಂದಾಗ್ಗೆ ನಡೆದಿರುವ ತೀವ್ರ ರೀತಿಯ ಪ್ರಳಯ ಅಥವಾ ಉತ್ಪಾತಗಳಿಂದ ನೆಲಜಲದಲ್ಲಿ ಆದ ಬದಲಾವಣೆಗಳನ್ನು ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಸಿದ್ಧಾಂತ.

ಪ್ರಳಯವಾದ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಭೂಮಿಯ ಜಲಶಿಲಾಪದರಗಳಲ್ಲಿ ಅನುಕ್ರಮವಾಗಿ ಸಿಗುವ ಜೀವವಶೇಷಗಳನ್ನು ವಿವರಿಸಲು ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಆಗಿಂದಾಗ್ಗೆ ಏರ್ಪಟ್ಟ ಉದ್ರೇಕಗಳಿಂದ ಜೀವಿಗಳ ನಿರ್ನಾಮವಾಗಿ, ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ಹೊಸ ಜೀವಿಗಳ ಸೃಷ್ಟಿಯಾಗಿದೆ. ಸ್ಥೂಲವಾಗಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ತೀವ್ರತರವಾದ ಭೂಕಂಪನ ಮತ್ತು ಅದರಿಂದಾಗುವ ತೀವ್ರ ಬದಲಾವಣೆಗಳು ಹಾಗೂ ಪ್ರಬಲವಾದ ಜಲಪ್ರಳಯದಿಂದ ವಿಶಾಲ ಭೂಭಾಗಗಳು ನೀರಿನಿಂದ ಆವೃತವಾಗುವುದು. ಇವನ್ನೆಲ್ಲ ಪ್ರಳಯವಾದದಿಂದ ವಿವರಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಭೂಪದರಗಳಲ್ಲಿ ವಿಘ್ನಮೃಗ, ನೀರಾನೆ ಮುಂತಾದ ವಿವಿಧ ಜೀವವಶೇಷಗಳನ್ನು

ಕಂಡು ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿಯೇ ಈ ರೀತಿಯ ವ್ಯತ್ಯಾಸಗಳು ಭೂಚರಿತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಹಲವಾರು ಹಂತಗಳಲ್ಲಾದ ಪ್ರಳಯ ಮತ್ತು ಅನುವಂಶೀಯ ಬದಲಾವಣೆಗಳನ್ನು ತಿಳಿಯಲು ನೆರವಾಗುವುವು. ಇಂಥ ಪ್ರಳಯಗಳಿಂದ ಭೂಮಿಯ ಹೊರಪದರದಲ್ಲಿ ಏರಿಳಿತಗಳಾಗಿ, ಅನೇಕ ಸಾಗರ ಮತ್ತು ಭೂವಾಸಿ ಜೀವಿಗಳ ವಂಶ ನಷ್ಟವಾಯಿತು. ಈಗ ಕಾಣುವ ವಿಶಾಲ ಮೆಕ್ಕಲು ಮಣ್ಣಿನ ಪ್ರದೇಶಗಳಿಗೆ, ಆಳವಾದ ಕಣಿವೆ ಕಂದರಗಳಿಗೆ ಮತ್ತು ಭೂಮಿಯ ಹೊರಪದರದಲ್ಲಿ ಆಗುತ್ತಿರುವ ಬದಲಾವಣೆಗಳಿಗೆ ಪ್ರಳಯಗಳ ಪರಿಣಾಮಗಳೇ ಕಾರಣವೆಂದು ಭೂವಿಜ್ಞಾನಿಗಳು ವಿವರಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಶೀಲ : ಪ್ರಳಯ ! ಪ್ರಳಯ !! ಪ್ರಳಯ !!!

ಮುಂದೇನು ?

ರಾಮು : ಕಲಿಯುಗದ ಅಂತ್ಯ.

ಸುವರ್ಣಯುಗದ ಆರಂಭ.....

ಶೀಲ : ಹೇಗೆ ಮುಂಬರುವ ಸುವರ್ಣಯುಗ (ಕೃತಯುಗ) ಆರಂಭವಾಗುತ್ತದೆ ?

ರಾಮು : ಅಂದಿನ ಕಾಲಗರ್ಭದ " ಸುವರ್ಣ ಕರ್ನಾಟಕದ ಪುನರುತ್ಥಾನ " ದಿಂದ ಮುಂಬರುವ ಸುವರ್ಣಯುಗ (ಕೃತಯುಗ) ಆರಂಭವಾಗುತ್ತದೆ.

ಶೀಲ : ಈ ಭವಿಷ್ಯವಾಣಿಗಳಿಗೆ ಆಧಾರಗಳೇನು ?

ರಾಮು : ಭೂತಕಾಲದಿಂದ ಬೆಳೆದು ಅಭಿವರ್ಧಿಸಿ ಬಂದಿರುವ ಈ ಪ್ರಪಂಚ ಈಗ ವರ್ತಮಾನಕಾಲದ ಅಸ್ತಿಭಾರವನ್ನು ಅಡ್ಡಹಾಯುತ್ತಿದೆ. ಈ ತನಕ ಪ್ರಪಂಚ ನಡೆದು, ಇನ್ನೂ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ, ಉರುಳಿ ಬಂದಿರುವ ಜಾಡನ್ನು ಶಾಸ್ತ್ರಿಯವಾಗಿ ಅಭ್ಯಯಿಸಿ ಮುಂದೆ ಅದು ಯಾವ ಜಾಡಿನ ಮೇಲೆ ಉರುಳಬಹುದು ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಸಿಂಹಾಪಲೋಕಿಸುವಾಗ ಭವಿಷ್ಯವಿಜ್ಞಾನ ಮುನ್ನುಡಿಯುತ್ತದೆ. ಇದೇ ಭವಿಷ್ಯವಿಜ್ಞಾನದ ಪರಿಕಲ್ಪನೆ.

ಮಾನವನ ಮೆದುಳ ಕೂಸು - ವಿಜ್ಞಾನ (ಸೈನ್ಸ್), ವಿಜ್ಞಾನದ ದೂತ - ತಂತ್ರವಿದ್ಯೆ (ಟೆಕ್ನಾಲಜಿ). ಇಂದು ಮಾನವನ ತಂತ್ರವಿದ್ಯೆಯ ಅಂತರಕ್ರಿಯೆಯ ಹಾಗೂ ಅಂತರಾವಲಂಬನದ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ, ಮಾನವರ ವರ್ತಮಾನ ಜೀವನ ಜಟಿಲವಾಗಿದೆ. ಈ ಜಟಿಲ ಜೀವನದ ಭವಿಷ್ಯ ಏನು ? ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಭವಿಷ್ಯವಿಜ್ಞಾನ ಈಗ ಚಿತ್ತಿಸಲು ಹವಣಿಸುತ್ತದೆ.

ಭವಿಷ್ಯವಿಜ್ಞಾನ ಅಂದರೆ ಪ್ರಪಂಚದ ವರ್ತಮಾನ ಸ್ಥಿತಿಗತಿಗಳನ್ನು ಶಾಸ್ತ್ರಿಯವಾಗಿ ಅಧ್ಯಯನಮಾಡಿ ಭವಿಷ್ಯಕಾಲದ ಸ್ಥಿತಿಗತಿಗಳನ್ನು ಕಣಿವೆಯಿಂದ ವಿಜ್ಞಾನ (ಫ್ಯೂಚರಾಲಜಿ).

ಶೀಲ : ಭವಿಷ್ಯವಿಜ್ಞಾನ ಏನನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸಿದೆ ?

ರಾಮು : ಭವಿಷ್ಯವಿಜ್ಞಾನದ ಪರಿಕಲ್ಪನೆಯು ಜನಸಂಖ್ಯೆಯ ಬೆಳವಣಿಗೆ, ಆಹಾರದ ಪೂರೈಕೆ, ತಂತ್ರವಿದ್ಯೆ, ಶಕ್ತಿ ವಿನಿಯೋಗ ಮತ್ತು ಭವಿಷ್ಯ ಸಾಧ್ಯತೆಗಳೆಲ್ಲವುಗಳನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸಿದೆ.

ಶೀಲ : ಮುಂದೆ ಸಂಭವಿಸಬಹುದಾದ ಪ್ರಳಯದ ಒಂದು ಕಾಲ್ಪನಿಕ ದೃಶ್ಯ ಹೇಗಿರುತ್ತದೆ?

ರಾಮು : ಪ್ರಪಂಚದದ್ಯಾಂತ ಪ್ರದರ್ಶನವಾದ ಹೆಸರಾಂತ 21-12- 2012 ಚಲನಚಿತ್ರ ನೋಡಿ.

ಶೀಲ : ಮುಂಬರುವ ಪ್ರಳಯದ ಬಗ್ಗೆ ಪ್ರವಾದಿಗಳ ಭವಿಷ್ಯವಾಣಿಗಳೇನು ?

ರಾಮು : ಮಹಾಭಾರತದ ಕಾಲದಿಂದ ಇಲ್ಲಿನವರೆಗೂ ಮುಂದೆ ಸಂಭವಿಸಬಹುದಾದ ಈ ಪ್ರಳಯದ ಬಗ್ಗೆ ಅನೇಕ ಪ್ರವಾದಿಗಳು ಭವಿಷ್ಯವಾಣಿಯನ್ನು ನುಡಿಯುತ್ತಲೇ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ.

ಈ ಭವಿಷ್ಯವಾಣಿಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಖ್ಯಾತಿ ಪಡೆದಿರುವ ಅನೇಕ ಭವಿಷ್ಯವಾಣಿಗಳು ಈ ರೀತಿ ಇವೆ.

1. ವೀರ ಬ್ರಹ್ಮೇಂದ್ರಸ್ವಾಮಿಗಳವರ “ಕಾಲಜ್ಞಾನ ”
2. ನಾಸ್ಟಡಾಮಸ್ ಭವಿಷ್ಯವಾಣಿ.
3. ಕೈವಾರ ನಾರಾಯಣಪ್ಪನವರ “ಕಾಲಜ್ಞಾನ ”
4. ಎಡ್ಲರ್ ಕೇಸಿಯ ಭವಿಷ್ಯವಾಣಿ.
5. ಮಹಾಭಾರತದಲ್ಲಿ ಪ್ರಳಯದ ಮುನ್ನೂಚನೆ - ಮಾರ್ಕಂಡೇಯರ ಭವಿಷ್ಯವಾಣಿ.
6. ಬೈಬಲ್‌ನಲ್ಲಿ ಭವಿಷ್ಯವಾಣಿ.
7. ಫಾತಿಮಾಳ ಭವಿಷ್ಯವಾಣಿ.
8. ಸರ್ವಜ್ಞನ ಭವಿಷ್ಯವಾಣಿ.
9. ವಿಷ್ಣುಪುರಾಣ - ಪರಾಶರಮುನಿಗಳ ಭವಿಷ್ಯವಾಣಿ.
10. ದಾದ ಲೇಖಿರಾಜ್ ಭವಿಷ್ಯವಾಣಿ.
11. ಮದರ್ ಮೇರಿ ಭವಿಷ್ಯವಾಣಿ.
12. ಓರಿಯನ್ ಭವಿಷ್ಯವಾಣಿ.
13. ಹೋಪಿ ಜನಾಂಗದ ಭವಿಷ್ಯವಾಣಿ.
14. ರಾಮಚಂದ್ರ ಮಿಷನ್ - ರಾಮಚಂದ್ರ ಭವಿಷ್ಯವಾಣಿ.
15. ಮಾಯಾ ಜನಾಂಗದ ಭವಿಷ್ಯವಾಣಿ - ಮಾಯಾನ್ ಕ್ಯಾಲೆಂಡರ್

ಮುಂತಾದ ಭವಿಷ್ಯವಾಣಿಗಳು ಪ್ರಖ್ಯಾತಿ ಪಡೆದಿರುವ ಭವಿಷ್ಯವಾಣಿಗಳು. ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚು ಭವಿಷ್ಯವಾಣಿಗಳು ಶ್ರೀಯುತ ಎಂ.ಆರ್. ನರೇಂದ್ರರವರ “ಪ್ರಳಯ” ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬರುತ್ತವೆ.

ಶೀಲ : ಮುಂಬರುವ ಪ್ರಳಯಕ್ಕೆ ಕಾರಣಗಳಾಗುವ ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಆಧಾರಗಳು ಯಾವುವು ?

ರಾಮು : 1. ಭೂಮಿ ಸುತ್ತುವ ವೇಗದಲ್ಲಿ ಆಗುತ್ತಿರುವ ವ್ಯತ್ಯಾಸ

2. ಧ್ರುವ ಪಲ್ಲಟನೆ

3. ಆಯಸ್ಕಾಂತ ಧ್ರುವ ಪಲ್ಲಟನೆ

4. ಪೋಟಾನ್ ವಲಯದ ಅಪಾಯ

5. ಪರಿಸರ ನಾಶನಿಂದ ಅಪಾಯ

(1) ಗ್ರೀನ್ ಹೌಸ್ ಎಫೆಕ್ಟ್.

(2) ಅರಣ್ಯ ನಾಶ.

(3) ವಿನಾಶದ ಅಂಚಿನಲ್ಲಿರುವ ಧ್ರುವ ಪ್ರದೇಶದ ಹಿಮರಾಶಿ.

(4) ವಿಷಯುಕ್ತ ನೀರು

(5) ವಿಷಯುಕ್ತ ಗಾಳಿ

(6) ವಿಷಯುಕ್ತ ಕೊಳಚೆ

6. ಭೂಕಂಪನಗಳು

7. ಜನಸಂಖ್ಯೆಯ ಸ್ಫೋಟದಿಂದ ವಿನಾಶ

8. ಜಗತ್ತನ್ನು ಸಾವಿನ ಅಂಚಿಗೆ ತಂದಿರುವ ಅಣು ಅಸ್ತ್ರಗಳು ಹಾಗೂ ಸ್ಥಾವರಗಳು

9. ಓಜೋನ್ ಪದರದಲ್ಲಿ ರಂಧ್ರ ಸಂಭವಿಸಲಿರುವ ಅಪಾಯ

10. ಉಲ್ಕೆ ಅಥವಾ ಕ್ಷುದ್ರಗ್ರಹ ಭೂಮಿಗೆ ಅಪ್ಪಳಿಸಿ ಆಗಬಹುದಾದ ಅಪಾಯ

11. ಎಡ್ಸ್ ಮಾನವ ಜನಾಂಗಕ್ಕೆ ಕೊನೆಯ ಎಚ್ಚರಿಕೆ

12. ದೈತ್ಯ ಸುನಾಮಿಗಳು

13. ಕೊಲ್ಲಿ ಯುದ್ಧಗಳು

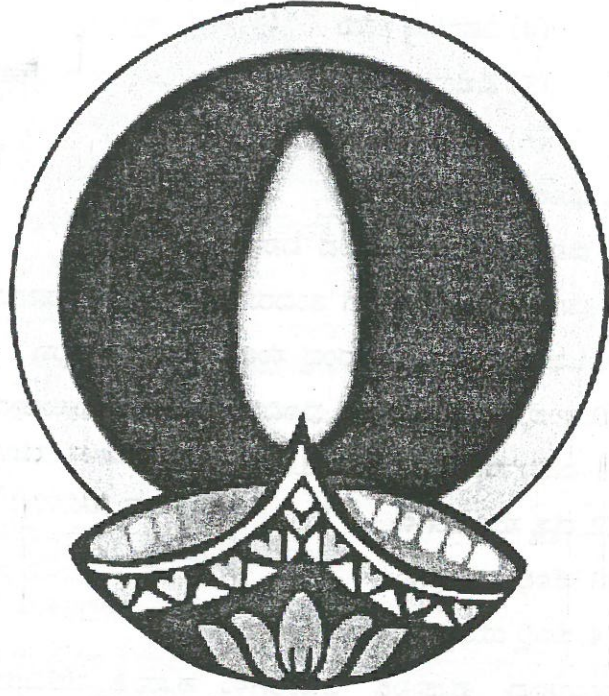
14. ಕೊಲ್ಲಿ ಯುದ್ಧದ ಭೀಕರ ಪರಿಣಾಮಗಳು

ಮುಂತಾದ ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಆಧಾರಗಳು ಪ್ರಖ್ಯಾತಿ ಪಡೆದಿರುವ ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಭವಿಷ್ಯವಾಣಿಗಳು. ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚು ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಭವಿಷ್ಯವಾಣಿಗಳು ಶ್ರೀಯುತ ಎಂ.ಆರ್. ನರೇಂದ್ರರವರ “ಪ್ರಳಯ” ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬರುತ್ತವೆ.

ಶೀಲ : ಪ್ರಳಯ ಖಂಡಿತವಾಗಿ ಸಂಭವಿಸುತ್ತದೆಯೇ ?

ರಾಮು : ಅಂಕದ ಪರದೆಯು ಚಾರಿದ ಮೇಲೆ ನಾಟಕವನ್ನು ಉಳಿದಿಹದೇ.....

ಮುಂದಿನ ನಾಟಕ ಟಿ.ವಿ. ಚಾನಲ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ಸದ್ಯದಲ್ಲೇ ವಿಕ್ಷೇಪಿಸುತ್ತೀರಿ.

ದಿವ್ಯ ಜ್ಞಾನ ಜ್ಯೋತಿ

1. ಸಂಶೋಧನೆಗೆ ಪ್ರೇರಣೆ

ಲೋಕ ಪಿತಾಮಹನಿಂದ ಸೃಷ್ಟಿಯಾದ ವಿಶ್ವ ಐವತ್ತು ಕೋಟಿ ಕೋಟಿ ಯೋಜನ ವಿಸ್ತೀರ್ಣದಿಂದ ಥಳಥಳನೆ ಹೊಳೆಯುತ್ತ, ಕಣ್ಣುಗಳಿಗೆ ಅಂದವಾಗಿ ಕಾಣಿಸುತ್ತ ಶೋಭಿಸುತ್ತಿದೆ. ಈ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡಗೋಲದ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಜಂಬೂದ್ವೀಪ ನಾಮಾಂಕಿತ ಭರತವರ್ಷದ ಭರತಖಂಡವು ಸಪ್ತಸಾಗರಗಳಿಂದ ಸುತ್ತುವರಿದು ಕಂಗೊಳಿಸುತ್ತಿದೆ. ಈ ಭರತಖಂಡ ಯುಗಯುಗಗಳಿಂದ ಜ್ಞಾನ, ಯೋಗ, ಆತ್ಮಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರಗಳ ತಪೋಭೂಮಿಯಾಗಿ ಪುಣ್ಯಭೂಮಿಯೆಂದು ಪ್ರಸಿದ್ಧಿ ಪಡೆದು ಭೂಲೋಕದಲ್ಲಿ ಮೆರೆಯುತ್ತಿದೆ. ಈ ಭಾರತಮಾತೆಯ ತನುಜಾತೆಯಾಗಿ ಅದರ ಮಡಿಲಲ್ಲಿ ಕರ್ನಾಟಕ ನಾಡು ಪ್ರಕೃತಿ ಸೌಂದರ್ಯದ ಬೀಡಾಗಿ ಭೂಸಿರಿ ಸಂಪತ್ತುಗಳಿಂದ ಶೋಭಿಸುತ್ತಿದೆ. ಈ ನಾಡಿನ ಪ್ರಕೃತಿ ಸೌಂದರ್ಯದ ತವರುಮನೆಯಂತೆ ಕಂಗೊಳಿಸುತ್ತಿರುವ ಬೆಂಗಳೂರಿನ “ಲಾಲ್ ಬಾಗ್ ಸಸ್ಯಕಾಶಿ” ಜನಗಳ ಕಣ್ಣನಹೃದಯಗಳನ್ನು ತಣಿಸಿ ತೃಪ್ತಿಪಡಿಸುತ್ತಿದೆ. ಈ ಸಸ್ಯಕಾಶಿಗೆ ಸಮೀಪದಲ್ಲೇ “ಬೆಂಗಳೂರು ಮೆಡಿಕಲ್ ಕಾಲೇಜು” ಎಂಬ ಶಿರೋನಾಮೆ ಧರಿಸಿದ ವೈದ್ಯಕೀಯ ವಿಜ್ಞಾನಮಂದಿರ ಒಂದು ಸ್ಥಾಪಿತವಾಗಿದೆ. ಈ ಕಾಲೇಜಿನ ಗೋಪುರದ ಮೇಲೆ ಅದೋ ನೋಡಿ ಗರುಡ ಒಂದು ಕೇಕೆಹಾಕಿ ನನ್ನನ್ನು ಸ್ವಾಗತಿಸುವ ಹರ್ಷಚಿತ್ತದಿಂದ ಈ ರೀತಿ ಹಾಡುತ್ತಾ ಹಾರಾಡುತ್ತಿದೆ ಎಂದು ನನಗೆ ಭಾಸವಾಗುತ್ತಿದೆ.

ಬಾರಾಮ ಬಾರಾಮ ರಾಮ ಎಂದು

ಬರುತಿಹನು ಇಹನು ಎಂದು

ಯುಗಯುಗದಿ ನಿನಗಾಗಿ ಕಾದು ನಾ ಎಂದು

ಸ್ವಾಗತಿಸುವೆ ನಿನ್ನನು ನಾ ಇಂದು

ಇದೇ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಚೈತ್ರಮಾಸ ಕಾಲಿಟ್ಟ ಸೂಚನೆಯೋ ಎಂಬಂತೆ ಮುದ್ದು ಕೋಗಿಲೆ ಸಂಗಾತಿಗಳು ಫಲಹೊತ್ತು ನಿಂತ ಮಾವಿನಮರದ, ಪುಷ್ಪಹೊತ್ತು ನಿಂತ ಸಂಪಿಗೆಮರದ ಕೊಂಬೆಗಳ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತು 'ಚಿಗೂಹೂ ಚಿಗೂಹೂ' ಎಂದು ಮಧುರವಾದ ಧ್ವನಿಯಲ್ಲಿ ಇಂಪಾಗಿ ಹಾಡುತ್ತಿವೆ. ರಸ್ತೆಯ ಸಾಲುಮರಗಳು ತಮ್ಮ ಕೆಂಪು, ಹಳದಿ, ನೀಲಿ, ಬಿಳಿ ಮುಂತಾದ ಬಣ್ಣಬಣ್ಣದ ಹೂಗಳನ್ನು ಗಾಳಿಬೀಸಿದಾಗ ಪುಷ್ಪ ಮಳೆಗೆರೆದು ರಸ್ತೆಯು ಬಣ್ಣಬಣ್ಣದ ಹೂಗಳಿಂದ ಕೂಡಿ ಈ ರಸ್ತೆಯು ಹೂವಿನರಸ್ತೆಯೇನೋ ! ಎಂಬಂತೆ ವರ್ಣರಂಜಿತವಾದ ಪುಷ್ಪಗಳಿಂದ ಶೋಭಿಸುತ್ತಿದೆ.

ಕಾಲೇಜಿನ ಮುಂಭಾಗದಲ್ಲಿರುವ ದೇವಸ್ಥಾನವು ತಳಿರು ತೋರಣಗಳಿಂದ ಶೃಂಗರಿಸಲ್ಪಟ್ಟು ಮಹಾವಿಷ್ಣುವಿನ ಮೆರವಣಿಗೆ ವೈಭವ ವಿಜೃಂಭಣೆಗಳಿಂದ ಹೊರಡುವ ಸಿದ್ಧತೆಯಲ್ಲಿದೆ. ದೂರದಿಗಂತದ ಸೂರ್ಯನ ಬೆಳಗಿನ ಹೊಂಗಿರಣಗಳು ಬೆಳ್ಳಿಮೋಡಗಳ ಮಧ್ಯದಿಂದ ತೂರಿ ಬಂದು ಒಂದು ಸುಂದರ ವಾತಾವರಣವೇ ಬೆಂಗಳೂರು ಮೆಡಿಕಲ್ ಕಾಲೇಜಿನ ಸುತ್ತ ಇಂದು ಸೃಷ್ಟಿಯಾಗಿದೆಯೋ ಎಂಬಂತೆ ಭಾಸವಾಗುತ್ತಿದೆ.

ಈ ಎಲ್ಲ ಶುಭ ಶಕುನಗಳ ಸಮ್ಮಿಲನದಿಂದಲೇ ಉದ್ಭವವಾಗುತ್ತಿರುವ ಈ ಶುಭಘಳಿಗೆಯಲ್ಲಿ ನಾನು ನನ್ನ ನಯನ ಮನೋಹರವಾದ ನಡೆಯಲ್ಲಿ ಕಾಲೇಜಿನ ಹೆಬ್ಬಾಗಿಲಿನತ್ತ ಹೊರಟೆ. ಇದೇ ವೇಳೆಗೆ ಇದೇ ಹೆಬ್ಬಾಗಿಲಲ್ಲಿ ಒಂದು ಚೆಲುವಾದ ಚೆಲುವೆ ನಿಂತಿದ್ದಾಳೆ ! ಇವಳಾರು ? ಎಂದು ನೋಡಿದರೆ ಇಂದು ನಯನ ಮನೋಹರವಾಗಿ ಶೃಂಗರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿರುವ ಮಲೆನಾಡಿನ ಹುಡುಗಿ. ಆಗ ಆ ಬೆಡಗಿಯನ್ನು ನೋಡಿ...ಓ...ಇದೆಂಥ ಚೆಲುವೆ ಈ ಹೆಣ್ಣು ! ಈ ಮೈಮಾಟ, ಕುಡಿನೋಟ, ಶೃಂಗಾರ, ಹಾವ, ಭಾವ ಅವಳ ಮೈಕಣಕಣಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರೇಮ ಉನ್ಮಾದವಾಗಿ ನಿಂತಿದೆ ಎಂದುಕೊಂಡೆ.

ಆ ವೇಳೆಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಅವಳು ನನ್ನತ್ತ ದೈವಿಕವಾದ ಒಂದು ಮಾರ್ಮಿಕ ನಗೆ ಬೀರಿದಳು. ಆಗ ಜಗತ್ತಿನ ಚೆಲುವನ್ನೆಲ್ಲ ಈಕೆಯ ನಯನಗಳಲ್ಲಿ ತುಂಬಿ ದೇವಲೋಕದಿಂದ ಕಳುಹಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ರಂಭೆಯೋ, ಊರ್ವಶಿಯೋ, ಅಪ್ಸರೆಯೋ, ತಿಲೋತ್ತಮೆಯೋ, ಮೇನಕೆಯೋ ಇಲ್ಲ ಸ್ವಯಂ ತಾನೇ ಬಂದ ಮಹಾಮಾತೆ ಆದಿಪರಾಶಕ್ತಿಯೋ ! ಎಂಬಂತೆ ಕಂಗೊಳಿಸಿದಳು. ಇವಳಾರು ಗೊತ್ತೆ ? ಇವಳೇ ನಿಮ್ಮ ಕಥಾನಾಯಕಿ.

ಬೆಂಗಳೂರು ಮೆಡಿಕಲ್ ಕಾಲೇಜಿನ ಒಳ ಆವರಣದಲ್ಲಿ ಸಡಗರದಿಂದ ಗುಂಪು ಗುಂಪಾಗಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ, ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿನಿಯರು ಬಂದು ಕಿಕ್ಕಿರಿದಿದ್ದರು. ನೋಟೀಸ್ ಬೋರ್ಡ್‌ನಲ್ಲಿ ಟೈಪ್ ಮಾಡಿ ಹಾಕಿದ್ದ ಬಿಳಿ ಹಾಳೆಗಳನ್ನು ಅಲ್ಲಿದ್ದ ಎಲ್ಲರ ಕಣ್ಣುಗಳು ನೋಡಲು ಕಾತುರವಾಗಿದ್ದವು. ಅವರು ತುದಿಗಾಲುಗಳ ಮೇಲೆ ನಿಂತು ತಮ್ಮ ಹೆಸರುಗಳನ್ನು ನೋಡಲು ಹವಣಿಸುತ್ತಾ ಮುಂದೆ ನಿಂತಿದ್ದವರನ್ನು ನೂಕುತ್ತಿದ್ದರು. ಮುಂದೆ ಇದ್ದ ಕೆಲವರು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ತಿಳಿದ ಮೇಲೆ ನನ್ನದು 'ಮೆಡಿಕಲ್ ಪ್ರೋಸಿಂಗ್', ನಿನ್ನದು 'ಸರ್ಜಿಕಲ್ ಪ್ರೋಸಿಂಗ್', ಆತನದು 'ಓ. ಬಿ. ಜಿ. ಪ್ರೋಸಿಂಗ್', ಈತನದು 'ರೂರಲ್ ಪ್ರೋಸಿಂಗ್' ಎಂದು ಹಸನ್ಮುಖದಿಂದ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದ ತಮ್ಮ ಕ್ಲಾಸ್‌ಮೇಟ್‌ಗಳ ಜೊತೆ ಕೈಕುಲುಕುತ್ತಿದ್ದರು.

ಕಾಲೇಜಿನ ಹೆಬ್ಬಾಗಿಲಿನಿಂದ ಒಳ ಆವರಣಕ್ಕೆ ಬಂದ ನಾನು ನನ್ನ ಹೆಸರನ್ನು ನೋಟೀಸ್ ಬೋರ್ಡ್‌ನಲ್ಲಿ ಹುಡುಕಿದೆ. ನನ್ನ ಹೆಸರು ಸಿ. ರಾಮಸ್ವಾಮಿ ಬದಲು ಡಾ|| ಸಿ. ರಾಮಸ್ವಾಮಿ ಆಗಿ ಸರ್ಜಿಕಲ್ ಪ್ರೋಸಿಂಗ್‌ನಲ್ಲಿ ಅನೌನ್ಸ್ ಆಗಿತ್ತು. ಹಿಂದಿನಿಂದ. ಸುಮಾರು ಐವತ್ತರ ಆಚೆ ಈಚೆ ವಯಸ್ಸಿನ ವ್ಯಕ್ತಿ ನನ್ನ ಬೆನ್ನು ತಟ್ಟಿ "ನಮಸ್ಕಾರ ಡಾಕ್ಟರ್" ಅಂದರು. ನಾನು ಹಿಂದಿರುಗಿ ನೋಡಿದೆ. ನನ್ನ ಹೈಸ್ಕೂಲ್ ಕನ್ನಡ ಮಾಸ್ತರರು. ಬೆಳ್ಳನೆ ಮಲ್ಲು ಪಂಚೆಯ ಕಚ್ಚೆ, ಅಚ್ಚ ಬಿಳಿಯ ಷರಟು, ಸಾಧಾರಣ ಬಣ್ಣದ ಕೋಟು ಮತ್ತು ಅಚ್ಚುಕಟ್ಟಾದ ಪೇಟ ಧರಿಸಿ ನಿಂತಿದ್ದನ್ನು ಕಂಡು ನನ್ನ ಹೃದಯ ಸುಸ್ಪಂದಿಸಿತು. ಭಾವಾತಿಶಯದಿಂದ ನನ್ನ ಕೈಗಳು ವಿಕಂಪಿಸುತ್ತಿದ್ದವು. ನನಗಾದ ಆನಂದಾತಿಶಯವನ್ನು ವರ್ಣಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವೆಂಬಂತೆ ವಿನಯದಿಂದಲೂ ನಮ್ರತೆಯಿಂದಲೂ "ನಮಸ್ಕಾರ ಸಾರ್" ಎಂದೆ.

ಆಗ ಪೂಜ್ಯ ಶ್ರೀನಿವಾಸಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳು ನನ್ನ ಕ್ರಾಪು, ಕೂಲಿಂಗ್‌ಗ್ಲಾಸ್, ಟೈ, ಮಿರುಗುವ ಉಣ್ಣೆಯ ಕೋಟು, ಪ್ಯಾಂಟು, ಬೂಟು ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಮೆಚ್ಚುವಂತೆ, ಸಮೃತ್ತಿಸುವಂತೆ ಸಬ್ಬ ಸಂಪ್ರದಾಯದ ಮುಗುಳ್ಳಗೆ ಬೀರಿ ನನ್ನ ಎರಡೂ ಭುಜಗಳನ್ನು ತಮ್ಮ ಕೈಗಳಿಂದ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಒಂದು ತೈಲವರ್ಣದ ಕಲಾಕೃತಿಯನ್ನು ಅವಲೋಕಿಸುವಂತೆ ದಿಟ್ಟಿಸಿ, ದಿಟ್ಟಿಸಿ, ಎವೆಯಿಕ್ಕದೆ ನನ್ನನೇ ನೋಡಿದರು. ಅವರು ಭಾವಪರವಶರಾಗಿ ಉದ್ಗೇಗದಿಂದ ಅವರ ಬಿಟ್ಟಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚದೆ ಸಂಭ್ರಮಾತಿಶಯದಿಂದ ನೋಡುತ್ತಾ "ಆನಂದವಾಯಿತು. ಮಹದಾನಂದವಾಯಿತು." ಎಂದರು. ಮಹಿಮರಿಗೆ ಮಹಿಮರನ್ನು ಗುರುತಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುವಂತಹ ಒಂದು ವಿಶೇಷತೆ ನನ್ನಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ಗೋಚರಿಸಿತ್ತು. ಅವರ ಆನಂದವೂ ಹೇಳತೀರದಂತೆ ಹರಿದಿತ್ತು. ಅವರ ಆನಂದದಲ್ಲಿ ನಾನು ಕೊಚ್ಚಿಹೋದೆ.

"ನನ್ನ ಮಗ ಮಹೇಂದ್ರನದು ಮೆಡಿಕಲ್‌ಸೈಡ್ ಪ್ರೋಸಿಂಗ್" ಅಂತ ಹೇಳಿ ನನ್ನದು ಯಾವ ಪ್ರೋಸಿಂಗ್ ಎನ್ನುವಂತೆ ಶ್ರೀನಿವಾಸಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳು ಪ್ರಶ್ನಾರ್ಥಕ ದೃಷ್ಟಿ ಬೀರಿದಾಗ "ನನ್ನದು ಸರ್ಜಿಕಲ್ ಪ್ರೋಸಿಂಗ್, ಎಮರ್ಜೆನ್ಸಿ ವಾರ್ಡ್‌ನಿಂದ ಪ್ರಾರಂಭ" ಎಂದು ಹೇಳಿ ಮುಗುಳ್ಳೆ. ಮೊದಲೇ ಹಿಡಿದಿದ್ದ ನನ್ನ ಕೈಯನ್ನು ಶ್ರೀನಿವಾಸಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳು ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಕುಲುಕುತ್ತಾ "ಕಂಗ್ರಾಚ್ಯುಲೇಶನ್ ಡಾಕ್ಟರ್, ಅಂತೂ ಜೀವನದ ಗುರಿ ಮುಟ್ಟಿದಿರಿ. ನಿಮ್ಮ ಜೀವನವು ಸಾರ್ಥಕವಾಯಿತು" ಎಂದು ಆತ್ಮ ತೃಪ್ತಿಯಿಂದ ತುಂಬಿ ಬಂದವರಂತೆ ಸಹಜವಾಗಿ ಹೊಗಳಿ ಅಭಿನಂದಿಸಿದರು. ಈ ಮಾತಿನಿಂದ ನನ್ನ ತನು ಮನ ಒಮ್ಮೆಲೇ ರೋಮಾಂಚನವಾಯಿತು.

"ನಾವು ಎಂ. ಬಿ. ಬಿ. ಎಸ್. ಪಾಸ್ ಮಾಡಿದ ತಕ್ಷಣ ನಮ್ಮ ಜೀವನ ಸಾರ್ಥಕ !!!" ಎಂದು ಹುಬ್ಬೇರಿಸಿ ನುಡಿದ ನಾನು ಪ್ರಶ್ನಾರ್ಥಕವಾಗಿ ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳ ಮುಖ ನೋಡಿದೊಡನೆಯೇ ಕಾಲೇಜಿನ ಎದುರಿಗಿದ್ದ ದೇವಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಮಹಾಮಂಗಳಾರತಿ ಸಮಯದ ಅರ್ಚನೆಯ ಘಂಟಾರವವು ಜಾಗಟೆ, ಶಂಖನಾದದ ಧ್ವನಿ, ವಾದ್ಯಗಳ ಘೋಷಣೆ ಜೊತೆಗೆ ಮೊಳಗುತ್ತಿತ್ತು. ಶ್ರೀನಿವಾಸಶಾಸ್ತ್ರಿಯವರ ಮುಖಭಂಗಿಯಲ್ಲಿ ತಾವು ಆಡುತ್ತಿರುವ ಮಾತಿನ ಪವಿತ್ರತೆಯ ಅರಿವಿನಿಂದ ಮೂಡಿದುದೋ ಎಂಬಂತಹ ಏನೋ ಆನಂದದ ಮಂದಹಾಸ ಮೂಡಿ ಗಾಂಭೀರ್ಯ ತುಂಬಿತ್ತು. ಅವರ ಚೇತನವೆಲ್ಲ ಏನೋ ಒಂದು ಧನ್ಯತೆಯನ್ನು ಅನುಭವಿಸುವಂತಿತ್ತು.

“ ಹೌದು, ಸಾಕಿ, ಸಲಹಿ, ಆಸೆ - ಆಕಾಂಕ್ಷೆಗಳಿಂದ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಓದಿಸಿದ ತಂದೆ - ತಾಯಿಗಳ ಆಸೆಯನ್ನು ನೆರವೇರಿಸಿದ್ದೀರಿ. ಅಂದ ಮೇಲೆ ನಿಮ್ಮ ಜೀವನ ಸಾರ್ಥಕವಾದ ಹಾಗೆ ತಾನೇ ” ಎಂದು ಶ್ರೀನಿವಾಸ ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳು ವಿವರಿಸಿ ಹೇಳಿದರು. “ ನಮ್ಮನ್ನು ಓದಿಸಿದ್ದರಿಂದಲೇ ತಂದೆ - ತಾಯಿಗಳಾದ ನಿಮ್ಮ ಆಸೆಗಳೆಲ್ಲಾ ಈಡೇರಿವೆಯೇ ? ” ಮತ್ತೆ ನಾನು ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದೆ.

“ ಹೌದು ಇನ್ನೂ ಒಂದು ಇದೆ. ನಿಮ್ಮ ಮದುವೆ ಮಾಡಿದರೆ ತಂದೆ - ತಾಯಿಗಳಾದ ನಮ್ಮ ಆಸೆಗಳೆಲ್ಲಾ ಈಡೇರಿದ ಹಾಗೇನೆ. ಅಂದ ಹಾಗೇ ಒಳ್ಳೆಯ ಮಾವನನ್ನು ಹಿಡಿದು ಬೇಗ ಮದುವೆ ಆಗಿ ನಮಗಿಲ್ಲ ಊಟಹಾಕಿಸಿಬಿಡಿ ” ಎಂದು ತಮ್ಮ ಮಾತಿಗೆ ತಾವೇ ನಕ್ಕರು. “ ನಿಮ್ಮ ಮಗ ಡಾ|| ಮಹೇಂದ್ರನ ಮದುವೆಯ ಊಟ ಮೊದಲು ಹಾಕಿಸಿ ” ಎನ್ನುತ್ತಾ ಆಗ ತಾನೇ ಬಂದಿದ್ದ ಡಾ|| ಮಹೇಂದ್ರನತ್ತ ತಿರುಗಿ ನಾನು ಕಣ್ಣಿನಲ್ಲೇ ನಕ್ಕೆ. ಅದೇ ವೇಳೆಯಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಹೆಸರನ್ನು ನೋಟೀಸ್ ಬೋರ್ಡ್‌ನಲ್ಲಿ ಹುಡುಕುತ್ತಿದ್ದ ಕಥಾನಾಯಕಿ ಡಾ|| ಶೀಲ ಈ ಮಾತಿನಿಂದ ರೋಮಾಂಚನಗೊಂಡು ನಮ್ಮ ಕಡೆಗೆ ತಿರುಗಿ ಕಣ್ಣುಗಳಿಸಿದಳು.

ಕೆಲವು ಸಮಯ ಹೈಸ್ಕೂಲ್ ಜೀವನದ ಸನಿನೆನಪುಗಳನ್ನು ವಿನಿಮಯ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಸವಿದು ನಾವು ಪ್ರಸನ್ನಗೊಂಡೆವು. ಆ ವೇಳೆಗೆ ಮಹೇಂದ್ರನ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಬಂದ ನನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತರು ನನಗಾಗಿ ಕಾಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂದು ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಹೊಳೆದ ತಕ್ಷಣ ಅವರನ್ನೆಲ್ಲ ಹತ್ತಿರ ಕರೆದು ನನ್ನ ಕನ್ನಡಮಾಸ್ತರನ್ನು ಅವರ ಕನ್ನಡದ ಹಿರಿಮೆಯನ್ನು ಪರಿಚಯ ಮಾಡಿಸಿದೆ. ನನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತರ ಹಿಂಡನ್ನು ನೋಡಿ ಸಂತಸಗೊಂಡು ಶ್ರೀನಿವಾಸಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳು “ ಕಂಗ್ರಾಚ್ಯುಲೇಶನ್ ಡಾಕ್ಟರ್ಸ್, ಅಂತೂ ನೀವೆಲ್ಲರೂ ಜೀವನದ ಒಂದು ಗುರಿ ಮುಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ, ನಿಮ್ಮ ಜೀವನವೂ ಸಾರ್ಥಕವಾಯಿತು. ನಿಮ್ಮ ಮುಂದಿನ ಜೀವನವು ಸುಖವಾಗಿ ಸಾರ್ಥಕವಾಗಿ ಸದಾರೋಗಿಗಳ ಸೇವೆಯಲ್ಲಿ ನಿರತರಾಗುವ ನಿಮ್ಮೆಲ್ಲರಿಗೂ ಈ ಜನ್ಮದಲ್ಲೇ ಆ ಭಗವಂತನ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರವಾಗಲಿ ಎಂಬುದೇ ನನ್ನ ಶುಭ ಹಾರೈಕೆ ” ಎಂದು ತಮ್ಮ ಬಯಕೆಯ ಆಶೀರ್ವಾದವನ್ನು ಹರಸಿದರು.

ಅಲ್ಲೇ ನಿಂತು ಸರ್ಜಿಕಲ್ ಫಸ್ಟ್ ಯೂನಿಟ್‌ಗೆ ತನ್ನನ್ನು ಫೋಸ್ಟಿಂಗ್ ಮಾಡಿರುವುದನ್ನು ಹುಡುಕಿದ್ದರೂ ಕಥಾನಾಯಕಿ ಡಾ|| ಶೀಲ ಈ ನಮ್ಮ ಕುಶಲ ಸಂಭಾಷಣೆಯನ್ನು ಆಸಕ್ತಿಯಿಂದ ಆಲಿಸುತ್ತ ಇನ್ನೂ ನೋಟೀಸ್ ಬೋರ್ಡ್‌ನಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಕ್ಲಾಸ್ ಮೇಟ್‌ಗಳ ಹೆಸರನ್ನು ಹುಡುಕುತ್ತಿರುವಂತೆ ನಟಿಸಿ ನಿಂತಿದ್ದಳು.

ನನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತರೆಲ್ಲರೂ ಮಾಸ್ತರನ್ನು ಹತ್ತಿರದಲ್ಲೇ ಇದ್ದ ಆನಂದ ವಿಹಾರ ಹೋಟಲಿಗೆ ಒತ್ತಾಯಿಸಿ ಕಾಫಿಗೆ ಕರೆದೊಯ್ದರು. ತಿಂಡಿ ತಿಂದು, ಕಾಫಿ ಹೀರುತ್ತ ಕುಳಿತಾಗ ನಾನು ಶ್ರೀನಿವಾಸಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳಿಗೆ ನನ್ನ ಎಲ್ಲಾ ಡಾಕ್ಟರ್ ಸ್ನೇಹಿತರುಗಳನ್ನು ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರನ್ನಾಗಿ ಪರಿಚಯಿಸಿದೆ. ಅವರೆಲ್ಲರೂ ಶ್ರೀನಿವಾಸಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳ ಸಲುಗೆಯ, ಸಭ್ಯತೆಯ, ಸರಳತೆಯ ಮತ್ತು ವಿನಯ ಮಾಧುರ್ಯದ ಸವಿಯನ್ನು ಮನದಣೆದು ಆಸ್ವಾದಿಸಿ ಆಹ್ಲಾದಿತರಾದರು. ಶ್ರೀನಿವಾಸ ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳು ತಮ್ಮ ಮಗ ಮಹೇಂದ್ರನ ಜೊತೆ ಊರಿಗೆ ಹೊರಟಾಗ ತಂದೆ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಕೈ ಬೀಸುತ್ತಾ ನಾನು ಸ್ನೇಹಿತರ ಜೊತೆ ನನ್ನ ಹಾಸ್ಟೆಲ್ ರೂಂ ಕಡೆ ಹೊರಟೆ. ಆಗ ನನಗೆ ಶ್ರೀನಿವಾಸಶಾಸ್ತ್ರಿಯವರ ಈ ಭೇಟಿಯಿಂದ ಮುಂದೆ ನನ್ನ ಜೀವನದಲ್ಲಿ “ ಎಂತಹ ಮಹಾಕ್ರಾಂತಿಕಾರಕ ಘಟನೆಯಾಗುತ್ತದೆ ! ” ಎಂಬುದು. ಗೊತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ.

ಸ್ನೇಹಿತರಿಂದ ಬೀಳ್ಕೊಂಡು ನನ್ನ ರೂಮಿನ ಕಡೆ ಹೋಗುತ್ತಿರುವಾಗಲೇ ಶ್ರೀನಿವಾಸಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳ ಮಾತು ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಗುಂಯ್ ಗುಡುತ್ತ ಪ್ರತಿಧ್ವನಿತವಾಗುತ್ತಿತ್ತು.

“ ಕಂಗ್ರಾಚ್ಯುಲೇಶನ್ ಡಾಕ್ಟರ್ಸ್, ಅಂತೂ ನೀವೆಲ್ಲರೂ ಜೀವನದ ಒಂದು ಗುರಿ ಮುಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ, ನಿಮ್ಮ ಜೀವನವೂ ಸಾರ್ಥಕವಾಯಿತು. ನಿಮ್ಮ ಮುಂದಿನ ಜೀವನವು ಸುಖವಾಗಿ ಸಾರ್ಥಕವಾಗಿ ಸದಾರೋಗಿಗಳ ಸೇವೆಯಲ್ಲಿ ನಿರತರಾಗುವ ನಿಮ್ಮೆಲ್ಲರಿಗೂ ಈ ಜನ್ಮದಲ್ಲೇ ಆ ಭಗವಂತನ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರವಾಗಲಿ ಎಂಬುದೇ ನನ್ನ ಶುಭ ಹಾರೈಕೆ ” ಈ ಮಾತುಗಳು ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ಮೇಲೆದ್ದು ಮನಸ್ಸನ್ನು ತೀವ್ರವಾಗಿ ಕಾಡುತ್ತಿದ್ದವು. ಮನಸ್ಸಿನ ತಳಮಳ ಅನೇಕ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಿತ್ತು. ಆಗ ಆ ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ವಿಧಿಯ ಆಟ ನನ್ನ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಈ ರೀತಿ ಆರಂಭವಾಯಿತು.

ಎಂ. ಬಿ. ಬಿ. ಎಸ್. ಪಾಸ್ ಮಾಡಿದ ತಕ್ಷಣ ನಮ್ಮ ಜೀವನ ಸಾರ್ಥಕವಾಯಿತೇ ?

ಎಂ. ಬಿ. ಬಿ. ಎಸ್. ಮಾಡಿದ್ದರಿಂದ ಜೀವನದ ಗುರಿ ಮುಟ್ಟಿದ ಹಾಗಾಯಿತೇ ?

ಮದುವೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡಾಕ್ಷಣ ತಂದೆ - ತಾಯಿಗಳ ಆಸೆಗಳು ಪೂರೈಸುತ್ತವೆಯೇ ?

ಮನುಷ್ಯನ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಸಾರ್ಥಕತೆ ಎಂಬುದು ಇರುವುದೇ ?

ಪೂರ್ವಜನ್ಮ - ಪುನರ್ಜನ್ಮಗಳು ನಿಜವೇ ? ಈ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮೆಲ್ಲರಿಗೂ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರ ಸಾಧ್ಯವೇ ?

ನನ್ನ ಹೆಸರಿನ ಮುಂದೆ ಡಾಕ್ಟರ್ ಎಂಬ ಅಂಕಿತ ಬಂದಾಕ್ಷಣ ನನ್ನ ಜೀವನದ ಗುರಿ ತಲುಪಿದ್ದೇನೆಂದಾಗಲಿ ಜೀವನ ಸಾರ್ಥಕವಾಯಿತೆಂದಾಗಲಿ ನನಗೇಕೆ ಅನ್ನಿಸುತ್ತಿಲ್ಲ! ಮನುಷ್ಯನ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರ ಸಾಧ್ಯವೇ ? ಜನ್ಮಾಂತರಗಳಿಂದ ಮುಕ್ತಿಪಡೆದಾಗ ಮಾತ್ರ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರ ಉಂಟಾಗುವುದೇ ? ಹಾಗೆಂದು ಜನಸಾಮಾನ್ಯರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಹಾಗಾದರೆ ನಿಜವಾಗಿ ಪೂರ್ವಜನ್ಮ - ಪುನರ್ಜನ್ಮಗಳು ಉಂಟೇ ? ಸೃಷ್ಟಿಯರಹಸ್ಯ ವಾದರೂ ಏನು ? ಮನುಷ್ಯನ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಸಾರ್ಥಕತೆ ಮತ್ತು ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರಗಳಿದ್ದರೆ ಅವುಗಳ ಲಭ್ಯವಾದರೂ ಹೇಗೆ ?

ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಸಾಹಿತ್ಯ, ವಿವಿಧ ವಿಜ್ಞಾನಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲೇ ಹೆಚ್ಚು ಆಸಕ್ತಿ ತೋರಿಸುತ್ತಿದ್ದ ನನ್ನ ಮನದಲ್ಲಿ ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು ಪದೇ ಪದೇ ಏಳುತ್ತಿದ್ದವು. ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ ನನ್ನಲ್ಲಿ ಸ್ಪಷ್ಟ ಉತ್ತರವಿರಲಿಲ್ಲ. ನಾನು ಇನ್ನೂ ತಿಳಿಯುವುದು ತುಂಬಾ ಇದೆ ಅಂದುಕೊಂಡೆ. ನನ್ನ ಮನದಲ್ಲಿ ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗಿಲ್ಲ ಸಮಂಜಸವಾದ ಉತ್ತರ ಪಡೆಯಲೇಬೇಕೆಂಬ ಪ್ರೇರಣೆಯಾಯಿತು.

ಜೀವನ ಸಾರ್ಥಕತೆಯ ಮತ್ತು ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರಗಳ ಗುರಿಯನ್ನು ಸಾಧಿಸುವತ್ತ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಬೇಕು. ಆ ಹಾದಿಯಲ್ಲಿ ನಾನು ನಡೆಯಬೇಕು, ಪೂರ್ವಜನ್ಮ - ಪುನರ್ಜನ್ಮಗಳ ಸತ್ಯಾಸತ್ಯತೆಯನ್ನು ತಿಳಿಯಬೇಕು. ಅವುಗಳ ಅಸ್ತಿತ್ವದ ಸತ್ಯಾಸತ್ಯತೆಯನ್ನು ಸಂಶೋಧಿಸಬೇಕು ಎನ್ನುವ ತೀವ್ರ ಹಂಬಲ ನನ್ನಲ್ಲಿ ಅಂಕುರಿಸಿತು.

ಹೌಸ್ ಸರ್ಜನ್ ಪೋಸ್ಟಿಂಗ್ ಅಟೆಂಡ್ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಇನ್ನೂ ಎರಡು ತಿಂಗಳು ಇವೆ ಎಂದು ತಿಳಿದಿದ್ದ ನಾನು ಆ ಸದಾವಕಾಶದಲ್ಲಿ ಜೀವನದ ಸಾಕ್ಷರತೆ, ಸಾರ್ಥಕತೆ ಮತ್ತು ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರ ಪದಗಳ ನಿಜ ಅರ್ಥದ ಸಂಶೋಧನೆಯಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿ ಸೃಷ್ಟಿಯ ರಹಸ್ಯವಾದ ಪೂರ್ವಜನ್ಮ - ಪುನರ್ಜನ್ಮಗಳ ಸತ್ಯಾಸತ್ಯತೆಯನ್ನು ಮತ್ತು ಸೃಷ್ಟಿಯ ರಹಸ್ಯವನ್ನು ಭೇದಿಸಿ ಸಂಶೋಧಿಸುವ ಅನ್ವೇಷಣೆಯ ಹಾದಿಯಲ್ಲಿ ತಲ್ಲೀನನಾಗಲು ನಿರ್ಧರಿಸಿದೆ. ಈ ರೀತಿ ಜೀವನದ ನಿಜ ಸಾಕ್ಷರತೆ, ಸಾರ್ಥಕತೆ, ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರ, ಸೃಷ್ಟಿಯ ರಹಸ್ಯ ಮತ್ತು ಮನುಕುಲದ ಭವಿಷ್ಯದ ಸಂಶೋಧನೆಯ ಮೊಳಕೆ ನನ್ನ ಮನದಲ್ಲಿ ಚಿಗುರೊಡೆಯಿತು.

ನಾನು ರೂಂನ ಕಿಟಕಿಯ ಬಳಿ ಕುಳಿತು ಹೊರಗೆ ನೋಡಿದೆ. ನೀಲ ಆಕಾಶದಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲೊಂದು ಇಲ್ಲೊಂದು ಬಿಳಿ ಮೋಡದ ಭಾಗಗಳು ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಅಲುಗಾಡದೆ ನಿಂತಿವೆಯೋ ಎಂಬಂತೆ ತೇಲುತ್ತಿದ್ದವು. ಆಧುನಿಕ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಧನಸಂಗ್ರಹ ಮಾಡುವುದು, ಅಧಿಕಾರಗಳಿಸುವುದು, ಸ್ಥಾನಮಾನ ಪಡೆಯುವುದು, ಜನಪ್ರಿಯತೆಯ ದಾರಿ ಹುಡುಕುವುದು, ಭೋಗವಿಲಾಸಗಳಲ್ಲಿ ತೊಡಗುವುದು ಜನಗಳ ಧ್ಯೇಯವಾಗಿರುತ್ತದೆ.

ಹೀಗಿರುವಾಗ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನ ಅಂತರಾಳವನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿದ ಶ್ರೀನಿವಾಸ ಶಾಸ್ತ್ರಿಯವರ 'ಸಾರ್ಥಕ', 'ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರ' ಗಳೆಂಬ ನುಡಿಗಳು, ಸ್ಫೂರ್ತಿಯ ಕಿಡಿಗಳಾಗಿ ಆಧುನಿಕ ಸಮಾಜದ ಜನಗಳ ಧ್ಯೇಯಕ್ಕೆ ವಿರುದ್ಧ ದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವ ಶಕ್ತಿಗೆ ಕಾರಣವಾಗಿ ಸಾಮಾನ್ಯವ್ಯಕ್ತಿಯಾಗಿದ್ದ ನನ್ನನ್ನು ಅಸಾಮಾನ್ಯವ್ಯಕ್ತಿಗಳ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆಯಲು ಪ್ರೇರೇಪಿಸಿ, ನನ್ನ ಬದುಕಿನ ದಿಕ್ಕನ್ನೇ ಬದಲಾಯಿಸಿ, ನನ್ನ ಬಾಳಿನ ಯಶಸ್ಸು ವಿಜಯಗಳ ಮೂಲಮಂತ್ರವಾಗಿ ನಿಜ ಜೀವನದ ಸಾಕ್ಷರತೆ, ಸಾರ್ಥಕತೆ, ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರ, ಸೃಷ್ಟಿಯ ರಹಸ್ಯ ಮತ್ತು ಮನುಕುಲದ ಭವಿಷ್ಯದ ಸಂಶೋಧನೆಗೆ ನಾಂದಿಯಾಯಿತು.

ಸಾವಿರ ಮೈಲುಗಳ ಯಾತ್ರೆ ಒಂದು ಹೆಜ್ಜೆಯಿಂದ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗುವಂತೆ, ಸಾವಿರಾರು ಪುಟಗಳ ಗ್ರಂಥ ಒಂದು ಅಕ್ಷರದಿಂದ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗುವಂತೆ ನನ್ನ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಸಾಕ್ಷರತೆ, ಸಾರ್ಥಕತೆ, ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರ, ಸೃಷ್ಟಿಯ ರಹಸ್ಯ ಮತ್ತು ಮನುಕುಲದ ಭವಿಷ್ಯದ ಸಂಶೋಧನೆ ಶ್ರೀನಿವಾಸಶಾಸ್ತ್ರಿಯವರ ಒಂದು ನುಡಿಯಿಂದ ಪ್ರಾರಂಭವಾಯಿತು.

ಈ ಕಡೆ ತನ್ನ ಸರ್ಜಿಕಲ್ ಪೋಸ್ಟಿಂಗ್ ನೋಡಿ ಹಾಸ್ಟೆಲ್‌ಗೆ ಹಿಂದಿರುಗಿದ ಕಥಾನಾಯಕಿ ಡಾ|| ಶೀಲಳ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಯೂ ಗುರು-ಶಿಷ್ಯರಾದ ನಮ್ಮ ಸಂಭಾಷಣೆ ಪ್ರತಿಧ್ವನಿತವಾಗಿರಬೇಕು.

ನಮ್ಮನ್ನು ಓದಿಸಿದ್ದರಿಂದಲೇ ತಂದೆ-ತಾಯಿಗಳಾದ ನಿಮ್ಮ ಆಸೆಗಳೆಲ್ಲಾ ಈಡೇರುತ್ತವೆಯೇ? ಎಂಬ ನನ್ನ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ "ಹೌದು, ಇನ್ನೂ ಒಂದು ಇದೆ. ನಿಮ್ಮ ಮದುವೆ ಮಾಡಿದರೆ ತಂದೆ-ತಾಯಿಗಳಾದ ನಿಮ್ಮ ಆಸೆಗಳೆಲ್ಲಾ ಈಡೇರಿದ ಹಾಗೆ" ಎಂಬ ಶ್ರೀನಿವಾಸಶಾಸ್ತ್ರಿಯ ಉತ್ತರ. ಡಾ|| ಶೀಲ ತನ್ನಲ್ಲೇ ವಿಚಾರ ಮಾಡತೊಡಗಿರಬೇಕು. "ಮಕ್ಕಳು ಮದುವೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡಾಕ್ಷಣ ತಂದೆ-ತಾಯಿಗಳ ಆಸೆಗಳು ಪೂರೈಸುತ್ತವೆ. ಹಾಗಾದರೆ ಒಬ್ಬಳೇ ಹೆಣ್ಣು ಮಗಳಾದ ನನ್ನ ಮದುವೆಯಾದರೆ ತಂದೆ-ತಾಯಿಗಳ

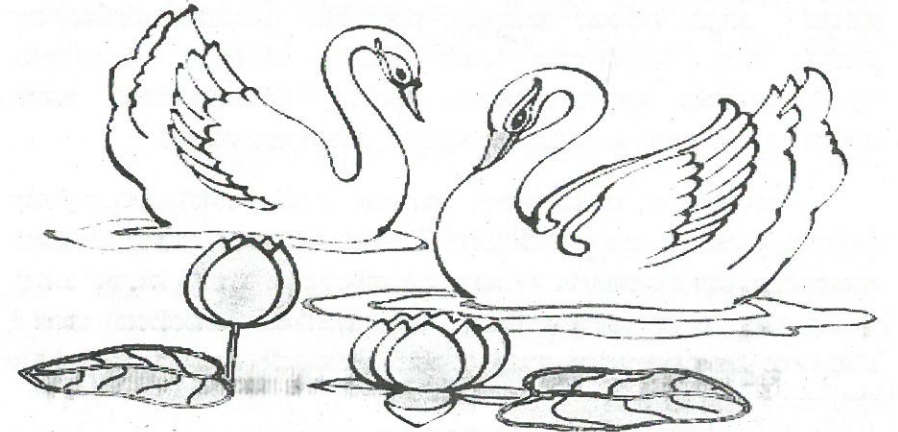
ಆಸೆಗಳೆಲ್ಲ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಪೂರೈಸುತ್ತವೆ. ಸಾಕಿ ಸಲುಹಿ ಇಷ್ಟೆಲ್ಲ ಆಸೆ ಆಕಾಂಕ್ಷೆಗಳಿಂದ ನನ್ನನ್ನು ಓದಿಸಿದ ತಂದೆ-ತಾಯಿಗಳ ಆಸೆ ಆಕಾಂಕ್ಷೆಗಳನ್ನು ನಾನು ನೆರವೇರಿಸಲೇಬೇಕು. ಅದಕ್ಕಿಂತ ಬೇರೆ ಯಾವ ಸಾರ್ಥಕತೆ ಹೆಣ್ಣು ಮಗಳಾದ ನನ್ನ ಭಾಗಕ್ಕಿದೆ? ಹಾಗಾದರೆ ಹೌಸ್ ಸರ್ಜನ್ ಪೋಸ್ಟಿಂಗ್ ಅಟೆಂಡ್ ಮಾಡಲು ಇನ್ನೂ ಎರಡು ತಿಂಗಳು ಇರುವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಅನುರೂಪನಾದ ಆತ್ಮೀಯನ ಅನ್ವೇಷಣೆಯಲ್ಲಿ ತೊಡಗಬೇಕು. ತನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನ ವಿಚಾರ ಸರಣಿಗೆ ಡಾ|| ಶೀಲ ತಾನೇ ನಕ್ಕು ನಲಿದಿರಬೇಕು".

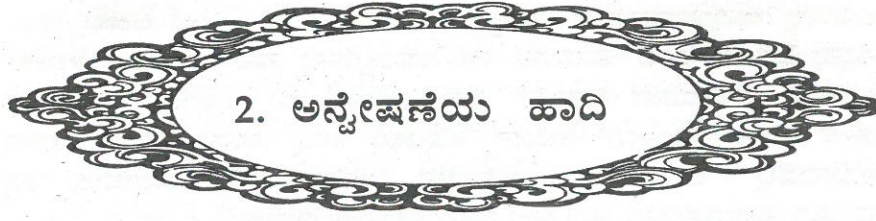
ಈ ರೀತಿ ಶ್ರೀನಿವಾಸ ಶಾಸ್ತ್ರಿಯವರ ಒಂದು ನುಡಿ ನನ್ನನ್ನು ನನ್ನ ಜೀವನದ ಸಾಕ್ಷರತೆ, ಸಾರ್ಥಕತೆ, ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರ, ಸೃಷ್ಟಿಯ ರಹಸ್ಯ ಮತ್ತು ಮನುಕುಲದ ಭವಿಷ್ಯದ ಸಂಶೋಧನೆಗೆ ತೊಡಗಲು ಪ್ರೇರೇಪಿಸಿದರೆ ಅವರ ಇನ್ನೊಂದು ನುಡಿ ಡಾ|| ಶೀಲಳನ್ನು ಬಾಳಸಂಗಾತಿಯ ಅನ್ವೇಷಣೆಯಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿಸಲು ಪ್ರೇರೇಪಿಸಿರಬಹುದು.

ನಮ್ಮಿಬ್ಬರಿಗೂ ನಮ್ಮ ನಮ್ಮ ಅನ್ವೇಷಣೆಯ ಹಾದಿ ಹಿಡಿಯುವುದಕ್ಕೆ ಹೇಗೋ ಈ ಘಟನೆ ನಾಂದಿಯೋ ಅಥವಾ ಪ್ರಾರಂಭದ ಗುದ್ದಲಿ ಪೂಜೆಯೋ ಆಯಿತು. ನಮ್ಮಿಬ್ಬರ ಬದುಕಿಗೂ ಒಂದೊಂದು ಹೊಸಹೊಸ ಬಾಗಿಲು ತೆರದಂತಾಯ್ತು. ನಮ್ಮ ಬದುಕಿನಲ್ಲಿ ಒಂದೊಂದು ಹೊಸ ವಿಸ್ಮಯಕಾರಕ ನೂತನ ಪ್ರಪಂಚಕ್ಕೂ ಪ್ರವೇಶಿಸಿದಂತಾಯ್ತು.

ನನ್ನ ಪ್ರಜ್ಞೆಗೆ ನನಗರಿಯದಂತೆ ಜೀವನದ ಸಾಕ್ಷರತೆ, ಸಾರ್ಥಕತೆ, ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರ, ಸೃಷ್ಟಿಯ ರಹಸ್ಯ ಮತ್ತು ಮನುಕುಲದ ಭವಿಷ್ಯದ ಅನ್ವೇಷಣೆಯ ದೀಕ್ಷೆಯಾದರೆ, ಡಾ|| ಶೀಲಳಿಗೆ ಅವಳಿಗರಿಯದಂತೆ ಪ್ರಾಪಂಚಿಕ (ಸಂಸಾರ) ದೀಕ್ಷೆಯಾಗಿರಬಹುದು.

ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ನಮ್ಮಿಬ್ಬರಿಗೂ ಇದೊಂದು ಮಹಾ ಸುದಿನವಾಗಿ ಪರಿಣಮಿಸಿತು. ಈ ಘಟನೆ ನಮ್ಮ ಬದುಕಿನ ದಿಕ್ಕನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸಲು ವಿಧಿವ್ಯೂಹವು ರಚಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಪೂರ್ವಭಾವಿ ವಿನ್ಯಾಸದಂತೆ ತೋರುತ್ತಿತ್ತು. ಜರುಗುವ ವಾಸ್ತವಸಂಗತಿ ನಿಮಿತ್ತ ಮಾತ್ರವಾಗಿ ಅಂಕುರಿಸಿ ಪ್ರೇರಣೆಯಾಗುತ್ತದೆ.

2. ಅನ್ವೇಷಣೆಯ ಹಾದಿ

ಮಾನವನ ಇತಿಹಾಸದಲ್ಲಿ ಬದುಕಿನ ಸಂಬಂಧದ ಸಂವೇದನೆಗಳ, ನೂರಾರು ಸಮಸ್ಯೆಗಳ ಸುಳಿಯ ಆಂತರ್ಯವನ್ನು ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿ ಅರಿತುಕೊಳ್ಳಲು ಸಾವಿರಾರು ಮನಸ್ಸುಗಳು ಅನ್ವೇಷಣೆ ಮಾಡಿವೆ, ಮಾಡುತ್ತಲಿವೆ.

ಬದುಕಿನ ಒಂದೊಂದು ಹಂತಕ್ಕೆ, ಅವಸ್ಥೆಗೆ, ಆಕಾಂಕ್ಷೆಗೆ ನೂರಾರು ಮುಖಗಳಿವೆ. ಈ ಮುಖಗಳನ್ನು ವೀಕ್ಷಿಸಿ, ಗ್ರಹಿಸಿ ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವಲ್ಲಿ ಅರ್ಥಸುವಲ್ಲಿ ಅಸಂಖ್ಯಾತ ದೃಷ್ಟಿಗಳಿವೆ. ಮುಂದೆ ಈ ದೃಷ್ಟಿಗಳೇ ಹೊಸ ಹೊಸ ವಿಚಾರಗಳಾಗಿ ದರ್ಶನಗಳಾಗಿ ಹರಿದು ಬರಲಿವೆ.

ಅಂತಹ ಹೊಸದೊಂದು ಜೀವನ ದೃಷ್ಟಿಯ ಚಿಂತಕನಾಗಿ ಆ ಹುಣ್ಣಿಮೆಯ ದಿನದಂದು ನಾನು ತಲೆಯನ್ನು ಕುರ್ಚಿಯ ಬೆನ್ನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಕಣ್ಣುಮುಚ್ಚಿ ಕುಳಿತಿದ್ದೆ. ನನ್ನ ಮನದಾಳದಲ್ಲಿ ವಿಚಾರಗಳ ಸುಳಿಗಳು ಏಳುತ್ತಿದ್ದವು.

ಸೃಷ್ಟಿಯ ಅಸ್ತಿತ್ವದ ಅವಶ್ಯಕತೆಯ ಉದ್ದೇಶವೇನು? ಅದರ ರಹಸ್ಯವೇನು? ಬದುಕು ಆಶ್ಚರ್ಯ, ಸಾವು ರಹಸ್ಯ! ಹೌದು. ಈ ಸತ್ಯವನ್ನು ನಾನೆಂದೂ ಯೋಚಿಸಲೇ ಇಲ್ಲ. ಹತ್ತಾರು ದೃಷ್ಟಿಕೋನಗಳಿಂದ ಯೋಚಿಸುವುದು ನನಗೆ ತಿಳಿದಿರಲಿಲ್ಲ. ಈ ರಹಸ್ಯಗಳನ್ನು ವಿಜ್ಞಾನದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಭೇದಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವೇ? ಎಂದು ಚಿಂತಕನಾಗಿ ಹಾಗೇ ಕುಳಿತೆ.

ಅಷ್ಟರಲ್ಲೇ ಸೆಕೆ ಎನಿಸಿ, ಪಕ್ಕಕ್ಕೆ ಬಗ್ಗಿ, ಫ್ಯಾನಿನ ಸ್ವಿಚ್ಚನ್ನು ಒತ್ತಿ, ಮತ್ತೆ ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚಿದೆ. ಫ್ಯಾನು ಗಿರ್ರೆಂದು ಸುತ್ತುತ್ತಿತ್ತು. ಮನದ ತರ್ಕ ಮುಂದುವರಿಯತೊಡಗಿತ್ತು. ಜೀವನದ ಎಲ್ಲಾ ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನೂ ಒಂದು ಹೊಸ ಬೆಳಕಿನಲ್ಲಿ ನೋಡಬೇಕು. ಯುಗಯುಗಾಂತರದ ಪುರಾಣ, ಇತಿಹಾಸ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ನಂಬುವವರಿದ್ದಾರೆ. ಕಾಣದ ದೇವರು, ಸ್ವರ್ಗ, ನರಕ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಕಂಡದ್ದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ವರ್ಣಿಸುತ್ತಾರೆ.

ರಾಮಾಯಣ, ಮಹಾಭಾರತ, ಭಾಗವತ, ವೇದ, ಉಪನಿಷತ್ತು, ಪುರಾಣ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಈಗಿನವರು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ಕಂಡಿದ್ದರೇನು? ಅವರು ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ, ಇವರು ನಂಬಿದ್ದಾರೆ. ಸಂಪ್ರದಾಯದ ಯಾವ ಎಲೆಕಟ್ಟಿಗೂ ಸಿಲುಕಬಾರದು. ಹಳೆಯದಾದ ಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ಎಲ್ಲವೂ ಒಪ್ಪಿಲ್ಲ. ಇಂದಿನ ಒಪ್ಪು ನಾಳಿನ ತಪ್ಪಾಗಬಹುದು. ಅಷ್ಟ ತೋಡಿಸಿದ ಬಾವಿಯಿಂದ ಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ಉಪ್ಪುನೀರು ಸಿಹಿಯಾಗಲಾರದು. ನಾವು ಯಾರದೇ, ಯಾವುದೇ ವಿಚಾರದ ನೆರಳಾದ ಕ್ಷಣ ನಮ್ಮ ಸತ್ಯಾನ್ವೇಷಣೆ ಸಾಯುತ್ತದೆ.

ಹಣೆಯ ಮೇಲೆ ಮುತ್ತಿನಂತೆ ನಿಂತಿದ್ದ ಬೆವರು ಮರೆಯಾದ ಮೇಲೆ ಹಾಯೆನಿಸಿದಂತೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತಿನಿಂದ ತಟಸ್ಥವಾಗಿದ್ದ ಯೋಚನೆಯ ಸುರುಳಿ ಮತ್ತೆ ಬಿಚ್ಚಿದಂತಾಗಿ, ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ತಿರುಗುತ್ತಿದ್ದ ಫ್ಯಾನಿನೊಂದಿಗೆ ಸ್ಪರ್ಧಿಸುವಂತೆ ಬಿರುಸಾಗಿ ಸುತ್ತುತ್ತಿತ್ತು. ತಾನು ತಿಳಿಯಬೇಕು, ಪ್ರಯತ್ನಿಸಬೇಕು ಎಂಬ ಆಸೆ ಪ್ರಬಲವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಅನೇಕ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಿತ್ತು. ಜೀವನದ ಆಗುಹೋಗುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ತರ್ಕ ಮುಂದುವರಿಯುತ್ತಿತ್ತು.

ಹುಟ್ಟುವುದು, ಅಷ್ಟ ಅಮ್ಮಂದಿರ ಅಕ್ಕರೆಯ ಸಕ್ಕರೆಯನ್ನು ಸವಿದು ಬೆಳೆಯುವುದು ಅವರು ಒಪ್ಪಿದ ಒಲಿದಿತ್ತ ಚೆಲುವಿನ ನಲ್ಲನಲ್ಲೆಯರನ್ನು ಕೈ ಹಿಡಿಯುವುದು, ಚೆನ್ನಾಗಿ ದುಡಿದು ಸಂಪಾದಿಸಿ ನೆಮ್ಮದಿಯಿಂದ ಬಾಳುವುದು, ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಹೆತ್ತು ಸಾಕಿ ಸಲಹೆ ದೊಡ್ಡವರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವುದು ಮತ್ತೆ ಅವರಿಗೆ ಮದುವೆ ಮಾಡುವುದು. ಇದೇ ತಾನೇ ಬಾಳಿನ ಹೆದ್ದಾರಿ ಮತ್ತು ಗುರಿ. ಈ ಗುರಿ ತಲುಪಿದ ಮೇಲೆ ಸಾಮಾನ್ಯರಿಗೆ ಜೀವನ ಉದ್ದೇಶವಿಲ್ಲದೆ ಅರ್ಥಹೀನವಾಗುತ್ತದೆ, ಶೂನ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ತಿನ್ನುವುದು, ಕುಡಿಯುವುದು, ಕುಣಿಯುವುದು ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಹಡೆಯುವುದು ಮೊದಲಾದ ಇಂದ್ರಿಯ ವ್ಯಾಪಾರಗಳಿಗಿಂತ ಹಿರಿದಾದ ಗುರಿ ಮಾನವನ ಪಾಲಿಗಿದೆಯೇ? ಇದ್ದರೆ ಅದು ಏನು? ಎಂಬುದನ್ನು ಅರಿತುಕೊಳ್ಳಬೇಕು.

ಸುಖದುಃಖಗಳ ಮೂಲವೇನು? ಜೀವನದ ಅರ್ಥ, ಉದ್ದೇಶಗಳೇನು? ಎಂಬುದನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಅದು ಸಾಧ್ಯವಾಗುವವರೆಗೂ ಮನುಷ್ಯನ ಬದುಕಿಗೊಂದು ನೆಲೆ, ಬೆಲೆ, ಗೊತ್ತು ಗುರಿ ಇಲ್ಲದಂತಾಗುತ್ತದೆ. ಉದ್ದೇಶವಿಲ್ಲದ ಜೀವನ ಚುಕ್ಕಾಣಿ ಇಲ್ಲದ ಬಂಡಿಯಂತೆ, ದಿಕ್ಕೂಚಿಯಿಲ್ಲದ ಹಡಗಿನಂತೆ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲೋ ಸಾಗುತ್ತದೆ.

ಹುಟ್ಟಿದ ವ್ಯಕ್ತಿ ಮರಣದವರೆಗೂ ನಗು - ಅಳು, ಆಸೆ - ನಿರಾಶೆ, ರಾಗ - ದ್ವೇಷ, ಸೋಲು - ಗೆಲುವು ಈ ದ್ವಂದ್ವಗಳಲ್ಲಿ ತೇಲುತ್ತಿರುತ್ತಾನೆ. ಹಳ್ಳಿಯ ಹೈದನೂ, ದಿಲ್ಲಿಯ ದಿವಾನನೂ, ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯ ದೇಶದ ಬಿಳಿಯನೂ, ಆಫ್ರಿಕಾ ದೇಶದ ಕರಿಯನೂ, ಅರಮನೆ, ಗುರುಮನೆಗಳಲ್ಲಿರುವವನೂ, ಗುಹೆ ಗುಡಿಸಲಲ್ಲಿರುವವನೂ ಈ ದ್ವಂದ್ವಗಳನ್ನು ದಾಟಲಾರನು. ಹಾಗಾದರೆ ಮನುಷ್ಯನ ಸ್ಥಿತಿ ಇಷ್ಟೆಯೇ? ಇದೇ ಮನುಷ್ಯನ ಗತಿಯೇ? ನಮ್ಮ ಜೀವನಕ್ಕೊಂದು ಗುರಿಇರಬೇಕು. ಜೀವನದಲ್ಲಿ ನಿಶ್ಚಿತವಾದ ಹಾಗೂ ಸ್ಪಷ್ಟವಾದ ಉದ್ದೇಶಇರಬೇಕು. ಅದರ ಸ್ಪಷ್ಟವಾದ ಜ್ಞಾನದ ಅರಿವು ಇದ್ದಾಗ, ಆ ಒಂದು ವಿಶಿಷ್ಟ ಆಸೆ ಅಥವಾ ಭಾವನೆ ನಮ್ಮನ್ನು ಕಾರ್ಯಪ್ರವೃತ್ತರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತದೆ.

ನಮ್ಮ ಸಮಸ್ಯೆಗಳಿಗೆ ನಾವೇ ಉತ್ತರ ಹುಡುಕಬೇಕು. ಇತರರೇನೋ ನಮಗೆ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ ಮಾಡಬಹುದು. ಆದರೆ ಆ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ನಡೆಯಬೇಕಾದವರು ನಾವೇ. ಆಗ ಮಾತ್ರ ನಮ್ಮ ಬಾಳಿಗೊಂದು ಸಾರ್ಥಕತೆ ಬಂದೀತು.

ಇಲ್ಲದ ಗೌರವ ಆದರಗಳಿಂದ ಮೆರೆದಾಡಿ, ಅಹಂಕಾರ ಮಮಕಾರಗಳಿಂದ ಹಾರಾಡಿ, ತನ್ನ ಬಗ್ಗೆ ಯಥಾವತ್ತಾಗಿ ಏನನ್ನೂ ತಿಳಿಯದೆ ಕೇವಲ ಹುಳುಹುಪ್ಪಟೆಗಳಂತೆ ಸಾವನ್ನಪ್ಪುವ ಮನುಷ್ಯರ ಸ್ಥಿತಿ ಶೋಚನೀಯವಲ್ಲದೆ ಮತ್ತೇನು?

ಮಹಾತ್ಮರು, ಪುಣ್ಯಪುರುಷರು, ರಾಜಾಧಿರಾಜರು, ವೀರರು ಹಾಗೂ ಶೂರರು ಜೀವನದ ಬಗ್ಗೆ ಯಾವ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ತಿಳಿಯುವ ಕಾತರದಿಂದ ನಾನು ಮಾರನೆಯ ದಿನ ಕಬ್ಬನ್‌ಪಾರ್ಕ್ ಪಬ್ಲಿಕ್ ಸೆಂಟ್ರಲ್ ಲೈಬ್ರರಿಯತ್ತ ಹೊರಟೆ.

ಲೈಬ್ರರಿಯ ಬಾಗಿಲಲ್ಲೇ ಸ್ಟಾಂಡ್‌ಗಳ ಮುಂದೆ ನಿಂತು ಕೆಲವರು ವಾರ್ತಾಪತ್ರಿಕೆಗಳನ್ನು ಓದುತ್ತಿದ್ದರು. ಒಳಗಡೆ ಒಂದು ಹಾಲ್‌ನಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಮೇಜಿನ ಸುತ್ತ ಇದ್ದ ಕುರ್ಚಿಗಳ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತು ಮತ್ತೆ ಕೆಲವರು ಮಾಸ ಪತ್ರಿಕೆಗಳನ್ನೋದುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರನ್ನೆಲ್ಲ ಹಾಯ್ದು ರೂಮಿನ ಒಳಗೆ ಹೋದೆ. ಉನ್ನತವಾದ ಬೀರುಗಳಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡಿ ಬಾಗಿಲುಗಳ ಹಿಂದೆ ಸಾಲಾಗಿ ಜೋಡಿಸಿದ್ದ ಗ್ರಂಥರಾಶಿಗಳನ್ನು ನಾನು ನೋಡಿ ಬೆರಗು ಬಡಿದಂತಾಗಿ ನಿಂತೆ.

ಆ ಗ್ರಂಥಗಳು ಬಣ್ಣಬಣ್ಣದ ಕ್ಯಾಲಿಕೋ ರಟ್ಟುಗಳಿಂದ ಶೋಭಾಯಮಾನವಾಗಿ ಮನಮೋಹಿಸುತ್ತ ಚಿನ್ನದ ಅಕ್ಷರಗಳಲ್ಲಿ ರಂಜಿಸುತ್ತ ಮಿಂಚುತ್ತಿದ್ದವು. ಗ್ರಂಥಾಲಯದ ಮಹೋನ್ನತ ಬೀರುಗಳಲ್ಲಿ ಅಂತರ ಅಂತರವಾಗಿ ಸಾಲುಗೊಂಡಿದ್ದ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಸಾವಕಾಶವಾಗಿ ಅವಲೋಕನ ಮಾಡಿದೆ. ಗ್ರಂಥಲೋಕದ ವಿಸ್ತಾರ ವೈವಿಧ್ಯಗಳಿಗೆ ಬೆರಗಾದೆ. ಅಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಿದೆ. ಲೈಬ್ರೇರಿಯನ್ ಜೊತೆ ವಿಚಾರ ವಿನಿಮಯ ಮಾಡಿಕೊಂಡೆ. ಅಲ್ಲಿಂದ ಬುಕ್ ಸ್ಟಾಲುಗಳಿಗೆ ಭೇಟಿ ಮಾಡಿ ಅನೇಕ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಖರೀದಿ ಮಾಡಿದೆ.

ಪ್ರತಿದಿನ ಬೆಳಿಗ್ಗೆಯಿಂದ ಸಾಯಂಕಾಲದವರೆಗೆ, ವೀರರ, ಧೀರರ, ಶೂರರ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಚರಿತ್ರೆಗಳನ್ನು, ಸಾಧು ಸಂತರ ಮಹಾಪುರುಷರ ಜೀವನದ ಸತ್ಯಕಥೆಗಳನ್ನು ವೇದಾಂತದ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ವಿಶೇಷ ಕುತೂಹಲದಿಂದ ಓದಿ ಅನೇಕ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳ ಜೀವನ ಪರಿಚಯ ಮಾಡಿಕೊಂಡೆ.

ಹಾಳೆಯ ಮೇಲೆ ಹಾಳೆ ಓದುತ್ತಾ ಹೋದಂತೆ ನಾನೂ ಒಬ್ಬ ಚೈತನ್ಯನಾಗುವ ಆವೇಶದಿಂದ ಕೂಡಿದ್ದೆ. ಕೆಲವು ಕಾವ್ಯಗಳನ್ನೂ ತತ್ವಗ್ರಂಥಗಳನ್ನೂ ಜೀವನ ಚರಿತ್ರೆಗಳನ್ನೂ ಓದುತ್ತಿದ್ದಾಗ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸು ಉನ್ನತಾವಸ್ಥೆಗೆರುತ್ತಿತ್ತು. ಆತ್ಮ ಆಕಾಶಗಾಮಿಯಾಗುತ್ತಿತ್ತು.

ಒಂದೊಂದು ಸಾರಿ ರಾತ್ರಿ ಎರಡು ಅಥವಾ ಮೂರು ಘಂಟೆಯವರೆಗೂ ನನ್ನ ಕೊಠಡಿಯಲ್ಲಿ ದೀಪ ಉರಿಯುತ್ತಿತ್ತು. ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಓದುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಮಹಾಪುರುಷರ ಜೀವನ ಚರಿತ್ರೆಯ ಎದುರು ನಾನು ನಿಂತಾಗ ನಾನೂ ಅವರಂತಾಗಬೇಕೆಂಬ ಮಹಾತ್ಮಾಕಾಂಕ್ಷೆಯು ನನ್ನಲ್ಲಿ ಉಂಟಾಗುತ್ತಿತ್ತು.

ಸಾಹಿತ್ಯದ ಜಗತ್ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಕವಿಗಳು, ಕಾವ್ಯಮೀಮಾಂಸಕರು, ನಾಟಕಕಾರರು, ಪ್ರಬಂಧಕಾರರು, ಸಾಹಿತ್ಯ ವಿಮರ್ಶಕರು ನನ್ನ ಬುದ್ಧಿಗೆ ಪುಷ್ಟಿಯನ್ನು, ಭಾವಕ್ಕೆ ಮೆರಗನ್ನು ಒದಗಿಸಿದರು. ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ವಿಭೂತಿಗಳ ಜೀವನ ಚರಿತ್ರೆಗಳ ಅಧ್ಯಯನದಿಂದ ನನ್ನ ಆತ್ಮ ಒಂದು ಅದ್ವೈತಭಾವದಲ್ಲಿ ಓಲಾಡುತ್ತ ಆಕಾಶಗಾಮಿಯಾಗಿತ್ತು.

ಅಂದು ರಾತ್ರಿ ನನಗೆ ನಿದ್ರೆ ಬರಲಿಲ್ಲ. ಹಾಸಿಗೆಯ ಮೇಲೆ ಹೊರಳಾಡುತ್ತ ಮಲಗಿದಾಗ ನನ್ನ ಮನದ ತರ್ಕ ಮತ್ತು ವಿಚಾರ ಮುಂದುವರಿಯಿತು. ತೀವ್ರ ಹಂಬಲ,

ತೀವ್ರ ಅಭೀಷ್ಟೆಗಳು ಗುರಿಸಾಧಿಸಲು ಯೋಗ್ಯವಾದ ವಾತಾವರಣದೊಡನೆ ನನ್ನನ್ನು ಸೆಳೆಯುತ್ತಿತ್ತು. ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲೂ ತೀವ್ರ ಹಂಬಲ, ತೀವ್ರ ವ್ಯಾಕುಲತೆ ಇತ್ತು ಎಂದಾದರೆ ದೇವರನ್ನು ಪಡೆಯಬಹುದು ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಹಾಗಾದರೆ ನಾನೂ ಅಂಥ ಒಂದು ಸಾಹಸವನ್ನು ಏಕೆ ಕೈಗೊಳ್ಳಬಾರದು ಎಂಬ ಯೋಚನೆ ನನಗೆ ಬರತೊಡಗಿತು.

ಮತಸ್ಥಾಪಕರು ಮತ್ತು ಧಾರ್ಮಿಕಸಂತರು ದೇವರನ್ನು ಕಂಡಂತೆ ನಾನೂ ದೇವರನ್ನು ಕಾಣಬೇಕೆಂದುಕೊಂಡಾಗ ನನ್ನ ಚೇತನ ಉಬ್ಬುತ್ತಿತ್ತು. ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲೇ ಹೇಗೆ, ಏನು, ಎತ್ತ ಎಂದು ಚಿತ್ರಿಸಿದೆ. ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಹಲವು ದೃಷ್ಟಿಕೋನಗಳಿಂದ ವಿಶ್ಲೇಷಿಸಿದೆ.

ಏಕಾಗ್ರಚಿತ್ತನಾಗಿ ಬಿಡದೆ ಚಿಂತನ ಮಂಥನ ನಡೆಸಿದೆ. ಮನಸ್ಸಿನ ಪೂರ್ಣಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಪ್ರಯೋಗಿಸಿ ನಿರಂತರ ಶ್ರಮಿಸಿದೆ. ಹಗಲೆರಳೂ ಕಾತರಿಸಿದೆ. ಅನವರತ ತದೇಕ ಧ್ಯಾನಪರನಾದೆ. ಆತ್ಮಂತ ಕುತೂಹಲಕಾರಿಯೂ ಆಶ್ಚರ್ಯದಾಯಕವೂ ಆದ ಅನ್ವೇಷಣೆಯ ಹಾದಿ ಈಗ ನನ್ನದಾಗಿತ್ತು.

ನನ್ನ ಮನಸ್ಸೇ ಪ್ರಯೋಗಶಾಲೆ, ವಿಚಾರವೆಂಬ ಖಡ್ಗವೇ ಸಮಸ್ಯೆಯ ಕಗ್ಗುಟನ್ನು ಕಡಿಯುವ ಉಪಕರಣ, ಯಾವ ಪದವೀಧರನೂ ಯೋಚಿಸದ ಜ್ಞಾನದಾಹ ನನ್ನದು. ಒಮ್ಮೆ ಆದರ್ಶದ ಗುರಿಯನ್ನು ಹುಡುಕಿ ಅದು ಎಟುಕುವ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ದೃಢಪಡಿಸಿಕೊಂಡೆ. ನಾನು ಆ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ತದೇಕ ನಿಷ್ಠೆಯಿಂದ ನಿಶ್ಚಿತನಾಗಿ ಮುನ್ನಡೆದೆ. ನನ್ನ ಬಿಡದ ಛಲವೇ ಸಾಧನೆಯ ಚಾಲನಾ ಶಕ್ತಿಯಾಗಿತ್ತು.

ಅಂದು ನನ್ನ ಮನದಲ್ಲಿ ವಿಚಾರದ ಅಲೆಗಳು ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ಏಳುತ್ತಿದ್ದವು. ಮನಸ್ಸಿನ ತರ್ಕ ಲಗಾಮು ಇಲ್ಲದ ಕುದುರೆಯ ಹಾಗೆ ಓಡುತ್ತಿತ್ತು. ಮನುಷ್ಯ ತಾನು ಕಾಣದ ಕೈಗೊಂಬೆ ಎಂದುಕೊಂಡಿದ್ದಾನೆ. ಆ ಕಾಣದ ಕೈ ಮನಸ್ಸಿನ ಭ್ರಾಂತಿಯೇ? ಕಲ್ಪನೆಯೇ? ಇಲ್ಲ ಮಾಯೆಯೇ? ಆ ಮಾಯೆಯ ಪ್ರಭಾವದಿಂದ ಹೊರಬರುವುದು ಸುಲಭಕಾರ್ಯವಲ್ಲವೇ? ಎಲ್ಲರಿಂದಲೂ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವೇ? ಯಾರೋ ಒಬ್ಬ ಮಹಾ ಮಹಿಮನಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಸಾಧ್ಯವೇ? ಹಾಗೆನ್ನುವುದು ಬುದ್ಧಿವಂತಿಕೆಯ ಹೇಡಿತನವಲ್ಲವೇ?

ಮನುಷ್ಯ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಹಿಂದಿನಿಂದ ನಡೆದು ಬಂದ ಒಂದು ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕ ಜಾಲದಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿಬಿದ್ದಿದ್ದಾನೆ. ಅದರಂತೆ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ತನ್ನ ವಿವೇಕವನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೂ ಪ್ರತಿಕ್ಷಣದಲ್ಲಿಯೂ, ಅವನಲ್ಲಿಯ ವಿಚಾರಶೀಲತೆ ಅವನನ್ನು ಹಿಡಿದು ನಿಲ್ಲಿಸಿ ಪ್ರಶ್ನೆ ಮಾಡುತ್ತಿರುತ್ತದಲ್ಲವೇ? ಆತನು ಜೀವನವನ್ನು ಶಾಂತಿಯಿಂದ ಸಾಗಿಸುವ ಇಚ್ಛೆಯಿಂದ ಈ ತಾಕಲಾಟವನ್ನು ಕಂಡೂ ಕಾಣದಂತೆ ಉದಾಸೀನ ಮಾಡುತ್ತಾನಲ್ಲವೇ?

ಆದರೆ ಈ ವಿಚಾರ ಪ್ರವೃತ್ತಿ ಅವನನ್ನು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಿಡದೆ ಮತ್ತೆ ಬೆನ್ನಟ್ಟುತ್ತದಲ್ಲವೇ? ಅವನು ಸಾಗುತ್ತಿರುವ ದಾರಿಯಲ್ಲಿನ ಲೋಪದೋಷಗಳನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತದೆಯಲ್ಲವೇ? ಗೋಡೆಯ ಗಡಿಯಾರ ಅರ್ಧ ಘಂಟೆಯ ಸಂಕೇತವಾಗಿ ಒಂದು ಸಲ 'ಡಣ್' ಎಂದು ಬಾರಿಸಿದಾಗ ಯೋಚನೆ ಎತ್ತೆತ್ತಲೋ ಹರಿಯುತ್ತಿದ್ದುದು ಕಾರು ಗಕ್ಕನೆ ನಿಂತಾಗ ಎಡವಿದಂತೆ ತಟಸ್ಥವಾಗಿ, ಮತ್ತೆ ಮುಂದುವರಿಯಿತು.

“ಹುಟ್ಟು ಸಾವುಗಳು ನಿಜ. ಮಹಾತ್ಮರ ಪ್ರಕಾರ ಜನ್ಮಜನ್ಮಾಂತರಗಳು ನಿಜ. ಆಸೆಯೇ ದುಃಖಕ್ಕೆ ಮೂಲಕಾರಣ. ಆಸೆಯನ್ನು ಬಿಡುವುದೇ ಜೀವನದ ಸಾರ್ಥಕತೆಯ ಸಾಧನೆ, ಹಾಗೂ ಜೀವನ್ಮುಕ್ತಿಗೆ ದಾರಿ.” ವಾಸ್ತವಿಕತೆ ಹೀಗಿರುವಾಗ ನಾನು ಡಾಕ್ಟರ್ ಆದುದರಿಂದ, ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಯಾವ ಸಾಧನೆಯೂ ನನ್ನಿಂದ ಆಗಿದೆಯೆಂದು ನನಗೆ ಅನ್ನಿಸಲಿಲ್ಲ.

“ಜೀವನದ ಉದ್ದೇಶ, ಜೀವನದ ಉದ್ದೇಶವೇನು ಎಂಬುದನ್ನು ಕಂಡು ಹಿಡಿಯುವುದೇ ಆಗಿದೆ.” ಆಗಲೇ ಜೀವನದ ನಿಜ ಸಾಧನೆ ಮತ್ತು ಸಾರ್ಥಕತೆ ಸಾಧ್ಯವೆನಿಸಿತು.

(The Purpose of Living is to discover the Purpose of Living beings)

ನನ್ನ ಮನದಲ್ಲಿ ಅದೇನೋ ನಿರ್ಧಾರ, ಮನೋತ್ಯಕ್ತಿಗಳು ಮೂಡಿವವು. ಬುದ್ಧನ ಉಪದೇಶಗಳಿಂದ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಸಾರ್ಥಕತೆಯಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಕಂಡುಕೊಂಡಿದ್ದು ನನ್ನಲ್ಲಿ ಆ ಮನೋತ್ಯಕ್ತಿ ಮೂಡುವುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಯಿತು. ಒಂದು ಉದ್ದೇಶ ಸಾಧನೆಯ ಪ್ರಖರತೆ ನನ್ನ ಅಂತರಂಗವನ್ನು ವ್ಯಾಪಿಸಿತು. ಅಂದು ನನ್ನ ಮನದ ತರ್ಕ ಕೆಲವು ನಿರ್ಧಾರಗಳನ್ನು ದೃಢೀಕರಿಸುವ ಎಡೆಗೆ ಸಾಗಿತ್ತು.

“ ಸರ್ವಂ ಕ್ಷಣಿಕಃ ಕ್ಷಣಿಕಃ,
ಸರ್ವಂ ದುಃಖ ದುಃಖ,
ಸರ್ವಂ ಶೂನ್ಯಃ ಶೂನ್ಯಃ ”

ಎಂಬುದಾಗಿ ಬೌದ್ಧಮತದ ಮೂಲ ಸಿದ್ಧಾಂತಗಳು ಸಾರುತ್ತವೆ. ಬುದ್ಧನ ಪ್ರಕಾರ “ಆಸೆಯೇ ದುಃಖಕ್ಕೆ ಮೂಲಕಾರಣ.” ಹಾಗಾದರೆ ದುಃಖಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾದ ಆಸೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಬಾರದು.

ಮದುವೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಸಂಸಾರ ಕಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳುವುದರ ಬದಲು ನನ್ನ ಜೀವನದ ಸಾರ್ಥಕತೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂಬ ಸಾಹಸದ ಸಂಕಲ್ಪಮಾಡಿ, ಒಂದು ಭೀಷ್ಮಪ್ರತಿಜ್ಞೆಯನ್ನೇ ಆಗ ನಾನು ಮಾಡಿದೆ.

ಈ ವಿಶ್ವದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿ ಸತ್ತರೆ ಏನು ಫಲ? ಶ್ರಮದ ಗರ್ಭದಲ್ಲಿಯೇ ಸಂತೋಷದ ಸಂಜೀವಿನಿ ಹುದುಗಿದೆ. ನಂಬಿಕೆಯೇ ಎಲ್ಲ ಧೈರ್ಯ ಸಾಹಸಗಳಿಗೂ ಮೂಲಾಧಾರ. ನಂಬಿಕೆಯೇ ಶ್ರದ್ಧೆ ಮತ್ತು ವಿಜಯಗಳ ಮೂಲ ಆಧಾರವೂ ಆಗಿದೆ. ಜ್ಞಾನವೇ ಶಕ್ತಿ, ಶಕ್ತಿಯೇ ಜೀವನ, ಅಜ್ಞಾನವೇ ದೌರ್ಬಲ್ಯ, ದೌರ್ಬಲ್ಯವೇ ಮರಣ.

ಕುಡಿದ ನೀರು ಅಲುಗದ ಹಾಗೆ ಬದುಕಿಬಿಟ್ಟರೇನು ಪ್ರಯೋಜನ ? ಬದುಕಿನ ಕಷ್ಟ-ನಷ್ಟಗಳನ್ನು ಅರಿತುಕೊಳ್ಳುವುದು ಹೇಗೆ ? ಬರೀ ಶ್ರೀಮಂತಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಯಾವ ಮಾನವೀಯತೆಯ ಸೋಂಕು ಇರಲಾರದು. ಅದಕ್ಕೇ ಏನೋ, ನನ್ನ ಮನಸ್ಸು ಅಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ ಶ್ರೀಮಂತಿಕೆಯನ್ನು ದ್ವೇಷಿಸುತ್ತಿತ್ತು.

“ ಮನುಷ್ಯ ಹೇಗೆ ಸಾಯುವನೆಂಬುದು ಮುಖ್ಯವಲ್ಲ. ಹೇಗೆ ಬದುಕುವನೆಂಬುದು ಮುಖ್ಯ.” ಸುಖ - ದುಃಖಗಳೆರಡು ಆಯಾ ಘಳಿಗೆಯನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸಿವೆ.

ಈ ರೀತಿ ವಿಚಾರ ಸುರುಳಿಗಳ ತಾಕಲಾಟ ನಡೆಸಿದ ನನ್ನ ಮನದಲ್ಲಿ, ನಾನು ಸಾರ್ಥಕತೆಯ ಪಥದಲ್ಲಿ ನಡೆಯಬೇಕೆಂಬ ಏಕದೃಷ್ಟಿ, ಸ್ಥಿರಚಿತ್ತ ಆತ್ಮವಿಶ್ವಾಸಗಳು ಮನೆ ಮಾಡಿದ ಹಾಗೆ ಆಯಿತು.

ಅಂದಿನಿಂದ ತ್ಯಾಗಜೀವನ, ಯೋಗಜೀವನ, ಸಾಧುಜೀವನ ನನ್ನನ್ನು ಆಕರ್ಷಿಸಿತು. ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಸಾಧನೆಗೂ, ಬ್ರಹ್ಮಚರ್ಯಪಾಲನೆಗೂ ಆಹಾರ ನಿಯಂತ್ರಣ ಬಹಳ ಅವಶ್ಯಕ.

ನಾನು ಇನ್ನು ಮೇಲೆ ಮಾಂಸಾಹಾರವನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಬಿಟ್ಟು ಬಿಡಲು ನಿರ್ಧರಿಸಿದೆ. ದೇವರ ಮೇಲೆ ಆಣೆಯಿಟ್ಟು ಶಪಥ ಮಾಡಿದೆ. ಇನ್ನು ಮೇಲೆ ಮಾಂಸಾಹಾರ ಸೇವಿಸುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ! ಅದೇನು ಸಾಧಾರಣ ನಿರ್ಧಾರವಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಆ ನಿರ್ಧಾರ ಬುದ್ಧನ ಪತ್ನಿ, ಪುತ್ರ, ರಾಜ್ಯಪರಿತ್ಯಾಗಕ್ಕಿಂತಲೂ ಕಡಿಮೆಯಾಗಿರಲಿಲ್ಲವೆಂಬುದು ಮಾಂಸಾಹಾರದ ರುಚಿಯರಿತ ನಾಲಿಗೆಗಳಿಗಲ್ಲದೆ ಉಳಿದವರಿಗೆ ಗೊತ್ತಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

ನಾನು ಆಧ್ಯಾತ್ಮ ಸಾಹಿತ್ಯದೊಡನೆ ಹೋರಾಡಿ, ಅದರ ಅರ್ಥದೊಡನೆ ಗುದ್ದಾಡಿ, ತಪ್ಪೋ - ನೆಪ್ಪೋ ಭಾವಗಳೊಡನೆ ಗರಡಿಯಾಡಿ, ಬುದ್ಧಿಗೆ ವ್ಯಾಯಾಮ ಒದಗಿಸಿ ಭಾವಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಉಜ್ಜಿ ಉಜ್ಜಿ ಉಜ್ಜಲ ಮಾಡಿದಾಗ, ನನ್ನ ಪ್ರತಿಭೆಗೆ ಒಂದು ಹೊಸ ಕೆಚ್ಚು ಲಭಿಸಿ, ಆತ್ಮಪ್ರತ್ಯಯ ನಿಷ್ಠೆಗೆ ನಾಂದಿಯಾಯಿತು.

ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಮತ್ತು ಸಾಯಂಕಾಲ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿದ ಮೇಲೆ, ಎರಡು ಘಂಟೆಗಳ ಕಾಲ ನಾನು ಧ್ಯಾನಾಸಕ್ತನಾಗಿರುತ್ತಿದ್ದೆ. ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾದ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಪ್ರಾಣಾಯಾಮ ಮುಗಿಸಿ ಮೇಲೇಳುತ್ತಿದ್ದೆ. ಕೋಣೆಯ ನಿಶ್ಯಬ್ದ ವಾತಾವರಣದಲ್ಲಿ ನಾನು ನನ್ನನ್ನೇ ಮರೆಯುತ್ತಿದ್ದೆ. ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಸುತ್ತಮುತ್ತಲಾಗುತ್ತಿದ್ದ ಸದ್ದು ನನಗೆ ಕೇಳಿಸುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ.

ಸ್ವಾರ್ಥ, ಆಸೆ, ಆಕಾಂಕ್ಷೆಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ನಾನು ಧ್ವಂಸ ಮಾಡಿ ಹೊಸಹೊಸ ಭಾವನೆಗಳನ್ನು ಹೀರಿ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿ, ಸತ್ಯ-ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರವನ್ನೇ ನನ್ನ ಗುರಿಯಾಗಿಟ್ಟು ಕೊಂಡು ನಿರಂತರ ಹೋರಾಟ ನಡೆಸಿದೆ. ಆದರೂ ಎಷ್ಟೋ ಸಾರಿ ಹಳೆಯ ರಾಗ - ದ್ವೇಷಗಳಿಂದ ಆ ಪ್ರಯತ್ನ ವಿಫಲವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಆದರೂ ನಾನು ಎದೆಗುಂದದೆ ಸಾಧನೆಯಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿದ್ದೆ.

ರಾತ್ರಿಯ ಗಂಭೀರ ಧ್ಯಾನಮಯ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸು ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆ ಪ್ರಶಾಂತವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ನನಗೆ ಯಾವುದೋ ಒಂದು ಅನಿರ್ವಚನೀಯ ಅನುಭವ ಉಂಟಾಗಿ ಸಂಸಾರವೆಂಬ ಕಹಿಯನ್ನು ತಿರಸ್ಕರಿಸಿ, ಜ್ಞಾನವೆಂಬ ಸಿಹಿಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ವಿವೇಕ - ವೈರಾಗ್ಯಗಳನ್ನು ಸಾಧಿಸತೊಡಗಿದೆ.

ಈ ಮಾಯಾ ಜಗತ್ತಿನ ಹಿಂದಿರುವ ಜಗತ್ತಿನ ಆನಂದ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಮುಟ್ಟುವುದೇ ನನ್ನ ಗುರಿಯಾಗಿತ್ತು. ಅಜ್ಞಾನ ಅಳಿಯದೇ ಆ ಆಂತರಿಕ ತತ್ವದ ಪರಿಚಯವಾಗದು. ನಮ್ಮ ಹೋರಾಟಕ್ಕೆ ಅಂತ್ಯವಿರದು.

ನಿಯಮಿತ ನಿರಂತರ ಪ್ರಯತ್ನದಿಂದ ನಾನು ನನ್ನಲ್ಲೇ ನನ್ನನ್ನು ಕಂಡು, ನಾನೇ ನಾನಾಗಿ ನಾನು 'ನಾನು' ಅನ್ನು ಭೇದಿಸಿ ನೋಡಿದಾಗ ಅದರ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿರುವ ಗೂಢತತ್ವ ಮತ್ತು ಶಕ್ತಿಯ ಪರಿಚಯ ನನಗೆ ಆಗತೊಡಗಿತು. ನಾನು ವಿಚಾರ, ಯುಕ್ತಿ, ಅನುಭವಗಳಿಂದ ನನ್ನ ನೈಜಸ್ವರೂಪವನ್ನು ತಿಳಿಯಲು ಯತ್ನಿಸಿದಾಗ ನಾನು ನನ್ನಲ್ಲೇ ಮುಳುಗಿದೆ.

ಆಗ ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ನನ್ನ ಅರಿವಿಗೆ ಬಾರದ, ಆದರೆ ನನ್ನಲ್ಲಿ ಆಗಲೇ ಇದ್ದ ಶಕ್ತಿಯ ನೆಲೆಯನ್ನು ತಿಳಿದಾಗ ನಾನು ನನ್ನ ಪರಿಮಿತಿಗಳಿಂದ, ರಾಗ-ದ್ವೇಷಗಳಿಂದ ಪಾರಾಗಿ ಸ್ವತಂತ್ರ ಪ್ರಾಜ್ಞನಾಗತೊಡಗಿದೆ.

ಆಗ ನನ್ನ ನಡೆ, ನುಡಿ, ಆಚಾರ, ವ್ಯವಹಾರಗಳಲ್ಲಿ ಆಶ್ಚರ್ಯಕರ ಬದಲಾವಣೆ ಪ್ರಾರಂಭವಾಯಿತು. ನನ್ನ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಏನೋ ಒಂದು ಮಹಾಪರಿವರ್ತನೆ ಆಗುತ್ತಿತ್ತು. ಉಲ್ಲಾಸದ ಬುಗ್ಗೆ ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ಚಿಮ್ಮುತ್ತಿತ್ತು. ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನ ಮೊಗ್ಗು ತನ್ನ ಬುದ್ಧಿಯ ಬಾಗಿಲು ತೆರೆದು ಮೆಲ್ಲಮೆಲ್ಲನೆ ಅರಳತೊಡಗಿತು.

ಈ ಸೃಷ್ಟಿ, ಜಗತ್ತು, ಜೀವ, ಹುಟ್ಟು, ಸಾವು, ಪಾಪ, ಪುಣ್ಯ, ದೇವರು, ಸ್ವರ್ಗ, ನರಕ ಇತ್ಯಾದಿ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಚೇತನ ತಡಕಾಡತೊಡಗಿತು. ನನ್ನ ಚಿಂತನ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದ, ಆಲೋಚನೆಗಳು ಮತ್ತು ಭಾವನೆಗಳು ಮಂಥನ ಸ್ವರೂಪವಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದವು.

ಅಂದು ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ನಾನು ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಆಶ್ರಮಕ್ಕೆ ತೆರಳಿದೆ. ಅಲ್ಲಿ ಸ್ವಾಮೀಜಿಗಳ ಜೊತೆ ಚರ್ಚೆಮಾಡುತ್ತಾ ಐದು ಗಂಟೆಯವರೆಗೂ ಕುಳಿತಿದ್ದೆ. ಅವರು ಧರ್ಮದ ಸಾರವನ್ನು ವಿವರಿಸುತ್ತಿದ್ದರು.

“ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಆತ್ಮವೂ, ವಾಸ್ತವಿಕವಾಗಿ ದೈವಿಕವಾದುದು. ಅದಕ್ಕೆ ಪವಿತ್ರತೆ ಇದೆ. ಒಳಗೆ ಅಡಗಿರುವ ಈ ದೈವವನ್ನು ಹೊರಗೆ ಪ್ರಕಟಿಸುವುದೇ ಜೀವನದ ಅಂತಿಮಗುರಿ. ಅದೇ ನಿಜವಾದ ಜೀವನದ ಉದ್ದೇಶ ಮತ್ತು ನಿಜವಾದ ಸಾರ್ಥಕತೆಯ ಸಾರ. ಇದು ಮಾನವನ ಬಾಹ್ಯ ಮತ್ತು ಆಂತರಿಕ ಪ್ರಕೃತಿಯ ನಿಗ್ರಹದಿಂದ ಮಾತ್ರ ಸಾಧ್ಯವಾಗಿದೆ. ಇದನ್ನು ನಾವು ಪೂಜೆಯ ಮೂಲಕವಾದರೂ ಮಾಡಬಹುದು (ಭಕ್ತಿಯೋಗ)

ಕಾಯಕದ ಮೂಲಕವಾದರೂ ಮಾಡಬಹುದು (ಕರ್ಮಯೋಗ)

ಮಾನಸಿಕ ಹತೋಟಿ ಮೂಲಕವಾದರೂ ಮಾಡಬಹುದು (ರಾಜಯೋಗ)

ಅಥವಾ

ಮಾಯಾ ತೆರೆಯನ್ನು ಸರಿಸಿ, ನಮ್ಮ ಆತ್ಮ, ಪ್ರಪಂಚ, ಬ್ರಹ್ಮ ಇವುಗಳ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಸತ್ಯವನ್ನು ಅರಿಯುವುದರ ಮೂಲಕವಾದರೂ ಮಾಡಬಹುದು (ಜ್ಞಾನಯೋಗ)

ಇವು ಯಾವುದಾದರೂ ಒಂದು ಅಥವಾ ಎರಡು ಅಥವಾ ಎಲ್ಲದರ ಮೂಲಕವಾದರೂ ಮಾಡಬಹುದು.

ಆಗ ನಿನಗೆ ದಿಟವಾಗಿಯೂ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರವಾಗಿ ಮುಕ್ತಿ ದೊರೆಯುತ್ತದೆ. ಇದು ಧರ್ಮದ ಪೂರ್ಣವಾದ ಸಾರ. -ನಮ್ಮ ಧರ್ಮಗ್ರಂಥಗಳು, ದೇವಾಲಯಗಳು, ಸಿದ್ಧಾಂತಗಳು, ನಂಬಿಕೆಗಳು, ಕಟ್ಟುಕಟ್ಟಳೆಗಳು ಕೇವಲ ದ್ವಿತೀಯ ಸ್ಥಾನ ಪಡೆಯುವ ವಿವರಗಳು.”

ಆ ನಂತರ ನಾನು ಅಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಓದಿ ಮುಗಿಸಿದೆ. ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಹಿಂದಿರುಗಿಸಿ ಹಾಸ್ಟಲ್ ಕಡೆ ಹೊರಟೆ. ರಸ್ತೆಯಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತಿದ್ದಾಗ, ಅಲ್ಲೇ ಬಾಯ್ಸ್ ಹಾಸ್ಟಲಿನಲ್ಲಿ ಇದ್ದ ಕಾಲೇಜಿನ ಇಬ್ಬರು ಸ್ನೇಹಿತರು ಸಿಕ್ಕಿದರು.

“ಓ ಏನು ಇಲ್ಲಿ ಬಂದೆ ?” ಡಾ|| ರುದ್ರಯ್ಯ ವಿಚಾರಿಸಿದನು.

“ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಆಶ್ರಮಕ್ಕೆ ಬಂದಿದ್ದೆ ?” ನಾನು ಉತ್ತರಿಸಿದೆ.

“ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಆಶ್ರಮಕ್ಕೆ ನೀನು ! ಈ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ?” ಎಂದು ಡಾ|| ಸುರೇಂದ್ರ, ವ್ಯಂಗ್ಯವಾಗಿ ನುಡಿದನು.

“ನೀನು ಒಬ್ಬ ಸನ್ಯಾಸಿಯೋ, ಸ್ವಾಮೀಜಿಯೋ ಆಗಿ ಬಿಡ್ಡೀಯೋ ಹೇಗೆ ?” ಡಾ|| ರುದ್ರಯ್ಯ ಕೇಳಿದನು.

“ಜೀವನ ಸಾರ್ಥಕವಾಗಬೇಕಾದರೆ ಎಲ್ಲರೂ ಒಂದು ತರಹ ಸನ್ಯಾಸಿ ಆಗಲೇಬೇಕಷ್ಟೆ” ಎಂದು ನಾನು ನಗುತ್ತಾ.

“ಸನ್ಯಾಸ, ಬ್ರಹ್ಮಚರ್ಯೆ, ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಚಿಂತನೆ ನೀನು ಹೇಳುವಷ್ಟು ಸುಲಭವಲ್ಲವೂ ಅವುಗಳ ಪಾಲನೆ ಎಂತೆಂಥವರಿಗೂ ಕಷ್ಟ” ಎಂದನು ಡಾ|| ಸುರೇಂದ್ರ.

“ಹೆಣ್ಣಿನ ಸಮ್ಮೋಹನಾಸ್ತ್ರವೆಂದರೆ ಸಾಮಾನ್ಯವೆಂದು ತಿಳಿಯಬೇಡ. ಎಂತೆಂತಹ ಘೋರ ತಪಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಕುಳಿತ ಋಷಿ, ಮುನಿ, ತಪಸ್ವಿಗಳನ್ನೂ ಅದು ಬಿಡಲಿಲ್ಲ. ಬ್ರಹ್ಮ, ವಿಷ್ಣು, ಮಹೇಶ್ವರರೇ ಅದರಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡಿಲ್ಲ” ಡಾ|| ರುದ್ರಯ್ಯ ವಿವರಿಸಿ ಹೇಳಿದನು.

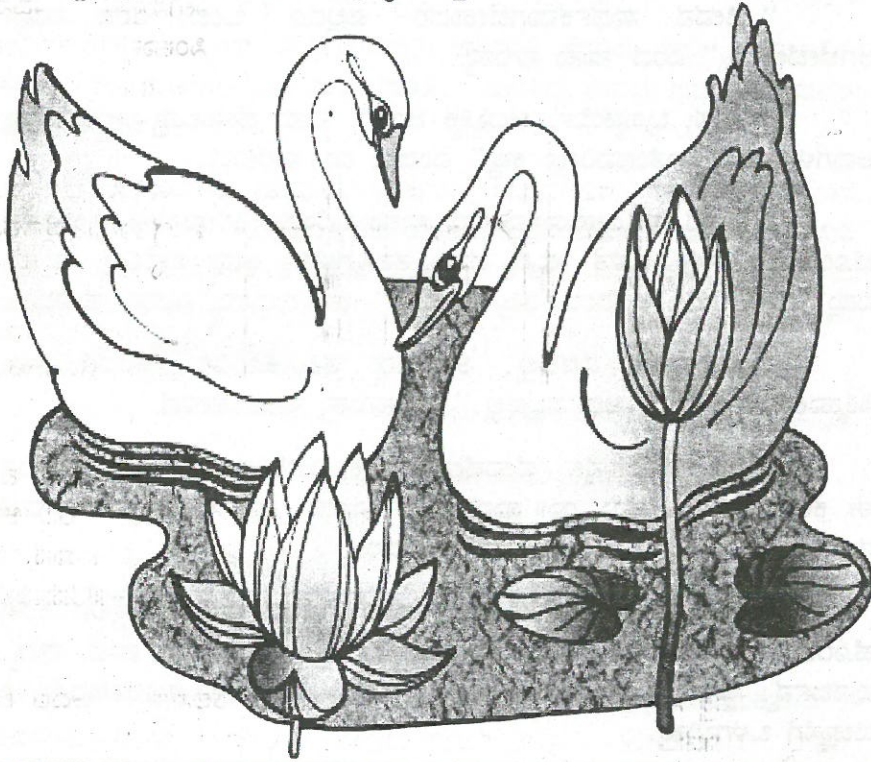
“ಅವರಿವರನ್ನು ಬಿಡಲಿಲ್ಲ, ಅವರಿವರು ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡಿಲ್ಲ ಅಂದರೆ ನಾನು ಸಿಕ್ಕಿಹಾಕಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆಂದು ಅರ್ಥವಲ್ಲವಲ್ಲ.” ನಸುನಗುತ್ತಾ ನಾನು ಹೇಳಿದೆ.

“ಋಷಿ ಮುನಿಗಳನ್ನೇ, ದೇವದೇವತೆಗಳನ್ನೇ ಮೀರಿಸಿಬಿಡುವ ಹಾಗೆ ಕಾಣುತ್ತೇ ಈ ಕಲಿಯುಗದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಡಾ|| ರಾಮಸ್ವಾಮಿ” ಎಂದು ಡಾ|| ಸುರೇಂದ್ರ ಮತ್ತು ಡಾ|| ರುದ್ರಯ್ಯ ವಿಸ್ಮಯದಿಂದ ಒಂದೇ ಸಾರಿ ಹುಬ್ಬೇರಿಸಿದರು.

ಆಟೋ ಹಿಡಿದು ಗೆಳೆಯರಿಗೆ ಟಾಟಾ ಮಾಡಿ ನಾನು ಹಾಸ್ಟಲಿನ ಕಡೆಗೆ ಹೊರಟೆ. ನನ್ನ ಮನಸ್ಸು ದೇವರು, ಜೀವರು, ಜಗತ್ತು, ಸೃಷ್ಟಿ, ಲಯ, ಪಾಪ, ಪುಣ್ಯ, ಪುನರ್ಜನ್ಮ, ಸ್ವರ್ಗ, ನರಕ, ಕರ್ಮ, ಮೋಕ್ಷ ಇತ್ಯಾದಿ ವಿಚಾರಗಳ ಜಂಜಾಟದಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿ ಜಿಜ್ಞಾಸೆಗೆ ಒಳಗಾಗಿತ್ತು.

ಜಗತ್ತಿನ ಮಹಾಪುರುಷರ ಆಲೋಚನಾ ಪ್ರಪಂಚದ ಸಾನ್ನಿಧ್ಯ ಮನಸ್ಸಿನ ಸಂಯಮ, ವಿದ್ಯೆಯ ಸಂಸ್ಕೃತಿ, ಉದ್ಧಾಮ ರಸಕಾವ್ಯಗಳ ಪರಿಚಯ ಆಗ ನನ್ನ ಉದ್ಧಾರಕ್ಕೆ ಬಂದಿತು. ಜೀವಬ್ರಹ್ಮೈಕ ಜ್ಞಾನ, ಸಟೀಕಾ ಜ್ಞಾನಸಿಂಧುಗಳನ್ನು ಓದಿದಾಗಲೆಲ್ಲ ನನ್ನ ಚೇತನವೆಲ್ಲ ನಂದನವನದಲ್ಲಿ ನರ್ತಿಸಿ ನಲಿದ ಅಪ್ಪರೆಯಾಗಿತ್ತು. ನನ್ನ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ತೃಷೆ ಪ್ರಾಚೀನ ಮತ್ತು ಆಧುನಿಕ ಪುರುಷರ, ಸಂತರ, ಋಷಿಗಳ, ದಾರ್ಶನಿಕರ, ಅವತಾರ ಪುರುಷರ ಜೀವನ ಚರಿತ್ರೆಗಳ ಮೂಲಕ ಚೈತನ್ಯಾಮೃತ ಪಾನಮಾಡಿ, ನನ್ನ ಚೇತನ ತನ್ನ ಊರ್ಧ್ವಮುಖ ಪ್ರವಾಹದಲ್ಲಿ ತಕ್ಕಮಟ್ಟಿಗೆ ಮುಂದುವರಿಯಿತು. ಆಗ ನಾನು ನನ್ನ ಬೆನ್ನನ್ನು ನಾನೇ ತಟ್ಟಿಕೊಂಡಂತಾಗಿ ಹೆಮ್ಮೆಯಿಂದ ಸಮಾಧಾನ ತಂದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೆ.

ಸೃಷ್ಟಿ ಸೌಂದರ್ಯ, ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕತೆ, ಸಾಹಿತ್ಯಾದ್ಯಯನ, ಕವಿಕಾವ್ಯಗಳ ರಸಸಂಸರ್ಗ ಇತ್ಯಾದಿ ಅಲೌಕಿಕ ವ್ಯಾಪಾರಗಳಲ್ಲಿಯೇ ನನ್ನ ಚೇತನ ನಿರಂತರವೂ ಮಗ್ನವಾಗಿತ್ತು. ಜೀವಾನಂದ, ಕಾವ್ಯಾನಂದ, ಬ್ರಹ್ಮಾನಂದಗಳನ್ನೇ ಸವಿಯುತ್ತಿತ್ತು. ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ನಾನು ಅತ್ಯಂತ ಅಂತರ್ಮುಖನಾದಂತೆ ತತ್ಕಾಲದೇಶದಲ್ಲಿರದೆ ಇನ್ನೆಲ್ಲಿಯೋ ಇದ್ದು ಇನ್ನಾವುದನ್ನೋ ಗಮನಿಸುತ್ತಿರುವಂತೆ ಭಾಸವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಆಗ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸು ಚುರುಕುಗೊಂಡು ಹೆಚ್ಚಿನ ಮೌಲ್ಯದ ಶಕ್ತಿಯನ್ನುಂಟುಮಾಡುತ್ತಿತ್ತು. ಅಲ್ಲಿಯ ಹಾದಿ ಬುದ್ಧಿ, ಅಲ್ಲಿಯ ಗುರಿ ಸಿದ್ಧಿ. ಅದು ಸ್ವತಂತ್ರ ಮತಿಗಳ ಧೀರ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯವಾಗಿತ್ತು.

3. ಅನ್ವೇಷಣೆಯ ಹಾದಿಯ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಅನುಭವಗಳು

ಅರಣ್ಯದಲ್ಲಿ ಸಂಚರಿಸುವ ಸಿಂಹ ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ತನ್ನ ಮುಖವನ್ನು ಹಿಂದಕ್ಕೆ ತಿರುಗಿಸಿ, ನಡೆದುಬಂದ ದಾರಿಯನ್ನು ಅವಲೋಕಿಸುತ್ತದೆ. ಇದನ್ನು “ಸಿಂಹಾವಲೋಕನ” ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಒಂದು ದಿನದ ನನ್ನ ಅಂತಹ ಸಿಂಹಾವಲೋಕನದಿಂದ ನಾನು “ ಸಾಕ್ಷರತೆ, ಸಾರ್ಥಕತೆ, ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರ, ಸೃಷ್ಟಿಯ ರಹಸ್ಯ ಮತ್ತು ಮನುಕುಲದ ಭವಿಷ್ಯದ ” ಅನ್ವೇಷಣೆಯ ಹಾದಿಯನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸತೊಡಗಿದೆ.

ಮಾನವನ ಇತಿಹಾಸವನ್ನು ಅರಿತು ಮಹತ್ವವನ್ನು ಸಾಧಿಸಿದವರೆಲ್ಲರೂ ಶ್ರಮಪಟ್ಟು ದುಡಿಯುತ್ತಿದ್ದವರು. ತಮ್ಮ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿಯೇ ಮಗ್ನರಾಗುತ್ತಿದ್ದವರು. ಆ ಕೆಲಸ ಅವರಿಗೆ ಆನಂದವನ್ನು, ತೃಪ್ತಿಯನ್ನು ತಂದಿತ್ತು. ಆತ್ಮವಿಶ್ವಾಸ ನೀಡಿತ್ತು.

ಪ್ರಾಚೀನದ ಶಾಶ್ವತಮೌಲ್ಯದ ಸಾರಸರ್ವಸ್ವವನ್ನು ಹೀರಿಕೊಂಡು, ಜಗದ್ವಿಶಾಲ ವೈಜ್ಞಾನಿಕವಾದ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಪೋಷಿತನಾಗಿ, ನೂತನ ಮೌಲ್ಯಗಳನ್ನು ಸಾಧಿಸುವಂತನು ಆಧುನಿಕ ಮಾನವನಾಗುತ್ತಾನೆ.

ನಾನು ವಿಶ್ವಮಾನವ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯನ್ನು ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡಿದೆ. ನನ್ನ ತಿಳಿವು ಹೆಚ್ಚಿದಂತೆ ನಾನು ಸುಖಿಯಾಗಿದ್ದೆ. ಐಶ್ವಯ, ಅಂತಸ್ತು ಏನೇ ಇರಲಿ ಅವು ತಾತ್ಕಾಲಿಕ ಸುಖವನ್ನು ನೀಡಬಲ್ಲವು. ಆದರೆ, ಆತ್ಮಸಂತೋಷದಿಂದ ಮಾನವನು ಸುಖಿಯಾಗಬೇಕಾದರೆ, ಪಾರಮಾರ್ಥದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದಂತೆ ಮನಸ್ಸು ನಶಿಸಿ, ಆತ್ಮ-ಪರಮಾತ್ಮನಲ್ಲಿ ಐಕ್ಯವಾಗಬೇಕು.

ವಿರಕ್ತಿ ಸಂಪಾದನೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಸುಲಭದ ಕೆಲಸವಲ್ಲ. ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ತಪಸ್ಸು ಮಾಡಬೇಕು. ಕಾಡಿಗೆ ಹೋಗಿ ಯೋಗಿ ಆಗುವುದು ಅದರ ಅರ್ಥವಲ್ಲ.

ಮೂಗು ಹಿಡಿದು ಮೂಲೆಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುವುದು ವಿರಕ್ತಿಯ ಭಾವವಲ್ಲ. ನಾನು ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನ ಎಲ್ಲೆಡೆಗಿಟ್ಟಿರುವ ಪರಿಮಿತಿಯನ್ನು ದಾಟಿ, ಆತ್ಮದ ಅರಿವನ್ನು ಪಡೆದಾಗ, ವಿಶ್ವಚೈತನ್ಯದಲ್ಲಿ ನಾನು ಒಂದು ಬಿಂದು ಎಂದು ತಿಳಿದೆ. ಇದೇ ನಿಜವಾದ ಯೋಗದ ಗುರಿ ಎಂದು ನಾನು ತಿಳಿದಾಗ, ನಾನು ಅನೇಕ ಅತೀಂದ್ರಿಯ ಅನುಭವಗಳಿಂದ ಉತ್ತೇಜನ ಪಡೆದು ನನ್ನ ಯೋಗಾಭ್ಯಾಸದಲ್ಲಿ ಪೂರ್ಣ ಒಡತನ ಸಂಪಾದಿಸಿದೆ.

ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಪ್ರಜ್ಞೆಯ ಯಾತ್ರಿಯಾಗಿ ನನ್ನ ವಿಕಾಸದ ಸಿದ್ಧಿಗೆ ಅವಶ್ಯಕವಾದ ಚಿಂತನಾಂಶವನ್ನು ನನ್ನ ಚೇತನ ಸಂಪಾದಿಸಿತು. ಆ ದಕ್ಷತೆಯ ಪ್ರಜ್ಞೆ, ದೈಹಿಕ, ಮಾನಸಿಕ ಮತ್ತು ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಸುಖವನ್ನು ನನಗೆ ನೀಡಿತು.

ನನ್ನ ಅಂತರಾತ್ಮದ ನಿಗೂಢ ರಹಸ್ಯದಲ್ಲೂ ಬಾಹ್ಯದೃಷ್ಟಿಗೆ ತಿಳಿಯದಂತೆ ಅನೇಕ ವ್ಯಾಪಾರಗಳು ಜರುಗುತ್ತಿದ್ದವು. ನಾನು ಉದಾತ್ತ ಭಾವನೆಗಳಿಂದಲೂ, ಉನ್ನತ ಆದರ್ಶಗಳಿಂದಲೂ ಚ್ಯುತನಾಗದೆ ಮುಂದೆ ಸಾಗಿದೆ. ನನಗೆ ನನ್ನ ಪ್ರಜ್ಞೆಯ ಒಂದೊಂದು ಹೊಸ ಕಿಟಕಿಯೂ ಹೊಸ ಬಾಗಿಲು ತೆರೆದಂತೆಲ್ಲಾ ಪ್ರತಿಸಲವೂ ವಿಸ್ಮಯವಾಗುತ್ತಿತ್ತು.

ನಾನು ತುಂಬಾ ಧ್ಯಾನಶೀಲನೂ, ಅಂತರ್ಮುಖಿಯೂ ಆಗಿ ಭಗವಂತನ ಸಾನ್ನಿಧ್ಯವನ್ನು ಸರ್ವತ್ರ ಅನುಭವಿಸುವಂತೆ ಅನುಗ್ರಹವಾಗಲಿ, ನಶ್ವರವನ್ನು ದಾಟಿ ನನ್ನ ಅನ್ವೇಷಣೆ ಶಾಶ್ವತದಕಡೆ ಸಾಗಲಿ, ಭಗವಂತನೇ ನನ್ನ ಆನಂದ, ಆಶ್ರಯ, ಆಲಯವಾಗಿ ಲಭಿಸಲಿ ಎಂದು ನಿರಂತರ ಮೊರೆಯಿಡುತ್ತಿದ್ದೆ.

ಅಂದು ಸರ್ವವ್ಯಾಪಕ ಸಾನ್ನಿಧ್ಯದ ಅನುಭವವಾಗಿ ಪುಲಕಿತವಾದ ನನ್ನ ಪ್ರಜ್ಞೆಯು ತನ್ನ ಹಲವಾರು ಬಾಗಿಲುಗಳನ್ನು ತೆರೆದು ವಿಶ್ವಪ್ರಜ್ಞೆಗೆ ಪ್ರವೇಶ ಪಡೆಯಿತು. ನನ್ನ ಚೇತನ ತನ್ನ ಗ್ರಾಮೀಣ ಸತ್ವವನ್ನು ವಿಸರ್ಜಿಸಿ ವಿಶ್ವಭೂಮತ್ವಕ್ಕೆ ಪಾದಾರ್ಪಣೆ ಮಾಡಿತು.

ಆಧ್ಯಾತ್ಮ ಗಗನದ ಅನೇಕ ಉಜ್ವಲ ನಕ್ಷತ್ರಗಳೊಡನೆ ನನ್ನ ಜೀವಾತ್ಮ ಸಂಪರ್ಕಗೊಂಡು ತನ್ನ ತಮಃ ಪ್ರಪಂಚದಿಂದ ಮೇಲಕ್ಕೆ ಹಾರಿ ಅನಂತತೆಯ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ವಿಹಾರಿಯಾಯಿತು. ಎಲ್ಲೆಯನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸದೆ ನಿರಂತರವೂ ಮೇಲೇರಿ ಮುಂದುವರಿಯುತ್ತಿತ್ತು. ನನ್ನ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವ ಮತ್ತು ಆತ್ಮ ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚು ಸಮಂಜಸವಾಗಿ ಒಟ್ಟಾಗಿ, ಸಮನ್ವಯವಾಗಿ, ಅರ್ಥಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಆನಂದಮಯವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಕಣ್ಣಿಟ್ಟ ಕಡೆಯೆಲ್ಲ ಪರಮ ಪುರುಷೋತ್ತಮನ ನಿರಾಕಾರ, ಸಾಕಾರವೆ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬೀಳುತ್ತಿತ್ತು. ಮಮಕಾರ, ಅಹಂಕಾರ ಹೋದರಷ್ಟೆ ಈಶ್ವರನು ಬಂದು ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸುವುದು.

ನಾನು ಪದ್ಮಾಸನ ಹಾಕಿ ಸಾತ್ವಿಕ ಧ್ಯಾನದಲ್ಲಿ ಮಗ್ನನಾಗುತ್ತಿದ್ದಾಗ, ನನ್ನ ಚೇತನದ ಅದ್ವೈತ ಪ್ರಜ್ಞೆಯಲ್ಲಿ ವಿಶ್ವದ ಅಪಾರತೆ, ಅನಂತತೆಯ ಆ ಚಿಂತನೆಗಳನ್ನು ನೆನದು ಶೂನ್ಯಾನುಭವಕ್ಕೆ ಮೈ ಮರೆಯುತ್ತಿತ್ತು.

ಅಂದು ತುಂಬಿ ಬಂದ ಆ ಪೂರ್ಣ ಪ್ರವಾಹವನ್ನು ಭಾಷೆ ಬಣ್ಣಸಲಾರದಾಗಿತ್ತು. ಆ ಅನುಭವಗಳ ಜೀವಂತಿಕೆ, ಮಾಧುರ್ಯ ಮತ್ತು ಉಲ್ಲಾಸಮಯ ವಿಭವಗಳನ್ನು, ರಕ್ತಮಾಂಸಪೂರ್ಣವಾದ ರಸಮಯ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವಕ್ಕೆ ಹೋಲಿಸಿದರೆ, ಅಸ್ಥಿಪಂಜರ ಸದೃಶವಾಗಿ, ನೀರಸವಾಗಿ ಬಿಡುತ್ತಿದ್ದವು. ನನ್ನ ಆತ್ಮಕ್ಕೆ ಚೈತ್ರಪ್ರಕೃತಿಯ ಕಿಚ್ಚು ತಗುಲಿದಂತಾಗಿ ಹೊಸ ಚೇತನ ಎದೆಯಲ್ಲಿ ಮಿಂಚಿನಂತೆ ಸಂಚರಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಅದು ಆತ್ಮದ ಮಹಾಮಂಗಳಾರತಿಯ ಪರಮಿಳಿತ ಪಾವನ ಜ್ಯೋತಿಯನ್ನು ಪೋಷಿಸುವ ಕರ್ಪೂರವಾಗುತ್ತಿತ್ತು.

ಆಗ ಆನಂದ ಸ್ವರೂಪಿಯಾದ ಭಗವಂತ ಸೌಂದರ್ಯರೂಪಿಯಾಗಿ ಮೈದೋರಿ, ನನ್ನ ಆತ್ಮದಲ್ಲಿ ರಸವಾಗಿ ಪ್ರವಹಿಸುತ್ತಿದ್ದ. ಆ ಧ್ಯಾನದಲ್ಲಿ ಆಲೋಚನೆ ಇರಲಿಲ್ಲ. ತಾನೆ ಎಂಬ ಭಾವವೂ ಪ್ರಜ್ಞೆಯಿಂದ ಉರುಳಿ ಮಾಯವಾಯಿತು. ಆಗ ನಾನು ಅಪರಿಮಿತ ಆನಂದವನ್ನು ಅನುಭವಿಸುತ್ತಿದ್ದೆ.

ಭಗವಂತನ ನಿರಂತರ ಸಾನ್ನಿಧ್ಯಾನುಭವ ನನಗೆ ಹರ್ಷಪ್ರದವಾಗಿ ಒಬ್ಬ ಮಹಾಚೇತನನಿಗೆ ಲಭಿಸಬಹುದಾದ ತೃಪ್ತಿಯ ಪರಾಕಾಷ್ಠತೆಯನ್ನೇ ಅದು ನನಗೆ ತಂದು ಕೊಟ್ಟಿತು. ಆ ಭಾವಸಮಾಧಿಯ ರಸಾನ್ನಿ ಗಂಗೆಯಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿ ಮಿಂದು ಜ್ವಾಲಾಮಯಾತ್ಮನಾದ ನನಗೆ ಈ ಕಹಿ ಜಗತ್ತಿನ ಹಿಂದೆ ಜಗತ್ತೆಲ್ಲವೂ ಶಾಂತಿ, ಸೌಂದರ್ಯ, ಆನಂದ, ಮೈತ್ರಿ, ಪ್ರೇಮಗಳಿಂದ ಒಳಗೊಂಡ ಸತ್ಯದ ಅನುಭವವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ನನ್ನ ಆನಂದ ವರ್ಣನಾತೀತವಾಗಿತ್ತು ಸುಖವೋ ಪರಾಕಾಷ್ಠೆಯನ್ನೇರಿತ್ತು. ಏನೋ ಒಂದು ರಸಾನಂದ ನನ್ನ ಚೇತನವನ್ನು ತುಂಬಿತ್ತು. ಅದೊಂದು ಅದ್ಭುತದ ಮತ್ತು ಸೌಂದರ್ಯದ ಔತಣವೊದಗಿಸಿತ್ತು. ಎಲ್ಲವೂ ಹೊಸತು, ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿಯೂ ಬೆರಗು!.

ಅಂದು 18 ಗಂಟೆಗಳ ನಿರಂತರ ಗಂಭೀರ ಧ್ಯಾನವೂ ನನ್ನನ್ನು ಆತ್ಮಸಾಧನೆಯ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಮತ್ತಷ್ಟು ದೂರ ಕೊಂಡೊಯ್ಯಿತು. ಆ ಧ್ಯಾನದಲ್ಲಿ ನನಗೆ ಅಂತರಂಗದಲ್ಲಿ ಭಗವಂತನ ಪೂರ್ಣಸ್ವರೂಪ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡಿತು. ಭಾವದಲ್ಲಿ ಅಂತರಂಗದಲ್ಲಿ ನನಗೆ ಭಗವಂತನ ದರ್ಶನವಾಯಿತು. ಆ ರೂಪ ಜೀವಂತವಾಗಿ ಚೈತನ್ಯಶಕ್ತಿಯಾಗಿ ನನ್ನ ಸರ್ವಸ್ವವನ್ನು ಸ್ವಾಧೀನಪಡಿಸಿಕೊಂಡಿತು.

ಅನೇಕ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡಗಳಿಂದ, ನಾನಾಲೋಕಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ಆ ಭಗವಂತನು ನೋಡಿದವರ ಕಣ್ಮನಗಳಿಗೆ ಸೌಂದರ್ಯದಿಂದ ಹೊಳೆಯುತ್ತ, ಬೆಳಗುತ್ತ, ರಂಜಿಸುತ್ತ, ವಿರಾಜಿಸುತ್ತ, ಮರೆಯುತ್ತ, ರಾರಾಜಿಸುತ್ತ, ಶೋಭಿಸುತ್ತ, ವರ್ಣನಾತೀತವಾಗಿದ್ದನು. ಮಹಾ ತೇಜಸ್ವಿನಿಂದ ಬೆಳಗುತ್ತಿದ್ದ ಸಾವಿರಾರು ಚೈತನ್ಯಗಳ ಸ್ವರೂಪನಾದ ಭಗವಂತನನ್ನು ನೋಡಿ ನನ್ನ ಕಣ್ಣುಗಳಿಂದ ಆನಂದಬಾಷ್ಪವು ಧಾರಧಾರೆಯಾಗಿ ಹೊರಹೊಮ್ಮಿತು.

ಅಲ್ಲಿಯ ಚಿತ್ರ ವಿಚಿತ್ರ ವಿಸ್ಮಯಗಳನ್ನು ಆನಂದಾಶಿತಿಯವನ್ನು ಕಂಡು ನನ್ನ ದೇಹದಲ್ಲಿ ರೋಮಾಂಚನವು ಮೂಡಿತು. ತನು ಉಬ್ಬಿತು. ಆನಂದಾಶೀರಕದಿಂದ ನನ್ನನ್ನು ನಾನು ಮರೆತು ಭಕ್ತಿಯೆಂಬ ಸಾಗರದಲ್ಲಿ ತೇಲಾಡಿದೆನು. ಭಕ್ತಿರಸದ ಆಸ್ವಾದನೆಯಿಂದ ನನ್ನ ಹೃದಯ ನಲಿನಲಿದಾಡಿತು.

ಹಿಂದೆ ಕ್ಷಣಿಕವಾಗಿ ಬಂದು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದ ದಿವ್ಯಾನುಭವ ಈಗ ನಿರಂತರ ಶಾಶ್ವತವಾಗಿದ್ದಂತೆ ತೋರಿತು. ನನ್ನ ಪ್ರಯತ್ನಕ್ಕೆ ಭಗವಂತನ ಕೃಪಾಹಸ್ತ ನೆರವಾಗಿದೆಯೆಂಬ ಶ್ರದ್ಧೆಮೂಡಿತು. ಸಾಕಾರ, ನಿರಾಕಾರ, ಎಲ್ಲವೂ ಆಗಿಯೂ, ಯಾವುದೂ ಆಗಿರದೆ, ಬರಿಯ ನಾನು ಭಾವಮಾತ್ರವಾಗಿದ್ದು ಎಂತಹ ವೇದಾಂತಿಯ ದರ್ಶನವೂ ತತ್ತರಿಸುವಂತಿತ್ತು! ಅಂತೂ ನನ್ನ ಹೃದಯ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಭಗವಂತನ ಚರಣಾರವಿಂದಗಳನ್ನು ಮುಟ್ಟಿತ್ತು!

ಅಂದು ತುಂಬಿ ಬಂದ ಆ ಪೂರ್ಣ ಪ್ರವಾಹವನ್ನು ಭಾಷೆ ಬಣ್ಣಿಸಲಾರದಾಗಿತ್ತು. ಭಗವಂತನಿಂದ ಅಂತರ್ವಾಣಿ ಮೊಳಗಿ, ಅಂತರ್ದರ್ಶನ ಪ್ರಜ್ವಲಿಸಿ, ನನಗೆ ಪರಿಪೂರ್ಣ ಆತ್ಮಬೋಧೆಯಾಗತೊಡಗಿತು.

“ ಈ ಸೃಷ್ಟಿಯ ರಹಸ್ಯ ಮತ್ತು ಅದರ ರಚನೆಯ ಕ್ರಮ, ಆರಂಭ ಮತ್ತು ಕೊನೆ ಎಂಬ ಕಟ್ಟಳೆಗೆ ಅಥವಾ ನಿಯಮಕ್ಕೆ ಒಳಪಟ್ಟಿದೆ.” ಈ ಸೃಷ್ಟಿಯ, ಈ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಅಂಥ ನಿಯಮಕ್ಕೆ ಒಳಪಡದೆ ಇರುವುದು ಅಖಂಡ ಸಚ್ಚಿದಾನಂದ ವಸ್ತುವಾದ ಚೈತನ್ಯ ಒಂದೇ.

ಚೈತನ್ಯವೆಂಬುದೇ ಬ್ರಹ್ಮ ಮತ್ತು ಪರಬ್ರಹ್ಮ ಎಂಬ ಹೆಸರುಗಳಿಂದ ಕರೆಯಲ್ಪಡುವುದು. ಚೈತನ್ಯ ಅನಂತ, ಅಖಂಡ, ಸರ್ವಶಕ್ತಿಯಿಂದ ಕೂಡಿದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಸ್ತ್ರೀ ಮತ್ತು ಪುರುಷವೆಂಬ ಲಿಂಗಭೇದವಿಲ್ಲ. ಇದು ನಿರ್ಗುಣವಾದುದು. ಇದು ತಾನೇ ಸ್ವಯಂ ಪ್ರಕಾಶದಿಂದ ಹೊಳೆಯುತ್ತಿರುವುದು. ಇದನ್ನೇ ದಿವ್ಯ ಪ್ರಕೃತಿ ಅಥವಾ ಪರಾಪ್ರಕೃತಿ ಎಂದು ಕರೆಯುವುದು.

ಅಚಲವಾಗಿ ಚಲಿಸದೇ ಇರುವ ಈ ಚೈತನ್ಯಕ್ಕೆ ತನ್ನ ಇರುವಿಕೆಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬದಲಾವಣೆಯನ್ನು ಹೊಂದಬೇಕೆಂದು “ ಇಚ್ಛೆ ” ಉಂಟಾಯಿತ್ತು. ಆಗ ತಾನು ಅನೇಕ ರೂಪವಾಗಿ ಆಗಬೇಕು ಅಂದರೆ ‘ ಬಹುಸ್ವಾಂ ’ ಎಂಬ ಒಂದು ಬಗೆಯ ಸಂಕಲ್ಪ ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿತ್ತು.

ಆಗ ಚೈತನ್ಯದಲ್ಲಿ ಅನೇಕಬಗೆಯ ‘ ಸ್ವಂದನಗಳು ’ ಅಂದರೆ ಅತೀ ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾದ ಚಲನಗಳು ಉತ್ಪತ್ತಿಯಾಗಿ ಈ ಚಲನೆಗಳು ಅನೇಕ ಬಗೆಯಾಗಿರುವುವು. ಇದರಿಂದ ನಿರ್ಗುಣ ಪರಬ್ರಹ್ಮವೂ, ಸಗುಣ ಪರಬ್ರಹ್ಮವಾಗಿ ಆಯಿತು.

ಚಲನದಿಂದ ಒಂದು ವಸ್ತುವು ಒಂದು ಜಾಗದಿಂದ ಮತ್ತೊಂದು ಜಾಗಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಚಲನವು ಉಂಟಾದಾಗಲೆಲ್ಲಾ ಸ್ಥಲನವು ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆ. ಸ್ಥಲನ ಅಂದರೆ ನೀರಿನಲ್ಲಿ ನೆನೆಹಾಕಿದ ಬೀಜವು ಉಬ್ಬುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಉಬ್ಬುವುದು ಎಂದು ಅರ್ಥ.

ಯಾವ ವಸ್ತುವು “ ಸ್ಥಲನ ” ಅವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಹೊಂದುತ್ತದೆಯೋ, ಆ ವಸ್ತುವಿನ ಅತಿಸೂಕ್ಷ್ಮವಾದ ಒಂದು ಭಾಗವು ಹೊರಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತದೆ.

ಅಂದರೆ ದೊಡ್ಡಜ್ವಾಲೆಯಿಂದ ಉರಿಯುತ್ತಿರುವ ಬೆಂಕಿಯಿಂದ ಸಣ್ಣ ಕಿಡಿಗಳು ಹೊರಕ್ಕೆ ಬರುವ ಹಾಗೆ. ಈ ರೀತಿ ಪರಬ್ರಹ್ಮಚೈತನ್ಯದಿಂದ ಅನೇಕ ಸಗುಣ ಪರಬ್ರಹ್ಮ ಚೈತನ್ಯ ಕಿಡಿಗಳು ಹೊರಕ್ಕೆ ಬಂದಾಗ ಅವು ಬೇರೆಯಾಗಿ, ಅವೇ ಅನೇಕ ಜೀವಾತ್ಮರುಗಳಾಗಿ ರೂಪಗೊಂಡವು. ಅಂದರೆ ಏಕವಾಗಿಯೂ, ಪರಿಪೂರ್ಣವಾಗಿಯೂ, ಅಚಲವಾಗಿಯೂ ಇದ್ದ ಪರಬ್ರಹ್ಮನಲ್ಲಿ ‘ ಬಹುಸ್ವಾಂ ’ ಎಂಬ ಸ್ವಂದನಗಳು ಉಂಟಾಗಿ ಆ ಸಗುಣ ಪರಬ್ರಹ್ಮ ಚೈತನ್ಯ ಸ್ವಂದನಗಳ ಕ್ರಿಯೆಯಿಂದಲೇ ಅನೇಕ ಜೀವಾತ್ಮರುಗಳು ಬಗೆಬಗೆಯ ಜೀವಿಗಳಾಗಿಯೂ, ಬ್ರಹ್ಮ, ವಿಷ್ಣು, ಮಹೇಶ್ವರರಾಗಿಯೂ ಹೊರಗೆ ಬಂದು ಪ್ರಕಟವಾದವು.

ಈ ರೀತಿ ಪರಬ್ರಹ್ಮ ಚೈತನ್ಯವು “ ಅನೇಕವಾಗಬೇಕು ” ಎಂದು ಸಂಕಲ್ಪ ಮಾಡಿದ್ದಕ್ಕೆ “ ಲೀಲೆ ” ಎಂದು ಹೆಸರು.

ಈ ರೀತಿ ಸಚ್ಚಿದಾನಂದಮೂರ್ತಿಯಾಗಿಯೂ, ಸತ್ಯಜ್ಞಾನ ಅನಂತವಾಗಿಯೂ, ಇಚ್ಛಾಜ್ಞಾನ ಕ್ರಿಯಾಶಕ್ತಿಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿರತಕ್ಕ ಪರಬ್ರಹ್ಮ ಚೈತನ್ಯವು ತಾನು ಅನೇಕವಾದಾಗ ತನ್ನಲ್ಲಿ ಏಕವಾಗಿದ್ದಾಗ ಇದ್ದ ಕೆಲವು ಶಕ್ತಿಗಳನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಂಡು ಸಗುಣ ಬ್ರಹ್ಮವಾಗಿ ತಾನು ಬೇರೆ ಎಂಬ ಪ್ರಜ್ಞೆ (ಅಹಂಕಾರ) ಅದಕ್ಕೆ ಮೂಡಿದಾಗ ಮಾಯೆಯು ಉದ್ಭವಿಸಿ ಅದರಲ್ಲಿಯ ಶಕ್ತಿಗಳು, ಗುಣಗಳು, ಜೀವಾತ್ಮರುಗಳ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಹೊರಕ್ಕೆ ಬಂದು ಕನ್ನಡಿಯಂತೆ ಪ್ರತಿಬಿಂಬಿಸಿ ಪ್ರಕಟವಾದವು.

ತ್ರಿವಿಧ ಪ್ರಕೃತಿ ಗುಣಗಳಿರುವ ಸಗುಣಬ್ರಹ್ಮದ ಮಹತ್‌ತತ್ವವು ಸ್ತ್ರೀಲಿಂಗ, ಪುಲ್ಲಿಂಗ ಎಂಬ ಭೇದಗಳಿಂದ ಪರಮದೇವೋತ್ತಮನ ಇಚ್ಛೆಯಿಂದ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಪ್ರಕೃತಿಯ ಅಂದರೆ ಪರಪ್ರಕೃತಿಯ ಚೈತನ್ಯದ (ಮಾಯೆ) ನೆರವಿನಿಂದ ಜೀವಬೀಜಗಳ ಸಂಯೋಗವಾಗಿ ಗರ್ಭೀಕರಿಸಿ ಜೀವಾತ್ಮರ ಅಸ್ತಿತ್ವಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಗಿ ಗಿಡಮರಬಳ್ಳಿಗಳು, ಜೀವಜಂತುಗಳು, ಜಲಚರಗಳು, ಮೃಗಪಕ್ಷಿಗಳು, ಮಾನವರುಗಳ ಸೃಷ್ಟಿಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ನಾಂದಿಯಾಯಿತು.

ಈ ರೀತಿ ಪರಬ್ರಹ್ಮನ ಇಚ್ಛೆಮಾತ್ರದಿಂದ ಬಗೆಬಗೆಯ ಸೃಷ್ಟಿಗಳೆಲ್ಲಾ ಉಂಟಾಗಿ ಅನೇಕ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡವಾದವು. ಈ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡವು ಇಂತಹ ಅಸಂಖ್ಯಾತ ಕೋಟಿ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು. ಒಂದು ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡವು ಒಂದು ಸಾವಿರ ದಿವ್ಯಯುಗಗಳಾದ ಮೇಲೆ ಪ್ರಳಯವಾಗುತ್ತದೆ.

ಮನುಷ್ಯರ ಒಂದು ಹಗಲು ಒಂದು ರಾತ್ರಿ ಸೇರಿದರೆ ಒಂದು ದಿನ. ಏಳುದಿನಗಳಿಗೆ ಒಂದು ವಾರ. 2 ವಾರಗಳಿಗೆ ಒಂದು ಪಕ್ಷ. 2 ಪಕ್ಷಗಳಿಗೆ ಒಂದು ತಿಂಗಳು. 2 ತಿಂಗಳಿಗೆ ಒಂದು ಋತು. 6 ಋತುಗಳಿಗೆ ಒಂದು ವರ್ಷ. ಮನುಷ್ಯರ ಲೆಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಸಾವಿರ ವರ್ಷಗಳಿಗೆ ಒಂದು ಕಲಿಯುಗ. ಕಲಿಯುಗದ ಎರಡರಷ್ಟು ಆದರೆ ಒಂದು ದ್ವಾಪರಯುಗ, ಕಲಿಯುಗದ ಮೂರರಷ್ಟು ಆದರೆ

ಒಂದು ತ್ರೇತಾಯುಗ, ಕಲಿಯುಗದ ನಾಲ್ಕರಷ್ಟು ಆದರೆ ಒಂದು ಕೃತಯುಗ. ಈ ನಾಲ್ಕು ಯುಗಗಳು ಸೇರಿದರೆ ಒಂದು ದಿವ್ಯಯುಗ. ಇಂತಹ ದಿವ್ಯಯುಗಗಳು ಸಾವಿರ ಸೇರಿದರೆ ಬ್ರಹ್ಮನಿಗೆ ಒಂದು ಹಗಲು. ಹೀಗೆಯೇ ಒಂದು ಸಾವಿರ ದಿವ್ಯಯುಗಗಳು ಸೇರಿದರೆ ಬ್ರಹ್ಮನಿಗೆ ಒಂದು ರಾತ್ರಿ. ಬ್ರಹ್ಮದೇವನ ಹಗಲು ಕಾಲಕ್ಕೆ ಮನ್ವಂತರ ಎಂದು ಹೆಸರು. ಬ್ರಹ್ಮನ ರಾತ್ರಿಕಾಲಕ್ಕೆ ಪ್ರಳಯ ಎಂದು ಹೆಸರು.

ಬ್ರಹ್ಮನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಲೋಕವನ್ನು ಹದಿನಾಲ್ಕು ಮಂದಿ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಆಳುತ್ತಾರೆ. ಇವರಿಗೆ ಮನುಗಳು ಎಂದು ಹೆಸರು. ಇಬ್ಬರು ಮನುಗಳು ಒಂದು ಜೊತೆಯಾಗಿ ಯಾವಾಗಲೂ ರಾಜ್ಯಭಾರವನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತಾರೆ. ಇವರಿಗೆ ಋಷಿಗಳೂ, ಇಂದ್ರಾದಿ ದೇವತೆಗಳೂ ಸಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ.

ಈ ರೀತಿ ಮನ್ವಂತರವಾದ ಮೇಲೆ ಪ್ರಳಯವಾಗಿ ಬ್ರಹ್ಮನ ಮೊದಲುಗೊಂಡು ಇರುವೆವೆಯವರೆಗೆ ಜೀವಕೋಟಿಗಳು ಹಲವು ರೂಪಗಳುಳ್ಳವಾಗಿ ಸಾಯುತ್ತಲೂ, ಹುಟ್ಟುತ್ತಲೂ ಇರುವುವು. ಇದನ್ನೇ ಪ್ರಕೃತಿಯೆಂದು ಹೇಳುವುದು.

ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡದಲ್ಲಿಯೂ 14 ಲೋಕಗಳಿವೆ.

ಅತಳ, ವಿತಳ, ಸುತಳ, ತಳಾತಳ, ಮಹಾತಳ, ರಸಾತಳ, ಪಾತಾಳ ಎಂಬ 7 ಕೆಳಗಡೆ ಲೋಕಗಳು. ಭೂಲೋಕ, ಭುವರ್ಲೋಕ, ಸ್ವರ್ಗಲೋಕ, ಮಹರ್ಲೋಕ, ಜನೋಲೋಕ, ತಪೋಲೋಕ, ಸತ್ಯಲೋಕ ಎಂಬ 7 ಮೇಲುಗಡೆ ಲೋಕಗಳು.

ಸತ್ಯಲೋಕವೇ ಮೊದಲಾಗಿ ಭೂಲೋಕ ಪರ್ಯಂತ ಇರುವ ಎಲ್ಲಾ ಲೋಕಗಳೂ ಒಂದರೊಳಗೆ ಮತ್ತೊಂದು ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಸ್ತಂದನಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡು ಸೇರಿಕೊಂಡಿವೆ. ಈ ಏಳು ಲೋಕಗಳಲ್ಲೂ ಏಳು ಉಪಲೋಕಗಳು ಇವೆ. ಈ ಎಲ್ಲಾ ಲೋಕಗಳೂ ಪಂಚಭೂತಗಳಿಂದ ಕೂಡಿವೆ.

ಸತ್ಯಲೋಕ ಆಕಾಶತತ್ವ ಪ್ರಧಾನವಾದದ್ದು, ತಪೋಲೋಕ ಮತ್ತು ಜನೋಲೋಕಗಳು ವಾಯುತತ್ವ ಪ್ರಧಾನವಾದುವು, ಮಹರ್ಲೋಕ ಮತ್ತು ಸ್ವರ್ಗಲೋಕಗಳು ಅಗ್ನಿತತ್ವ ಪ್ರಧಾನವಾದುವು, ಭುವರ್ಲೋಕ ಜಲತತ್ವ ಪ್ರಧಾನವಾದದ್ದು ಮತ್ತು ಭೂಲೋಕ ಪೃಥ್ವಿತತ್ವ ಪ್ರಧಾನವಾದದ್ದು.

ಬಿಸಿಲು, ಪ್ರತಿಬಿಂಬವಾದ ಛಾಯೆಯೂ ಇರುವಂತೆ, ಪರಬ್ರಹ್ಮರೂಪಿಯಾದ ಆತ್ಮನೂ, ಪ್ರತಿಬಿಂಬವಾದ ಜೀವನೂ ಈ ದೇಹದಲ್ಲಿ ವಾಸವಾಗಿರುವರು. ಪ್ರತಿಬಿಂಬವಾದ ಅಂತಃಕರಣವೇ ಜೀವನೆನ್ನಲ್ಪಡುವನು. ಜೀವಾತ್ಮರು ಸತ್ಯಲೋಕದಿಂದ ಹಿಡಿದು ಭೂಲೋಕದವರೆಗೆ ವ್ಯವಹರಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಜೀವಾತ್ಮರು ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಲೋಕಗಳಲ್ಲಿ ಸಂಚಾರಮಾಡುವಾಗ ಆ ಲೋಕಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಧಾನವಾದ ತತ್ವಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಬಗೆಯ ದೇಹಗಳಿಂದ ವ್ಯವಹರಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಭೂಲೋಕದಲ್ಲಿ ಜೀವಾತ್ಮರು ಪೃಥ್ವಿತತ್ವ ಪ್ರಧಾನವಾದ ಅನ್ನಮಯಕೋಶದಿಂದ ವ್ಯವಹಾರಮಾಡುವಾಗ ಮನುಷ್ಯರೆಂದು ಕರೆಯಲ್ಪಡುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಪ್ರಾಣಮಯ ಕೋಶದಿಂದ ವ್ಯವಹಾರ ಮಾಡುವಾಗ ಛಾಯಾತ್ಮರೆಂದು ಕರೆಯಲ್ಪಡುತ್ತಾರೆ.

ಭುವರ್ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಜಲ ಪ್ರಧಾನವಾದ ಕಾಮಮಯಕೋಶದಿಂದ ವ್ಯವಹಾರ ಮಾಡುವಾಗ ಜೀವಾತ್ಮರು ದೆವ್ವ, ಪಿಶಾಚಿ, ಭೂತ, ಗಾಳಿ, ಪೀಡೆ ಎಂದು ಕರೆಯಲ್ಪಡುತ್ತಾರೆ.

ಸ್ವರ್ಗಲೋಕದಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಮಹರ್ಲೋಕಗಳಲ್ಲಿ ಅಗ್ನಿ ಪ್ರಧಾನವಾದ ಮನೋಮಯ ಕೋಶದಿಂದ ವ್ಯವಹಾರಮಾಡುವಾಗ ಜೀವಾತ್ಮರು ದೇವ, ದೇವತೆಯೆಂದು ಕರೆಯಲ್ಪಡುತ್ತಾರೆ.

ಜನೋಲೋಕ ಮತ್ತು ತಪೋಲೋಕಗಳಲ್ಲಿ ವಾಯು ಪ್ರಧಾನವಾದ ಬುದ್ಧಿಮಯಕೋಶದಿಂದ ವ್ಯವಹಾರಮಾಡುವಾಗ ಜೀವಾತ್ಮರು ಸಿದ್ಧ, ಬುದ್ಧ, ಮಹಾತ್ಮ ಋಷಿಯೆಂದು ಕರೆಯಲ್ಪಡುತ್ತಾರೆ.

ಸತ್ಯಲೋಕದಲ್ಲಿ ಆಕಾಶತತ್ವ ಪ್ರಧಾನವಾದ ಆನಂದಮಯಕೋಶದಿಂದ ವ್ಯವಹಾರಮಾಡುವಾಗ ಜೀವಾತ್ಮರು ಆತ್ಮರೆಂದು ಕರೆಯಲ್ಪಡುತ್ತಾರೆ.

- ಆ ಆತ್ಮನೇ ಸಂಸಾರಿಯಂತೆ, ತನ್ನನ್ನು ತಾನು ಮರೆತಿರಲು ಜೀವಾತ್ಮನೆನಿಸುವನು.
- ಆ ಆತ್ಮನೇ ಸೃಷ್ಟಿಯೆಂಬ ಸಂಸಾರವನ್ನು ಪಾಲಿಸುತ್ತ ಪರಮಾತ್ಮನೆನಿಸುವನು.
- ಆ ಆತ್ಮನೇ ಸಂಸಾರವನ್ನು ಹೊಂದದೇ ಇದ್ದರೆ ಪರಬ್ರಹ್ಮನೆನಿಸುವನು.

ಭೂಲೋಕ, ಭುವರ್ಲೋಕ, ಸ್ವರ್ಗಲೋಕ, ಮಹರ್ಲೋಕ, ಜನೋಲೋಕ, ತಪೋಲೋಕ, ಸತ್ಯಲೋಕ ಎಂಬ ಏಳು ಮೇಲುಗಡೆ ಲೋಕಗಳಲ್ಲೂ ಆಯಾ ತತ್ವ ಪ್ರಧಾನವಾದ ಸ್ಥೂಲ, ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಅಣುಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ 7 ಉಪಲೋಕಗಳಿವೆ.

ಈ ಭೂಲೋಕವು ಏಳು ಉಪಲೋಕಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದೆ. ಅವು ಕ್ರಮವಾಗಿ ಘನವಸ್ತು, ಜಲವಸ್ತು, ಅನಿಲವಸ್ತು, ವಾಯುವಸ್ತು, ಆಕಾಶವಸ್ತು, ಅಹಂಕಾರವಸ್ತು, ಬುದ್ಧಿ ವಸ್ತುಗಳ ಅಣುಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದೆ.

ಘನ, ಜಲ, ಅನಿಲವಸ್ತುಗಳ ಅಣುಗಳಿಂದ ಸ್ಥೂಲಶರೀರವು ಉಂಟಾಗಿದೆ.

ವಾಯು, ಆಕಾಶ, ಅಹಂಕಾರ, ಬುದ್ಧಿತತ್ವ ಅಣುಗಳಿಂದ ಛಾಯಾಶರೀರವು ಉಂಟಾಗಿದೆ.

ಅದೇ ರೀತಿ ಉಳಿದ ಆರು ಲೋಕಗಳಲ್ಲೂ ಏಳೇಳು ಉಪಲೋಕಗಳು ಇವೆ. ಮತ್ತು ಆಯಾ ತತ್ವ ಪ್ರಧಾನವಾದ ಸ್ಥೂಲ, ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಅಣುಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ಶರೀರಗಳು ಆ 7 ಉಪಲೋಕಗಳಲ್ಲಿವೆ.

ಜೀವಾತ್ಮರು ಮಾಡುವ ಕರ್ಮಗಳು ಅಂದರೆ ಕೆಟ್ಟ ಅಥವಾ ಒಳ್ಳೆಯ ಯೋಚನೆ ಮತ್ತು ಕಾರ್ಯಗಳ ಮೇಲೆ ಅಂಥ ಲೋಕದ ಹಾಗೂ ಉಪಲೋಕದ ಸ್ಥೂಲ, ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಅಣುಗಳು ಅವರಲ್ಲಿ ಶೇಖರಗೊಂಡು ಅವು ಅಧಿಕಗೊಂಡಾಗ ಜೀವಾತ್ಮರು ಆ ಲೋಕಗಳ, ಉಪಲೋಕಗಳ ಸಂಪರ್ಕವನ್ನು ಆ ಅಣುಗಳಿಂದ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟ ಶರೀರದ ಮೂಲಕ ಪಡೆಯುತ್ತಾರೆ.

ಕರ್ಮವೆಂದರೆ ಕ್ರಿಯೆ ಅಥವಾ ಕೆಲಸ ಎಂದು ಅರ್ಥ. ಕರ್ಮಗಳಲ್ಲಿ ಸತ್ಕರ್ಮ ಮತ್ತು ನೀಚಕರ್ಮಗಳೆಂದು ಎರಡು ವಿಧ. ಕರ್ಮವೇ ಪುನರ್ಜನ್ಮಕ್ಕೆ ಕಾರಣ. ಈಗಿನ ಕರ್ಮ ಮುಂದೆ ಮತ್ತೊಂದು ಕರ್ಮಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಗುತ್ತದೆ. ಕಾರ್ಯ ಕಾರಣ ಸಂಬಂಧಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾದುದೆಲ್ಲ ಕರ್ಮ.

ನಾವು ಬಹಳ ಪರಿಶುದ್ಧವಾದ ಮನೋಭಾವದಿಂದ ಯೋಚಿಸಿ, ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದರೆ ಮೇಲ್ವರ್ಗದಲ್ಲಿರುವ ಲೋಕಗಳ ಹಾಗೂ ಪಲೋಕಗಳ ತರಂಗ ಅಣುಗಳು ನಮ್ಮ ಶರೀರಕ್ಕೆ ಅಧಿಕವಾಗಿ ಸೇರುವುವು.

ಕೆಟ್ಟ ಮನೋಭಾವದಿಂದ ಯೋಚನೆ ಕೆಲಸಮಾಡುವಾಗ ಕೆಳಭಾಗದಲ್ಲಿರುವ ಲೋಕಗಳ ಹಾಗೂ ಉಪಲೋಕಗಳ ತರಂಗ ಅಣುಗಳು ಶರೀರಕ್ಕೆ ಅಧಿಕವಾಗಿ ಸೇರುವುವು.

ಭೌತಿಕ ಜಗತ್ತು (ಪ್ರಕೃತಿ) ಸತ್ಯ, ರಜ ಮತ್ತು ತಮಸ್ಸೆಂಬ ತ್ರಿಗುಣಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ್ದು, ಜೀವಾತ್ಮರು ಭೌತಿಕ ಪ್ರಕೃತಿ ಸಂಪರ್ಕದಲ್ಲಿ ಬಂದಾಗ ಸಹಜವಾಗಿ ತ್ರಿಗುಣಗಳಿಂದ ಬಂಧಿತರಾಗುತ್ತಾರೆ.

ಜೀವಾತ್ಮರು ಭೌತಿಕ ಜಗತ್ತಿನ ಸತ್ಯ, ರಜ ಮತ್ತು ತಮಸ್ಸೆಂಬ ತ್ರಿಗುಣಗಳಿಂದ ಬದ್ಧರಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಭೌತಿಕ ಪ್ರಕೃತಿಯ ತ್ರಿಗುಣಗಳಾದ ಸತ್ಯ, ರಜೋ ಮತ್ತು ತಮೋಗುಣಗಳ ಪ್ರಭಾವದಲ್ಲಿ ವರ್ತಿಸುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ. ಅಂದರೆ ತಾಮಸಗುಣವು ಅಧಮ ನಾಸ್ತಿಕಬುದ್ಧಿಯ ಅಂಧಕಾರವನ್ನುಂಟುಮಾಡುತ್ತದೆ. ರಾಜಸಗುಣವು ಮಧ್ಯಮ ಪ್ರವೃತ್ತಿಮಾರ್ಗವಾದ ದೇವತೋಪಾಸನೆಯನ್ನುಂಟು ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಸಾತ್ವಿಕಗುಣವು ಉತ್ತಮ ಪರಿಶುದ್ಧ ಜ್ಞಾನವನ್ನುಂಟುಮಾಡುತ್ತದೆ.

ಜೀವಾತ್ಮರುಗಳ ಜೀವನವನ್ನು ನಿಯಂತ್ರಿಸಲು ಪಂಚಭೂತಗಳ ಅಂದರೆ ಆಕಾಶ, ವಾಯು, ಅಗ್ನಿ, ಜಲ, ಪೃಥ್ವಿ ಎಂಬ ಪಂಚತತ್ವಗಳ ಪಂಚೀಕರಣದಿಂದ 1. ಆಕಾಶ ಪಂಚಕಗಳಾದ ಐದು ಅಂತಃಕರಣಗಳು - ಜ್ಞಾತ (ಅರಿವು), ಚಿತ್ತ (ಸ್ಮರಿಸುವುದು), ಬುದ್ಧಿ, ಮನಸ್ಸು, ಅಹಂಕಾರ (ನಾನು)ಗಳು, 2. ವಾಯು ಪಂಚಕಗಳಾದ ಪಂಚಪ್ರಾಣಗಳು - ಪ್ರಾಣ (ಶ್ವಾಸೋಘ್ನಾಸಕ್ಕೆ ನೆರವಾಗುವ ವಾಯು) ಅಪಾನ (ಮಲವಿಸರ್ಜನೆಗೆ ನೆರವಾಗುವ ವಾಯು) ಉದಾನ (ಸೀನು, ಬಿಕ್ಕಳಿಕೆ, ನಗೆ, ಹಾಡುವಿಕೆ,

ಸ್ವಪ್ನದಲ್ಲಿ ಬಡಬಡಿಕೆಗೆ ನೆರವಾಗುವ ವಾಯು) ವ್ಯಾನ (ಅನ್ನ ಪಾನೀಯಗಳ ರಸವನ್ನು ರೋಮಗಳಿಗೆ ಮುಟ್ಟಿಸಲು ನೆರವಾಗುವ ವಾಯು) ಸಮಾನ (ಅನ್ನರಸವನ್ನು ನರನಾಡಿಗಳಿಗೆ ಸಮಭಾಗಮಾಡಿ ಹಂಚಲು ನೆರವಾಗುವ ವಾಯು) ಗಳು, 3. ಅಗ್ನಿ ಪಂಚಕಗಳಾದ - ಶ್ರೋತ್ರ (ಕಿವಿ), ತ್ವಕ್ಚು (ಚರ್ಮ), ಚಕ್ಷು (ಕಣ್ಣು), ಜಿಹ್ವ (ನಾಲಿಗೆ), ಘ್ರಾಣ (ಮೂಗು)ಗಳು 4. ಜಲ ಪಂಚಕಗಳಾದ ಐದು ಜ್ಞಾನೇಂದ್ರಿಯಗಳು - ಶಬ್ದ, ಸ್ಪರ್ಶ, ರೂಪ, ರಸ, ಗಂಧಗಳು. 5. ಪೃಥ್ವಿ ಪಂಚಕಗಳಾದ ಐದು ಕರ್ಮೇಂದ್ರಿಯಗಳು - ವಾಕ್ಯು (ಮಾತು), ಪಾಣಿ (ಕೈ), ಪಾದ (ಕಾಲು), ಗುಹ್ಯ (ಜನನೇಂದ್ರಿಯ), ಗುದ (ಮಲ ವಿಸರ್ಜನಾಂಗ) ಗಳು ಉಂಟಾದವು.

ಆಗ ಪೃಥ್ವಿ ಮತ್ತು ಜಲತತ್ವಗಳಿಂದ ಸ್ಥೂಲ ಶರೀರವು, ಅಗ್ನಿ ಮತ್ತು ವಾಯುತತ್ವಗಳಿಂದ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಶರೀರವು, ಆಕಾಶ ಮತ್ತು ಅಹಂಕಾರಗಳಿಂದ ಕಾರಣ ಶರೀರಗಳು ಉಂಟಾದವು.

ಸ್ಥೂಲ ಶರೀರವು ಪೃಥ್ವಿ ಮತ್ತು ಜಲತತ್ವಗಳ ಪಂಚೀಕರಣದಿಂದ ಅಂದರೆ ಪೃಥ್ವಿ ಪಂಚಕಗಳಾದ ವಾಕ್ಯು, ಪಾಣಿ, ಪಾದ, ಗುಹ್ಯ, ಗುದಗಳು ಮತ್ತು ಜಲ ಪಂಚಕಗಳಾದ ಶಬ್ದ, ಸ್ಪರ್ಶ, ರೂಪ, ರಸ, ಗಂಧಗಳಿಂದ ಉಂಟಾಗಿದೆ. ಇದು ಜಾಗ್ರತಾವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಇರುವುದು ಅಂದರೆ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಲ್ಲಿರುವುದು. ಇದು ಕ್ರಿಯಾಶಕ್ತಿಯಿಂದ ಕೂಡಿದೆ.

ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಶರೀರವು ಅಗ್ನಿ ಮತ್ತು ವಾಯುತತ್ವಗಳ ಪಂಚೀಕರಣದಿಂದ ಅಂದರೆ ದಶೇಂದ್ರಿಯಗಳಾದ ಐದು ಕರ್ಮೇಂದ್ರಿಯಗಳು - ವಾಕ್ಯು, ಪಾಣಿ, ಪಾದ, ಗುಹ್ಯ, ಗುದಗಳು (ಪೃಥ್ವಿ ಪಂಚಕಗಳು), ಐದು ಜ್ಞಾನೇಂದ್ರಿಯಗಳಾದ ಶಬ್ದ, ಸ್ಪರ್ಶ, ರೂಪ, ರಸ, ಗಂಧಗಳು (ಜಲ ಪಂಚಕಗಳು) ಮತ್ತು ಪಂಚಪ್ರಾಣಗಳಾದ ಪ್ರಾಣ, ಅಪಾನ, ವ್ಯಾನ, ಉದಾನ, ಸಮಾನಗಳು (ವಾಯು ಪಂಚಕಗಳು) ಹಾಗೂ ಎರಡು ಅಂತಃಕರಣಗಳಾದ ಮನಸ್ಸು ಮತ್ತು ಬುದ್ಧಿಗಳು (ಆಕಾಶ ಪಂಚಕಗಳು) ಈ 17 ತತ್ವಗಳಿಂದ ಉಂಟಾಗಿದೆ. ಇದು ಸ್ವಪ್ನಾವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಇರುವುದು. ಅಂದರೆ ಕನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿರುವುದು. ಇದು ಇಚ್ಛಾಶಕ್ತಿಯಿಂದ ಕೂಡಿದೆ.

ಈ 17 ತತ್ವಗಳಿಂದ ಜೀವಾತ್ಮನು ಸ್ವಪ್ನಾವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ವ್ಯವಹರಿಸುತ್ತ, ಈ ಸ್ಥೂಲ ಶರೀರವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು, ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಶರೀರ ಮತ್ತು ಕಾರಣ ಶರೀರಗಳ ಮೂಲಕ ಲೋಕಾಂತರಕ್ಕೆ ಹೋಗಿಬರುತ್ತಿರುತ್ತಾನೆ. ಜೊತೆಗೆ ಈ ಜೀವಾತ್ಮನು ಮರಣಕಾಲದಲ್ಲಿ ಈ ಸ್ಥೂಲ ಶರೀರವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು, ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಶರೀರ ಮತ್ತು ಕಾರಣ ಶರೀರಗಳ ಮೂಲಕ ಬೇರೊಂದು ಹೊಸ ಸ್ಥೂಲ ಶರೀರದ ಮೂಲಕ ಪುನರ್ಜನ್ಮ ಪಡೆಯುತ್ತಿರುತ್ತಾನೆ.

ಕಾರಣ ಶರೀರವು ಆಕಾಶ ತತ್ವದ ಎರಡು ಅಂತಃಕರಣಗಳಾದ ಚಿತ್ತ ಮತ್ತು ಅಹಂಕಾರದಿಂದ ಉಂಟಾಗಿದೆ.

ಕಾರಣ ಶರೀರವು ಪ್ರಾಣಾದಿವಾಯುಗಳಾದ ಪ್ರಾಣ, ಅಪಾನ, ವ್ಯಾನ, ಉದಾನ, ಸಮಾನವಾಯುಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡು ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಶರೀರದಲ್ಲಿ ಅಡಗಿದೆ. ಇದು ಸುಷುಪ್ತಾವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಇರುವುದು. ಅಂದರೆ ನಿದ್ರೆಯಲ್ಲಿರುವುದು. ಇದು ಜ್ಞಾನಶಕ್ತಿಯಿಂದ ಕೂಡಿದೆ.

ಸ್ಥೂಲ ಶರೀರ, ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಶರೀರ ಮತ್ತು ಕಾರಣ ಶರೀರಗಳು ಪಂಚಕೋಶಗಳ ಮೂಲಕ ವ್ಯವಹಾರ ಮಾಡುತ್ತವೆ. ಆ ಪಂಚಕೋಶಗಳು ಕ್ರಮವಾಗಿ ಅನ್ನಮಯ ಕೋಶ, ಪ್ರಾಣಮಯ ಕೋಶ, ಮನೋಮಯ ಕೋಶ, ವಿಜ್ಞಾನಮಯ ಕೋಶ ಮತ್ತು ಆನಂದಮಯ ಕೋಶಗಳು.

ಅನ್ನಮಯ ಕೋಶದಿಂದ ಸ್ಥೂಲ ಶರೀರವು, ಪ್ರಾಣಮಯ ಕೋಶ ಮನೋಮಯಕೋಶ, ವಿಜ್ಞಾನಮಯ ಕೋಶಗಳಿಂದ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಶರೀರವು, ಆನಂದಮಯ ಕೋಶದಿಂದ ಕಾರಣ ಶರೀರವು ಕ್ರಮವಾಗಿ ಉಂಟಾಗಿವೆ.

ಅನ್ನಮಯ ಕೋಶ, ಪ್ರಾಣಮಯ ಕೋಶ, ಮನೋಮಯ ಕೋಶ, ವಿಜ್ಞಾನಮಯ ಕೋಶ ಮತ್ತು ಆನಂದಮಯ ಕೋಶಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ಸ್ಥೂಲ ಶರೀರ, ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಶರೀರ ಮತ್ತು ಕಾರಣ ಶರೀರಗಳಿಂದ ಅಂತಃಕರಣಗಳು, ಕರ್ಮೇಂದ್ರಿಯಗಳು ಜ್ಞಾನೇಂದ್ರಿಯಗಳು, ಪ್ರಾಣಾದಿವಾಯುಗಳು, ಪಂಚಶಕ್ತಿಗಳು, ಸಪ್ತಧಾತುಗಳು ಉಂಟಾದುವು.

ಅಂತಃಕರಣ ಪ್ರತಿಬಿಂಬವೇ ಜೀವನೇನಿಸಿಕೊಳ್ಳುವನು. ಬಿಸಿಲು, ಪ್ರತಿಬಿಂಬವಾದ ಛಾಯೆಯೂ ಇವುಗಳಂತೆ ಪರಬ್ರಹ್ಮವಾದ ಆತ್ಮನೂ ಪ್ರತಿಬಿಂಬವಾದ ಜೀವನೂ ಇವರಿಬ್ಬರೂ ಈ ದೇಹದಲ್ಲಿ ವಾಸವಾಗಿರುವರು.

ಅಂತಃಕರಣವೆಂದರೆ ಅಂತರಿಂದ್ರಿಯಗಳಾದ ಜ್ಞಾತ (ಜ್ಞಾನ), ಮನಸ್ಸು, ಬುದ್ಧಿ, ಚಿತ್, ಅಹಂಕಾರ.

1. ಜ್ಞಾತ (ಜ್ಞಾನ) ಅಂದರೆ ಆಕಾಶತತ್ವದಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಹಿಂದಿನ ಅನುಭವದ ಆಧಾರದಿಂದ ಸರ್ವವಿಷಯಗಳನ್ನು ಅರಿತು, ಗ್ರಹಿಸಿ, ತಿಳಿಸುವುದು. 2. ಚಿತ್ತ ಅಂದರೆ ಜಲತತ್ವದಲ್ಲಿ ನಾಭೀಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿದ್ದುಕೊಂಡು ಸದಾ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಸ್ಮರಿಸುವುದು. 3. ಬುದ್ಧಿ ಅಂದರೆ ಅಗ್ನಿತತ್ವದಲ್ಲಿ ಮುಖ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿದ್ದುಕೊಂಡು ಒಳ್ಳೆಯದು ಕೆಟ್ಟದ್ದು ನಿಶ್ಚಯಿಸುವುದು. 4. ಮನಸ್ಸು ಅಂದರೆ ವಾಯುತತ್ವದಲ್ಲಿ ಕಂಠ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿದ್ದುಕೊಂಡು ಸಂಕಲ್ಪ ವಿಕಲ್ಪಮಾಡುವುದು. 5. ಅಹಂಕಾರ ಅಂದರೆ ಪೃಥ್ವಿತತ್ವದಲ್ಲಿ ಹೃದಯ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿದ್ದುಕೊಂಡು ನನ್ನ ದೇಹ, ನಾನು ಎಂದು ಅಭಿಮಾನಿಸುವುದು.

ಪ್ರಕೃತಿ ಗುಣಸಂಗದಿಂದ ಜೀವಿಯು ಈ ಭೌತಿಕ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಸಿಲುಕಿ ಕೊಂಡಿದ್ದಾನೆ. ಆ ಪ್ರಕೃತಿ ಗುಣಗಳು ಯಾವುವು. ಅವು ಹೇಗೆ ಕಾರ್ಯ ಮಾಡುತ್ತವೆ.

ಹೇಗೆ ಬಂಧಿಸುತ್ತವೆ. ಮತ್ತು ಹೇಗೆ ಮೋಕ್ಷ ನೀಡುತ್ತವೆ ಎಂಬ ಜ್ಞಾನವು ಎಲ್ಲಾ ಜ್ಞಾನಕ್ಕಿಂತ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದದ್ದು. ಇಂತಹ ಜ್ಞಾನವೇ ದಿವ್ಯಜ್ಞಾನ.

ಪ್ರಕೃತಿ ಅಂದರೆ ಭೌತಿಕ ಜಗತ್ತು ಸತ್ತ, ರಜ ಮತ್ತು ತಮಸ್ಸೆಂಬ ತ್ರಿಗುಣಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದೆ. ನಿತ್ಯವಾದ ಜೀವಿಯು ಈ ಪ್ರಕೃತಿ ಸಂಪರ್ಕದಲ್ಲಿ ಒಳಗಾದಾಗ ಅವನು ಈ ಗುಣಗಳಿಗೆ ಬದ್ಧನಾಗಿರುತ್ತಾನೆ.

ಈ ರೀತಿ ಜೀವಿಯು ಭೌತಿಕ ಜಗತ್ತಿಗೆ ಬದ್ಧನಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಅವನು ಭೌತಿಕ ಪ್ರಕೃತಿಯ ತ್ರಿಗುಣಗಳು ಅಂದರೆ ಸತ್ತ, ರಜ ಮತ್ತು ತಮೋಗುಣಗಳ ಪ್ರಭಾವದಿಂದ ವರ್ತಿಸುತ್ತಾನೆ.

ಆದುದರಿಂದ ಭೌತಿಕ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಪಡೆಯುವ ಜ್ಞಾನವೆಲ್ಲ ಭೌತಿಕ ತ್ರಿಗುಣಗಳಿಂದ ಕಲುಷಿತವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಈ ತ್ರಿವಿಧ ಪ್ರಕೃತಿ ಕಲುಷಿತವಲ್ಲದ ಜ್ಞಾನವೇ ದಿವ್ಯಜ್ಞಾನ.

ಆದುದರಿಂದ ಈ ದಿವ್ಯಜ್ಞಾನ ತ್ರಿವಿಧ ಪ್ರಕೃತಿ ಕಲುಷಿತವಾದ ಜ್ಞಾನ, ವಿಜ್ಞಾನ, ಸುಜ್ಞಾನಕ್ಕಿಂತ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದದ್ದು.

ಒಬ್ಬನು ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಗುಣಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಸಿಕೊಂಡಾಗ ಅವನಿಗೆ ಮಾತ್ರ ದಿವ್ಯಜ್ಞಾನ ಪ್ರಾಪ್ತಿಯಾಗುವುದು. ಆಗ ಅವನು ಪರಮ ಪುರುಷನ ವೇದಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಸೇರುವನು.

ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಗುಣಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಸಿಕೊಂಡು ತ್ರಿಗುಣಾತೀತವಾದ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಹೊಂದಿದರೆ ಜೀವಿಯು ಭೌತಿಕ ಜಗತ್ತಿನ ಸೃಷ್ಟಿಯಿಂದಾಗಲಿ ಅಥವಾ ನಾಶದಿಂದಾಗಲಿ ಬಾಧಿತನಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ಭೌತಿಕ ತ್ರಿಗುಣಗಳ ತಿಳುವಳಿಕೆಯ ಜ್ಞಾನವು ಎಲ್ಲಾ ಜ್ಞಾನಕ್ಕಿಂತ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದುದು.

ಸತ್ತಗುಣವು ಇತರ ಗುಣಗಳಿಗಿಂತ ಅತಿ ಶುದ್ಧವಾಗಿದ್ದು, ಸಕಲ ಪಾಪಕ್ರಿಯೆಗಳಿಂದ ಮುಕ್ತವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಸತ್ತಗುಣಸಂಪನ್ನರು ಸುಖ ಮತ್ತು ಅಪರಿಮಿತ ಜ್ಞಾನ ಭಾವನೆಯಿಂದ ಬದ್ಧರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಸತ್ತಗುಣದಲ್ಲಿ ಇರುವವರು ಭೌತಿಕ ಕ್ಲೇಶಗಳಿಂದ ಅಷ್ಟಾಗಿ ಬಾಧಿತರಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಜೀವಿಯು ಸತ್ತಗುಣದಲ್ಲಿದ್ದಾಗ ತಾನು ಜ್ಞಾನದಲ್ಲಿ ಮುಂದುವರಿದವನು ಮತ್ತು ಇತರರಿಗಿಂತ ಉತ್ತಮನು ಎಂದು ಭಾವಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ಬದ್ಧನಾಗಿರುತ್ತಾನೆ. ಇದಕ್ಕೆ ದಾರ್ಶನಿಕರುಗಳು ಅತ್ಯುತ್ತಮ ಉದಾಹರಣೆಗಳು. ಇವರು ತಮ್ಮ ಜ್ಞಾನದ ಬಗ್ಗೆ ಹೆಮ್ಮೆಪಡುತ್ತ ತಮ್ಮ ಜೀವನದ ಸ್ಥಿತಿಗಳನ್ನು ಸುಧಾರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವರಾದ್ದರಿಂದ ಒಂದು ಬಗೆಯ ಭೌತಿಕ ಸುಖವನ್ನು ಅನುಭವಿಸುತ್ತಾರೆ. ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಈ ಪ್ರಗತಿಪರ ಸುಖದ ಭಾವನೆಯು ಅವರನ್ನು ಭೌತಿಕ ಪ್ರಕೃತಿಯ ಸತ್ತಗುಣಕ್ಕೆ ಬದ್ಧಗೊಳಿಸುತ್ತದೆ. ಹೀಗಾಗಿ ಅವರು ಸತ್ತಗುಣದಲ್ಲಿ ಕರ್ಮಮಾಡಲು ಆಕರ್ಷಿತರು.

ರಜೋಗುಣವು ಹೆಚ್ಚಾದಾಗ ಒಬ್ಬನು ಭೌತಿಕ ಭೋಗದ ತೃಪ್ತೆ (ಇಚ್ಛೆ) ಬೆಳೆಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ಸ್ತ್ರೀಯರಿಗೆ ಪುರುಷರ ಆಕರ್ಷಣೆ, ಪುರುಷರಿಗೆ ಸ್ತ್ರೀಯರ ಆಕರ್ಷಣೆ ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆ. ಇಂದ್ರಿಯ ಚಾಪಲ್ಯ ಬಯಸಿ ಅದಕ್ಕಾಗಿ ರಜೋಗುಣಿಯು ರಜೋಗುಣ ಹೊಂದಿರುವ ಹೆಂಡತಿ, ಮಕ್ಕಳು ಮತ್ತು ಮನೆ ಇವುಗಳಿಂದ ಸುಖೀ ಕುಟುಂಬ ಹೊಂದಲು ಬಯಸುತ್ತಾನೆ. ಅವರನ್ನು ತೃಪ್ತಿಪಡಿಸಲು ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಗೌರವ ಕಾಪಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಅವನು ಶ್ರಮಿಸಿ ದುಡಿಯಲೇ ಬೇಕಾಗುವುದು. ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ರಾಷ್ಟ್ರದಲ್ಲಿ ಯಾವುದಾದರೂ ಗೌರವ ಬಯಸುತ್ತಾನೆ. ಅವನು ಸತ್ಕಾರ್ಯಗಳಿಗೆ ವೆಚ್ಚ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ಕೆಲವು ಸಲ ಅವನು ಆಸ್ಪತ್ರೆಗಳನ್ನು, ದೇವಸ್ಥಾನಗಳನ್ನು, ಆಶ್ರಮಗಳನ್ನು, ಅನಾಥಾಶ್ರಮಗಳನ್ನು, ತೆರೆಯಲು ಸಂಘ-ಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಗೆ ದಾನ ನೀಡುತ್ತಾನೆ. ಇಡೀ ಭೌತಿಕ ಜಗತ್ತೇ ರಜೋಗುಣ ಪ್ರಧಾನವಾಗಿದೆ.

ತಮೋಗುಣವು ಸತ್ಯಗುಣಕ್ಕೆ ಪೂರ್ಣವಿರುದ್ಧ. ತಮೋಗುಣದ ಪ್ರಭಾವದಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ಉನ್ನತರಾಗಿ ಕೀಳಾಗುತ್ತಾರೆ. ಒಂದು ತರಹ ಹುಚ್ಚರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಏಕೆಂದರೆ, ಅವರು ವಾಸ್ತವಿಕವಾದುದನ್ನು ಇದ್ದಂತೆ ಅರಿಯಲಾರರು. ಇವರು ನಿರುತ್ಸಾಹಿಗಳೂ, ಮಾದಕದ್ರವ್ಯಾಭ್ಯಾಸಿಗಳೂ ಹಾಗೂ ನಿದ್ರಾಶೀಲರು. ತಾವು ಎಂದಾದರೂ ಒಂದು ದಿನ ಸಾಯುತ್ತೇವೆಂಬ ಅರಿವಿಲ್ಲದೆ ನಿತ್ಯಚೇತನವನ್ನು ಗಮನಿಸದೆ, ಹುಚ್ಚರಾಗಿ ಹಣಗಳಿಸುತ್ತ ಹಗಲಿರುಳು ಬಹುವಾಗಿ ಶ್ರಮಿಸುತ್ತಾರೆ. ತಮೋಗುಣದಲ್ಲಿ ಏನೇ ಮಾಡಿದರೂ ಅದು ಅವರಿಗಾಗಲೀ ಅಥವಾ ಅನ್ಯರಿಗಾಗಲೀ ಹಿತವಲ್ಲ.

ಮಾನವರಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಸಾರಿ ಸತ್ಯಗುಣ ಪ್ರಧಾನವಾಗಿ ರಜೋ ಮತ್ತು ತಮೋಗುಣಗಳು ಹಿಮ್ಮೆಟ್ಟುತ್ತವೆ. ಮತ್ತೆ ಕೆಲವು ಸಾರಿ ರಜೋಗುಣಗಳು ಪ್ರಧಾನವಾಗಿ ಸತ್ಯ ಮತ್ತು ತಮೋಗುಣಗಳು ಹಿಮ್ಮೆಟ್ಟುತ್ತವೆ. ಮತ್ತೆ ಕೆಲವು ಸಮಯಗಳಲ್ಲಿ ತಮೋಗುಣವು ಪ್ರಧಾನವಾಗಿ ರಜೋಗುಣ ಮತ್ತು ಸತ್ಯಗುಣಗಳು ಹಿಮ್ಮೆಟ್ಟುತ್ತವೆ.

ಈ ರೀತಿ ವಿಶಿಷ್ಟ ಪ್ರಕೃತಿಯ ಗುಣ ಪ್ರಧಾನವಾದ ಪೈಪೋಟಿ ಪ್ರತಿವ್ಯಕ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಸದಾ ನಡೆಯುತ್ತಿರುತ್ತದೆ. ಈ ಪೈಪೋಟಿ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳ ಒಳ್ಳೆಯ ಮತ್ತು ಕೆಟ್ಟ ವ್ಯವಹಾರಗಳನ್ನು, ಅವರ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ಅವರ ಆಹಾರವನ್ನು ಪ್ರಮುಖವಾಗಿ ಅವಲಂಬಿಸಿರುತ್ತವೆ.

ಈ ಪ್ರಕೃತಿಯ ಪೈಪೋಟಿ ಮೂರು ಭೌತಿಕ ಪ್ರಕೃತಿಗುಣಗಳಾಗಿದ್ದರೂ ಒಬ್ಬನು ಇಚ್ಛಿಸಿದ್ದಲ್ಲಿ ಅಭ್ಯಾಸ ಬಲದಿಂದ ಯಾವ ಗುಣವನ್ನಾದರೂ ಬೆಳೆಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಆದರೆ ಈ ಮೂರು ಗುಣಗಳನ್ನು ದಾಟಿ ಅವುಗಳಿಂದ ಮುಕ್ತನಾದವನು ಶುದ್ಧಸತ್ಯದಲ್ಲಿ ಸೇರಿ ಮುಕ್ತಿ ಪಡೆಯುವನು.

ಸತ್ಯಗುಣದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬನು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಸರಿಯಾದ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಕಾಣಬಲ್ಲನು, ಶ್ರವಣಮಾಡಬಲ್ಲನು, ಆಸ್ವಾದಿಸಬಲ್ಲನು ಮತ್ತು ಜೀವನದಲ್ಲಿ ತೃಪ್ತಿ ಹೊಂದಬಲ್ಲನು.

ರಜೋಗುಣದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬನು ಅತಿವ್ಯಾಮೋಹ, ತೀವ್ರ ಪ್ರಯತ್ನ, ಮಿತಿಮೀರಿದ ಇಚ್ಛೆ ಮತ್ತು ದುರಾಸೆಯನ್ನು ಬೆಳೆಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ತಾನು ಆಗಲೇ ಗಳಿಸಿರುವ ಸ್ಥಿತಿಯಿಂದ ಎಂದೂ ತೃಪ್ತನಲ್ಲ. ಅವನು ತನ್ನ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ವೃದ್ಧಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ತೀವ್ರವಾಗಿ ಆಶಿಸುತ್ತಾನೆ.

ತಮೋಗುಣದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬನು ಅಂಧಕಾರ, ಅಪ್ರವೃತ್ತಿ, ಪ್ರಮಾದ ಮತ್ತು ಮೋಹಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ.

ಈ ರೀತಿ ಸತ್ಯ, ರಜ ಮತ್ತು ತಮೋಗುಣಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ಭಿನ್ನ ಭಿನ್ನ ಜೀವಾತ್ಮರುಗಳಿಗೆ ಭಿನ್ನ ಭಿನ್ನ ಬಗೆಯ ಲೋಕಗಳಿವೆ.

ಸತ್ಯಗುಣಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದವರು, ಮರಣಹೊಂದಿದಾಗ ಅವರವರ ಸತ್ಕಾರ್ಮಗಳಿಗೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ಮಹರ್ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಮಹಾತ್ಮರುಗಳಾಗಿಯೂ, ಜನೋರ್ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಸಿದ್ಧಿಪುರುಷರುಗಳಾಗಿಯೂ, ತಪೋರ್ಲೋಕದಲ್ಲಿ ತಪಸ್ವಿಗಳು ಹಾಗೂ ಮಹರ್ಷಿಗಳಾಗಿಯೂ ಮತ್ತು ಸತ್ಯಲೋಕದಲ್ಲಿ ಆತ್ಮರೂಪಿಗಳಾಗಿಯೂ ಊರ್ಧ್ವಲೋಕಗಳನ್ನು ಹೊಂದುತ್ತಾರೆ. ಅಲ್ಲಿ, ಅವರವರ ಸತ್ಕಾರ್ಮಗಳಿಗೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ಅನೇಕ ರೀತಿಯ ಸುಖ ಮತ್ತು ಆನಂದಗಳನ್ನು ಅನುಭವಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅವರವರ ಸತ್ಕಾರ್ಮಗಳಿಗೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಕೆಲವು ವರ್ಷಗಳು ಸುಖ ಮತ್ತು ಆನಂದಗಳನ್ನು ಅನುಭವಿಸಿ ಮತ್ತೆ ಭೂಲೋಕದಲ್ಲಿ ಪುನರ್ಜನ್ಮ ಪಡೆಯುತ್ತ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ.

ರಜೋಗುಣಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದವರು ಮರಣ ಹೊಂದಿದಾಗ ಅವರು ತಮ್ಮ ಕಾಮ್ಯಕಾರ್ಮಗಳನ್ನು ಅನುಭವಿಸಲು ಸ್ವರ್ಗಲೋಕದಲ್ಲಿ ದೇವದೇವತೆ (ಸುರರು) ಗಳಾಗಿಯೂ, ಮತ್ತು ಭುವರ್ಲೋಕದಲ್ಲಿ ದೆವ್ವ, ಪಿಶಾಚಿ, ಗಾಳಿ, ಭೂತಗಳಾಗಿಯೂ ಊರ್ಧ್ವಲೋಕಗಳನ್ನು ಹೊಂದುತ್ತಾರೆ. ಅಲ್ಲಿ ಅವರವರ ಒಳ್ಳೆಯ ಮತ್ತು ಕೆಟ್ಟಕಾರ್ಮಗಳಿಗೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ಅನೇಕ ರೀತಿಯ ಸುಖ ಮತ್ತು ದುಃಖಗಳನ್ನು ಅನುಭವಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅವರವರ ಕಾರ್ಮಗಳಿಗೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಕೆಲವು ವರ್ಷಗಳು ಸುಖ ಮತ್ತು ದುಃಖಗಳನ್ನು ಅನುಭವಿಸಿ, ಮತ್ತೆ ಭೂಲೋಕದಲ್ಲಿ ಪುನರ್ಜನ್ಮ ಪಡೆಯುತ್ತ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ.

ತಮೋಗುಣಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದವರು, ಮೃತರಾದಾಗ, ಅವರು ಪಶುಲೋಕಗಳಲ್ಲಿ ಅಂದರೆ, ಅಧೋಲೋಕಗಳಾದ ಅತಳ, ವಿತಳ, ಸುತಳ, ತಳಾತಳ, ಮಹಾತಳ, ರಸಾತಳ, ಪಾತಾಳವೆಂಬ ಯಾವುದಾದರೊಂದು ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಜನ್ಮವೆತ್ತುತ್ತಾರೆ. ಅವರು ಪಶು, ಪಕ್ಷಿ, ವಿಷಜಂತುಗಳು, ವೃಕ್ಷಗಳು ಇತ್ಯಾದಿ ಎಂಟು ದಶಲಕ್ಷ ಜೀವಯೋನಿಗಳಲ್ಲಿ ಜನ್ಮಿಸುವುದರಿಂದ ಅವರು ಹೇಯ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ಇಳಿಯುತ್ತಾರೆ.

ಆತ್ಮವು ಮಾನವ ಜನ್ಮದ ವೇದಿಕೆಗೆ ತಲುಪಿದ ಮೇಲೆ ಮತ್ತೆ ಎಂದೂ ಕೆಳಗಿಳಿಯುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಕೆಲವರಲ್ಲಿ ಮನೋಭಾವವುಂಟು. ಇದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಒಬ್ಬನು ತಾಮಸಗುಣವನ್ನು ಬೆಳೆಸಿಕೊಂಡರೆ ಮರಣಾನಂತರ ಅವನು ಪಶುಜೀವನಕ್ಕೆ ಇಳಿಯುತ್ತಾನೆ. ಮತ್ತೆ ಅಲ್ಲಿಂದ ಮಾನವ ಜನ್ಮಕ್ಕೆ ಬರಲು ವಿಕಾಸ ಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ತನ್ನನ್ನು

ತಾನು ಉನ್ನತಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗುವುದು. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಮಾನವ ಜೀವಿಯು ಮತ್ತೆ ಮಾನವ ಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ಬರುವುದು ಖಚಿತವಿಲ್ಲ.

ಸತ್ಯಗುಣದಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದ ಪುಣ್ಯಕರ್ಮದ ಫಲದಿಂದ ಶುದ್ಧ ಸತ್ಯಗುಣದಲ್ಲಿರುವವರು ಎಲ್ಲಾ ಮೋಹಗಳಿಂದ ಮುಕ್ತರಾದ ಸುಖ ಸನ್ನಿವೇಶಿತರು. ಆದರಿಂದ ಅವರಲ್ಲಿ ನಿಜಜ್ಞಾನ ಬೆಳೆಯುತ್ತದೆ.

ರಜೋಗುಣದಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದ ಕಾರ್ಯವು ಕ್ಲೇಶದಲ್ಲಿ ಪರಿಣಮಿಸುತ್ತದೆ. ಆದರಿಂದ ಲೋಭವು ಬೆಳೆಯುತ್ತದೆ. ಒಬ್ಬನು ಒಂದು ಗಗನಚುಂಬಿ ಕಟ್ಟಡ ಕಟ್ಟಬಯಸಿದರೆ ಅದನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸುವ ಮೊದಲು ಹಣಗಳಿಸಲು ಸಾಕಷ್ಟು ಕಷ್ಟ ಮತ್ತು ದೈಹಿಕ ಶ್ರಮ ಪಡಬೇಕಾಗುವುದು. ನನಗೆ ಮನೆ ಇದೆ ಹಣವಿದೆ ಎಂದು ಏನೋ ಅಲ್ಪ ಮಾನಸಿಕ ಸುಖ ಇರಬಹುದು. ಆದರೆ ಅದು ನಿಜವಾದ ಸುಖವಲ್ಲ.

ತಮೋಗುಣದಲ್ಲಿ ಜನರು ಉನ್ನತ್ತರಾಗುತ್ತಾರೆ. ಸನ್ನಿವೇಶಗಳಿಂದ ಆರ್ತರಾಗಿ ಸುರಾಪಾನಕ್ಕೆ ಶರಣು ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ತಮೋಗುಣದಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದ ಕಾರ್ಯವು ಮೂಢತನದಲ್ಲಿ ಪರಿಣಮಿಸುತ್ತದೆ. ಆದರಿಂದ ಉನ್ನತ್ತತೆ, ಮೋಹ ಮತ್ತು ಮೂಢತನ ಬೆಳೆಯುತ್ತದೆ.

ಮೂಕಪ್ರಾಣಿಗಳನ್ನು ವಧೆಮಾಡುವುದು ಕೂಡ ತಾಮಸಗುಣ ನಿಮಿತ್ತ. ಒಬ್ಬನು ಮಾಂಸಾಹಾರದಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿದರೆ, ಅವನು ತಮೋಗುಣದಲ್ಲಿ ವರ್ತಿಸುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ತನ್ನ ಭವಿಷ್ಯವನ್ನು ಬಹು ಅಂಧಕಾರಕ್ಕೆ ದಬ್ಬುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ತಾವು ಯಾವ ಪ್ರಾಣಿಯನ್ನು ಕೊಂದರೂ, ಮುಂದಿನ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ಅವರನ್ನು ಕೊಲ್ಲಲು ಆ ಪ್ರಾಣಿಯು ಅದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ದೇಹ ಪಡೆಯುವುದೆಂದು ಪ್ರಾಣಿ ಹಂತಕರು ತಿಳಿದಿಲ್ಲ.

ಈ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡದ ಭೂಲೋಕ, ಭುವಲೋಕ ಮತ್ತು ಸ್ವರ್ಗಲೋಕಗಳಲ್ಲಿ ಅನುಭವಗಳನ್ನು ಹೊಂದಲು ಬಂದ ಜೀವಾತ್ಮರ ಸಂಖ್ಯೆ 6 ಸಹಸ್ರಕೋಟಿ. ಇನ್ನೂ ಅನೇಕ ಕೋಟಿ ಜೀವಾತ್ಮರು ಅವರು ಇದ್ದ ಲೋಕದಲ್ಲಿಯೇ ಇರುವರು. ಜೀವಾತ್ಮನು ಈಶ್ವರತ್ವವನ್ನು ಪಡೆಯಬೇಕಾದರೆ ಯೋಗ ಮಾರ್ಗಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದು ಅನೇಕ ಜನ್ಮಗಳನ್ನು ಎತ್ತಿ ಸಾಧನೆಯನ್ನೂ ಮುಂದುವರಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.

ಮನುಷ್ಯ ಶರೀರವನ್ನು ಧರಿಸಿರುವ ಕೋಟ್ಯಂತರ ಜೀವಾತ್ಮರು ಭೂಲೋಕ, ಭುವಲೋಕ ಮತ್ತು ಸ್ವರ್ಗಲೋಕಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಜನ್ಮತಾಳುತ್ತಾರೆ. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಜೀವಾತ್ಮರು ಈ ಮೂರು ಲೋಕಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಅನೇಕ ಬಾರಿ ಜನ್ಮವನ್ನು ತಾಳಿ ಮರಣವನ್ನು ಹೊಂದುತ್ತಾರೆ. ಭೂಲೋಕದಲ್ಲಿ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ತತ್, ತ್ವಂ, ಅಸಿ ಅಂದರೆ ಜೀವವೂ - ಬ್ರಹ್ಮವೂ ಬೇರೆಯಲ್ಲ ಎಂಬ ಜ್ಞಾನೋತ್ಪತ್ತಿಯಾದಾಗ ಜೀವನು ಈಶ್ವರತ್ವ ಪಡೆಯಲೂ ಯೋಗಮಾರ್ಗವನ್ನು ಅನುಸರಿಸುತ್ತಾನೆ.

ಯೋಗವೆಂದರೆ ಜೀವಾತ್ಮರನ್ನು ಬ್ರಹ್ಮದ ಜೊತೆಗೆ ಒಂದುಗೂಡಿಸುವುದು. ಗುರುವಿನಿಂದ ಜ್ಞಾನದ ಅನುಭವ ಅವರಿಗೆ ಉಂಟಾಗುವುದು. ಗುರುವು ಜೀವರಿಗೆ ರಾಜಯೋಗ, ಭಕ್ತಿಯೋಗ, ಜ್ಞಾನಯೋಗ, ಲಯಯೋಗ, ಕರ್ಮಯೋಗವೆಂಬ ಯೋಗಮಾರ್ಗಗಳನ್ನು ಅನುಸರಿಸಲು ತಿಳಿಸುವರು. ಈ ಯೋಗಮಾರ್ಗಗಳನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿ ಜೀವಾತ್ಮರು ಅನೇಕ ಜನ್ಮದ ಯೋಗಸಾಧನೆಯಿಂದ ಪರಬ್ರಹ್ಮದಲ್ಲಿ ಮತ್ತೆ ವಿಲೀನವಾಗಿ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರ ಹೊಂದುವರು. ಇದು ಸೃಷ್ಟಿಯ ಕ್ರಮ.

ಮನುಷ್ಯನು ಭೂಲೋಕದಲ್ಲಿ ಮರಣಹೊಂದಿದ ಮೇಲೆ ಏನಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದರೆ ಜೀವಾತ್ಮನಿಗೂ ಸ್ಥೂಲ ದೇಹಕ್ಕೂ ಇದ್ದ ಸಂಬಂಧವು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗುವುದು. ಆಗ ಜೀವಾತ್ಮನು ಛಾಯಾ ಶರೀರವನ್ನು ಹೊಂದುವನು. ಆಗ ಜೀವಾತ್ಮನು ಇಷ್ಟು ದಿವಸಗಳೂ ತಾನು ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಸ್ಥೂಲಶರೀರವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗಲು ಇಷ್ಟುಪಡದೆ ಅಭಿಮಾನದಿಂದ ಶವದ ಸಮೀಪದಲ್ಲಿಯೇ ಇರುವನು.

ಆ ಛಾಯಾ ಶರೀರದಲ್ಲಿರುವ ಜೀವಾತ್ಮನು ನಾವು ಮಾಡುವ ಎಲ್ಲ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ನೋಡಬಲ್ಲನು. ಆದುದರಿಂದ ಬಂಧುಗಳ ರೋಧನಕ್ಕೆ ಕಾರಣವನ್ನು ತಿಳಿಯಲು ಆಶಕ್ತನಾಗಿ ದಿಗ್ಭ್ರಾಂತಿಯನ್ನು ಹೊಂದುವನು. ತಮ್ಮ ಬಂಧುಗಳು ಯಾವ ಕಾರಣಕ್ಕಾಗಿ ಇಷ್ಟು ದುಃಖ ಪಡುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ತನ್ನ ಸುತ್ತಲೂ ಈ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿರುವ ಜನರನ್ನು ಕೇಳುವನು. ಜೀವಾತ್ಮನು ನಮಗೆ ರೋಧನ ಮಾಡಬೇಡಿ, ನನಗೆ ಯಾವ ಕಷ್ಟವೂ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ಆ ದೇಹದಲ್ಲಿರುವ ಇಂದ್ರಿಯಗಳಿಂದ ಎಷ್ಟು ಬಗೆಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದರೂ ನಾವು ತಿಳಿದು ಕೊಳ್ಳಲಾರೆವು. ನಮಗೆ ಸೂಕ್ಷ್ಮದೃಷ್ಟಿ ಇಲ್ಲದಿರುವುದೇ ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ. ಇಷ್ಟು ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ ತಾನು ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಶರೀರವನ್ನು ತಾನು ಈಗ ಉಪಯೋಗಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಆಗದೇ ಇರುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಜೀವಾತ್ಮನು ದುಃಖ ಪಡುತ್ತಿರುವನು.

ಪ್ರಾಣಿ ಹೋದಮೇಲೆ ಜನರು ಗುಂಪುಗೂಡಿ ಶವವನ್ನು ಕಟ್ಟಿ ಶ್ವಶಾನಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುವರು. ತನ್ನ ದೇಹವನ್ನು ಸ್ವಶಾನದಲ್ಲಿ ದಹನ ಮಾಡುವಾಗ ಆ ದೇಹವನ್ನು ದಹನ ಮಾಡುವವರ ಮೇಲೆ ಜೀವಾತ್ಮನಿಗೆ ಬಹಳ ಕೋಪವು ಉಂಟಾಗುವುದು. ತನ್ನ ಪ್ರಿಯ ಬಂಧುಗಳೇ ತನ್ನ ದೇಹವನ್ನು ದಹನ ಮಾಡುವುದನ್ನು ಕಂಡು ಆಶ್ಚರ್ಯ ಪಡುವನು. ಕೆಲವರು ಸ್ಥೂಲ ಶರೀರವನ್ನು ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಹೂಳುತ್ತಾರೆ. ಆ ಸ್ಥೂಲಶರೀರದ ಮೇಲ್ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಅವರ ಛಾಯಾ ಶರೀರವು ಆಕಾಶದಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು. ಗೋರಿ, ಸಮಾಧಿಗಳ ಸಮೀಪದಲ್ಲಿ ಈ ಛಾಯಾ ಶರೀರವನ್ನು ಕೆಲವರು ಕಂಡು ಸತ್ತವರು ಭೂತ, ಪಿಶಾಚಿಗಳ ರೂಪದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮನ್ನು ಭಯಪಡಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂದು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವರು.

ಹೂಳಲ್ಪಟ್ಟ ಸ್ಥೂಲದೇಹವು ನಾಶಹೊಂದಿದಾಗ ಅಥವಾ ಬೆಂಕಿಯಲ್ಲಿ ಸುಡಲ್ಪಟ್ಟ ಮೇಲೆ ಸತ್ತವರು ತಮ್ಮ ಕರ್ಮಗಳಿಗೆ ಅನುಸಾರವಾಗಿ ಅಂದರೆ ಪಾಪಮಾಡಿದವರು ಭುವಲೋಕದಲ್ಲಿ ಕಾಮಮಯ ಶರೀರದಿಂದ ಮತ್ತು ಪುಣ್ಯ

ಮಾಡಿದವರು ಸ್ವರ್ಗಲೋಕದಲ್ಲಿ ಅಶುದ್ಧ ಮನೋಮಯ ಕೋಶ ಮತ್ತು ಶುದ್ಧ ಮನೋಮಯ ಕೋಶಗಳಿಂದ ಅನುಭವಗಳನ್ನು ಹೊಂದಲು ಉದ್ಯುಕ್ತರಾಗುವರು. ಇದನ್ನೇ ಜನಗಳು ಸತ್ತಮೇಲೆ ನಾವು ಸ್ವರ್ಗಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತೇವೆ, ನಾವು ನರಕಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳುವುದು.

ಭುವಲೋಕ ಅಥವಾ ನರಕವೆಂದರೆ ತಾನು ಭೂಲೋಕದಲ್ಲಿ ವಾಸಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಇಚ್ಛಿಸುವ ಕಾಮಗಳ ಅಂದರೆ ಆಸೆಗಳ ವಿಷಯವನ್ನು ಚಿಂತನೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ, ಮಾಡಿದ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಪಾಪಕಾರ್ಯಕ್ಕೂ ಅದರ ಫಲರೂಪವಾಗಿ ಕಷ್ಟವನ್ನು ಅನುಭವಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಏರ್ಪಾಡಾಗಿರುವ ಲೋಕ. ಅದಕ್ಕೆ ಇದನ್ನು ಕಾಮಲೋಕವೆಂದು ಸಹ ಕರೆಯುವರು. (ಆಸ್ಟ್ರೆಲ್ ಪ್ಲೇನ್)

ಭುವಲೋಕವು 7 ಉಪಲೋಕಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದೆ. (ಸಬ್‌ಪ್ಲೇನ್‌ಗಳು) ಈ ಭುವಲೋಕದ ಪೈಕಿ 7, 6, 5 ಮತ್ತು 4ನೆಯ ಉಪಲೋಕಗಳು ಭೂಲೋಕದ ಸಮೀಪದಲ್ಲಿವೆ. ಈ ಉಪಲೋಕಗಳಿಗೆ ನರಕವೆಂದು ಹೆಸರು. ಇವನ್ನೇ ಯಮಲೋಕ, ಪಿತೃಲೋಕವೆಂದು ಸಹ ಕರೆಯುವರು.

ಭುವಲೋಕದ ಮೇಲುಭಾಗದಲ್ಲಿರುವ ಮಿಕ್ಕ 1, 2, ಮತ್ತು 3ನೆಯ ಉಪಲೋಕಗಳು ಕಾಮದಿಂದ (ಆಸೆಯಿಂದ) ಸತ್ಕರ್ಮಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ ಜನರು ಅವುಗಳ ಫಲವನ್ನು ಅನುಭವಿಸುವ ಸ್ವರ್ಗಲೋಕಕ್ಕೆ ಸಮಾನವಾದ ಪ್ರದೇಶಗಳು. ಈ ರೀತಿ ತಮ್ಮ ಕರ್ಮಾನುಸಾರ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು ಈ ಭುವಲೋಕದ 7 ಉಪಲೋಕಗಳಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ.

ಈ ಭುವಲೋಕದ ಅಣುಗಳಿಗೆ ಜೀವಾತ್ಮರು ಯಾವ ವೇಷವನ್ನು ಧರಿಸಲು ಇಷ್ಟಪಡುತ್ತಾರೋ, ಅದಕ್ಕೆ ಅನುಸಾರವಾಗಿ ತಮ್ಮ ರೂಪವನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಶಕ್ತಿಯು ಇರುತ್ತದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಇವರನ್ನು ಕಾಮರೂಪಿಗಳು ಅಥವಾ ಇಚ್ಛಾರೂಪಿಗಳು ಎಂದು ಕರೆಯುವುದು. ನಾವು ರಾಕ್ಷಸರು ಎಂದು ಹೇಳುವವರು ಬೇರೆ ಯಾರೂ ಅಲ್ಲದೆ ಭೂಲೋಕದಲ್ಲಿ ಕಾಮ, ಆಸೆ, ಪಾಪ ಮಾಡಿದವರು, ಸತ್ತ ಮೇಲೆ ಅದರ ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತಕ್ಕೆ ಈ ಭುವಲೋಕದಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು.

ಅದೇ ರೀತಿ ನಾವು ದೇವರು ಎಂದು ಹೇಳುವವರು ಭೂಲೋಕದಲ್ಲಿ ಆಸೆಗಳಿಗೆ ಒಳಗಾಗದೆ ನಿರ್ವಾರಿಗಳಾಗಿ, ಬೇರೆಯವರಿಗೆ ಸಹಾಯಮಾಡಿ ಜನಸೇವೆ ಮಾಡಿದ ಪುಣ್ಯವಂತರು. ಸತ್ತಮೇಲೆ ತಮ್ಮ ಸತ್ಕರ್ಮ ಸಮಿಯಲು ಅವರೂ ಸ್ವರ್ಗ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ದೇವರು ಎಂದು ನಾವು ತಿಳಿದಿರುವ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಭೂಲೋಕದಲ್ಲಿ ಸ್ವಪ್ರಯೋಜನಕ್ಕಾಗಿ ಇತರರನ್ನು ಹಿಂಸೆ ಮಾಡಿದವರು, ಬಹಳ ಕ್ರೂರ ಸ್ವಭಾವವುಳ್ಳ ದರೋಡೆಕಾರರು, ಕುಡುಕರು, ವ್ಯಭಿಚಾರ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದವರು, ಇತರರಿಂದ ಕೊಲ್ಲಲ್ಪಟ್ಟು ಅಕಾಲಮರಣಕ್ಕೆ ತುತ್ತಾದವರು ಭುವಲೋಕದ 7, 6, 5

ಮತ್ತು 4ನೆಯ ಉಪಲೋಕಗಳಲ್ಲಿ ನಿದ್ರೆಯಲ್ಲಿರುತ್ತಾರೆ. ಆತ್ಮಹತ್ಯೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದವರು ಎಚ್ಚರವಾಗಿದ್ದು ಮನೋವೃಥೆಯನ್ನು ಅನುಭವಿಸುತ್ತಾರೆ. ಪರೋಪಕಾರಾರ್ಥವಾಗಿ ಆತ್ಮಹತ್ಯೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದವರು ಈ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಕೊಂಚ ಕಾಲ ಇರಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.

ಭೂಲೋಕದಲ್ಲಿ ವಾಸಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾಗ ದರೋಡೆಮಾಡುವ ಬೈರನೆಂಬುವನು ತನ್ನ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಅಡ್ಡಿಯಾಗಿ ಬಂದ ದೇವಯ್ಯನೆಂಬ ಮನುಷ್ಯನ ತಲೆ ಒಡೆದು ಕೊಂದರೆ ಬೈರಸತ್ತಮೇಲೆ ಭುವಲೋಕದ 7 ಉಪಲೋಕದಲ್ಲಿ ಅದೇ ಜ್ಞಾಪಕದಿಂದ ತನ್ನಿಂದ ಕೊಲೆ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟ ದೇವಯ್ಯನೆಂಬುವನ ರೂಪವು ತನ್ನನ್ನು ಕೊಲೆಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಹಿಂಬಾಲಿಸಿ ಓಡಿಬರುವುದನ್ನು ಕಂಡು ಹೆದರಿಕೊಂಡು ಯಾತನೆ ಅನುಭವಿಸುವನು. ಇಂತಹವರು ಇಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಪಾಪ ಕಾರ್ಯಕ್ಕೂ ಅದಕ್ಕೆ ಅನುಗುಣವಾದ ದಂಡನೆಯನ್ನು ಭುವಲೋಕದಲ್ಲಿರುವ ದೇವತೆಗಳಿಂದ (ಯಮಕಿಂಕರರಿಂದ) ಅನುಭವಿಸಿ ದುಃಖಿಗಳಾಗಿ ಮನೋವೃಥೆಗೀಡಾಗುತ್ತಾರೆ.

ಭೂಲೋಕದಲ್ಲಿದ್ದಾಗ ತಮ್ಮ ಆಸೆಗಳು ಈಡೇರದೆ ಇದ್ದ ಕೆಲವು ತಿಂಡಿಪೋತರು ಕುಡುಕರು, ವ್ಯಭಿಚಾರ ಮಾಡುವವರು ಭೂಲೋಕದಲ್ಲಿ ವಾಸಮಾಡುವ ತಿಂಡಿಪೋತರ ಕುಡುಕರ, ವ್ಯಭಿಚಾರ ಮಾಡುವವರ ಹತ್ತಿರ ಇದ್ದುಕೊಂಡು ತಮಗೆ ಇಷ್ಟವಾದ ತಿಂಡಿ ಪದಾರ್ಥಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಂಡ ಸಾರಾಯಿಗಳಲ್ಲಿ ಹುಡುಗ ಹುಡುಗಿಯರಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ಆಸೆಯನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡಿ ಅವರು ತಿಂದು, ಕುಡಿದು ಭೋಗಿಸುವಾಗ ಅವರನ್ನು ಮಿತಿಮೀರಿ ತಿನ್ನುವಂತೆ ಕುಡಿಯುವಂತೆ, ಭೋಗಿಸುವಂತೆ ಪ್ರೇರೇಪಿಸಿ ಅವರ ರಸನೇಂದ್ರಿಯಗಳಿಗೆ ಪ್ರವೇಶಮಾಡಿ ಅಲ್ಲಿ ರುಚಿಸಾರವನ್ನು ಗ್ರಹಿಸಿ ಆನಂದಪಡುವರು .

ಇವರು ಭೂಲೋಕದಲ್ಲಿದ್ದು ಕಾಮಲೋಕದಲ್ಲಿ ವಾಸಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಇತರರನ್ನು ದುಷ್ಕರ್ಮದಲ್ಲಿ ಪ್ರೇರಣೆ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಹೊಸದಾಗಿ ದುಷ್ಕರ್ಮಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಲೇ ಇರುವರು.

ಇದೇ ರೀತಿ ಭೂಲೋಕದಲ್ಲಿದ್ದಾಗ ಅನೇಕ ದುಷ್ಕರ್ಮಕ್ಕೆ ಅಥವಾ ಅಧಮ ಸಿದ್ಧಿ ಹೊಂದಿದ ಗುರುಗಳು, ಬಾಬಾಗಳು ಈಗ ತಮ್ಮ ಚಮತ್ಕಾರ ತೋರಿಸುವ ಆಸೆಯಿಂದ ಭೂಲೋಕದ ಅನೇಕ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳ ಶರೀರಕ್ಕೆ ಪ್ರವೇಶಮಾಡಿ (ಪರಕಾಯ ಪ್ರವೇಶ) ತಮ್ಮನ್ನು ಜನರು ಉತ್ತಮ ಮನುಷ್ಯರೆಂದು ಹೇಳಬೇಕೆಂಬ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಅವರ ಮೂಲಕ ಚಮತ್ಕಾರ ತೋರಿಸುವುದು, ಅವರ ಕೈಗೆ ಬೇರೆ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಬೇರೆ ಊರುಗಳಲ್ಲಿದ್ದ ವಾಚು, ಉಂಗುರ, ತಾಳಿ, ವಿಭೂತಿಗಳನ್ನು ತಮ್ಮ ಅದೃಶ್ಯವಾದ ಕಾಮಶರೀರದ ಮೂಲಕ ತಂದು ಇಟ್ಟು ಹೋಗಿ ಜನರ ಮುಂದೆ ಪ್ರದರ್ಶಿಸಿ ನಮಗಲ್ಲದೆ ಮತ್ತಾರಿಗೆ ಇಂತಹ ಅದೃಷ್ಟವಿರುವುದು ಎಂಬ ದುರಾಭಿಮಾನದಿಂದ ಮೆರೆಯುತ್ತಾರೆ. ತಮ್ಮ ಅಧೀನದಲ್ಲಿರುವ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳಿಗೆ ಅವರ ಕೈಗೆ ನೆನೆದಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ಬರುವ ವಾಚು, ಉಂಗುರ ಪ್ರಸಾದಗಳನ್ನು ತಾನೇ ಸೃಷ್ಟಿಮಾಡಿದೆ ಎಂದು ನಂಬುವ ಹಾಗೆ ಮಾಡಿ, ತಮ್ಮ ಕಾಮ ಶರೀರದ ಮೂಲಕ ತಿಳಿಯಬಹುದಾದ ಕೆಲವು ಭೂತ, ಭವಿಷ್ಯ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ಹೇಳಿ

ಜಗತ್ತಿಗೆ ಕಾರಣವಾದ ಈಶ್ವರನೇ ನಾನು, ಪ್ರಪಂಚವು ತನ್ನಿಂದಲೇ ಉತ್ಪತ್ತಿಯಾಗುತ್ತಿದೆ, ತಾವೇ ದೇವರೆಂದು, ಗುರುಗಳೆಂದು, ಜಗತ್ತನ್ನಾಳುವ ಪ್ರಭುಗಳೆಂದು ಅವರ ಮೂಲಕ ಪ್ರಚಾರಮಾಡುವರು. ಇವರು ತಮ್ಮಲ್ಲಿಗೆ ಬರುವ ಶಿಷ್ಯರಿಗೆ ಹಾಗೂ ಜನರಿಗೆ ವಿಭೂತಿ ಮತ್ತು ಪ್ರಸಾದದಲ್ಲಿ ಗಾಂಜ, ಅಫೀಮನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ಬೆರೆಸಿ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಆಗ ಶಿಷ್ಯರ ಮತ್ತು ಜನಗಳ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಈ ಗಾಂಜ, ಅಫೀಮಿನಿಂದ ಬರುವ ಉಲ್ಲಾಸವನ್ನು ಜನಸಾಮಾನ್ಯರು ಗುರುಗಳ ದೈವೀಶಕ್ತಿಯಿಂದ ಬಂತೆಂದು ತಪ್ಪಾಗಿ ತಿಳಿದು ಅವರನ್ನು ನಂಬುತ್ತಾರೆ. ಆ ನಂಬಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಅವರು ಆ ಗುರುಗಳೇ ದೇವರೆಂದು ತಿಳಿದು ತಮ್ಮ ತನು, ಮನ, ಧನಗಳನ್ನು ಅವರಿಗೆ ಅರ್ಪಿಸಿ ಮೂರ್ಖರಾಗಿ ಪ್ರಚಾರ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ.

ಆ ಗುರುಗಳು ತಮ್ಮ ಯೋಗ್ಯತೆಗೆ ಮೀರಿದ ವಿವಿಧರೀತಿಯ ವೇಷ-ಭಾಷೆಗಳುಳ್ಳವರಾಗಿರುವರು. ಇವರನ್ನೇ ಅಸುರೀ ಸಂಪತ್ತಿನ ಜನರು ಎಂಬುದಾಗಿ ಹೇಳುವುದು. ಇವರೇ ಪೂರ್ವಜನ್ಮಗಳಲ್ಲಿ ರಾವಣ ವಂಶಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ ರಾಕ್ಷಸರು. ಈ ರೀತಿ ದುಷ್ಕರ್ಮ ಮಾಡುವ ಈ ಗುರು, ಬಾಬಾಗಳು ಭೂಲೋಕದಲ್ಲಿ ಮತ್ತೆ ಹುಟ್ಟಿ ಅಧೋಗತಿ ಹೊಂದುತ್ತಾರೆ. ಅತೀ ಬುದ್ಧಿ ಉಪಯೋಗಿಸಿ ಬೇರೆಯವರಿಗೆ ತೊಂದರೆ, ಸಂಕಟ, ಹತ್ಯೆ, ಅನಾಚಾರ, ಮಾಡಿದುದರ ಫಲದಿಂದ ಮುಂದಿನ ಜನ್ಮಗಳಲ್ಲಿ ಬುದ್ಧಿಮಾಂದ್ಯರು, ದಡ್ಡರು ಮತ್ತು ಮೂಢರಾಗಿ ಹುಟ್ಟುತ್ತಾರೆ. ಕೆಲವರು ಅಪಸ್ಮಾರಕ್ಕೆ ಈಡಾಗುತ್ತಾರೆ. ಇವರ ಹಿಡಿತದಲ್ಲಿರುವ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು ತಮ್ಮ ಅಸ್ತಿತ್ವ ಕಳೆದುಕೊಂಡು ಭೂಲೋಕದಲ್ಲಿ ಭ್ರಮೆಗೀಡಾಗುತ್ತಾರೆ. ಅವರಲ್ಲಿ ಅನೇಕರು ಅಪಸ್ಮಾರಕ್ಕೆ ಈಡಾಗುತ್ತಾರೆ. ಕಾರಣ ಇವರ ಪ್ರಜ್ಞೆ, ಭೂಲೋಕ ಮತ್ತು ಭುವರ್ಲೋಕಗಳಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಿಂದಿಲ್ಲಿಗೆ, ಇಲ್ಲಿಂದಿಲ್ಲಿಗೆ ಓಡಾಡುತ್ತ ಆಗಾಗ ಪ್ರಜ್ಞೆ ತಪ್ಪುತ್ತಾರೆ. ಇದನ್ನೇ ಮೂರ್ಛರೋಗ ಎನ್ನುವುದು.

ಭುವರ್ಲೋಕದ 6ನೇ ಉಪಲೋಕದಲ್ಲಿ ಪಶುಪತಿಗಳನ್ನು ಸ್ವಪ್ರಯೋಜನಕ್ಕಾಗಿ ಕೊಂದವರೂ, ನ್ಯಾಯಾಧಿಪತಿಗಳಾಗಿದ್ದುಕೊಂಡು ಲಂಚವನ್ನು ತಿಂದು ದಂಡನೆ ಮಾಡತಕ್ಕವರನ್ನು ದಂಡಿಸದೆ, ದಂಡನೆಗೆ ಗುರಿಯಾಗಬಾರದ ಜನರನ್ನು ದಂಡಿಸುತ್ತಿದ್ದವರೂ ಸಣ್ಣಸಣ್ಣ ಕಳ್ಳತನವನ್ನು ಮಾಡಿದವರೂ ಡಂಭಾಚಾರಕ್ಕಾಗಿ ಯಜ್ಞಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ಪಶುಗಳನ್ನು ಹಿಂಸಿಸಿದವರೂ, ಇತರರ ಮನೆಗೆ ಬೆಂಕಿಯನ್ನು ಹಾಕಿ ಅವರಿಗೆ ಕಷ್ಟವನ್ನಂಟು ಮಾಡಿದವರೂ, ಬಹಳ ಲೋಭವುಳ್ಳವರಾಗಿ, ಅಹಂಕಾರ ಮಮಕಾರಗಳಿಂದ ಪ್ರೇರೇಪಿಸಲ್ಪಟ್ಟು ಬೇರೆಯವರಿಗೆ ದ್ರೋಹ ಮಾಡಿ ತಮ್ಮ ದೇಹವನ್ನು ಕಾಪಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದವರೂ, ತಮಗೆ ಬಂದ ನೀಚ ಯೋಚನೆಗಳನ್ನು ಯಾವಾಗಲೂ ಮಾಡುತ್ತಾ ಕಾಲವನ್ನು ಕಳೆಯುತ್ತಿದ್ದವರು. ಇತರರು ಒಳ್ಳೆಯ ಆಭರಣ, ಉಡಿಗೆ ತೊಡಿಗೆ ತೊಡುವುದನ್ನು ಧನವಂತರಾಗಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿ ಸಹನೆಯಿಲ್ಲದೆ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಬಹಳ ವ್ಯಥೆಯನ್ನು ದುಃಖವನ್ನು ಅನುಭವಿಸುತ್ತಿದ್ದರೂ, ತಾವು ಸಂಪಾದಿಸಿರುವ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ನೋಡಿ ಸಂತೋಷಪಡುತ್ತಾ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಹೇಗಾದರೂ ಭೋಗವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಬೇಕೆಂದು ಆಸೆಯುಳ್ಳವರಾಗಿದ್ದವರು ತಮ್ಮ ಪಾಪಗಳಿಗೆ ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತರೂಪವಾದ ಮನೋವ್ಯಥೆಗಳನ್ನು ಈ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಅನುಭವಿಸುವರು.

ವಿಷಯ ಭೋಗಗಳಲ್ಲೇ ತನ್ನ ಬುದ್ಧಿಯನ್ನೆಲ್ಲಾ ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತಿದ್ದವನು. ಯಾರಾದರೂ ಯಾಚಿಸಿದರೆ ಅವರಿಗೆ ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ದಾನವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಆಮೇಲೆ ತಾನು ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು ಸಂಪಾದಿಸಿದ ಹಣವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಮೋಸಗೊಂಡೆನಲ್ಲ ಎಂಬುದಾಗಿ ಯೋಚನೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದವರು, ಯಾವಾಗಲೂ ಇತರರಿಗೆ ಕೆಡುಕನ್ನೇ ಉಂಟು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದವರು, ಎಷ್ಟು ಅವಮಾನವಾದರೂ ಅದನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಲಕ್ಷ್ಯಮಾಡದೇ ಅದರಿಂದ ತನಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಹಣವಾದರೂ ದೊರಕಿದರೆ ಸಾಕೆಂದು ಯಾವ ಕಾರ್ಯವನ್ನಾದರೂ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದವರು, ತನ್ನನ್ನೇ ನಂಬಿಕೊಂಡಿರುವ ತನ್ನ ಪತ್ನಿಯನ್ನು, ಇತರ ಸ್ತ್ರೀಯರನ್ನು ದ್ವೇಷಿಸಿ ಹಿಂಸೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದವರು ತಾವು ಮನುಷ್ಯನಾಗಿ ಮಾಡಬೇಕಾದ ಜ್ಞಾನಾರ್ಜನೆಯನ್ನು ಮಾಡದೆ ತನ್ನ ಜನ್ಮವನ್ನು ಹಾಳುಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದವರು, ಯಾವಾಗಲೂ ಇಂದ್ರಿಯ ಭೋಗಗಳ ವಿಷಯವನ್ನೇ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದವರು ಭುವರ್ಲೋಕದ ಈ 6ನೇ ಉಪಲೋಕದಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಪಾಪಗಳಿಗೆ ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತ ರೂಪವಾದ ಮನೋವ್ಯಥೆಯನ್ನು ಅನುಭವಿಸುತ್ತಿರುವರು.

ಭುವರ್ಲೋಕದ 6ನೇ ಉಪಲೋಕದಲ್ಲಿರುವ ಕೆಲವರು ತಾವು ಭೂಲೋಕದಲ್ಲಿ ಜೀವಿಸಿದ್ದಾಗ ತಾವು ಇಚ್ಛಿಸಿದ್ದ ಕಾಮಗಳನ್ನು ಅನುಭವಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆಯೇ ತಮ್ಮ ಸ್ಥೂಲದೇಹವನ್ನು ತ್ಯಜಿಸಿದವರು. ಈಗ ಆ ಕಾಮಗಳನ್ನು ಅನುಭವಿಸಬೇಕೆಂಬ ಇಚ್ಛೆಯಿಂದ ತಮ್ಮ ಅಭಿಲಾಷೆಗಳನ್ನು ತಮ್ಮ ಬಂಧುಗಳಿಗೆ ತಿಳಿಸಬೇಕೆಂದು ಬಹಳ ವಿಧವಾಗಿ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುವರು. ತಾವು ವಾಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಬಂದು, ತಮ್ಮ ಬಂಧುಗಳು ತಮ್ಮನ್ನೂ ನೋಡಬೇಕೆಂದು ಬಹಳವಾಗಿ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುವರು. ತಾವು ಪ್ರೀತಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಜನರೊಂದಿಗೆ, ಮಾತನಾಡಬೇಕೆಂಬ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ, ಪಿಶಾಚಿ ರೂಪದಿಂದ ಅವರ ಸಮೀಪದಲ್ಲಿಯೇ ಇರುವರು. ಯಾವ ಕಾರಣವೂ ಇಲ್ಲದೆ ಕೆಲವರಿಗೆ ಕೆಲವು ಶಬ್ದಗಳು ಕೇಳಿ ಬರುವವು, ನೀರು ಚುಮಕಿಸಿದಂತೆ ಆಗುವುದು, ಬಂಧುಗಳ ಗಮನವನ್ನು ಅನೇಕ ಬಗೆಯಲ್ಲಿ ಸೆಳೆದು ಅವರೊಡನೆ ಸಂಭಾಷಣೆ ನಡೆಸಲು ಹಲವು ಪ್ರಯತ್ನಗಳನ್ನು ಮಾಡುವರು. ಬಂಧುಗಳು ಅದನ್ನು ತಿಳಿಯಲು ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ತಾವು ಜೀವಿಸಿದ್ದಾಗ ಬಹಳವಾಗಿ ಪ್ರೀತಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಆಭರಣಗಳನ್ನು ಇತರರು ಉಪಯೋಗಿಸಿದರೆ ಆ ನಗಗಳು ಇರುವ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿಯೇ ತಾವು ಇದ್ದು ಕೊಂಡು ಅವರನ್ನು ಹೆದರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಇನ್ನೂ ಕೆಲವರು ತಮ್ಮ ಬಂಧುಗಳ ಸ್ವಪ್ನದಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡು ತಮ್ಮ ಮನೋಭೀಷ್ಮವನ್ನು ಅವರಿಗೆ ತಿಳಿಸುವರು. ಆ ಬಂಧುಗಳು ಆ ಆಭೀಷ್ಮಗಳನ್ನು ನೆರವೇರಿಸುವರು.

ಭುವರ್ಲೋಕದ 7 ಮತ್ತು 6 ಉಪಲೋಕಗಳನ್ನು ಯಮಪುರವೆಂದು ಕರೆಯುವರು. ಇಲ್ಲಿ ಭಯಂಕರವಾದ ನರಕಗಳಿರುವವು. ಈ ನರಕಗಳಲ್ಲಿ ಹಗಲೆಂಬುದೇ ಇಲ್ಲ. ಸದಾಕಾಲವೂ ಕತ್ತಲೆ ಕವಿದುಕೊಂಡಿರುವುದು. ಇವುಗಳಲ್ಲಿ 21 ನರಕಗಳು ಅತಿ ಮುಖ್ಯವಾದವು.

ಈ ಬಗೆಬಗೆಯ ನರಕದಲ್ಲಿ ಮೂತ್ರ, ರಕ್ತ, ಮಜ್ಜೆ, ಮಲ, ಮೇದಸ್ಸು, ವೀರೈವು, ಶ್ಲೇಷ್ಮವು, ದುರ್ಗಂಧವು ಚೊತೆಗೆ ನಾನಾ ವಿಧದ ಕ್ರಿಮಿಗಳು,

ವಜ್ರದಂತೆ ಕಠಿಣವಾದ ಕಾಗೆಗಳು ಹಾಗೂ ವಿಷಜಂತುಗಳು ಮತ್ತು ಮೃಗಗಳು 80 ಕೋಟಿಯ ಪ್ರಮಾಣದಿಂದ ಇರುವವು.

ಭೂಲೋಕದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಪಾಪಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದವರನ್ನು ಈ ನರಕಗಳಿಗೆ ತಳ್ಳಿ ಬಿಡುವರು. ಈ ನರಕ ದ್ವಾರಗಳಲ್ಲಿ ರಾಕ್ಷಸರು ಬಿಚ್ಚುಗತ್ತಿಗಳನ್ನು ತಮ್ಮ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಯಾರನ್ನೂ ಹೊರಕ್ಕೆ ಬಿಡದೆ ಬಹು ಎಚ್ಚರದಿಂದ ರಕ್ಷಿಸಿಕೊಂಡಿರುವರು.

ಈ ನರಕದಲ್ಲಿ ಆಗುವ ಶಿಕ್ಷೆಗಳನ್ನು ಕೇಳಲಿಕ್ಕೆ ಕೂಡ ಭಯವಾಗುವುದು. ಕಾಗೆಗಳು ಒಂದು ಕಡೆ ಮೈಯನ್ನು ಕುಕ್ಕಿ ನೋಯಿಸುತ್ತಿರುವವು. ಕ್ರೀಮಿಗಳು ಮೈಯನ್ನು ಕಡಿದು ಕಡಿದು ಗಾಯ ಮಾಡುತ್ತಿರುವವು. ನೋವನ್ನು ತಾಳಲಾರದೆ ಪಾಪಿಷ್ಠರು ಸದಾಕಾಲವೂ ಪ್ರಲಾಪಿಸುತ್ತಿರುವರು. ಬಹುಕಷ್ಟಪಟ್ಟು ಮೇಲಕ್ಕೆ ಏಳೋಣವೆಂದು ಪ್ರಯತ್ನ ಪಡುವರು. ಆ ವೇಳೆಯಲ್ಲಿ ಮೇಲುಗಡೆಯಿಂದ ಕಾಗೆಗಳು ಕುಕ್ಕುತ್ತಾ ಬರಲು ಹಾಗೆ ಏಳಲಿಕ್ಕೆ ಆಗದೆ ನರಕಕೂಪದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗುತ್ತಿರುವರು.

ಆ ನರಕದಲ್ಲಿ ಪಾಪಿಗಳು ಅಯ್ಯೋ! ಅಪ್ಪಾ!! ಸಾಕಪ್ಪಾ!!! ಈ ಕಷ್ಟವನ್ನು ಪಡಲಾರೆವು ಎಂದು ಬೊಬ್ಬಿಡುತ್ತಿರುವರು. ಯಮನ ಆಜ್ಞೆಯಿಂದ ನರಕವಾಸಿಗಳಿಗೆ ಅವರವರ ಪಾಪಕರ್ಮಾನುಸಾರವಾಗಿ ಶಿಕ್ಷೆಯಾಗುತ್ತಿರುವುದು.

ಆಗ ಅವರ ಕಾಮಮಯ ಶರೀರವು ಅದನ್ನು ಕಡಿದರೆ, ಬಡಿದರೆ, ಚುಚ್ಚಿದರೆ, ಸೆಳೆದರೆ, ಸುಟ್ಟರೆ, ಸಿಗಿದರೆ, ಕುಕ್ಕಿದರೆ, ಕಚ್ಚಿದರೆ, ಹಿಂಸಿಸಿದರೆ ಕೊರೆದರೆ ನಾಶವಾಗದೆ ಆದರೆ ನೋವು ಮಾತ್ರ ಗೊತ್ತಾಗುವ ಯಾತನಾ ಶರೀರವಾಗಿ ಮಾರ್ಪಾಡಾಗಿರುವುದು.

ಪರರ ದ್ರವ್ಯ ಅಪಹರಿಸುತ್ತಿದ್ದವರನ್ನು, ಕ್ಷುದ್ರರೂ ಹಾಗೂ ಇತರರ ಮನೆಯ ಊಟದಲ್ಲೇ ನಿರತರಾದವರನ್ನು ರೌರವ ನರಕದಲ್ಲಿ ಕಾದ ಎಣ್ಣೆಯಲ್ಲಿ ಬೇಯಿಸುತ್ತಾರೆ. ಕೃತಘ್ನರೂ, ಸುಳ್ಳು ಆಶ್ವಾಸನೆ ಕೊಟ್ಟು ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಮದುವೆ ಮಾಡಿದವರನ್ನು ಮಹಾ ರೌರವ ನರಕದಲ್ಲಿ ಅಗ್ನಿಯಿಂದ ಸುಡುತ್ತ ಹರಿತವಾದ ಶಸ್ತ್ರಾಸ್ತ್ರಗಳಿಂದ ತುಂಡುತುಂಡಾಗಿ ಕತ್ತರಿಸುವರು. ದುಷ್ಟ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಪರರ ಪತ್ನಿಯರನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದವರ ಕಣ್ಣನ್ನು ಅಂಧತಾಮಿಶ್ರ ನರಕದಲ್ಲಿ ಉಕ್ಕಿನ ಕೊಕ್ಕುಳ್ಳ ಪಕ್ಷಿಗಳು ಕುಕ್ಕುತ್ತಿರುವವು. ಗುರು, ದೇವತೆ, ತಪಸ್ವಿಗಳನ್ನು ನಿಂದಿಸಿದವರನ್ನು ಪ್ರತಪ್ಪವೆಂಬ ನರಕದಲ್ಲಿ ಅವರ ನಾಲಗೆ ಕೀಳುವರು. ಮಿತ್ರರಿಗೆ ದ್ರೋಹಮಾಡಿದವರನ್ನು, ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ಕಾದಂಬರಿಗಳನ್ನು ತದ್ವಿರುದ್ಧ ವಿಮರ್ಶೆ ಮಾಡಿದವರನ್ನು ವಿದಾರಕವೆಂಬ ನರಕದಲ್ಲಿ ಗರಗಸದಿಂದ ಕೊಯ್ಯುವರು.

ತಮಗೆ ಕೇಡುಮಾಡದ ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಪ್ರಾಣ ತೆಗೆದಿರುವವರನ್ನು ನಿಕುಂಭವೆಂಬ ನರಕದಲ್ಲಿ ಕಾದಿರುವ ಮರಳ ಮೇಲೆ ಸುಡುವರು. ಸುಳ್ಳು ಸಾಕ್ಷಿ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದವರನ್ನು ಸುಳ್ಳು ಲೆಕ್ಕ ಬರೆಯುತ್ತಿದ್ದವರನ್ನು ಬೀಭೀತ್ಸವೆಂಬ ನರಕದಲ್ಲಿ ಅವರುಗಳ ಬಾಯಿಗೆ ಅಮೇದ್ಯ ಮೂತ್ರಗಳನ್ನು ತುಂಬುವರು. ಗುರುವಿಗೆ, ಅತಿಥಿಗೆ, ಭೃತ್ಯರಿಗೆ ಭೋಜನ ನೀಡದೆ ಉಣ್ಣುತ್ತಿದ್ದವರನ್ನು ಕುತ್ತಿಕವೆಂಬ ನರಕದಲ್ಲಿ ಊಟ ಕೊಡದೆ ತಳ್ಳುವರು.

ತಾವು ಮಾತ್ರ ಉಂಡು ತೇಗಿ ಇತರರಿಗೆ ವ್ಯಥೆಪಡಿಸುತ್ತಿದ್ದವರನ್ನು ಹಾವು, ಚೇಳು, ಹರಿತವಾದ ಮುಳ್ಳುಗಳಿಂದ ತುಂಬಿರುವ ದುರ್ಗಮವೆಂಬ ನರಕದಲ್ಲಿ ಹಾಕುವರು. ಪರರ ಪತ್ನಿಯರಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತರಾಗಿದವರನ್ನು ಕಾದ ಕಬ್ಬಿಣದ ಕಂಬಗಳಿರುವ ದುಸ್ಸಹವೆಂಬ ನರಕದಲ್ಲಿ ಆ ಕಾದ ಕಬ್ಬಿಣದ ಕಂಬಗಳಿಗೆ ಆಲಂಗಿಸುವರು. ಹೆಂಗಸರು, ಗುರು, ದೇವತೆಗಳ ದ್ರವ್ಯ ಅಪಹರಿಸಿದವರನ್ನು ಆಕರ್ಷಕವೆಂಬ ನರಕದಲ್ಲಿ ಕಾದ ಇಕ್ಕಳದಿಂದ ಸೆಳೆಯುವರು.

ಅಭಕ್ಷವನ್ನು ಭಕ್ಷಿಸುತ್ತಿದ್ದ ನೀಚರನ್ನು ಸಂದಂಶವೆಂಬ ನರಕದಲ್ಲಿ ಕಬ್ಬಿಣದ ಕೊಕ್ಕಿರುವ ಹದ್ದುಗಳು ಭಕ್ಷಿಸುತ್ತಿರುವವು. ಬ್ರಹ್ಮಹತ್ಯೆಮಾಡಿದವರನ್ನು ಅಧೋಮುಖವೆಂಬ ಅತಿಭಯಂಕರವಾದ ನರಕದಲ್ಲಿ ಮರದ ಕೊಂಬೆಗಳಿಗೆ ಅಧೋಮುಖವಾಗಿ ಕಟ್ಟಿ ಕೆಳಗೆ ಅಗ್ನಿ ಹಾಕಿ ಸುಡುವರು. ಬೇರೆಬೇರೆ ರೀತಿಯ ದ್ರವ್ಯಗಳನ್ನು ಅಪಹರಿಸಿದವರನ್ನು ನಿಯಂತ್ರಕವೆಂಬ ನರಕದಲ್ಲಿ ಬಂಧನಗಳಿಂದ ಕಟ್ಟಿ ಸುತ್ತಲೂ ಕ್ರಿಮಿ, ಚೇಳು, ಕೀಟಗಳಿಂದ ಕಚ್ಚಿಸುವರು.

ಇತರರ ನಿಂದ್ಯ ಕಾರ್ಯಮಾಡುತ್ತಿದ್ದವರಿಗೆ, ಅಸೂಯೆ ಪಡುತ್ತಿದ್ದವರಿಗೆ ಭೀಷ್ಣವೆಂಬ ನರಕದಲ್ಲಿ ಹೇನು, ತಿಗಣೆ, ನೋಣಗಳು ಪೀಡಿಸುವವು. ಬಲಿ ಕೊಟ್ಟವರನ್ನು ಕೊಲೆ, ಖೊನಿ ಮಾಡಿದವರನ್ನು ಕ್ಷುದ್ರದವೆಂಬ ನರಕದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಮಾಂಸವನ್ನು ತಾವೇ ತಿನ್ನುವಂತೆ ಮಾಡುವರು. ವ್ರತ ಕೆಡಿಸಿದವರನ್ನು, ಪಾಷಂಡಿಗಳನ್ನು ಆದಿಕ್ಷಾರವೆಂಬ ನರಕದಲ್ಲಿ ಹರಿತವಾದ ಆಯುಧದಿಂದ ಕತ್ತರಿಸಿ ಅವರಿಗೆ ಉಪ್ಪು ತುಂಬುವರು.

ಶಾಸ್ತ್ರ, ಕಾವ್ಯ, ಕನ್ಯೆ ಇವರನ್ನು ಕೆಡಿಸಿದವರನ್ನು ನಿಧಾಗಕವೆಂಬ ನರಕದಲ್ಲಿ ಉರಿಯುತ್ತಿರುವ ಕೆಂಡಗಳ ನಡುವೆ ನಿಲ್ಲಿಸುವರು. ನಾಸ್ತಿಕರು, ಮರ್ಯಾದೆ ಕ್ರಮ ಉಲ್ಲಂಘಿಸಿದವರೂ, ಘಾತಕರೂ ಆಗಿದ್ದವರನ್ನು ಹರಿತವಾದ ಮುಳ್ಳು ತುಂಬಿರುವ ಕೂಟಿ ಶಾಲ್ವಲಿಯೆಂಬ ನರಕದಲ್ಲಿ ಮೇಲಕ್ಕೆ ಹತ್ತಿಸಿ ಕೆಳಕ್ಕೆ ಮುಳ್ಳುಗಳ ಮೇಲೆ ತಳ್ಳಿ ಉರುಳಿಸುವರು. ಶಾಸ್ತ್ರವನ್ನು ವಿಕ್ರಯಿಸುತ್ತಿದ್ದವರನ್ನು ದುರುದ್ದೇಶದಿಂದ ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ಜಾತಿ ಮತ ಕುಲ ನೋಡಿ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಬಂದ ಹಾಗೆ ವಿಮರ್ಶಿಸುತ್ತಿದ್ದವರನ್ನು ಅಸಿಪತ್ರವನವೆಂಬ ನರಕದಲ್ಲಿ ಅತಿ ಚೂಪಾದ ಎಲೆಗಳ ಕಾಡುಗಳಲ್ಲಿ ಹಾಕಿ ಹಿಂಸಿಸುವರು. ಅಧರ್ಮವನ್ನು, ಪಾಪವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದವರು ವೈತರಣೀ ನದಿ ಎಂಬ ನರಕವನ್ನು ದಾಟಲಾರದೆ ಅದರಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿ ಮುಳುಗಿ ಏಳುತ್ತ ದುಃಖಪಡುವರು.

ಇತರ ನರಕಗಳ ಸಂಖ್ಯೆಗೆ ಮಿತಿಯಿಲ್ಲ. ಭೂಲೋಕದಲ್ಲಿ ಬಗೆಬಗೆಯ ಲಂಚ ತಿನ್ನುತ್ತಿದ್ದವರಿಗೆ, ತರತರದ ಸುಳ್ಳು ಲೆಕ್ಕ ಬರೆಯುತ್ತಿದ್ದವರಿಗೆ, ವಿಧವಿಧ ಸುಳ್ಳು ಸಾಕ್ಷಿ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದವರಿಗೆ ನರಕದಲ್ಲಿ ಗರಗಸ, ಚಮ್ಮಟಿಗೆ, ಕೊಡತಿ, ಸುತ್ತಿಗೆ, ಶೂಲ, ಪಾಶ, ಒತ್ತಿ ಹಿಡಿಯುವ ಇಕ್ಕಳ, ಬಾಚಿಗಳು, ಕತ್ತರಿಗಳು ಮುಂತಾದ ಮೂವತ್ತೆರಡು ಬಗೆಯ ಆಯುಧಗಳಿಂದ ಯಮಕಿಂಕರರು ಹಿಂಸಿಸುವರು.

ಭೂಲೋಕದಲ್ಲಿ ಸಕ್ಕರೆಗೆ, ಕಾಫಿಗೆ, ಹಾಲಿಗೆ, ಅಕ್ಕಿಗೆ ಇನ್ನೂ ಮುಂತಾದ ಭೋಜನ ಪದಾರ್ಥಗಳಿಗೆ ಕಲಬೆರಕೆಮಾಡಿ ಲಾಭಗಳಿಸುತ್ತಿದ್ದವರಿಗೆ, ಔಷಧಿಗಳನ್ನು ಕಲಬೆರಕೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದವರಿಗೆ ನರಕದಲ್ಲಿ ಕಾದ ಮರಳು, ಚೀರಣದ ಉಳಿ, ದಬ್ಬಳ, ರಂಧ್ರ ಕೊರೆಯುವ ಬೈರಿಗೆಗಳು, ಉಳಿಗೆಗಳು, ಅರಗುಗಲ್ಲು, ಅರೆಯಬಂಡೆ, ಉಕ್ಕಿನ ಗುಂಡುಗಳು, ಕಬ್ಬಿಣದ ಸರ, ಗುದ್ದಲಿ, ಚೂರಿ, ಚಾಕು ಇಂತಹ ಆಯುಧಗಳಿಂದ ಯಮಕಿಂಕರರು ಶಿಕ್ಷೆಯನ್ನು ಕೊಡುವರು.

ಭೂಲೋಕದಲ್ಲಿ ಬೇರೆಯವರ ಆಸ್ತಿ ಹಣಕಾಸು ಕದಿಯುತ್ತಿದ್ದವರಿಗೆ, ಬೇರೆಯವರನ್ನು ಕೊಲೆ ಖೊನಿ ಮಾಡಿಸುತ್ತಿದ್ದವರಿಗೆ, ಬೇರೆಯವರ ಒಡವೆ ವಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು ಅಪಹರಿಸುತ್ತಿದ್ದವರಿಗೆ ನರಕದಲ್ಲಿ ಕಾದಿರುವ ಕಂಭಗಳು, ಕಾದ ಸೀಸದ ಗುಂಡುಗಳು, ಕಾದಿರುವ ತವರ ಮತ್ತು ತಾಮ್ರದ ಪ್ರತಿಮೆಗಳು, ಕಾದ ಉಕ್ಕಿನ ವಿಗ್ರಹಗಳು, ಕಡಾಯಿಗಳಲ್ಲಿ ಕಾದಿರುವ ಎಣ್ಣೆ, ಕಾದ ಅಂಬಲಿ, ಕಾದ ಕಬ್ಬಿಣ, ಸುಡುತ್ತಿರುವ ಕಲ್ಲಿನ ಗಾಣಗಳಿಂದ ಶಿಕ್ಷೆ ಕೊಡುವರು.

ಭೂಲೋಕದಲ್ಲಿ ಸವತಿಯರ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಹಿಂಸೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದವರು, ತಮ್ಮ ಸ್ವಾರ್ಥಕ್ಕಾಗಿ ಗಂಡಂದಿರನ್ನು ಅವರ ಬಂಧು ಬಳಗದಿಂದ ದೂರ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದವರು, ಬೇರೆಯವರ ತಲೆ ಹೊಡೆಯುತ್ತಿದ್ದವರು, ವಿನಾ ಕಾರಣ ಆಳುಗಳನ್ನು ಹಿಂಸಿಸುತ್ತಿದ್ದವರು ನರಕದಲ್ಲಿ ಕವಣೆಯ ಕಲ್ಲು, ಬೀಸುವ ಕಲ್ಲು, ಒನಕೆಗಳು, ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ದೊಣ್ಣೆಗಳು, ಚಾಟಿಗಳು ಕಲ್ಲಿನ ಹರಳುಗಳು ಬಿಲ್ಲು, ಕೊರಡುಗಳಿಂದ ಶಿಕ್ಷೆ ಅನುಭವಿಸುವರು.

ಭೂಲೋಕದಲ್ಲಿ ಸುಳ್ಳು ಆಶ್ವಾಸನೆ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದ ಮಂತ್ರಿಗಳನ್ನು, ಅಧಿಕಾರಿಗಳನ್ನು ಚಾಡಿಕೊರರನ್ನು, ಮನೆ ಹಾಳರನ್ನು, ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಹಾಳು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದವರನ್ನು ಯಂತ್ರ ಮಂತ್ರ ತಂತ್ರ ಮಾಡಿಸುತ್ತಿದ್ದವರನ್ನು, ಚಿಕ್ಕಮಕ್ಕಳನ್ನು ಬಲಿ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದವರನ್ನು ನರಕದಲ್ಲಿ ಬಾಚಿಗಳಿಂದ ಕೆತ್ತುತ್ತಿರುವರು, ಬೈರಿಗೆಗಳಿಂದ ಕೊರೆಯುತ್ತಿರುವರು, ಹಳ್ಳಗಳಲ್ಲಿ ಹೂಳುವರು, ಮರಳಿ ಮೇಲಕ್ಕೆತ್ತಿ ಹೊಡೆಯುವರು, ಕೆಳಕ್ಕೆ ತಳ್ಳುವರು, ನಾಲಿಗೆಯನ್ನು ಕಿತ್ತು ಹಾಕುವರು, ನೆತ್ತಿಯನ್ನು ತಿವಿದು ರಕ್ತವನ್ನು ಸೋರಿಸುವರು, ಸೀಸವನ್ನು ಕಾಯಿಸಿ ಕಿವಿಗಳಲ್ಲಿ ಸುರಿಯುವರು.

ಭೂಲೋಕದಲ್ಲಿ ಅನಾಥ ಆಶ್ರಮಗಳ, ಮಠಗಳ, ದೇವಸ್ಥಾನಗಳ, ಛತ್ರ ಶಾಲೆಗಳ ಹಾಸ್ಟೆಲ್‌ಗಳ ಹಣವನ್ನು ದುರುಪಯೋಗಪಡಿಸಿ ಮೋಸ ಮಾಡಿದ್ದವರನ್ನು ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿ ಜನರ ಹಣವನ್ನು ಲೂಟಿಮಾಡಿದ ಮಂತ್ರಿಗಳನ್ನು, ಎಂ.ಎಲ್.ಎ., ಎಂ.ಎಲ್.ಸಿ.ಗಳನ್ನು ಸೆಕ್ರೆಟರಿಗಳನ್ನು, ಡೈರೆಕ್ಟರ್‌ಗಳನ್ನು, ಪ್ರೊಫೆಸರ್‌ಗಳನ್ನು, ಅಮಲ್ಟಾರ್‌ಗಳನ್ನು, ಅಸಿಸ್ಟೆಂಟ್ ಕಮಿಷನರ್‌ಗಳನ್ನು, ಪೊಲೀಸ್ ಆಫೀಸರ್‌ಗಳನ್ನು, ಇನ್‌ಸ್ಪೆಕ್ಟರ್‌ಗಳನ್ನು, ಡಾಕ್ಟರ್‌ಗಳನ್ನು, ಇಂಜಿನಿಯರ್‌ಗಳನ್ನು ಯಮಭಂಟರು ನರಕದಲ್ಲಿ ಮುಳ್ಳಿನ ಕಟ್ಟುಗಳಿಂದ ಹೊಡೆಯುವರು, ಕೈಕಾಲುಗಳನ್ನು ಮೈಯನ್ನೂ ಸುಡುವರು, ಉರಿಯುವ ಬೆಂಕಿಯಲ್ಲಿ ತಳ್ಳಿ ಬಿಟ್ಟು, ಹೊರಕ್ಕೆದ್ದು ಬಾರದಂತೆ ಸೀಳು ನಾಯಿಗಳನ್ನು ಕಾವಲಿಟ್ಟಿರುವರು.

ಭೂಲೋಕದಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಣಿಗಳನ್ನು ಹಿಂಸೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದವರನ್ನು, ಬೇರೆಯವರಿಗೆ ಹೊಡೆದು ನೋಯಿಸುತ್ತಿದ್ದವರನ್ನು, ಹೀನಾಮಾನವಾಗಿ ಬೇರೆಯವರನ್ನು ಬಯ್ಯುತ್ತಿದ್ದವರನ್ನು, ಜಿಪುಣ ಸ್ವಭಾವದಿಂದ ಕಷ್ಟದಲ್ಲಿರುವವರಿಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡದೆ ಇರುತ್ತಿದ್ದವರನ್ನು, ಹಸಿದಿರುವವರ ಮುಂದೆ ತಿಂದು, ಕುಡಿದು ತೇಗಿ ಅಹಂಕಾರಪಡುತ್ತಿದ್ದವರನ್ನು, ಬೇರೆಯವರನ್ನು ಹಾಳಾಗಬೇಕೆಂದು ಬಯಸಿ ಕೆಟ್ಟ ಮಾರ್ಗಕ್ಕೆ ಎಳೆಯುತ್ತಿದ್ದವರನ್ನು, ಸಿದ್ಧಿ ಮಾಡಲು, ಮಕ್ಕಳ ಪ್ರಾಣಗಳನ್ನು ಬಲಿಕೊಟ್ಟು ದುಷ್ಟ ದೇವತೆಗಳನ್ನು ಆರಾಧಿಸಿ ಚಾರಣ, ಮಾರಣ, ತಾರಣ, ಉಚ್ಚಾಟಣ, ಆಕರ್ಷಣ ಮುಂತಾದ ಸಿದ್ಧಿಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬೇರೆಯವರನ್ನು ಹಿಂಸಿಸುತ್ತಿದ್ದವರನ್ನು, ತಾವೇ ಮಹಾತ್ಮರು, ದೇವರು ಎಂದು ಚಮತ್ಕಾರ ತೋರಿ ಜನರನ್ನು ನಂಬಿಸಿ ಅವರಿಂದ ದೇವರೆಂದು ಹೊಗಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದವರನ್ನು ನರಕದಲ್ಲಿ ಹೋದಾಗ ಯಮಕಿಂಕರರು ಇವರುಗಳ ಹೊಟ್ಟೆಯನ್ನು ಕೊಯ್ಯುವರು, ಪಕ್ಕೆಗಳನ್ನು ಕೊಯ್ಯುವರು, ತಲೆ ಕಡಿಯುವರು, ಬೆರಳು ಕಡಿಯುವರು, ಕೈಕಾಲು ಸೀಳಿ ಹಾಕುವರು. ಮೇಲಕ್ಕೆ ತೂಗುಹಾಕಿ ಕೆನ್ನೆಗಳನ್ನು, ಕಿವಿಗಳನ್ನು ಕೊಯ್ಯುವರು. ಯಮನ ಆಜ್ಞೆಯಿಂದ ಈ ನರಕವಾಸಿಗಳನ್ನು ಹುಲಿ, ಕರಡಿ, ಹಂದಿ, ತೋಳ, ಕ್ರೂರ ಸರ್ಪ, ಕಾಡೆಮ್ಮೆ, ಚೀಳುಗಳು, ಕ್ರೂರವಾದ ಜರಿಗಳು, ಸೊಳ್ಳೆಗಳು, ಉಣ್ಣೆಗಳು, ತಿಗಣೆ, ನೋಣ, ಕಾಡು ಬೆಕ್ಕು ಮುಂತಾದ ಕ್ರೂರವಾದ ಜಂತುಗಳು ಇರುವ ನರಕದಲ್ಲಿ ಹೊರಕ್ಕೆ ಬಾರದಂತೆ ತಳ್ಳಿ ಬಿಡುವರು.

ಈ ರೀತಿ ಮನುಷ್ಯರು ಭೂಲೋಕದಲ್ಲಿ ಜೀವಿಸಿದ್ದಾಗ ಎಂತೆಂತಹ ಪಾಪಕೃತ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದರೋ ಅದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ನರಕಯಾತನೆಗಳನ್ನು ಅನುಭವಿಸಲೇ ಬೇಕಾಗಿರುವುದು. ಯಮಭಂಟರು ನರಕದಲ್ಲಿ ಪಾಪಿಗಳನ್ನು ಅನೇಕ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ದಂಡಿಸಿ ಅವರವರು ಮಾಡಿದ ಪಾಪಗಳಲ್ಲಿ ಅರ್ಧವನ್ನು ಕ್ಷಯಮಾಡಿ ಉಳಿದ ಅರ್ಧವನ್ನು ಸಂಗಡ ಕಟ್ಟಿ ಮರಳಿ ಭೂಲೋಕಕ್ಕೆ ಕಳುಹುವರು.

ಭೂಲೋಕದಲ್ಲಿ ಹೀನವಾದ ಸಂಸಾರ ಸುಖಿಗಳಿಗೆ ಆಸೆಪಟ್ಟು ಮರಳಿ ಪಾಪಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ಸತ್ತ ಮೇಲೆ ಮತ್ತೆ ನರಕಕ್ಕೆ ಹೋಗುವರು. ಹೀಗೆ ಕಲ್ಪಾಂತರದವರೆಗೆ ಹುಟ್ಟುತ್ತಲೂ, ಪಾಪ ಕರ್ಮಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಲೂ, ಸಾಯುತ್ತಲೂ, ನರಕದಲ್ಲಿ ಪಾಪದ ಫಲಗಳನ್ನು ಅನುಭವಿಸುತ್ತಲೂ ಮನುಷ್ಯರು ತೊಳಲುತ್ತಿರುವರು.

ಭುವರ್ಲೋಕದ 5ನೇಯ ಮತ್ತು 4ನೇಯ ಉಪಲೋಕದಲ್ಲಿ :

ಭೂಲೋಕದಲ್ಲಿದ್ದಾಗ ಸಾಮಾನ್ಯ ಮನುಷ್ಯರೆಂತೆಯೇ ಇದ್ದುಕೊಂಡು, ಸ್ವಪ್ರಯೋಜನಕ್ಕಾಗಿ ಕಾಮದಿಂದ ಸಣ್ಣಪುಟ್ಟ ತಪ್ಪುಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದವರು ಈ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ವಾಸ ಮಾಡುವರು. ಈ ಜನರಿಗೆ ತಾವು ಮುಂದುವರಿಯಬೇಕೆಂಬ ಯೋಚನೆಯು ಇರುವುದೇ ಹೊರತು ಭೂಲೋಕದ ಕಡೆ ದೃಷ್ಟಿಯು ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿರುವವರು ಬಹಳ ಜಾಗ್ರತೆಯಾಗಿ ಇಲ್ಲಿಂದ ಮೇಲಿನ ಉಪಲೋಕಗಳಿಗೆ ಹೋಗುವರು.

ಭುವಲೋಕದ 3 ನೇಯ ಉಪಲೋಕದಲ್ಲಿ :

ಇತರರಿಗೆ ಸಹಾಯವನ್ನು ಮಾಡಿ ಅದರಿಂದ ತನಗೆ ಒಂದು ಸನ್ಮಾನವು ಉಂಟಾಗಬೇಕೆಂಬ ಅಭಿಲಾಷೆಯಿಂದ ಮತ್ತು ಜನರು ಹೊಗಳಬೇಕೆಂದು ಆಶಿಸುತ್ತಿದ್ದವರು, ಪರಲೋಕದಲ್ಲಿ ಈ ಕೆಲಸದಿಂದ ತಾನು ಸ್ವರ್ಗ ಸುಖವನ್ನು ಅನುಭವಿಸಬೇಕೆಂಬ ಆಸೆಯಿದ್ದ ಜನರೂ, ಮನ್ಮಥ, ರಂಭೆಯ ಸಂಭೋಗವೇ ಮುಂತಾದ ವಿಷಯ ಸುಖಗಳನ್ನು ಅನುಭವಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಯಜ್ಞಯಾಗದಿಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಸಿದವರೂ, ಸ್ವರ್ಗಸುಖವನ್ನು ಅನುಭವಿಸಬೇಕೆಂಬ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ತಾವು ಜೀವಿಸಿದ್ದಾಗ ಕೊಳ, ಕೆರೆ, ದೇವಸ್ಥಾನ, ಭತ್ತ, ತೋಪುಗಳನ್ನು ನಿರ್ಮಾಣ ಮಾಡಿಸಿದ ಜನರೂ ಇಲ್ಲಿ ತಕ್ಕ ಸುಖ ಅನುಭವಿಸುತ್ತಿರುವರು.

ಭುವಲೋಕದ 2 ನೇಯ ಉಪಲೋಕದಲ್ಲಿ :

ಜನ ಸಮುದಾಯಕ್ಕೆ ಒಳ್ಳೆಯದನ್ನುಂಟು ಮಾಡುವುದೇ ಸ್ವಪ್ರಯೋಜನವೆಂದು ನಂಬಿ ಅನೇಕ ರೀತಿಯ ಜನಸೇವೆ ಮಾಡಿದವರು ಈ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ತಕ್ಕ ಸುಖವನ್ನು ಅನುಭವಿಸುತ್ತಿರುವರು.

ಭುವಲೋಕದ 1ನೇಯ ಉಪಲೋಕದಲ್ಲಿ :

ಭೂಲೋಕದಲ್ಲಿ ವಾಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಕೇವಲ ಭೌತಶಾಸ್ತ್ರ, ರಸಾಯನಶಾಸ್ತ್ರ, ಗಣಿತಶಾಸ್ತ್ರ, ಮೊದಲಾದ ಐಚ್ಛಿಕ ವಿದ್ಯೆಯನ್ನು ಅಭ್ಯಾಸಮಾಡಿ ನಾಸ್ತಿಕರಾಗಿದ್ದವರೂ ತರ್ಕವಾದವನ್ನು ಮಾಡುವವರೂ ಈ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿರುತ್ತಾರೆ.

ಭುವಲೋಕ ಅಥವಾ ಕಾಮಲೋಕದಲ್ಲಿ ವಾಸ ಮಾಡುವುದು ನಾವು ತಿಳಿದಷ್ಟು ಕೆಟ್ಟದ್ದಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಈ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಜೀವಾತ್ಮನು ಮಾಡಿದ ತಪ್ಪಿಗೆ ಶಿಕ್ಷೆ ಮತ್ತು ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತ ಅನುಭವಿಸುವುದರಿಂದ ಆತನಿಗೆ ಪಾಪ ಕ್ಷಯವುಂಟಾಗುತ್ತದೆ. ಅವನು ಅನುಭವಿಸಿದ ಎಲ್ಲಾ ಮನೋವೃಥೆಗಳಿಂದ ವಿರಕ್ತಿಯುಂಟಾಗಿ ಜೀವನಿಗೆ ಜ್ಞಾನವು ಹುಟ್ಟುವುದು. ಈ ಕಾರಣದಿಂದ ಈ ಲೋಕದ ವಾಸವೂ ಜೀವಾತ್ಮರಿಗೆ ತಾತ್ಕಾಲಿಕವಾಗಿ ಒಂದು ತರಹ ಲಾಭದಾಯಕವಾಗಿರುತ್ತದೆ.

ಭುವಲೋಕವನ್ನು ಬಿಟ್ಟನಂತರ ಜೀವಾತ್ಮನು ಕಾಮ ಶರೀರವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಅಶುದ್ಧ ಮನೋಮಯ ಶರೀರದೊಡನೆ ಸ್ವರ್ಗಲೋಕದ ಕೆಳಗಿನ ಉಪಲೋಕದಲ್ಲಿ ಪ್ರದೇಶಗಳಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತಾನೆ.

ಸ್ವರ್ಗಲೋಕದ ಕೆಳಗಿನ 7ನೇಯ ಉಪಲೋಕದಲ್ಲಿ :

ಇಲ್ಲಿ ನಿಷ್ಕಾಮಕರ್ಮಿಗಳು ಇರುತ್ತಾರೆ. ನಿಷ್ಕಾಮ ಭಕ್ತಿಯು ಮಾತ್ರ ನಮ್ಮನ್ನು ಈ ಲೋಕಕ್ಕೆ ಕರೆದೊಯ್ಯುವುದು. ಧರ್ಮ ಬುದ್ಧಿಯುಳ್ಳವರು, ತಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳ

ಒಳ್ಳೆಯ ಗುಣಗಳನ್ನೇ ಯಾವಾಗಲೂ ಸ್ತೋತ್ರಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ತಂದೆ ತಾಯಿಗಳೂ, ತಮ್ಮ ಗುರುಗಳ ಯೋಗ್ಯತೆಯನ್ನು ಯಾವಾಗಲೂ ಸ್ಮರಿಸಿಕೊಂಡು ಆನಂದ ಪಡುತ್ತಿದ್ದ ಶಿಷ್ಯರು, ತಮ್ಮ ತಂದೆ ತಾಯಿ ಮುಂತಾದವರ ಗುಣಗಳನ್ನೇ ಯಾವಾಗಲೂ ಪ್ರಶಂಸೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಮಕ್ಕಳು, ಭೂಲೋಕದಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಣಿಗೂ ಮನುಷ್ಯರಿಗೂ ದಯೆತೋರುತ್ತಿದ್ದವರು, ಹಗಲೂ ರಾತ್ರಿಯೂ ಸ್ವಲ್ಪ ತನ್ನ ಸುಖವನ್ನು ಗಮನಿಸದೇ ತನ್ನ ಹೆಂಡತಿ ಮಕ್ಕಳಿಗಾಗಿ ಯಾವಾಗಲೂ ಶ್ರಮಪಡುತ್ತಿದ್ದ ಕೂಲಿಯವನೂ ಸಹ ಈ ಸಬ್ ಪ್ಲೇನಿಗೆ ಬರುವನು. ಭೂಲೋಕದಲ್ಲಿ ವಾಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರೋ, ತಾವು ಯಾವ ಜನರನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸುತ್ತಿದ್ದರೋ, ಯಾರನ್ನು ಪೂಜೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರೋ, ಯಾರಿಗೆ ಸಹಾಯವನ್ನು ಮಾಡಿದರೋ, ಅಂತಹ ಮನುಷ್ಯರ ರೂಪಗಳನ್ನು ಚಿಂತನೆಮಾಡಿ, ಮನೋರೂಪಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಅವುಗಳನ್ನು ತಮ್ಮ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ತೃಪ್ತಿಯಾಗುವಷ್ಟು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಅಲಂಕರಿಸಿ, ಪೂಜೆ ಮಾಡಿ, ಆ ಆನಂದದಿಂದ ತಮ್ಮ ಸ್ವಪ್ರಯೋಜನವನ್ನೇ ಮರೆಯುವರು.

ಸ್ವರ್ಗಲೋಕದ 6ನೇಯ ಉಪಲೋಕದಲ್ಲಿ :

ಭಗವಂತನು ಮನುಷ್ಯ ರೂಪವುಳ್ಳವನು, ಮನುಷ್ಯರಿಗೆ ಇರುವ ಹಾಗೆಯೇ ಅವನಿಗೂ ಸ್ವಭಾವಗಳುಂಟು. ಆದರೆ ಅಪಾರವಾದ ಶಕ್ತಿಗಳೂ ಇವೆ. ಅವನನ್ನು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದರೆ ಅವನು ನಮ್ಮನ್ನು ಉತ್ತಮ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ತರುತ್ತಾನೆ. ಬೇಡಿಕೆಗಳನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸದೇ ಹೋದರೆ ನಮಗೆ ಕೇಡು ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ನಂಬುತ್ತಿದ್ದ ಜನರು, ಇತರ ದೇವರಿಗಿಂತ ನಮ್ಮ ಊರ ದೇವರೇ ಶ್ರೇಷ್ಠನೆಂದು ನಂಬುತ್ತಿದ್ದವರೂ, ಗಂಡನನ್ನೇ ಎಲ್ಲಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿನ ದೇವರೆಂದು ನಂಬಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಸ್ತ್ರೀಯೂ, ತನ್ನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ವಿಗ್ರಹವನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಅದಕ್ಕೆ ಎಲ್ಲಾ ಪೂಜೆಗಳನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸುತ್ತಿದ್ದವರೂ ಸಹ ಈ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿಯೇ ಇರುತ್ತಾರೆ. ಒಂದು ವಿಗ್ರಹವನ್ನೇ ತಮ್ಮ ಸರ್ವಸ್ವವೆಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ಭಕ್ತಿಯನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸಿ ಆರಾಧಿಸುತ್ತಿದ್ದವರೂ ಈ ಸಬ್ ಪ್ಲೇನ್‌ನಲ್ಲಿ ತಾವು ಪೂಜೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ವಿಗ್ರಹದ ರೂಪವನ್ನೇ ಯಾವಾಗಲೂ ಸಮೃದ್ಧಿಯಲ್ಲಿಯೇ ಇರಿಸಿಕೊಂಡು ಮತ್ತೊಂದು ಚಿಂತೆ ಯಾವುದೂ ಇಲ್ಲದೇ ಅದನ್ನು ಪೂಜೆ ಮಾಡಿ ಆನಂದ ಪಡುವರು. ಸ್ವರ್ಗಲೋಕದ ಭೋಗ ಭಾಗ್ಯವನ್ನು ಇವರು ಅನುಭವಿಸುವರು. ಇವರು ನೆನೆದರೆ ಅವಶ್ಯವಾದ ರುಚಿಕರ ಭೋಜನ ಪಾನೀಯಗಳು ಸಿಗುವವು. ಇವರು ಸವಿಜೇನನ್ನು ಅಮೃತವನ್ನು ಸವಿದು ಸಂತೃಪ್ತಿಯಿಂದ ಇರುವರು. ಇವರ ಸುಂದರ ಸುಗಂಧ ಸೂಸುವ ಶರೀರವನ್ನು ಹೊಂದಿ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಉಲ್ಲಾಸವಾಗಿ ಸ್ವರ್ಗಸುಖ ಅನುಭವಿಸುವರು. ಅನೇಕ ಮಧುರವಾದ ಸಂಗೀತ, ನಾಟ್ಯಗಳನ್ನು ನೋಡುತ್ತಲೂ ಕೇಳುತ್ತಲೂ ಹರ್ಷದಿಂದಿರುವರು. ಇವರ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಸದ್ಭಾವನೆಗಳೇ ಮೂಡಿ ಯಾವಾಗಲೂ ಆನಂದವಾಗಿರುವರು. ಇದನ್ನೇ ಸ್ವರ್ಗಸುಖವೆನ್ನುವುದು.

ಸ್ವರ್ಗಲೋಕದ 5ನೇಯ ಉಪಲೋಕದಲ್ಲಿ :

ಶ್ರೀ ರಾಮಚಂದ್ರನಲ್ಲೋ, ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣನಲ್ಲೋ, ಶ್ರೀ ಯೇಸುಕ್ರಿಸ್ತನಲ್ಲೋ, ಶ್ರೀ ಮಹಮದ್ ಪೈಗಂಬರನಲ್ಲೋ, ಶ್ರೀ ಮಹಾವೀರನಲ್ಲೋ, ಶ್ರೀ ಬುದ್ಧನಲ್ಲೋ, ಶ್ರೀ ಬಸವೇಶ್ವರನಲ್ಲೋ, ಶ್ರೀ ಗುರುನಾನಕರಲ್ಲೋ ಬಹಳ ಭಕ್ತಿಯಿಟ್ಟು ತಾವು ಅವರ ಹಾಗೆ ಪ್ರಜೆಗಳಿಗೆ ಸೌಖ್ಯವುಂಟು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಜನರಿಗೆ ಉಪಕಾರವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದವರು. ತಮ್ಮ ಕಷ್ಟ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಇಷ್ಟದೇವರೇ ಉಪದೇಶ ಮಾಡುವರೆಂದು ನಂಬಿ ಕೊಂಡಿದ್ದವರು ಈ ಪ್ಲೇನಿನಲ್ಲಿ ಇರುತ್ತಾರೆ. ಇವರು ಅನೇಕ ಸ್ವರ್ಗಸುಖಗಳನ್ನು ಅನುಭವಿಸುತ್ತಿರುವರು.

ಸ್ವರ್ಗಲೋಕದ 4ನೇಯ ಉಪಲೋಕದಲ್ಲಿ :

ಯಾವುದೊಂದು ಸ್ವಪ್ರಯೋಜನ ಉದ್ದೇಶವೂ ಇಲ್ಲದೇ ಕೇವಲ ಪಾರಮಾರ್ಥಿಕ ಉದ್ದೇಶಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಭೌತಶಾಸ್ತ್ರವನ್ನು ಪರೀಶೀಲನೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದವರು, ಭರತಶಾಸ್ತ್ರ ಸಂಗೀತಶಾಸ್ತ್ರ ಮುಂತಾದ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು ಮುಂದಕ್ಕೆ ತರಲು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದವರು, ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ಬರೆಯುತ್ತಿದ್ದವರು ಸ್ವಲ್ಪವಾದರೂ ಸ್ವಾರ್ಥತೆಯಿಲ್ಲದೆ ಲೋಕಸೇವೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಜನರು ಈ ಲೋಕಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಾರೆ. ತಾವು ವಾಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಯಾವ ಯಾವ ವಿಧವಾದ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರೋ ಅಂತಹ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳನ್ನೇ ಈ ಸಬ್ ಪ್ಲೇನಿನಲ್ಲಿ ಆಯಾ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳ ನಿರ್ಮಾಣಕರಾದ ಆದಿ ಪುರುಷರಿಂದ ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಿ ಬಹಳ ಸಂತೋಷ ಪಡುವರು.

ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಭೂಲೋಕದಲ್ಲಿ ನಿಷ್ಕಾಮ ಕರ್ಮಗಳಿಂದ ಉಂಟಾಗುವ ಎಲ್ಲಾ ಫಲಗಳನ್ನು ಕೆಳಭಾಗದ ಸ್ವರ್ಗಲೋಕವೆಂದು ಹೇಳಲ್ಪಡುವ ಉಪಲೋಕಗಳಲ್ಲಿ ಜನರು ಅನುಭವಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಇನ್ನೂ ಉತ್ತಮವಾದ ಸ್ವರ್ಗಲೋಕದ ಮೇಲಿನ ಉಪಲೋಕಗಳಾದ 3,2, ಮತ್ತು 1 ನೇಯ ಉಪಲೋಕಗಳಲ್ಲಿ ಸತ್ಪುರುಷರಾಗಿದ್ದ ಸದ್ಗುರುಗಳು, ಬಾಬಾಗಳು, ಮೌಲ್ವಿಗಳು ಪಾದ್ರಿಗಳು ವಾಸಿಸುತ್ತಾರೆ. ಇವರು ಭೂಲೋಕದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದಾಗ ಕೆಲವು ಮಧ್ಯಮ ಮತ್ತು ಉತ್ತಮ ಸಿದ್ಧಿಗಳನ್ನು ಪಡೆದು ಲೋಕ ಕಲ್ಯಾಣಕ್ಕಾಗಿ ನಿಷ್ಕಲ್ಮಶ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸುತ್ತಿದ್ದವರು. ಇವರು ಭೂಲೋಕದಲ್ಲಿರುವ ತಮ್ಮ ಶಿಷ್ಯರ ಪರಕಾಯ ಪ್ರವೇಶ ಮಾಡಿ ಶಿಷ್ಯರ ಜನರ ಮತ್ತು ವಿಜ್ಞಾನಿಗಳ ಸಂಶಯವನ್ನು ನಿವಾರಣೆ ಮಾಡಿ ಅವರಿಗೆ ಸದ್ಬುದ್ಧಿ, ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡುತ್ತಿರುವರು.

ಕೆಲವರು ಅನೇಕ ಗುರು ಪೀಠವನ್ನು ಅಲಂಕರಿಸಿ ಜನಗಳ ಸೇವೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಧರ್ಮಭ್ರತೃಗಳನ್ನು, ಶಾಲಾ ಕಾಲೇಜುಗಳನ್ನು ತೆಗೆದು ಪುಣ್ಯ ಕಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಇಂತಹ ಮಹಾತ್ಮರು ತಮ್ಮಲ್ಲಿಗೆ ಬರುವ ಎಲ್ಲರನ್ನು ಬಡವ, ಶ್ರೀಮಂತ, ಪ್ರಭಾವಶಾಲಿ, ಸ್ವಜಾತಿ ಅನ್ಯಜಾತಿ, ರೂಪವಂತ, ಕುರೂಪಿ, ಹೆಂಗಸು, ಗಂಡಸು, ನೀಚ,

ಉತ್ತಮ, ನಮ್ಮ ದೇಶದವನು, ಹೊರಗಿನ ದೇಶದವನು, ಎಂಬ ಯಾವ ತಾರತಮ್ಯವೂ ಇಲ್ಲದೆ ಸಮಾನ ಮನೋಭಾವದಿಂದ ಕಾಣುತ್ತಾರೆ. ಅವರು ಎಲ್ಲರಲ್ಲಿಯೂ ಇರುವ ಜೀವಾತ್ಮನು ಒಂದೇ ಆದುದರಿಂದ ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿರುವ ಪರಮಾತ್ಮನನ್ನು ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕರಿಸಿಕೊಳ್ಳಿ. ನೀವೇ ದೇವರ ಅಂಶ, ನೀವೇ ದೇವರು ಎಂದು ಶಿಷ್ಯರನ್ನು ಸನ್ಮಾರ್ಗಕ್ಕೆ ಪ್ರಚೋದಿಸಿ ತಮ್ಮ ಬಗ್ಗೆ ಏನನ್ನೂ ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳದೇ ಸರಳ ರೀತಿಯ ಜೀವನ ನಡೆಸಿ ಆದರ್ಶಮೂರ್ತಿಗಳಾಗಿರುವರು. ಇಂಥ ಗುರುಗಳು ಬಾಬಾಗಳು ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಭೂಲೋಕದಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿದಾಗ ಉತ್ತಮ ಜ್ಞಾನಿಗಳಾಗಿ ಸರ್ವಸಂಪತ್ತನ್ನು ಉಳ್ಳವರಾಗಿ ಅದನ್ನು ಲೋಕ ಕಲ್ಯಾಣಕ್ಕೆ ವಿನಿಯೋಗಿಸುವರು. ಅವರ ಶಿಷ್ಯರಾಗಿದ್ದವರು ಸಹ ಉತ್ತಮ ಕುಲದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿ ಮೇಧಾವಿಗಳಾಗಿ ಜನರ ಹಿತಕ್ಕಾಗಿ ತಮ್ಮ ಜನ್ಮವನ್ನು ಮುಡುಪಾಗಿಟ್ಟು ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸುವರು. ಇವರೇ ಹಿಂದಿನ ಜನ್ಮಗಳಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ರಾಮಚಂದ್ರನ ವಂಶಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ ದೇವತೆಗಳು.

ಭೂಲೋಕದಲ್ಲಿ 50-60 ವರ್ಷಗಳವರಿಗೂ ಜೀವಿಸಿ ಅನೇಕ ಕೆಟ್ಟ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ಜನರು 40-50 ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅದರ ಫಲರೂಪವಾದ ಕಷ್ಟಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಅನುಭವಿಸುವರು. ಇದೇ ರೀತಿಯಾಗಿಯೇ ಭೂಲೋಕದಲ್ಲಿ ವಾಸಮಾಡುವಾಗ ನಿಷ್ಕಾರ್ಮವಾಗಿ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಒಳ್ಳೆಯ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ ಜನರು ಸ್ವರ್ಗಲೋಕದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸಾವಿರವರ್ಷಗಳವರೆವಿಗೆ ವಾಸಮಾಡಿ ತಮ್ಮ ಜ್ಞಾನಶಕ್ತಿಯನ್ನು ವೃದ್ಧಿಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವರು.

ಈ ರೀತಿ ವ್ಯಕ್ತಿ ಸತ್ತ ಮೇಲೆ ಆತನ ಕರ್ಮಗಳಿಗೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಭುವಲೋಕದಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಸ್ವರ್ಗಲೋಕದಲ್ಲಿ ಕಾಮಶರೀರ ಮತ್ತು ಅಶುದ್ಧ ಮನೋಮಯ ಶರೀರದ ಎಲ್ಲಾ ಕೆಲಸಗಳು ಪೂರೈಸಿದ ತರುವಾಯ ಅವುಗಳಲ್ಲಿದ್ದ ಎಲ್ಲಾ ಶಕ್ತಿಗಳು ಚದರಿ ಹೋಗುವುವು. ಆಗ ಜೀವಾತ್ಮನು ಶುದ್ಧ ಮನೋಮಯ ಕೋಶದಲ್ಲಿ ಸೇರಿಹೋಗುವನು. ಈ ಶುದ್ಧ ಮನೋಮಯ ದೇಹವನ್ನು ಜೀವಾತ್ಮನ ಖಾಯಂ ದೇಹವೆಂದೇ ನಾವು ಧಾರಾಳವಾಗಿ ಹೇಳಬಹುದು. ಈ ದೇಹದೊಂದಿಗೆ ಜೀವಾತ್ಮನು ಮಹರ್ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಶಾಶ್ವತಸ್ಥಿತಿಗೆ ಬರುವನು. ಮಹರ್ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಕೆಳಗಿನ ಮೂರುಲೋಕಗಳಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಮೂರು ಶರೀರಗಳಿಂದ ತಾನು ಪಡೆದ ಅನುಭವಗಳಿಂದ ತನಗೆ ಉಂಟಾದ ಲಾಭನಷ್ಟಗಳ ಲೆಕ್ಕವನ್ನು ವಿಮರ್ಶೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವನು.

ತನ್ನ ಮನೆಯಾದ ಮಹರ್ಲೋಕದಿಂದ ಜೀವಾತ್ಮನು ಮತ್ತೆ ಭುವಲೋಕದ ಉಪಲೋಕಗಳ ಮುಖಾಂತರ ಭೂಲೋಕಕ್ಕೆ ಬಂದು ಇಲ್ಲಿ 50-60 ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ ಜೀವಿಸಿ, ಇಲ್ಲಿ ಅನುಭವಹೊಂದಿ ಕರ್ಮಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಕಾಮಲೋಕ ಮತ್ತು ಸ್ವರ್ಗಲೋಕಗಳಲ್ಲಿ ಅನುಭವಹೊಂದಿ ಮಹರ್ಲೋಕಕ್ಕೆ ಹಿಂದಿರುಗುವನು. ಈ ರೀತಿ ಜೀವಾತ್ಮನಿಗೆ ಜ್ಞಾನೋದಯವಾಗುವವರಿಗೂ “ ಪುನರಪಿ ಜನನಂ ಪುನರಪಿ ಮರಣಂ ” ಉಂಟಾಗುತ್ತಿರುತ್ತದೆ.

ಭೂಲೋಕದಲ್ಲಿ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ತತ್, ತ್ವಂ, ಅಸಿ ಅಂದರೆ ಜೀವವೂ - ಬ್ರಹ್ಮವೂ ಬೇರೆಯಲ್ಲ ಎಂಬ ಜ್ಞಾನೋತ್ಪತ್ತಿಯಾದಾಗ ಜೀವನು ಈಶ್ವರತ್ವ ಪಡೆಯಲೂ ಯೋಗಮಾರ್ಗವನ್ನು ಅನುಸರಿಸುತ್ತಾನೆ.

ಯೋಗವೆಂದರೆ ಜೀವಾತ್ಮರನ್ನು ಬ್ರಹ್ಮದ ಜೊತೆಗೆ ಒಂದುಗೂಡಿಸುವುದು. ಆಗ ಗುರುವಿನಿಂದ ಜ್ಞಾನದ ಅನುಭವ ಅವರಿಗೆ ಉಂಟಾಯಿತು. ಗುರುವು ಜೀವರಿಗೆ ರಾಜಯೋಗ, ಭಕ್ತಿಯೋಗ, ಜ್ಞಾನಯೋಗ, ಲಯಯೋಗ, ಕರ್ಮಯೋಗವೆಂಬ ಯೋಗಮಾರ್ಗಗಳನ್ನು ಅನುಸರಿಸಲು ತಿಳಿಸಿದನು. ಈ ಯೋಗಮಾರ್ಗಗಳನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿ ಜೀವಾತ್ಮರು ಅನೇಕ ಜನ್ಮದ ಯೋಗಸಾಧನೆಯಿಂದ ಪರಬ್ರಹ್ಮದಲ್ಲಿ ಮತ್ತೆ ವಿಲೀನವಾಗಿ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರ ಹೊಂದುವರು. ಆ ಕ್ರಮದ ರಹಸ್ಯ ಹೀಗಿದೆ.

ಸುಮಾರು ಆರು ಅಡಿ ಉದ್ದದ ಈ ಮಾನವ ಶರೀರದ ಇಂದ್ರಿಯಗಳ ಪ್ರಜ್ಞೆ, ಯೋಚನೆ ಮತ್ತು ವಿವೇಚನೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಪಂಚದ ಅಸ್ತಿತ್ವ, ಅದು ಅಸ್ತಿತ್ವಕ್ಕೆ ಬಂದ ರೀತಿ, ಅಸ್ತಿತ್ವದಿಂದ ಕೊನೆಯಾಗುವ ಕ್ರಮಗಳು ಅಡಕವಾಗಿವೆ.

ಮನುಷ್ಯನಾಗಲೀ ಪ್ರಾಣಿಯಾಗಲೀ ಯಾವುದೇ ವಸ್ತುವಾಗಲೀ ಅದು ಮೂಲತಃ "ದೈವೀಚೇತನ" ಎಂಬುದು ವಾಸ್ತವ ಸತ್ಯ. ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರಲ್ಲೂ ಸಾವಿಲ್ಲದ ನೋವಿಲ್ಲದ ದೇಶ ಕಾಲದ ನಿಯಮಗಳಿಗೆ ಅಧೀನವಾಗದ ಸತ್ಯ ಸತ್ಯ ಅಡಗಿದೆ.

ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಜೀವಿಯಲ್ಲೂ ಭಗವಂತನಿದ್ದಾನೆ. ಆ ಭಗವಂತನು ಆತ್ಮಜ್ಯೋತಿಯ ರೂಪದಲ್ಲಿದ್ದಾನೆ. ಅದೇ ಸಾವಿಲ್ಲದ ನೋವಿಲ್ಲದ ಶಾಶ್ವತವಾದ ಅರಿವಿನ ಬೆಳಕು. ಅದೇ ಸತ್ಯದ ಬೆಳಕು. ಅದೇ ಸಚ್ಚಿದಾನಂದದ ಬೆಳಕು.

ಜಾತಿ, ಮತ, ಕುಲ, ಗೋತ್ರ ಭೇದವಿಲ್ಲದೆ - ಬಲಿಷ್ಠ, ದುರ್ಬಲ, ಶ್ರೀಮಂತ, ಬಡವ ಎಂಬ ತಾರತಮ್ಯವಿಲ್ಲದೆ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯಲ್ಲೂ ಎಂದೆಂದೂ ನಂದದೆ ಎಲ್ಲರಲ್ಲೂ ಬೆಳಗುತ್ತಿರುವ ಆ ಆತ್ಮಜ್ಯೋತಿಯೇ ಅಮರ ಜ್ಯೋತಿ, ಅಖಂಡ ಜ್ಯೋತಿ.

ಇದು ಸಂತನಲ್ಲೂ, ಸಾಮಾನ್ಯನಲ್ಲೂ, ಸಂತುಷ್ಟನಲ್ಲೂ, ದುಃಖಿತನಲ್ಲೂ, ನೀತಿನಿಷ್ಠನಲ್ಲೂ, ನೀತಿಬಾಹಿರ ದುಷ್ಟನಲ್ಲೂ, ಸುಂದರ ವ್ಯಕ್ತಿಯಲ್ಲೂ, ಕುರೂಪಿಯಲ್ಲೂ, ಪ್ರಾಣಿಗಳಲ್ಲೂ, ಎಲ್ಲರಲ್ಲೂ, ಎಲ್ಲೆಲ್ಲೂ ಬೆಳಗುತ್ತಿರುವ ಜ್ಯೋತಿಯೇ ಈ ಆತ್ಮಜ್ಯೋತಿ.

ಎಲ್ಲರೂ ಈ ದಿವ್ಯಜ್ಯೋತಿಯಾದ ಸಾಗರದಿಂದಲೇ ಬಂದವರು. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಜೀವಿಯ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿರುವ ಪರಮಸತ್ಯ ಇದೊಂದೇ. ಪರಿಪೂರ್ಣ ಸತ್ಯ ಇದೊಂದೇ. ಇದೇ ಪರಮಾರ್ಥ ಸತ್ಯ. ಇದೇ ವಿಶ್ವದ ಮೂಲಭೂತ ಏಕತೆ. ಇದೇ ವಿಶ್ವಪ್ರಜ್ಞೆ.

ನಮ್ಮಲ್ಲಿರುವ ಈ ಅಪಾರಶಕ್ತಿಯ ಜ್ಯೋತಿಯನ್ನು ನಾವು ಮನಗಂಡಾಗಲೇ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಸತ್ಯದ ಬೆಳಕು ಹರಿಯುತ್ತದೆ. ಶ್ರದ್ಧೆಯೊಂದೇ ಅದನ್ನು ಪ್ರಕಟಗೊಳಿಸುವ ಸಾಧನ ಮಾರ್ಗ.

ಒಬ್ಬನು ಈ ಪ್ರಕೃತಿಗುಣಗಳ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಕರ್ಮವಿಜ್ಞಾನವನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳದಿದ್ದರೆ ಅವನ ಜೀವನ ದಾರಿ ತಪ್ಪುತ್ತದೆ. ಕರ್ಮವಿಜ್ಞಾನವನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡರೆ ಆಧ್ಯಾತ್ಮ ಜೀವನವನ್ನು ಅಳವಡಿಸಿಕೊಂಡು ದಿವ್ಯವೇದಿಕೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿ ಪರಮಾನಂದವನ್ನು ಪರಂಧಾಮವನ್ನು ಪಡೆಯಬಹುದು.

ತ್ರಿಗುಣ ಜ್ಞಾನಿಯಾದವನು ಭೌತಿಕ ಪ್ರಕೃತಿಗುಣಗಳ ಪ್ರಭಾವದಿಂದ ನಿಯಂತ್ರಿಸಲ್ಪಡುತ್ತಾನೆ. ಅದರಿಂದ ಆತನು ಮುಕ್ತನು. ಆ ತ್ರಿಗುಣ ಜ್ಞಾನಿಯಾದವನು ಭೌತಿಕದೇಹ ಸಂಬಂಧ ತ್ರಿಗುಣಗಳನ್ನು ದಾಟಿದಾಗ ಜನನ ಮರಣ ಚಕ್ರದಿಂದ ಮುಕ್ತನಾಗಬಲ್ಲನು. ಮತ್ತು ಈ ದೇಹದಲ್ಲಿಯೇ ಅವನು ಆಧ್ಯಾತ್ಮ ಜೀವನವನ್ನು ಅನುಭವಿಸಬಲ್ಲನು.

ಒಬ್ಬನು ಭೌತಿಕ ಪ್ರಕೃತಿಗುಣಗಳ ಪ್ರಭಾವದಿಂದ ಮುಕ್ತನಾದಾಗ ಮಹಾಭಾವದಿಂದ ಭಕ್ತಿಯುತ ಸೇವೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶಿಸುತ್ತಾನೆ. ಭಕ್ತಿಯುತ ಸೇವೆಯು ಭೌತಿಕ ಬಂಧನದಿಂದ ಬಿಡುಗಡೆ ಮಾಡಿ ಮುಕ್ತಿಯನ್ನು ನೀಡುತ್ತದೆ.

ಏಕೆಂದರೆ ಮಹಾಭಾವಸ್ಥಿತನಾದ ದೇಹವು ಭೋಗ ಬಯಸುವುದಿಲ್ಲ. ಅವನು ಎಲ್ಲಾ ಭೌತಿಕ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಸಮಭಾವದಿಂದ ವರ್ತಿಸುವನು. ಮಿಥ್ಯವಾದ ಮಾನಾಪಮಾನಗಳಿಂದ ಪ್ರಭಾವಿತನಲ್ಲ. ತನ್ನನ್ನು ಗೌರವಿಸದಿರುವುದನ್ನು ಗಮನಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಕಲ್ಲೇ ಇರಲಿ ಅಥವಾ ಬಂಗಾರದ ತುಂಡೇ ಇರಲಿ ಅದನ್ನು ಸಮಾನವಾಗಿ ಕಾಣುವನು. ಪ್ರಿಯ ಮತ್ತು ವೈರಿಗಳನ್ನು ಸಮಾನವಾಗಿ ನೋಡುವನು. ನಿಂದೆ ಮತ್ತು ಸ್ತುತಿ ಮಾಡುವವರನ್ನು ಸಮಾನವಾಗಿ ನೋಡುವನು.

ವ್ಯಕ್ತಿಯು ಪ್ರಕೃತಿ ಗುಣಗಳನ್ನು ದಾಟಿದಾಗ ಮಹಾಭಾವದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ ರೂಪಗಳು ಪೂರ್ಣವಾಗಿ, ದಿವ್ಯವಾಗಿ, ಆನಂದಮಯವಾಗಿ, ಜ್ಞಾನಪೂರ್ಣವಾಗಿ ನಿತ್ಯವಾದವುಗಳಾಗಿರುತ್ತವೆ.

ಭೌತಿಕವಾದ ಪ್ರಕೃತಿ ಗುಣಗಳನ್ನು ದಾಟುವುದು ಕಷ್ಟಸಾಧ್ಯವಾಗಿದ್ದರೂ ಮಾನವನು ಮಹಾಭಾವದಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿದರೆ ಸಹಜವಾಗಿ ಅವುಗಳನ್ನು ಅವನು ದಾಟಬಲ್ಲನು. ಬ್ರಹ್ಮನ್ ಆಗಿ ಪರಬ್ರಹ್ಮತ್ವವನ್ನು ಹೊಂದಬಹುದು.

ಬ್ರಹ್ಮನ್ ದಿವ್ಯಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರದ ಪ್ರಾರಂಭ.

ಪರಮಾತ್ಮನು ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿರುವ ದಿವ್ಯಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರದಲ್ಲಿ ಎರಡನೆಯ ಹಂತ.

ಪರಮದೇವೋತ್ತಮ ಪುರುಷನು ಪರತತ್ವದ ಅಂತಿಮ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರ.

ಈ ರೀತಿ ಜ್ಞಾನಸ್ಥಿತನಾಗಿ ಮಾನವನು ದಿವ್ಯ ಪ್ರಕೃತಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿ ಪ್ರತಿಷ್ಠಿತನಾದಾಗ ಅವನು ಸೃಷ್ಟಿಕಾಲದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟುವುದಿಲ್ಲ ಅಥವಾ ಪ್ರಳಯದಲ್ಲಿ ನಾಶಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ.

ಜೀವನವನ್ನು ಯಜ್ಞವೆಂದು ಭಾವಿಸುವವನಿಗೆ ಕರ್ಮದಿಂದ ಪಾಪವು ಎಂದಿಗೂ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಇಹಪರಗಳೆರಡರ ಬಂಧನದಿಂದಲೂ ಮುಕ್ತರಾದ ಜ್ಞಾನಿಗಳೂ ಕೂಡ ಸಾಮಾನ್ಯ ಜನರಂತೆ ಕರ್ಮ ಮಾಡುವರು. ಅವರು ಫಲಾಪೇಕ್ಷೆಯಿಲ್ಲದೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವರು. ಅಹಂಕಾರ ಎಂಬ ಭಾವನೆಯಿಲ್ಲದೆ ಜೀವನ ನಡೆಸುವರು.

ಪರಮ ದಿವ್ಯಲೋಕಗಳನ್ನು ತಲುಪಿದ ಮುಕ್ತಾರ್ತರು ಪರಮದೇವೋತ್ತಮನ ದಿವ್ಯಪ್ರೇಮ ಸೇವಾ ನಿರತರಾಗಿ ಮೋಕ್ಷಾನಂತರ ವ್ಯಕ್ತಿಗತ ಆತ್ಮನ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವವನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳದೆ ಆನಂದವಾಗಿರುವರು.

ಈ ರೀತಿ ಮಾನವರು ಪರಿಪೂರ್ಣ ದಿವ್ಯಜ್ಞಾನವನ್ನು ಪಡೆದಾಗ ತ್ರಿಗುಣಗಳಿಂದ ಮುಕ್ತರಾಗಿ ಜನನ ಮರಣಗಳಿಂದ ಬಿಡುಗಡೆಹೊಂದಿ, ಪರಮ ದೇವೋತ್ತಮ ಪುರುಷನೊಡನೆ ಸಮೀಲನಹೊಂದಿ ಅವನಲ್ಲೇ ಲೀನರಾಗಿ ಸಮಾನತೆಯನ್ನು ಹೊಂದುತ್ತಾರೆ.

ಮನುಷ್ಯ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಭೋಗಾಭಿಲಾಷಿ. ಸುಖವನ್ನು ತ್ಯಾಗಮಾಡಲಾರ, ದುಃಖವನ್ನು ಮಾತ್ರ ಸದಾ ಬೇಡವೆನ್ನುತ್ತಾನೆ. ಸಾಮಾನ್ಯ ಮನುಷ್ಯನು ತಾನು ಸಂಪಾದಿಸಿದ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಮತ್ತೊಬ್ಬರಿಗೆ ಕೊಡಬಲ್ಲ. ಆ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಒಂದು ಸಾರಿ ಅವನು ಮತ್ತೊಬ್ಬರಿಗೆ ದಾನ ಮಾಡಿದರೆ ಅದು ತೀರಿ ಹೋಯಿತು. ಅದನ್ನು ಅವನು ಕಳೆದುಕೊಂಡಂತೆಯೇ. ಜ್ಞಾನವನ್ನು ದಾನಮಾಡಿದರೆ ಅದು ಎಂದಿಗೂ ಬತ್ತದು. ಉರಿಯುತ್ತಿರುವ ಒಂದೇ ಒಂದು ಜ್ಯೋತಿಯಿಂದ ಪ್ರಪಂಚಕ್ಕೆಲ್ಲಾ ಬೆಳಕನ್ನು ನೀಡುವಷ್ಟು ಅಸಂಖ್ಯಾತ ಜ್ಯೋತಿಗಳನ್ನು (ಸೊಡರುಗಳನ್ನು) ಹೊತ್ತಿಸಬಹುದು. ಹಾಗೆಯೇ ಜ್ಞಾನ.

ಎಲ್ಲಾ ದುರ್ಭಾವನೆಗಳ ಬೇರನ್ನು ಕಿತ್ತೊಗೆದು ಕಾಯಾ, ವಾಚಾ, ಮನಸಾ ಪರಿಶುದ್ಧವಾಗಿ ಅಹಂಕಾರ ಮತ್ತು ಆಸೆಯನ್ನು ಜ್ಞಾನದಿಂದ ದಹಿಸಿ ನೀವು ಬ್ರಹ್ಮ ಸಮಾಧಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ಥಿತರಾದಾಗ ನಾಮ, ರೂಪ, ಅಹಂಕಾರ ಎಲ್ಲವೂ ಸುಟ್ಟು ಹೋಗುತ್ತವೆ. ಅನಂತರ ನಿಮ್ಮ ಆತ್ಮಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರಕ್ಕೆ ದಾರಿ ತನ್ನಷ್ಟಕ್ಕೆ ತಾನೇ ತೆರೆಯುವುದು. ಆ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ನಿರ್ಭಯವಾಗಿ ನುಗ್ಗಿ ಸ್ಥಿತಪ್ರಜ್ಞನಾಗು. ಆಗ ನಿತ್ಯಸತ್ಯವೂ ನಿತ್ಯಶುದ್ಧವೂ, ಮುಕ್ತವೂ. ಕಾಲ ದೇಶಗಳನ್ನು ಮೀರಿ ನಿಂತಿರುವುದೂ ಆದ ಪರಬ್ರಹ್ಮವೊಂದೇ ಸತ್ಯ ಎಂಬ ಅರಿವು ನಿನಗಾಗುತ್ತದೆ.

“ಸರ್ವವೂ ಬ್ರಹ್ಮವೇ ಅಲ್ಲದೇ ಬೇರೆ ಏನೂ ಇಲ್ಲ. ಪರಿಶುದ್ಧವಾದ ಬ್ರಹ್ಮಕ್ಕೆ ಸ್ವರೂಪವೇ ಇಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲಿ, ಮುಂದೆ, ಹಿಂದೆ, ಬಲಗಡೆ, ಎಡಗಡೆ, ಕೆಳಗೆ, ಮೇಲೆ, ಎಲ್ಲಾಕಡೆಯೂ ಪರಿಪೂರ್ಣ ಪರಬ್ರಹ್ಮವು ಒಂದೇ ಇರುವುದು ಬೇರೆ ಏನೂ ಇಲ್ಲ. ಭ್ರಾಂತಿರೂಪವಾದ ಈ ಜಗತ್ತು ಇಲ್ಲವೇ ಇಲ್ಲ. ಆ ಪರಬ್ರಹ್ಮವು ನಿನ್ನ ಕರ್ಮರಹಿತವಾದ ನಿಜಸ್ವರೂಪವೆಂದು ಅರಿ.

ಈ ದೇಹವನ್ನೂ, ಮನಸ್ಸನ್ನೂ, ಬುದ್ಧಿಯನ್ನೂ, ಅದರ ವೃತ್ತಿಗಳನ್ನೂ, ಜೀವವನ್ನೂ ಯಾವ ಜ್ಞಾನ ತಿಳಿಯುತ್ತಿರುವುದೋ ಅದೇ ಸರ್ವಸಾಕ್ಷಿಯಂತಲೂ, ಆತ್ಮನಂತಲೂ,

ಸುವರ್ಣ ಕರ್ನಾಟಕದ ಪುನರುತ್ಥಾನ

ಬ್ರಹ್ಮವೆಂತಲೂ, ಶುದ್ಧ ಅರಿವೆಂತಲೂ, ಶುದ್ಧ ಚೈತನ್ಯವೆಂತಲೂ, ಪ್ರಜ್ಞಾವೆಂತಲೂ, ಕೂಟಸ್ಥನೆಂತಲೂ, ಅಚಲನೆಂತಲೂ ಹೇಳಲ್ಪಡುವುದು. ಆ ಜ್ಞಾನವೇ ನೀನೆಂದು ತನ್ಮಯನಾಗಿರು.

ಜಾಗ್ರತ, ಸ್ವಪ್ನ, ಸುಷುಪ್ತಿ ಎಂಬ ಮೂರವಸ್ಥೆಗಳಲ್ಲಿ ತೋರುವ ಸರ್ವಪದಾರ್ಥವನ್ನೂ, ಜ್ಞಾನಾಜ್ಞೇಯಗಳನ್ನೂ, ಧ್ಯಾನಾಧ್ಯೇಯಗಳನ್ನೂ, ಲಕ್ಷ್ಮ್ಯಾಲಕ್ಷ್ಯಗಳನ್ನೂ, ದೃಶ್ಯಾದೃಶ್ಯಗಳನ್ನೂ, ಊಹಾಪೋಹಗಳನ್ನೂ, ಸರ್ವವನ್ನೂ ಮಿಥ್ಯವೆಂದರಿತು, ಭ್ರಾಂತಿಇಲ್ಲದವನಾಗಿ, ಅಹಂಕಾರ ನಾಶನಾಗಿ ಸರ್ವಸಾಕ್ಷಿಯಾದ ತಾನೇ ಬ್ರಹ್ಮವೆಂದು ಸದಾ ತನ್ನಲ್ಲಿ ತನ್ನನ್ನು ನೋಡುತ್ತಾ ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿ ಬ್ರಹ್ಮಾಕಾರದಿಂದಿರುವವನೇ ಜೀವನುಕ್ತನು.

ಆತ್ಮನು ಬೇರೆ ಪರಬ್ರಹ್ಮವು ಬೇರೆ ಎಂದು ಭೇದ ಎಣಿಸುವವರು ಜನನ ಮರಣಗಳ ಚಕ್ರದಲ್ಲಿ ಸಿಲುಕಿ ಪುನರ್ಜನ್ಮ ಪಡೆಯುವರು. ಸತ್ಯವೇ ಜ್ಞಾನ, ಭ್ರಾಂತಿಯೇ ಅಜ್ಞಾನ. ಇದನ್ನು ಅರಿಯುವುದೇ ಮುಕ್ತಿಗೆ ನಾಂದಿ.

ಈ ಶರೀರದಲ್ಲಿ ಆತ್ಮನು ತನಗೆ ಶರೀರವಿಲ್ಲದೆ ನಾಶರಹಿತನಾಗಿ ವಾಸಿಸುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಈ ಆತ್ಮನೇ ಪರಬ್ರಹ್ಮವು. ಈ ಲೋಕದಲ್ಲಿ, ಈ ಶರೀರದಲ್ಲಿರುವ ಈ ಆತ್ಮನೇ ಆ ಪರಲೋಕದಲ್ಲಿ ಪರಬ್ರಹ್ಮನಾಗಿರುವನು. ಆ ಪರಲೋಕದಲ್ಲಿ ಪರಬ್ರಹ್ಮವೇ ಈ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಈ ಶರೀರದಲ್ಲಿ ಆತ್ಮಸ್ವರೂಪದಿಂದ ನಿವಾಸಿಯಾಗಿರುವನು.

ಬ್ರಹ್ಮಜ್ಞಾನವಿಲ್ಲದೆ ವೃಥಾವಾಗಿ ಮೂಢ ವೈರಾಗ್ಯದಿಂದ ಆಶ್ರಮ ಸನ್ಯಾಸವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ತಾಯಿ, ತಂದೆ, ಪುತ್ರ, ಪುತ್ರಿ, ಗೃಹಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗುವುದು ವೃಥಾವಾಗುವುದು. ಕಾಮಕ್ರೋಧಾದಿಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ತಿರುಗುವವನೇ ಮುಕ್ತನು. ಮಿಕ್ಕ ವೇಷಧಾರಿಗಳಾದ ಸನ್ಯಾಸಿಗಳು ಮುಕ್ತಿಹೊಂದಲಾರರು.

ಜ್ಞಾನ ನಮ್ಮ ಸಂಶಯ, ಭಯ, ಚಿಂತೆಗಳನ್ನು ಪರಿಹಾರ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಜ್ಞಾನಕ್ಕೆ ಪಾಪ ಪರಿಹಾರ ಮಾಡುವ ಶಕ್ತಿಯೂ, ಕರ್ಮ ಬಂಧನವನ್ನು ಕಡಿದು ಹಾಕುವ ಶಕ್ತಿಯೂ ಉಂಟು. ಜ್ಞಾನದಷ್ಟು ಪವಿತ್ರವಾದ ಶುಭಪ್ರದವಾದ ಇದಕ್ಕೆ ಸಮನಾದ ವಿಷಯ ಮತ್ತೊಂದಿಲ್ಲ.

ನೀನು, ಭಗವಂತ ಎರಡೂ ಬೇರೆಯಲ್ಲ. ಈ ದ್ವೈತಭಾವನೆ ಅಸತ್ಯ. ಎಲ್ಲ ಅಖಂಡ. ಏಕ. ಅದೇ ನೀನು. ಅದು ಯಾರು ಹೇಳಿಕೊಡುವಂತದ್ದಲ್ಲ. ನಿನಗೆ ಅದು ದೊರಕಬೇಕು. ಗುರು ಅನುಗ್ರಹವಿದೆ. ನಾನು ಬೇರೆಯಲ್ಲ ನೀನು ಬೇರೆಯಲ್ಲ ನೀನು ನನ್ನ ಅಂಶವೆಂದು ಅರಿತು ನನ್ನನ್ನು ಸೇರುವುದೇ ನಿನ್ನ ಗುರಿಯಾಗಿರಬೇಕು. ಅದೇ ಆತ್ಮಜ್ಞಾನ. ಅದೇ ಬ್ರಹ್ಮಜ್ಞಾನ. ಆತ್ಮ - ಪರಮಾತ್ಮನಲ್ಲಿ ಲೀನವಾಗಿ ಏಕತೆಯನ್ನು ಅನುಭವಿಸಿದರೆ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರ ಉಂಟಾಗುವುದು.

ಮಾನವ ಜನಾಂಗದ ಪುನರುತ್ಥಾನ

ನೀನು ಅದನ್ನು ಅನುಭವಿಸಿ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಆ ಆನಂದವೇ ಅಮೃತ. ಅದೇ ಸತ್ಯ. ಅದೇ ಪರಮ ಸತ್ಯ. ಅದೇ ಪಾರಮಾರ್ಥಿಕ ಸತ್ಯ.

ಆತ್ಮಜ್ಞಾನ ಪಡೆಯದೆ, ಕೇವಲ ಮಾನಸಿಕ ಸಿದ್ಧಿಗಳನ್ನು ಮನಃಪೂರ್ವಕ ಬಯಸುವ ಸಾಧುಗಳಿಗೆ, ಮುನಿಗಳಿಗೆ, ಸಿದ್ಧಿಪುರುಷರುಗಳಿಗೆ ಮಹಾಸಿದ್ಧಿಗಳು ಲಭ್ಯವಾಗಿದ್ದರೂ ಮುಕ್ತಿ ದೊರೆಯಲಿಲ್ಲ. ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರವುಂಟಾಗಲಿಲ್ಲ.

ಏಕೆಂದರೆ ತನ್ನ ಮರೆತು ಜಗಪ್ರತಿಷ್ಠಿತ ಲೌಕಿಕ ಸಿದ್ಧಿಗಳಲ್ಲಿ ಚಿತ್ತವಿಟ್ಟವರು ಪುನರ್ಜನ್ಮಕ್ಕೆ ಬರುವರು. ಕಾರಣ ಸಿದ್ಧಿಗಳಲ್ಲಿ ಎರಡು ವಿಧಗಳು ಇರುವುವು. ಅವು ಮನೋಸಿದ್ಧಿಗಳು ಮತ್ತು ಆತ್ಮಸಿದ್ಧಿ.

ಮನೋಸಿದ್ಧಿಗಳಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕು ವಿಧಗಳಿವೆ. ಆತ್ಮಸಿದ್ಧಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದೇ ವಿಧ. ಆತ್ಮಜ್ಞಾನ ಪಡೆಯದೆ, ಮುಕ್ತಿಯು ದೊರೆಯುವುದಿಲ್ಲ. ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರವುಂಟಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ಸಿದ್ಧಿಗಳ ವಿವರ ಹೀಗಿದೆ.

ಮನೋಸಿದ್ಧಿಗಳಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕು ವಿಧಗಳು

ಉತ್ತಮ ಸಿದ್ಧಿಗಳು, ಮಧ್ಯಮ ಸಿದ್ಧಿಗಳು, ಅಧಮ ಸಿದ್ಧಿಗಳು ಮತ್ತು ಅಧಮಾಧಮ ಸಿದ್ಧಿಗಳು.

ಉತ್ತಮ ಸಿದ್ಧಿಗಳಲ್ಲಿ ಅಣಿಮಾ ಸಿದ್ಧಿ, ಮಾಹಿಮಾಸಿದ್ಧಿ, ಗರಿಮಾ ಸಿದ್ಧಿ, ಲಘಿಮಾ ಸಿದ್ಧಿ, ಪ್ರಾಪ್ತಿ ಸಿದ್ಧಿ, ಪ್ರಾಕಾಂಕ್ಷಾ ಸಿದ್ಧಿ, ಈಶತ್ವ ಸಿದ್ಧಿ, ವಶತ್ವ ಸಿದ್ಧಿ ಈ ಎಂಟು ಉತ್ತಮ ಮನೋಸಿದ್ಧಿಗಳು ಇವೇ ಅಷ್ಟಮಹಾಸಿದ್ಧಿಗಳು.

ಮಧ್ಯಮ ಸಿದ್ಧಿಗಳಲ್ಲಿ ದೂರಶ್ರವಣಸಿದ್ಧಿ, ದೂರದರ್ಶನ ಸಿದ್ಧಿ, ಮನೋವೇಗ ಸಿದ್ಧಿ, ಕಾಮರೂಪ ಸಿದ್ಧಿ, ಪರಕಾಯ ಪ್ರವೇಶ ಸಿದ್ಧಿ, ಸ್ವೇಚ್ಛಾಮರಣಸಿದ್ಧಿ, ಕ್ರೀಡಾಸಿದ್ಧಿ, ಕಾಳಾಸಿದ್ಧಿ, ಅನೂರ್ಮಿಸಿದ್ಧಿ, ಆಜ್ಞಾಸಿದ್ಧಿ. ಈ ಹತ್ತು ಸಿದ್ಧಿಗಳು ಮಧ್ಯಮ ಮನೋಸಿದ್ಧಿಗಳು.

ಅಧಮ ಸಿದ್ಧಿಗಳಲ್ಲಿ ಕಾಲಜ್ಞಾನ ಸಿದ್ಧಿ, ಅಭಾದಿತ ಸಿದ್ಧಿ, ಚಿತ್ತಾಭಿಜ್ಞತೆ ಸಿದ್ಧಿ, ಸಂಭವ ಸಿದ್ಧಿ, ವಿಜಯ ಸಿದ್ಧಿ. ಈ ಐದು ಸಿದ್ಧಿಗಳು ಅಧಮ ಮನೋಸಿದ್ಧಿಗಳು.

ಅಧಮಾಧಮ ಸಿದ್ಧಿಗಳಲ್ಲಿ ಮಾರಣ ಸಿದ್ಧಿಗಳು, ಚಾರಣ ಸಿದ್ಧಿಗಳು, ಮೋಹನ ಸಿದ್ಧಿಗಳು, ಸ್ತಂಭನ ಸಿದ್ಧಿಗಳು, ಉಚ್ಛಾಟನ ಸಿದ್ಧಿಗಳು, ಆಕರ್ಷಣ ಸಿದ್ಧಿಗಳು. ಈ ಆರು ಸಿದ್ಧಿಗಳು ಅಧಮಾಧಮ ಮನೋಸಿದ್ಧಿಗಳು.

ಉತ್ತಮ ಮನೋಸಿದ್ಧಿಗಳಲ್ಲಿ

ಅಣಿಮಾದಿ ಸಿದ್ಧಿ - ಅಂದರೆ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಅಣುವಿನಂತೆ ತಿರುಗುವುದು. ಸೂಕ್ಷ್ಮ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಅಣುವಿನಂತೆ ಸಣ್ಣವನಾಗಿ ಗುಹೆ, ಕೊಳ, ಗಿಡದ ಪೊದರು, ಗವಾಕ್ಷಿ, ಕಿವಿ, ಬಾಯಿ ಮೂಗು ಮುಂತಾದ ನವದ್ವಾರ ರಂಧ್ರಗಳಲ್ಲಿ ತಾನು ಹೋಗಿಬರುವುದೇ ಅಣಿಮಾದಿ ಸಿದ್ಧಿ.

ಮಹಿಮಾ ಸಿದ್ಧಿ - ಅಂದರೆ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ತೋರಿಸುವುದು. ಎಮ್ಮೆ ಹೋಗಿ ಆಕಳಾಗುವುದು, ಸ್ತ್ರೀ ಬದಲು ಪುರುಷನಾಗುವುದು. ಈ ರೀತಿ ನಾನಾ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ತೋರಿಸುವುದೇ ಮಹಿಮಾ ಸಿದ್ಧಿ.

ಗರಿಮಾ ಸಿದ್ಧಿ - ಅಂದರೆ ಭೂಮಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಭಾರವುಳ್ಳವನಾಗುವುದು. ಗಿರಿಗಳಿಗಿಂತಲೂ ತಾನು ಅಧಿಕ ಭಾರವುಳ್ಳವನಾಗುವುದು. ಶತಕೋಟಿ ಕಬ್ಬಿಣ ಸರಪಳಿಯನ್ನು ಎಳೆಯುವುದು.

ಲಘಿಮಾ ಸಿದ್ಧಿ - ಅಂದರೆ ಲಘುವಾಗಿ ಮೇಲೆ ಹಾರುವುದು. ಮಾರುತಿಯಂತೆ ಸಮುದ್ರದ ಮೇಲೆ ಹಾರುವುದು. ನೆಗೆಯಲಿಕ್ಕೆ ಬಾರದ ವಸ್ತುವನ್ನು ಆಕಾಶಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುವುದು. ವೈಕುಂಠ, ಧೃವ ಲೋಕಗಳಲ್ಲಿ ತಿರುಗುವುದು.

ಪ್ರಾಪ್ತಿ ಸಿದ್ಧಿ - ಅಂದರೆ ತಾನು ಇಚ್ಛಿಸಿದ್ದು ದೊರಕುವುದು. ಎಲ್ಲಿ ಬೇಕಾದರಲ್ಲಿ ಮೃಷ್ಟಾನ್ನ, ಭಕ್ಷ್ಯಾದಿಗಳನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡುವುದು. ಮೃಷ್ಟಾನ್ನ, ಭಕ್ಷ್ಯಾದಿಗಳನ್ನು ಪ್ರಾಪ್ತಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಇಹಲೋಕದವರಿಗೆ ಬಡಿಸುವುದು, ಇಂದ್ರನ ಮತ್ತು ಶಿವನ ಸಭೆಗಳಿಗೆ ತಾನು ಇಲ್ಲಿಂದ ಹೋಗಿ ಇಳಿಯುವುದು.

ಪ್ರಾಕಾಂಕ್ಷಾ ಸಿದ್ಧಿ - ಅಂದರೆ ಯಾರಾದರೂ ಬಯಸಿದ ಯಾವ ಪದವಿಯನ್ನಾದರೂ ಕೊಡುವುದು. ಪರರು ಬೇಡಿದ ರಾಜ್ಯ, ಸ್ವರ್ಗ, ಮಂತ್ರಿಪದವಿ, ದ್ರವ್ಯ, ನ್ಯಾಯಗಳಲ್ಲಿ (ಕೋರ್ಟಿನ) ಜಯ ಕೊಡುವುದು. ಆಯಸ್ಸು, ಸೌಂದರ್ಯ, ಬಹುಬಗೆಯ ಕಲೆ, ವಿಜ್ಞಾನ ಮುಂತಾದವುಗಳನ್ನು ಬಯಸಿದವರಿಗೆ ಕೊಡುವುದು.

ಈಶತ್ವ ಸಿದ್ಧಿ - ಅಂದರೆ ಪ್ರಭುತ್ವ ಪಡೆಯುವುದು. ತಾನೇ ಬ್ರಹ್ಮ ವಿಷ್ಣು, ಮಹೇಶ್ವರ, ಇಂದ್ರ, ಅಗ್ನಿ, ನೈರುತ್ಯ ಮುಂತಾದ ಸಮಸ್ತ ದೇವರು ಆಗುವುದು.

ವಶತ್ವ ಸಿದ್ಧಿ - ಅಂದರೆ ತಾನು ಸರ್ವವನ್ನು ಸ್ವಾಧೀನಪಡಿಸಿಕೊಂಡು ವಶವರ್ತಿಯಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು. ಬ್ರಹ್ಮ ವಿಷ್ಣು, ಮಹೇಶ್ವರ, ಇಂದ್ರಾದಿ ದೇವತೆಗಳು ಮತ್ತು ಸರಸ್ವತಿ, ಲಕ್ಷ್ಮಿ, ಪಾರ್ವತಿ ಮುಂತಾದ ದೇವತೆಗಳನ್ನು, ಮೃಗ, ಪಕ್ಷಿ, ಜಲಚರ ಮುಂತಾದವುಗಳನ್ನು ತನ್ನ ವಶವರ್ತಿಯಾಗಿ ಮಾಡುವುದೇ ವಶತ್ವಸಿದ್ಧಿ.

ಈ ಎಂಟು ಅಷ್ಟಮಹಾಸಿದ್ಧಿಗಳು, ಉತ್ತಮ ಮನೋಸಿದ್ಧಿಗಳು. ಈ ಅಷ್ಟಮಾ ಸಿದ್ಧಿಗಳು ಶುದ್ಧ ಬ್ರಹ್ಮನ ಸನ್ನಿಧಿಯಲ್ಲಿರುವುವು.

ಮಧ್ಯಮ ಸಿದ್ಧಿಗಳಲ್ಲಿ

ದೂರಶ್ರವಣ ಸಿದ್ಧಿ - ಅಂದರೆ ಬೇರೆ ಕಡೆ, ದೂರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವ ಸುದ್ದಿಯು ತನಗಿಲ್ಲಿಯೇ ಅರಿಕೆಯಾಗುವುದು. ದೂರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಆಡುವ ಮಾತನ್ನು ತಾನಿದ್ದಲ್ಲಿ ಕೇಳುವುದು. ಅಂದರೆ ಅನ್ಯರ ಸುಖದುಃಖದ ವಾರ್ತೆಗಳು, ರೋಷ, ವೇಷ,

ಮಂತ್ರ, ಶಾಸ್ತ್ರ, ತತ್ವಗಳ ನುಡಿಗಳು ತನಗೆ ದೂರದಿಂದ ರೇಡಿಯೋದಂತೆ ಕೇಳಿಬರುವುದು.

ದೂರದರ್ಶನ ಸಿದ್ಧಿ - ಅಂದರೆ ಬೇರೆ ಕಡೆ ನಡೆಯುವ ದೃಶ್ಯಗಳೆಲ್ಲ ತನ್ನ ಕಣ್ಣೆದುರಿಗೇನೇ ಇರುವಂತೆ ಕಾಣುವುದು. ತನಗೆ ಬಹುದೂರದಲ್ಲಿರುವ ಊರು, ಕಾಡು, ತೀರ್ಥಕ್ಷೇತ್ರ, ಸುಖ-ದುಃಖದ ಪ್ರಸಂಗಗಳನ್ನು ಇಲ್ಲಿಂದಲೇ ಕಾಣುವುದು ದೂರದರ್ಶನ ಸಿದ್ಧಿ.

ಕಾಮರೂಪ ಸಿದ್ಧಿ - ಅಂದರೆ ತನ್ನ ಇಷ್ಟಬಂದ ರೂಪವನ್ನು ಧರಿಸುವುದೇ ಕಾಮರೂಪ ಸಿದ್ಧಿ. ಹಾವು, ಚೇಳು, ಹುಲಿ, ಕರಡಿಗಳ ರೂಪಧಾರಣೆ ಮಾಡುವುದು ಹಾಗೂ ಮುದುಕನು ಹುಡುಗನಾಗುವುದು ಇಲ್ಲವೆ ಹುಡುಗನು ಮುದುಕನಾಗುವುದು.

ಕ್ರೀಡಾ ಸಿದ್ಧಿ - ಅಂದರೆ ತಾನು ಹಂದಿ, ಹುಲಿ, ಕರಡಿ, ಕಪಿ ಮುಂತಾದ ನಾನಾ ಪ್ರಾಣಿಗಳ ರೂಪಗಳನ್ನು ಧರಿಸಿ ಪುಷ್ಕರಣಿ, ಗೋಪುರ, ಅಡವಿಗಳಲ್ಲಿ ಅಡಗಿಕೊಂಡು ತನ್ನ ಸೌಭಾಗ್ಯ ಸತಿಯೊಡನೆ ಸುಖ ಅನುಭವಿಸುತ್ತ ಕ್ರೀಡಿಸುವುದು.

ಕಳಾ ಸಿದ್ಧಿ - ಕಳೆ ಅಂದರೆ ತಾನು ಬಹಳ ತೇಜಸ್ವಿನಿಂದ ಹೊಳೆಯುವುದು. ತನ್ನ ಕೈ, ಕಾಲು, ಮುಖ ಮುಂತಾದ ಅವಯವಗಳು ಸೂರ್ಯ ಚಂದ್ರ ನಕ್ಷತ್ರಗಳ ಕಾಂತಿಯಂತೆ ಹೊಳೆಯುವಂತೆ ಮಾಡುವುದೇ ಕಳಾ ಸಿದ್ಧಿ.

ಮನೋವೇಗ ಸಿದ್ಧಿ - ಎಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಬೇಕೆಂದು ಬಯಸಿದರೆ ಆ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ನೆನದ ಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ಕರೆದೊಯ್ದು ಬಿಡುವುದೇ ಮನೋವೇಗ ಸಿದ್ಧಿ. ಅಂದರೆ ನೆನಪು ಆದ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ತಾನು ಮನೋವೇಗದಿಂದ ಹೋಗುವುದು. ಕಾಶಿ, ಕೈಲಾಸ, ವೈಕುಂಠ, ಮುನಿಗಳ ಲೋಕಗಳಿಗೆ ನೆನೆದಾಕ್ಷಣ ಹೋಗುವುದು.

ಪರಕಾಯ ಪ್ರವೇಶ ಸಿದ್ಧಿ - ಅಂದರೆ ತಾನೇ, ಬೇರೆ ಮನುಷ್ಯರು, ಪಶುಗಳು, ಕಪಿಗಳು, ಹಾವುಗಳು, ಕ್ರಿಮಿಗಳು, ದೇವತೆಗಳು, ರಾಕ್ಷಸರು ಮುಂತಾದವರ ದೇಹಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶಿಸಿ ಅವುಗಳ ಸ್ವಭಾವದಂತೆ ಸಹಜವಾಗಿ ವರ್ತಿಸುವುದೇ ಪರಕಾಯ ಪ್ರವೇಶ ಸಿದ್ಧಿ.

ಸ್ವೇಚ್ಛಾ ಮರಣ ಸಿದ್ಧಿ - ಅಂದರೆ ತನ್ನಿಚ್ಛೆಯಂತೆ ತನಗೆ ಬೇಕಾದ ಯಾವ ಕಾಲದಲ್ಲಿಯಾದರೂ ಸಾಯುವುದು. ಇಚ್ಛೆ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಯುಗಯುಗಗಳ ತನಕ ಸಾಯದೆ ಇರುವುದು. ಅಂದರೆ ಎಷ್ಟೋ ಅವತಾರಗಳು ಗತಿಸಿದರೂ ಪ್ರಳಯ ಕಾಲದವರೆಗೆ ಬದುಕಿರುವ ಇಚ್ಛೆ.

ಆಜ್ಞಾ ಸಿದ್ಧಿ - ಅಂದರೆ ಜಗತ್ತೆಲ್ಲವೂ ತನ್ನಾಜ್ಞೆಯಂತೆ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳುವಷ್ಟು ಶಕ್ತಿ ಸಂಪಾದನೆ ಮಾಡುವುದು. ಮೂರು ಲೋಕಗಳು, ನದಿಗಳು, ಪರ್ವತಗಳು, ಸಾಗರಗಳು, ಪಂಚಭೂತಗಳು, ಇಂದ್ರಾದಿ ದೇವತೆಗಳು ತನ್ನಾಜ್ಞೆಯಂತೆ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಸರ್ವಜ್ಞತೆ ಪಡೆಯುವುದು ಆಜ್ಞಾ ಸಿದ್ಧಿ.

ಅನೂರ್ಮಿ ಸಿದ್ಧಿ - ಊರ್ಮಿ ಅಂದರೆ ಕಷ್ಟ, ಕ್ಲೇಶ, ಇದಾಗದಂತೆ ಮಾಡುವುದು. ಹಸಿವಿನಲ್ಲಿ ಇದ್ದವನಿಗೆ ಹಸಿವು ಆಗದಂತೆ ಮಾಡುವುದು. ಬಾಯಾರಿಕೆ ಇದ್ದವನಿಗೆ ಬಾಯಾರಿಕೆ ಆಗದಂತೆ ಮಾಡುವುದು. ದುಃಖ ಇದ್ದವನಿಗೆ ಶೋಕ ಆಗದಂತೆ ಮಾಡುವುದು. ಮೋಹಿಸದೆ ಇದ್ದವನಿಗೆ ಮೋಹಿಸುವಂತೆ ಮಾಡುವುದು. ಕೊಂದುಬಿಟ್ಟರೂ ಸಾಯದಂತೆ ಮಾಡುವುದು.

ಈ ಹತ್ತು ಸಿದ್ಧಿಗಳು ಮಧ್ಯಮ ಮನೋಸಿದ್ಧಿಗಳು.

ಅಧಮ ಸಿದ್ಧಿಗಳಲ್ಲಿ

ಕಾಲಜ್ಞಾನ ಸಿದ್ಧಿ - ಅಂದರೆ ಭೂತ, ವರ್ತಮಾನ, ಭವಿಷ್ಯಗಳನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ಸ್ವಲ್ಪವೂ ತಪ್ಪಿಲ್ಲದೆ ಹೇಳುವುದೇ ಕಾಲಜ್ಞಾನ ಸಿದ್ಧಿ.

ವಿಜಯ ಸಿದ್ಧಿ - ಅಂದರೆ ವಿವಿಧಶಾಸ್ತ್ರಗಳಲ್ಲಿಯೂ, ಸರ್ವವಿದ್ಯೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ವಾಗ್ವಾದದಲ್ಲಿ ಯಾರಿಗೂ ಸೋಲದೆ, ಅನ್ಯರನ್ನು ಸೋಲಿಸಿ ತಾನು ಜಯಗಳಿಸುವುದೇ ವಿಜಯ ಸಿದ್ಧಿ.

ಚಿತ್ತಾಭಿಜ್ಞತೆ ಸಿದ್ಧಿ - ಅಂದರೆ ಬೇರೆಯವರ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಇರುವುದನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡು, ಅವರು ನೋಡಿದ್ದನ್ನು, ಅವರ ಮನದಲ್ಲಿದ್ದ ಸುಖದುಃಖಗಳನ್ನು ತಾನೇ ಅರಿತು ಸ್ವಲ್ಪವೂ ತಪ್ಪಿಲ್ಲದೆ ಅವರಿಗೆ ಹೇಳುವುದೇ ಚಿತ್ತಾಭಿಜ್ಞತೆ ಸಿದ್ಧಿ.

ಅಬಾಧಕ ಸಿದ್ಧಿ - ಅಂದರೆ ಸುಖದುಃಖಾದಿ ದ್ವಂದ್ವಗಳಲ್ಲಿ, ಮೃದು-ಕಠಿಣ ಮಾತುಗಳಲ್ಲಿ, ನೀರು-ಬೆಂಕಿಗಳಲ್ಲಿ ಬಾಧೆಯನ್ನು ಹೊಂದದೆ ಇರುವುದೇ ಅಬಾಧಕ ಸಿದ್ಧಿ.

ಸ್ತಂಭನ ಸಿದ್ಧಿ - ಅಗ್ನಿಸ್ತಂಭನ ಅಂದರೆ ಬೆಂಕಿಯ ರುಳವನ್ನು ನಿರ್ವಿಘ್ನ ಮಾಡುವುದು, ವಾಯುಸ್ತಂಭನ ಅಂದರೆ ಗಾಳಿಯನ್ನು ತಡೆಯುವುದು, ಜಲಸ್ತಂಭನ ಅಂದರೆ ನೀರನ್ನು ಅಡ್ಡಿಮಾಡಿ ಹರಿಯದಂತೆ ತಡೆಯುವುದು, ನೀರ ಮೇಲೆ ನಡೆಯುವುದು ಇವೇ ಮೊದಲಾದವು ಸ್ತಂಭನ ಸಿದ್ಧಿಗಳು.

ಈ ಐದು ಸಿದ್ಧಿಗಳು ಅಧಮ ಮನೋಸಿದ್ಧಿಗಳು. ಬುದ್ಧಿವಂತರಿಗೆ ಈ ಐದು ಅಧಮಸಿದ್ಧಿಗಳು ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗಬಹುದು.

ಅಧಮಾಧಮ ಸಿದ್ಧಿಗಳಲ್ಲಿ

ಮಾರಣ ಸಿದ್ಧಿ - ಯಾವ ಕ್ರಿಯೆಯಿಂದ ಯಾವುದೇ ಜೀವಿಯ ಪ್ರಾಣ ನಾಶವಾಗಲ್ಪಡುವುದೋ ಅದಕ್ಕೆ 'ಮಾರಣ' ವೆಂದು ಹೆಸರು.

ಮಾಟ, ಮಂತ್ರಗಳ ಮೂಲಕ ಬೇರೆ ಮನುಷ್ಯರು, ಪ್ರಾಣಿಗಳು ಮರಣ ಹೊಂದುವಂತೆ ಮಾಡಿಸುವ ಮಾನಸಿಕ ಕ್ರಿಯಾ ಸಾಮರ್ಥ್ಯಕ್ಕೆ ಮಾರಣ ಸಿದ್ಧಿಗಳು ಎಂದು ಹೆಸರು.

ವಿದ್ವೇಷಣ ಸಿದ್ಧಿ - ಯಾವ ಕ್ರಿಯೆಯಿಂದ ಇಬ್ಬರು ಮಿತ್ರರಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ಬಂಧುಗಳಲ್ಲಿ ವೈರವನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡಲಾಗುವುದೋ ಅದಕ್ಕೆ 'ವಿದ್ವೇಷಣ' ವೆಂದು ಹೆಸರು.

ಮಾಟ, ಮಂತ್ರಗಳ ಮೂಲಕ ಬೇರೆ ಇಬ್ಬರು ಮಿತ್ರರಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ಬಂಧುಗಳಲ್ಲಿ ವೈರವನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡಲಾಗುವುದೋ ಅಂತಹ ಮಾನಸಿಕ ಕ್ರಿಯಾ ಸಾಮರ್ಥ್ಯಕ್ಕೆ ವಿದ್ವೇಷಣ ಸಿದ್ಧಿಗಳು ಎಂದು ಹೆಸರು.

ಮೋಹನ ಸಿದ್ಧಿ - ಯಾವ ಕ್ರಿಯೆಯಿಂದ ಯಾವುದೇ ಸ್ತ್ರೀ-ಪುರುಷರನ್ನು ಮೋಹಿಸುವಂತೆ ಮರಳುಮಾಡಲಾಗುವುದೋ ಅದಕ್ಕೆ 'ಮೋಹನ' ವೆಂದು ಹೆಸರು.

ಮಾಟ, ಮಂತ್ರಗಳ ಮೂಲಕ ಬೇರೆ ಸ್ತ್ರೀ - ಪುರುಷರನ್ನು ಮೋಹಿಸುವಂತೆ ಮರಳುಮಾಡಲಾಗುವುದೋ ಅಂತಹ ಮಾನಸಿಕ ಕ್ರಿಯಾ ಸಾಮರ್ಥ್ಯಕ್ಕೆ ಮೋಹನ ಸಿದ್ಧಿಗಳು ಎಂದು ಹೆಸರು.

ಸ್ತಂಭನ ಸಿದ್ಧಿ - ಯಾವ ಕ್ರಿಯೆಯಿಂದ ಸಮಸ್ತ ಜೀವರಾಶಿಗಳನ್ನು ಸ್ತಬ್ಧವಾಗಿ ನಿಲ್ಲಿಸಲಾಗುವುದೋ ಅದಕ್ಕೆ 'ಸ್ತಂಭನ' ವೆಂದು ಹೆಸರು.

ಮಾಟ, ಮಂತ್ರಗಳ ಮೂಲಕ ಬೇರೆ ಸ್ತ್ರೀ - ಪುರುಷರು ಬಾಯಿತೆರೆಯದಂತೆ ಮರಳುಮಾಡಲಾಗುವುದೋ ಅಂತಹ ಮಾನಸಿಕ ಕ್ರಿಯಾ ಸಾಮರ್ಥ್ಯಕ್ಕೆ ಸ್ತಂಭನ ಸಿದ್ಧಿಗಳು ಎಂದು ಹೆಸರು.

ಉಚ್ಚಾಟನ ಸಿದ್ಧಿ - ಯಾವ ಕ್ರಿಯೆಯಿಂದ ಯಾವುದೇ ಸ್ತ್ರೀ - ಪುರುಷರನ್ನು ತನ್ನ ಮನೆ, ದೇಶ, ಸ್ಥಾನಗಳಿಂದ ದೂರಮಾಡಲಾಗುವುದೋ ಅದಕ್ಕೆ 'ಉಚ್ಚಾಟನ' ವೆಂದು ಹೆಸರು.

ಮಾಟ, ಮಂತ್ರಗಳ ಮೂಲಕ ಬೇರೆ ಸ್ತ್ರೀ - ಪುರುಷರ ಮನೆ, ದೇಶ, ಸ್ಥಾನಗಳಿಂದ ದೂರಮಾಡಲಾಗುವುದೋ ಅಂತಹ ಮಾನಸಿಕ ಕ್ರಿಯಾ ಸಾಮರ್ಥ್ಯಕ್ಕೆ ಉಚ್ಚಾಟನ ಸಿದ್ಧಿಗಳು ಎಂದು ಹೆಸರು.

ಆಕರ್ಷಣ ಸಿದ್ಧಿ - ಯಾವ ಕ್ರಿಯೆಯಿಂದ ಯಾವುದೇ ಪ್ರಾಣಿ, ಪಕ್ಷಿ, ಮನುಷ್ಯರನ್ನು ತನ್ನ ಹತ್ತಿರ ಬರುವಂತೆ ಮಾಡಲಾಗುವುದೋ ಅದಕ್ಕೆ 'ಆಕರ್ಷಣ' ವೆಂದು ಹೆಸರು.

ಮಾಟ, ಮಂತ್ರಗಳ ಮೂಲಕ ಯಾವುದೇ ಪ್ರಾಣಿ, ಪಕ್ಷಿ, ಮನುಷ್ಯರನ್ನು ತನ್ನ ಹತ್ತಿರ ಬರುವಂತೆ ಆಕರ್ಷಣ ಮಾಡಲಾಗುವುದೋ ಅಂತಹ ಮಾನಸಿಕ ಕ್ರಿಯಾ ಸಾಮರ್ಥ್ಯಕ್ಕೆ ಆಕರ್ಷಣ ಸಿದ್ಧಿಗಳು ಎಂದು ಹೆಸರು.

ಈ ಆರು ಸಿದ್ಧಿಗಳು ಅಧಮಾಧಮ ಮನೋಸಿದ್ಧಿಗಳು.

ಇಂತಹ ಜಗಪ್ರತಿಷ್ಠಿತ ಲೌಕಿಕ ಮನೋಸಿದ್ಧಿಗಳನ್ನು ಬಯಸುವ ಅನೇಕ ಸಿದ್ಧಿಪುರುಷರುಗಳು, ಸಾಧುಗಳು, ಋಷಿಗಳು, ಸಂತರು, ಮುನಿಗಳು, ಮಹಾತ್ಮರುಗಳು ಮಹಾಸಿದ್ಧಿಗಳಿದ್ದರೂ ಅವರು ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರ ಹೊಂದಲಿಲ್ಲ. ಮುಕ್ತಿಯನ್ನು ಅವರು ಪಡೆಯಲಿಲ್ಲ.

ತನ್ನ ಮರೆತು ಜಗತ್ಪ್ರತಿಷ್ಠಿತ ಲೌಕಿಕ ಮನೋಸಿದ್ಧಿಗಳಲ್ಲಿ ಚಿತ್ತವಿಟ್ಟವರು ಮತ್ತೆ ಪುನರ್ಜನ್ಮಕ್ಕೆ ಬರುವರು.

ಉದಾಹರಣೆಗೆ

ವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರನು ವಶಿಷ್ಠರಿಗೆ ನಿರರ್ಥಕವಾಗಿ ಉಪದ್ರವಕೊಟ್ಟು ತನ್ನ ಗರ್ವವನ್ನೇ ಪ್ರದರ್ಶಿಸಿದನು.

ಆಗಸ್ಯ ಮುನಿಗಳು ಸಮುದ್ರವನ್ನೇ ಕುಡಿದು ಅಪಕೀರ್ತಿಗೆ ಗುರಿಯಾದರು.

ಕಾರ್ತವೀರ್ಯನು ಕಾಮಧೇನುವನ್ನು ಜಮದಗ್ನಿಯ ತಪೋವನದಿಂದ ತಂದು ಕ್ಷಾಮಕಾಲ ನಿವಾರಿಸಲೆತ್ತಿಸಿದನು. ಆದರೆ ಋಷಿಯ ಕೋಪಾಂಗಿಗೆ ತಾನು ತನ್ನ ಸಾವಿರ ಮಕ್ಕಳೊಂದಿಗೆ ಸುಟ್ಟು ಬೂದಿಯಾದನು.

ಆತ್ಮಸಿದ್ಧಿ ಒಂದೇ ಒಂದು

ಇದು ದಿವ್ಯ ಆತ್ಮಜ್ಞಾನ. ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರ ಸಿದ್ಧಿ. ದಿವ್ಯ ಆತ್ಮ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರ ಸಿದ್ಧಿ ಅಂದರೆ ತನ್ನ ಇರುವಿನ ಅರಿವಿನ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರ.

ಈ ದಿವ್ಯ ಆತ್ಮ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರ ಸಿದ್ಧಿ ನಾಲ್ಕು ಪ್ರಕಾರವಾಗಿ ಫಲಿಸುವುದು.

ಅವುಗಳೇ ಸಾಲೋಕ್ಯ, ಸಾಮೀಪ್ಯ, ಸಾರೂಪ್ಯ, ಸಾಯುಜ್ಯವೆಂಬ ಪರಮಶ್ರೇಷ್ಠ ಪುರುಷಾರ್ಥಗಳು.

ಪರಮಪುರುಷನಾದ ಭಗವಂತನ ಗುರುಪಾದಸೇವೆಯಲ್ಲಿ ಸದಾಕಾಲ ನಿರತನಾಗಿದ್ದರೆ ಸಾಲೋಕ್ಯ ಪಾಪ್ತಿಯಾಗುವುದು.

ಸಾಲೋಕ್ಯ ಪ್ರಾಪ್ತಿಯಾಗಿ ಅವರಿಗೆ ಸದಾಕಾಲ ಶ್ರೀಗುರುವಚನೋಪದೇಶದಲ್ಲಿ ನಂಬಿಕೆಯುಂಟಾದಾಗ ಸಾಮೀಪ್ಯ ಪ್ರಾಪ್ತಿಯಾಗುವುದು.

ಸಾಮೀಪ್ಯ ಪ್ರಾಪ್ತಿಯಾಗಿ ಭಗವಂತನ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ತದೇಕವಾಗಿ ಅವರು ಸದಾಕಾಲ ಧ್ಯಾನಮಾಡುವುದರಿಂದ ಸಾರೂಪ್ಯ ಪ್ರಾಪ್ತಿಯಾಗುವುದು.

ಆಗ ನಾನಾರೆಂದು ವಿಚಾರಿಸಲು, ಚತುರ್ಭುಜನು, ಕೈಗಳಲ್ಲಿ ಶಂಖ, ಸುದರ್ಶನ ಚಕ್ರಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದ ಪೀತಾಂಬರವುಳ್ಳ ಶ್ರೀ ಮಹಾವಿಷ್ಣು ಭಗವಂತನ

ಪ್ರತಿಬಿಂಬ ತಾನಿರುವನು. ಶ್ರೀ ಮಹಾವಿಷ್ಣು ಭಗವಂತನ ಶಿರ, ಕರ, ಕಣ್ಣು, ಕೈ-ಬಾಯಿ ನಡೆ-ನುಡಿ, ಒಟ್ಟಾರೆ ಅವನ ವಿರಾಟ ದೇಹವೆಲ್ಲವೂ ತನ್ನದೆಂದು ನಿಸ್ಸಂದೇಹವಾಗಿ ತಿಳಿದು ಆ ಪರಮಪುರುಷನಿಗೂ ಮತ್ತು ತನಗೂ ಏನೊಂದು ಭೇದವನ್ನು ಕಾಣದಿರುವುದೇ ಸಾರೂಪ್ಯ ಎನಿಸುವುದು.

ಇದೇ ತನ್ನ ಪರಮಾತ್ಮಪ್ರತಿಬಿಂಬ ಸ್ವರೂಪ ಜ್ಞಾನವೆಂಬ ಸಾರೂಪ್ಯ ಆತ್ಮ ಸಿದ್ಧಿ.

ಸಾರೂಪ್ಯ ಪ್ರಾಪ್ತಿಯಾಗಿ ಈ ಸಾರೂಪ್ಯದಲ್ಲೇ ತನ್ನ ಭಾವವನ್ನು ದಾಟಿ ತನ್ನ ನಿಜವಾದ ಅಖಂಡ, ಅನಂತ, ಸಚ್ಚಿದಾನಂದ, ಸತ್ಯಜ್ಞಾನ ಪರಬ್ರಹ್ಮಸ್ವರೂಪ ಜ್ಞಾನದಲ್ಲಿ ಸಮಿಲನವಾಗಿ ಲೀನವಾಗಿ ಹೋಗುವುದೇ ಸಾಯುಜ್ಯ ಆತ್ಮ ಸಿದ್ಧಿ.

ಇದೇ ಪರಮ ಸಿದ್ಧಿಯಾದ ಪರಬ್ರಹ್ಮ ಸಿದ್ಧಿ. ಇದೇ ಸಿದ್ಧಿಗಳಲ್ಲಿ ನಿಜವಾದ ಉತ್ತಮೋತ್ತಮ ಸಿದ್ಧಿ. ಇದೇ ರಾಜಯೋಗ ಸಿದ್ಧಿ. ಇದೇ ಕೈವಲ್ಯ.”

ಈ ರೀತಿ ಭಗವಂತನಿಂದ ನನಗೆ ಅಂತರ್ವಾಣಿ, ಅಂತರ್ದರ್ಶನಗಳ ಸಹಾಯದಿಂದ ಪರಿಪೂರ್ಣ ಆತ್ಮಬೋಧೆಯಾಗಿ, ಸಾಕ್ಷಾತ್ ಪರಬ್ರಹ್ಮ ಸಿದ್ಧಿ ಅಂದರೆ ದಿವ್ಯ ಆತ್ಮ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರ ಸಿದ್ಧಿ ಅಂದರೆ ನನ್ನ ಅರುವಿನ ಇರುವಿನಲ್ಲಿ ಪೀತಾಂಬರವುಳ್ಳ ಚತುರ್ಭುಜ ಶ್ರೀ ವಿಷ್ಣು ಭಗವಂತ ಕರಗಳಲ್ಲಿ ಶಂಬಿ, ಸುದರ್ಶನ ಚಕ್ರಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದು ನಾನೇ ಭಗವಂತನ ಪ್ರತಿಬಿಂಬವಾಗಿರುವ ಸಾರೂಪ್ಯ ಆತ್ಮ ಸಿದ್ಧಿಯ ಅನುಭವ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರ ಗೋಚರಿಸಿತು.

ಆಗ ನನ್ನ ಆತ್ಮಜ್ಞಾನದಲ್ಲಿ ದಿವ್ಯ ಆತ್ಮಜ್ಞಾನದ ಬೆಳಕು ಹರಡಿತು. ಪರಬ್ರಹ್ಮಾನಂದದಲ್ಲಿ ಮಗ್ನನಾಗಿ ಬದುಕಿನ ಮಧುರಾಮೃತವಾದ ಆನಂದದಲ್ಲಿ ತಲ್ಲೀನನಾದೆ. ನನ್ನ ಚೇತನವೆಲ್ಲ ಹೊತ್ತಿಕೊಂಡಂತೆ ಪ್ರಜ್ವಲಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಆಗ ನನ್ನಲ್ಲಿದ್ದ ಸ್ವಯಂ ಜ್ಯೋತಿಯು ತನ್ನನ್ನು ತಾನೇ ಹೊತ್ತಿಕೊಂಡಂತೆ ಉರಿಯುತ್ತಿತ್ತು. ಜ್ವಾಲಾಮಯವಾಗಿತ್ತು. ಆಗ ಆತ್ಮದ ಅಮೃತತ್ವದ ಭಾವವನ್ನು ನಾನು ಆಶ್ರಯಿಸಿದ್ದೆನು.

ಭಕ್ತಿ ಅಲೆಅಲೆಯಾಗಿ ಚಿಮ್ಮಿ ಕಂಪಿಸುತ್ತ ಪುಳಕಿಸುತ್ತ ಆನಂದ ಸುಧೆಯ ಸವಿ ತಲೆಗೇರಲು ಆನಂದ ಬಾಷ್ಪ ಸುರಿದು ನಾನು ಪರವಶನಾದೆನು. ಭಕ್ತಿಯ ಭರದಲ್ಲಿ ಈ ಲೋಕದ ಅರಿವು ಅಳಿದು ಆನಂದದ ಕಡಲಿನಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸು ತೇಲುತ್ತಿತ್ತು.

ನನ್ನ ಮುಖ ಕಮಲವು ಮಳೆಯ ಧಾರೆಯಂತೆ ದಯಾರಸವನ್ನು ಧಾರೆ ಧಾರೆಯಾಗಿ ಸುರಿಸುತ್ತಲೇ ಇತ್ತು. ಆಗ ನಾನು ಹರ್ಷ ಸಾಗರದಲ್ಲಿ ಓಲಾಡಿ, ತೇಲಾಡಿ ಮುಳುಗಾಡುತ್ತಿದ್ದೆನು. ನನ್ನ ಹೃದಯ ಮಾನಸ ಸರೋವರದಿಂದ ಹೊಸದಾಗಿ ಹೊರಹೊಮ್ಮಿದ್ದ ಆನಂದ ಗಂಗೆ ಪ್ರವಾಹವಾಗಿ ಉಕ್ಕಿ ಹರಿಯುವಂತಿತ್ತು.

ಈ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರವಾಗುತ್ತಲೇ ನಾನು ಆನಂದಾತಿರೇಕದಿಂದ ಮೈ ಮರೆತೆ. ಸೃಷ್ಟಿ ಒಂದು ಲೀಲೆ. ಈ ಜಗತ್ತೇ ನಾಟಕರಂಗ, ಜೀವಿಗಳೆಲ್ಲ ಆ ಲೀಲಾ ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಪಾತ್ರಧಾರಿಗಳು. ಜಗತ್ತಿನ ಜಡತೆಯೂ ಸ್ಥೂಲತೆಯೂ ವಾಸ್ತವತೆಯೂ ಕನಸಿನಂತೆ, ಮಿಥ್ಯವಾಗಿ ತೋರಿದುವು. ಇಂದ್ರಿಯಗಳಿಗೆ ಗೋಚರವಾಗುವುದಕ್ಕಾಗಿ ವೇಷ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಸಮುದ್ರದ ತರಂಗಗಳಾಗಿ ಕಂಡವು.

ಆ ದಿನದಿಂದ ಯಾವುದೋ ಒಂದು ತತ್ವ, ಯಾವುದೋ ಒಂದು ಸೂಕ್ಷ್ಮ ನನಗೆ ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಜೊತೆಗೆ ಅರ್ಥದ ಗೂಢಾರ್ಥದ ಅರಿವು ಬರುತ್ತಿತ್ತು. ಇಡೀ ಪ್ರಪಂಚಕ್ಕೆ ಅನ್ವಯಿಸಬಹುದಾದ ಯಾವುದೋ ಒಂದು ಅನ್ಯೋನ್ಯ ಸಂಬಂಧ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ನನಗೆ ಗೋಚರಿಸುತ್ತಿತ್ತು.

ಪರಮಾತ್ಮನು ಅದ್ವೈತ ರೂಪಿ, ದ್ವೈತ ರೂಪಿ, ವಿಶಿಷ್ಟಾ ದ್ವೈತಸ್ವರೂಪಿಯಾಗಿ ಮೆರೆಯುವ ಏಕಮೇವಾದ್ವಿತೀಯವಾದ ವಿಶ್ವಚೇತನಾಸ್ವರೂಪನೆಂಬ ಸ್ಪಷ್ಟ ಅಭಿಪ್ರಾಯಕ್ಕೆ ನಾನು ಬಂದೆ.

ಆಯಾ ಮತದಾರ್ಥನಿಕರ, ಸಾಧೂ ಸಂತರ, ಫಕೀರರ, ಭಗವಂತನ ಚರಣದಾಸರ ಅವಧೂತರ, ಯೋಗಿಗಳ, ಜೋಗಿಗಳ ಚಿಂತನೆಯ ಫಲದಂತೆ ಪರಮಾತ್ಮನ ವಿಶ್ವ ಚೇತನಾಸ್ವರೂಪ ಅರಿವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ನಾನು ಅರಿತೆ.

ಹೀಗೆ ಸಮನ್ವಯಗೊಳಿಸಿದ ಚಿಂತನದಿಂದ, ಜೈನ, ತೀರ್ಥಂಕರ, ವಚನಸಾರ, ಬೌದ್ಧಮತದ ಬೋಧನೆ, ಸಿಖರ ಗುರುಗ್ರಂಥ ಸಾಹೇಬ, ಸೂಫಿ, ಸುನ್ನಿ, ಖುರಾನ್ ಹಾಗೂ ಕ್ರೈಸ್ತರ ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರಗಳೆಲ್ಲವೂ ಪರಮಾತ್ಮನ ವಿಶ್ವರೂಪ ದಿಗ್ದರ್ಶನ ಎಂಬುದರ ಅರಿವು ನನ್ನಲ್ಲಿ ಮೂಡಿತು.

ಮನದಲ್ಲಿ ವಿಶ್ವಮೈತ್ರಿ ಮೂಡಿ ಎಲ್ಲರ ಮೇಲೆಯೂ, ಎಲ್ಲದರ ಮೇಲೆಯೂ ಅಕ್ಕರೆಉಕ್ಕಿತು. ನನ್ನ ಜೀವಮಾನ ಕಟ್ಟಡದಲ್ಲಿ ಆ ಒಂದು ಕ್ಷಣದ ಬಾಳು, ಗೋಪುರತುದಿಯ ಕಳಸದ ಚಿನ್ನದ ಡೆಂಕಣಿಯಾಗಿ ಸ್ವರ್ಗದೊಡನೆ ಸರಸವಾಡಿತು. ನಾನು ಸಂಸಾರದ ಗೊಡವೆಗೆ ಹೋಗದೆ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ದೇವರ ಕಿಂಕರನಾಗಿ ಸೇವೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರಲು ನಿರ್ಧರಿಸಿದೆ.

ನನ್ನ ಅಂತರಂಗದಲ್ಲಿ ಯಾವುದೋ ಒಂದು ಕರೆ ಸದಾ ಮೊರೆಯುತ್ತಿತ್ತು. ಅನಂತತೆಯ ಬಸಿರಿನಿಂದ ಅರ್ಥ ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಅದು ಬರುತ್ತಿತ್ತು. ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚಿದರೆ ಸಾಕು ಈ ಪ್ರಪಂಚವೆಲ್ಲಾ ಎತ್ತಲೋ ಜಾರಿ ಹೋದಂತಾಗಿ ತೇಜೋಮಯವಾದ ಬಾನಿನಲ್ಲಿ ನಾನು ಹಾರಾಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ ಎನ್ನುವ ಅನುಭವ ಆಗುತ್ತಿತ್ತು. ನಾನು ನೋಡಿದರೆ ನೀಲಾಕಾಶವೆ ನೋಡಿದಂತಾಗುತ್ತಿತ್ತು! ನುಡಿದರೆ ಸಮುದ್ರವೆ ನುಡಿದಂತಾಗುತ್ತಿತ್ತು! ನಡೆದರೆ ಪರ್ವತವೆ ಚಲಿಸಿದಂತಾಗುತ್ತಿತ್ತು.

ನನ್ನ ಅಂತರಾಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ನಿರ್ದಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಅಗಾಧವಾದ ಮಾನಸಿಕ ಚೈತನ್ಯ ಎಚ್ಚರಗೊಳ್ಳುತ್ತಿತ್ತು. ವಿಶಾಲ ಪ್ರಪಂಚದ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ವ್ಯವಹರಿಸುತ್ತಿದ್ದೆ. ಪ್ರಕೃತಿ ಪ್ರಪಂಚದ ಸೌಂದರ್ಯದಲ್ಲಿಯೂ ಭಾವಸಮಾಧಿಯಲ್ಲಿಯೂ ಅಧ್ಯಯನ ಆಲೋಚನೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಜೀವನಸುಧಾರಣೆಯ ಕಲ್ಪನಾಸ್ವರ್ಗವೊಂದನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಿಕೊಂಡೆ. ಲೋಕಕಲ್ಯಾಣ ಮಾಡುವಂತಹ ಪವಾಡ ಸದೃಶ ಶಕ್ತಿ ನನಗೆ ಲಭಿಸಲೆಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದೆ.

ಸರ್ವೇಶ್ವರ! ನನ್ನನ್ನು ದಿವ್ಯಜ್ಞಾನಿಯನ್ನಾಗಿ ಮಾಡು, ಅದರ ಪ್ರದರ್ಶನಕ್ಕಾಗಿ ಅಲ್ಲ, ಮಾನವ ಸೇವೆಗಾಗಿ ಮತ್ತು ತನ್ಮೂಲಕ ನಿನ್ನ ಸೇವೆಗಾಗಿ ಎಂದು ಮೊರೆಯಿಟ್ಟೆ.

ಅನಂತ ಪ್ರಯತ್ನದ ಯತ್ನಶೀಲವೇ ಮಹಾಸಾಧನೆಯಾಗಿ ಭುವನ ಸಮಸ್ತವೂ ಅರ್ಥಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಅನುಭವವೇದ್ಯವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಆ ವೇಳೆಯಲ್ಲಿ ನನಗೆ ಸೃಷ್ಟಿಯ ಅನೇಕ ರಹಸ್ಯಗಳು ತಿಳಿಯುತ್ತಿದ್ದವು. ನಾನು ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಕರ್ಮಯೋಗಿಯಾಗಿ, ತಪಸ್ವಿಯಾಗಿ ಬೆಳೆಸಿಕೊಂಡು ಬಂದ ವಿಚಾರಶೀಲತೆಗೆ ಈ ಜ್ಞಾನದ ಗೋಚರ ಮೆರಗು ಕೊಟ್ಟು ನೂರ್ಮಡಿ ಹೆಚ್ಚಿಸಿತು.

ಅಣುವಿನಲ್ಲಿಯ ರಹಸ್ಯವನ್ನು ಭೇದಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ಜಯಶಾಲಿಯಾದ ವಿಜ್ಞಾನಿಯ ಉತ್ಸಾಹದಂತೆ ನನ್ನ ಮುಖದಲ್ಲಿ ಕಾಂತಿ ಉಂಟಾಗುತ್ತಿತ್ತು.

ನನ್ನ ದೇಹವೂ ಆತ್ಮದ ಒಂದು ಭಾಗ ಮಾತ್ರವಾಗಿರುವಂತೆ ಭಾಸವಾಗಿ, ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದರೂ ತೇಲುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಅನುಭವವಾಯಿತು. ನನಗೆ ನನ್ನ ಅನುಭವ ಮಹಾ ಅದ್ಭುತವಾಗಿ ತೋರಿತು. ಇಷ್ಟು ಸ್ವಲ್ಪ ತ್ಯಾಗದಿಂದ ಎಂತಹ ಮಹಾಭೋಗ ಲಭಿಸುತ್ತದೆ ! ಏಕಾಗಬಾರದು ? ಎಂದುಕೊಂಡೆ. ಸಲಸಲವೂ ನವ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆಯಿಂದ, ನವ ಉತ್ಸಾಹದಿಂದ, ನವ ಆಸೆಯಿಂದ ನನ್ನ ಆತ್ಮವು ರೆಕ್ಕೆ ಬಿಚ್ಚಿ ಹಾರುತ್ತಿತ್ತು.

ಎಂತಹ ನಾಟಕದಲ್ಲಿಯೂ ಇಂತಹ ಮಂಗಳಕರ ಇಷ್ಟಸಿದ್ಧಿ ಈ ರೀತಿ ಒದಗುವುದು ಸಾಧ್ಯವೆ ! ಭಗವಂತನ ಕೃಪೆ ಅಷ್ಟು ಅನಿರೀಕ್ಷಿತವಾಗಿ ಆ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ, ಪ್ರವಾಹದೋಪಾದಿಯಲ್ಲಿ ನುಗ್ಗಿ ಬಂದು ಅಪ್ಪಳಿಸಿದರೆ ಯಾವ ಚೇತನಕ್ಕೆ ತಾನೇ ದಿವ್ಯ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರವಾಗದಿರಲು ಸಾಧ್ಯ ?

ಆಗ ನನಗೆ ಯಾವ ದುಃಖವಿಲ್ಲ, ಚಿಂತೆಯಿಲ್ಲ, ಯಾರ ಮೇಲೂ ದ್ವೇಷಾಸೂಯೆಗಳಿಲ್ಲ. ನಾನು ತಲುಪಿರುವ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ರೋಗ, ದುಃಖ, ಸಂತೋಷ ನಿರಾಶೆ, ಅತ್ಯಪ್ಪಿ ಯಾವುದೂ ಇಲ್ಲ.

ಎಲ್ಲ ರೀತಿಯ ಭಾವನೆಗಳಿಂದ ನಾನೀಗ ಮುಕ್ತ. ನಾನೀಗ ತೃಪ್ತನು. ಸದಾ ಸುಖಿ. ಆ ದೈವರಸಾನುಭವದ ಸವಿಯಲ್ಲಿ ಮಿಂದು ಮುಳುಗಿ ಮೈಮರೆತನು. ಭಗವದಾನಂದವನ್ನು ಅನುಭವಿಸುವ ನನಗೆ ಈಗ ಪ್ರಪಂಚವೇ ಸಪ್ಪೆ. ಅಮೃತದ ರುಚಿ ನೋಡಿದ ಮೇಲೆ ಯಾವುದು ತಾನೇ ನಾಲಿಗೆಗೆ ರುಚಿಸಬೇಕು ? ಭಗವದಾನಂದ ನನ್ನನ್ನು ಸರ್ವದಾ ಸುಖಮಯವಾಗಿ ಇಟ್ಟಿರುತ್ತದೆ ಎಂದುಕೊಂಡೆ.

ಕೊಠಡಿಯಿಂದ ಹೊರಗೆ ಬಂದ ನಾನು ಗಗನದ ಕಡೆಗೆ ನೋಡಿದಾಗ, ನನ್ನ ಮನಸ್ಸು ಶಾಂತಿಸಾಗರವಾಗಿತ್ತು. ಅಸಂಖ್ಯ ನಕ್ಷತ್ರಮಯವಾಗಿದ್ದ ಆ ಮಧ್ಯರಾತ್ರಿ ಗುರುವಿನ ಆಶೀರ್ವಾದದಂತೆ ತೋರಿತು. ಎದೆಯಲ್ಲಿ ಉಕ್ಕುತ್ತಿದ್ದ ಶಾಂತಿ ಆನಂದಗಳ ಉತ್ಕರ್ಷದಿಂದ ಮೈ ಮನಸ್ಸು ಗರಿಯಂತೆ ಹಗುರವಾಗಿತ್ತು. ಶಾಂತವಾಗಿ ಆನಂದಪೂರ್ಣವಾಗಿತ್ತು. "ಜಗತ್ತು ನನ್ನೊಳಗಿದೆ ನಾನು ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿದ್ದೆ" ಎಂಬಂತೆ ಅನುಭವವಾಯಿತು.

ಕಲ್ಲಿನಿಂದ ಹೂವು ಮೂಡುತ್ತದೆಯೆಂದು ನಾನು ಭಾವಿಸಿರಲಿಲ್ಲ ! ಎಂಥ ಆನಂದ ! ಎಂತಹ ಪರಮ ಶಾಂತಿ ! ಅನುಭವಿಸುವ ಮೊದಲು ಯಾರಿಗೆ ತಾನೆ ಹೇಗೆ ಗೊತ್ತಾಗಬೇಕು ?

ಮಾನವರು ಸಂಸಾರವೆಂಬ ಸ್ವಪ್ನ ಸುಖಕ್ಕೆ ಆಸೆ ಪಟ್ಟು ಮೋಕ್ಷವೆಂಬ ನಿತ್ಯ ಸುಖದಿಂದ ವಂಚಿತರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ನಾನು ಯಾವ ಆನಂದ ಸಾಗರದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿ ತೇಲುತ್ತಿದ್ದೆನೋ ಅದನ್ನು ಇತರರಿಗೂ ಹಂಚಿ ಅವರ ಬದುಕನ್ನು ಕೃತಾರ್ಥ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ಹಂಬಲ ನನ್ನ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ತುಂಬಿತು.

ಜನರನ್ನೂ ಹಳೆಯ ಮತ ಮೌಢ್ಯ ಸಂಕುಲಗಳಿಂದ ಪಾರುಮಾಡಿ, ಅವರಿಗೆ ವೈಚಾರಿಕತೆಯನ್ನೂ, ವೈಜ್ಞಾನಿಕತೆಯನ್ನೂ ನೀಡಿ ನಿಜವಾದ ವೇದಾಂತದ ಆಧ್ಯಾತ್ಮ ಶ್ರೀಯೆಡೆಗೆ ಅವರನ್ನು ಕರೆದೊಯ್ಯಬೇಕು ಎಂಬುದು ನನ್ನ ಉದ್ದೇಶವಾಗಿತ್ತು.

ಸರ್ವಧರ್ಮ ಸಮನ್ವಯ ಭಾವನೆ ಮೈ ತಳೆಯಬೇಕು. ಮಾನವ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಜೀವಾಳವಾದ ಪರಧರ್ಮ ಸಹಿಷ್ಣುತೆ, ವಿಶ್ವ ಭ್ರಾತೃತ್ವ, ವಿಶ್ವಮಾನವ ಸಂದೇಶ ಹಿರಿಮೆ ಮತ್ತು ಗರಿಮೆಯಾಗಬೇಕು.

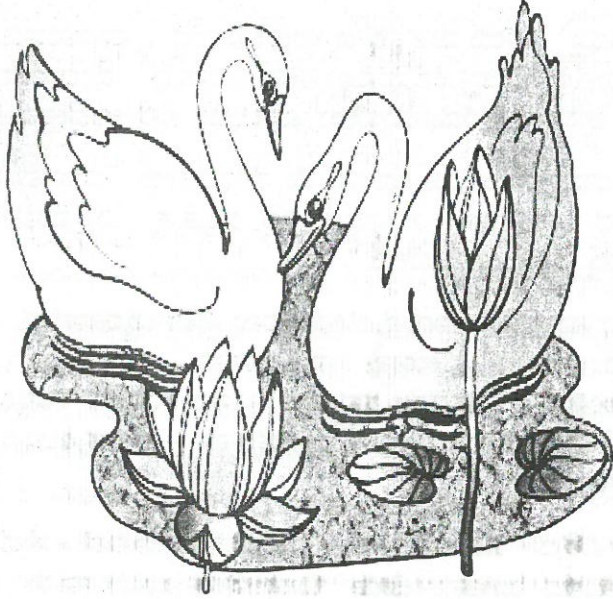
ನರನು ನಾರಾಯಣನಾಗುವ, ಜೀವೇಶ್ವರನು ಸರ್ವೇಶ್ವರನಾಗುವ ಕಾರ್ಯಸಿದ್ಧಿ ನಡೆಯಬೇಕು. ಶಿಕ್ಷಣದ ಧ್ಯೇಯವು ಮಾನವನನ್ನು ಪುನೀತನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವ ಜ್ಞಾನತತ್ವದೊಂದಿಗೆ ಸ್ವರ್ಗದತ್ತ ಏರಬೇಕು. ಸರ್ವಾಂಗೀಣ ಉನ್ನತಿ ಆದಾಗಲೇ ಜೀವನ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರವಾಗಿ ಪರಮಸತ್ಯದ ಅರಿವುಂಟಾಗಿ ಬದುಕು ಸಾರ್ಥಕವಾಗುವುದು.

ವಿಶ್ವದ ಮಾನವರೆಲ್ಲರೂ ಪರಸ್ಪರ ಪ್ರೀತಿಸುವ ಸುವರ್ಣಯುಗದ ಭವ್ಯ ಭವಿಷ್ಯ ದಿನದ ಜಗತ್ತನ್ನು ಕಂಡು ದಿವ್ಯ ಚೇತನವಾದೆ ನಾನು. ಆಗ ನಾನು ಭಕ್ತನಾಗಿ, ಭಗವನ್ನಾಮ ಸಂಕೀರ್ತನದಲ್ಲಿ ಮೈಮರೆತು ನಿಸ್ಸಂಗ ಚೇತನನಾದೆ.

ಈ ದೈವೀಕೃಪೆ ನನಗೆ ಸುಲಭವಾಗಿ ಲಭಿಸಿರಲಿಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ತುಂಬಾ ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು ಹಗಲಿರುಳೂ ನಿಷ್ಕೆಯಿಂದ ಮನಸ್ಸು ಮಗ್ನಮಾಡಿ ಲೌಕಿಕವೂ ಸಾಮಾಜಿಕವೂ ಆಗಿರುವ ಎಷ್ಟೋ ಕರ್ತವ್ಯಗಳನ್ನು, ಮರ್ಯಾದೆಗಳನ್ನು

ನಿಷ್ಕರವೂ ಆದ ಸಾಧನೆ ತಪಸ್ಸೆಗಳಿಲ್ಲದೆ ಈ ಸಿದ್ಧಿ ದೊರಕುವುದಿಲ್ಲ ಎಂಬ ಸತ್ಯ ನನಗೆ ತಿಳಿಯಿತು.

ಹೌದು ನಾ ಕಂಡ ಸತ್ಯ! ನೋಡಿದ ಸವಿನೋಟ! ದಿವ್ಯ ಆನಂದದ ಅನುಭವ! ಈ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ನಿಜವಾದ ಮಾನವತಾವಾದಿಗಳಾದ ಕೆಲವು ಜನರಿಗೆ ಹೇಳಬೇಕು ಎಂದುಕೊಂಡೆ. ನಾನು ಇಷ್ಟು ದಿನ ಪಟ್ಟ ಕಷ್ಟ ಸಾರ್ಥಕವಾಯಿತೆಂದು ನನಗೆ ನನ್ನ ಬಗ್ಗೆ ಆತ್ಮಾಭಿಮಾನ ಉಂಟಾಯಿತು.

4. ಕಾಲಗರ್ಭದ

ಸುವರ್ಣ ಕರ್ನಾಟಕದ

ಸತ್ಯದರ್ಶನ - ಸತ್ಯಸಂದರ್ಶನ

1. ಕಾಲಗರ್ಭದ ಸುವರ್ಣ ಕರ್ನಾಟಕದ ಇತಿಹಾಸ

ಅಂದು ನಾನು ಸಜ್ಜಿದಾನಂದ ಪೂರ್ಣಪರಬ್ರಹ್ಮನನ್ನು ಧ್ಯಾನಿಸುತ್ತಾ ಆನಂದಮಯ ಹೃದಯದವನಾಗಿ ಯೋಗನಿದ್ರೆಗೆ ಹೋದೆ. ಒಂದು ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಹಿಂದಿನಜನ್ಮದ ಯಾವ ಚಿತ್ರವೂ, ಸಂದರ್ಭವೂ, ಸನ್ನಿವೇಶವೂ, ಘಟನೆಯೂ, ಸ್ಮೃತಿಯೂ ಮಿಂಚಿನೆಣಕಿ ವಿಸ್ಮೃತಿಯ ಕಗ್ಗತ್ತಲೆಯ ಪಾತಾಳ ಪ್ರವೇಶ ಮಾಡಿದಂತಾಗಿತ್ತು. ಈ ಮನೆ, ಮಠ, ಜಗತ್ತು ಎಲ್ಲವೂ ದೂರದೂರ ಹೋದಂತೆ ಭಾಸವಾಯಿತು. ಆಗ ನನ್ನ ಪಾಲಿಗೆ ಒಂದು ದಿವ್ಯ ಅನುಭವ ಗೋಚರಿಸಿತು.

ಆಗ ನನ್ನ ನೆನಪು ಕಾಲಗರ್ಭಕ್ಕೆಳೆಯುತ್ತಾ ಹೋದಂತಹ ಅನುಭವ. ಕಾಲದೇಶಗಳನ್ನು ಕೊರೆದು ಮಾಡಿದ ಒಂದು ಮಾಯಾ ಸುರಂಗಮಾರ್ಗದ ಗವಾಕ್ಷಿಯಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಕಲ್ಪನೆಗೂ ಎಟುಕದೆ ಒಮ್ಮೆಲೆ ಅಲೆಅಲೆಯಾಗಿ ಸಾಕಾರವಾಗಿ ಯಾವುದೋ ಲೋಕದತ್ತ ಜಾರಿಕೊಂಡೋ ಅಥವಾ ಏರಿಕೊಂಡೋ ಹೋಗುತ್ತಿರುವಂತೆ ಅನ್ನಿಸಿತು. ಒಂದು ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಸ್ವರ್ಗಾರೋಹಣದಂತೆ ಅದೊಂದು ಅಮೃತಮಯ ಚಿರಂತನ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಅನುಭವದಂತೆ ನಿಗೂಢವೂ ಅಂತಃಸ್ಥಾಯಿಯೂ ಆಗಿರುವ ಸ್ಮೃತಿಮಂದಿರದ ನಂದಾದೀಪವಾಗಿ ಬೆಳಗತೊಡಗಿತು. ಮನಸ್ಸು ಯಾವುದೋ ಅನಂತಕಾಲದ ಗರ್ಭಗುಡಿಯ ಪವಿತ್ರತೆಯನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿದಂತೆ ಪುಲಕಿತವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಸುಷುಪ್ತಿಯ ನೆನಪಿನ ಮಹಾಪೂರದಲ್ಲಿ ಗುಪ್ತಗಾಮಿನಿಯಾಗಿ "ಸುವರ್ಣ ಕರ್ನಾಟಕ"ದ ಪರಿಚಯದ ಇತಿಹಾಸದ ನೆನಪು ಹರಿಯುತ್ತಿತ್ತು.

ಪೂರ್ವಸ್ಮೃತಿ ಎಚ್ಚಿತ್ತು ಇಷ್ಟು ದಿನವೂ ಸುಪ್ತವಾಗಿದ್ದ ನನ್ನ ನೆನಪಿನ ಆಳದಲ್ಲಿ ಅಡಗಿದ್ದ ಆ "ಸುವರ್ಣ ಕರ್ನಾಟಕ"ದ ಪರಿಚಯದ ಇತಿಹಾಸವೆಲ್ಲ ಸ್ಮೃತಿಪಟಲದಲ್ಲಿ ಹಾದು ಚಿತ್ರಿಸಿಕೊಳ್ಳತೊಡಗಿದವು. ಆ "ಸುವರ್ಣ ಕರ್ನಾಟಕ"ದ ಪರಿಚಯದ ಇತಿಹಾಸದ ವಿಚಾರವಾಗಿ ಅನೇಕ ಭಾವನೆಗಳು, ಅನುಭವಗಳು, ದೃಶ್ಯಗಳು ನನ್ನ ಚಿತ್ತ ಭಿತ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಚಿತ್ರವಾದಾಗ ನಾನು